

GROUP I MAINS

PRIME BATCH

Key Highlights

- ✓ Decoded Syllabus
- ✓ PYQs with Model Answers
- ✓ Printed Source Materials
- ✓ Current Affairs + Ethics Classes
- ✓ Workbooks (2000+ Qs)
- ✓ Spot Tests
- ✓ Value-Added Content
- ✓ Detailed Feedback Sheet
- ✓ Bilingual Availability

IYACHAMY ACADEMY

TNPSC GROUP -I MAINS -2025

PRIME BATCH

Indian Polity and Emerging Political Trends across the World affecting India

இந்திய அரசியல் அமைப்புமுறையின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள்

இந்தக் கோட்பாடுகள் நவீன ஜனநாயக ஆட்சிமுறையின் அடித்தளத்தை உருவாக்குகின்றன, மேலும் இவை இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன, அதன் அமைப்பு, செயல்பாடு மற்றும் விளக்கம் ஆகியவற்றை வடிவமைக்கின்றன.

மக்களாட்சி இறையாண்மை (Popular Sovereignty)

பொருள் மற்றும் கருத்து:

- வரையறை:** அனைத்து அரசு அதிகாரத்திற்கும் இறுதி ஆதாரம் மக்களிடம் உள்ளது என்ற கோட்பாடு மக்களாட்சி இறையாண்மை ஆகும். அரசாங்கம் அதன் சட்டபூர்வமான தன்மையை மக்களின் சம்மதத்திலிருந்து பெறுகிறது மற்றும் அவர்களுக்குப் பொறுப்புடையது.
- தத்துவார்த்த வேர்கள்:** இந்த கருத்துக்கள் ஜீன்-ஜாக் ரூசோ ("பொது விருப்பம்"), ஜான் லாக் (ஆளப்படுபவர்களின் சம்மதம்) போன்ற சமூக ஒப்பந்த தத்துவஞானிகளின் காலத்திலிருந்து தோன்றுகின்றன.
- வெளிப்பாடு:** வழக்கமாக, சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்கள், உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை, பொதுவாக்கெடுப்புகள் (பொருந்தும் இடங்களில்), மற்றும் தங்கள் அரசாங்கத்தை மாற்றவோ அல்லது ரத்துசெய்யவோ மக்களுக்கு உள்ள உரிமை (ஆனால் நிறுவப்பட்ட ஜனநாயகங்களில் அரசியலமைப்பு வழிகளுக்குள்) போன்ற வழிமுறைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் மக்களாட்சி இறையாண்மை:

- முகவுரை (Preamble):** அரசியலமைப்புச் சட்டம் "இந்திய மக்களாகிய நாம், இந்தியாவை... உருவாக்கி, ஏற்றுக்கொண்டு, நமக்கே வழங்குகிறோம்" என்ற வார்த்தைகளுடன் தொடங்குகிறது.
 - இது வெளிப்படையாக இந்திய மக்களே அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஆதாரம் என்பதையும், அதன் மூலம் அனைத்து அரசு அதிகாரத்திற்கும் ஆதாரம் என்பதையும் அறிவிக்கிறது.
 - டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில், முகவுரை இறையாண்மை மக்களிடம் உள்ளது என்ற கோட்பாட்டை உள்ளடக்கியது என்று கூறினார்.
- வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை (Universal Adult Franchise) (சாத்து 326):** மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களுக்கான தேர்தல்கள் உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் (18 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு குடிமகனும் வாக்களிக்கும் உரிமை பெற்றவர், தகுதி நீக்கம் செய்யப்படாவிட்டால்) நடைபெறும் என்பது மக்களாட்சி இறையாண்மையின் நேரடி வெளிப்பாடாகும்.
- வழக்கமான தேர்தல்கள்:** காலவரையற்ற தேர்தல்கள் அரசாங்கம் மக்களுக்குத் தொடர்ந்து பொறுப்புடையதாக இருப்பதை உறுதிசெய்கிறது, மேலும் மக்கள் தங்கள் ஆட்சியாளர்களை மாற்ற முடியும்.
- அடிப்படை உரிமைகள் (Fundamental Rights) (பகுதி III):** பல அடிப்படை உரிமைகள் குடிமக்களை மேம்படுத்துகின்றன மற்றும் ஜனநாயக செயல்முறைகளில் அவர்களின் பங்கேற்புக்கு உதவுகின்றன, மக்கள் கட்டுப்பாட்டை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

IYACHAMY ACADEMY

5. **குடியரசு (Republic):** இந்தியா ஒரு குடியரசு என்பது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசுத் தலைவர் (குடியரசுத் தலைவர்) இருப்பதன் மூலம், இறுதி அதிகாரம் எந்த பரம்பரை மன்னரிடமோ அல்லது வெளி அதிகாரத்திடமோ இல்லை, மாறாக மக்களிடமே உள்ளது என்பதை மேலும் வலியுறுத்துகிறது.
6. **அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தும் அதிகாரம் (Power to Amend the Constitution) (சாத்து 368):** நாடாளுமன்றத்தால் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், இந்த அதிகாரம் மக்களிடமிருந்தே பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது, அவர்களே அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை தங்களுக்கு வழங்கியுள்ளனர். இருப்பினும், இந்த அதிகாரம் முழுமையானது அல்ல, மேலும் அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாட்டால் (கேசவானந்த பாரதி எதிர் கேரள மாநிலம், 1973 இல் நிர்ணயிக்கப்பட்டது போல) வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது, இது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் உள்ள மக்களின் அடிப்படை விருப்பத்தைப் பாதுகாப்பதாகவே கருதப்படலாம்.

சவால்கள் மற்றும் விளக்கங்கள்:

- **மறைமுக இறையாண்மை:** இந்தியா போன்ற ஒரு பெரிய பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தில், மக்களாட்சி இறையாண்மை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மூலம் மறைமுகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த பிரதிநிதிகள் "மக்களின் விருப்பத்தை" உண்மையாகப் பிரதிபலிக்கிறார்கள் என்பது ஒரு தொடர்ச்சியான விவாதமாக உள்ளது.
- **அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் பங்கு:** அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை மூலம் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்று சில விமர்சகர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். இருப்பினும், அதன் பிரதிநிதித்துவத் தன்மையும், அதன் பின்னர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டதும் அதன் மக்களாட்சி இறையாண்மைக்கான கோரிக்கையை பெரும்பாலும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.
- **கேசவானந்த பாரதி வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம்:** மக்களாட்சி இறையாண்மையை அடிப்படை அமைப்பின் ஒரு அங்கமாக அங்கீகரித்தது, அதை ரத்து செய்ய முடியாது என்பதைக் குறிக்கிறது.

அரசியலமைப்பு அரசாங்கம் (வரையறுக்கப்பட்ட அரசாங்கம்) (Constitutional Government (Limited Government))

பொருள் மற்றும் கருத்து:

1. **வரையறை:** ஒரு அரசியலமைப்பு அரசாங்கம் என்பது அதன் அதிகாரங்கள் ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தால் வரையறுக்கப்பட்டு கட்டுப்படுத்தப்படும் ஒரு அரசாங்கமாகும். இது தன்னிச்சையான விருப்பத்தால் அல்லாமல், நிறுவப்பட்ட சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளின் கட்டமைப்பிற்குள் செயல்படும் ஒரு அரசாங்கமாகும். இது தன்னிச்சையான அல்லது சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு எதிரானதாகும்.
2. **முக்கிய கொள்கைகள்:**
 - **அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மேலாதிக்கம் (Supremacy of the Constitution):** அரசியலமைப்புச் சட்டம் மிக உயர்ந்த சட்டம்.
 - **சட்டத்தின் ஆட்சி (Rule of Law):** அரசு நடவடிக்கைகள் சட்டத்தின் அடிப்படையில் மற்றும் சட்டத்திற்கு இணங்க இருக்க வேண்டும்.
 - **வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் (Limited Powers):** அரசு அதிகாரங்கள் முழுமையானவை அல்ல, ஆனால் அரசியலமைப்பு விதிகள் (எ.கா., அடிப்படை உரிமைகள், அதிகாரப் பிரிவு) மூலம் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன.

IYACHAMY ACADEMY

- **பொறுப்புடைமை (Accountability):** அரசு அதிகாரிகள் தங்கள் செயல்களுக்குப் பொறுப்புடையவர்கள்.
- **சரிபார்த்தல் மற்றும் சமநிலை (Checks and Balances):** அரசாங்கத்தின் எந்த ஒரு அமைப்பும் அதிக சக்திவாய்ந்ததாக மாறுவதைத் தடுக்கும் வழிமுறைகள்.

இந்தியாவில் அரசியலமைப்பு அரசாங்கம்:

1. **எழுத்துப்பூர்வ அரசியலமைப்புச் சட்டம் (Written Constitution):** இந்தியா ஒரு விரிவான எழுத்துப்பூர்வ அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது, இது மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களையும் வரம்புகளையும் வரையறுக்கிறது.
2. **அடிப்படை உரிமைகள் (Fundamental Rights) (பகுதி III):** இவை அரசின் அதிகாரங்களுக்கு வெளிப்படையான வரம்புகளாக செயல்படுகின்றன, தன்னிச்சையான அத்துமீறல்களில் இருந்து தனிப்பட்ட சுதந்திரங்களைப் பாதுகாக்கின்றன.
3. **நீதித்துறை மறுஆய்வு (Judicial Review):** சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மறுஆய்வு செய்யும் மற்றும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மீறினால் அவற்றை ரத்து செய்யும் நீதித்துறையின் அதிகாரம் (சரத்து 32 இன் கீழ் உச்ச நீதிமன்றம், சரத்து 226 இன் கீழ் உயர் நீதிமன்றங்கள்) அரசியலமைப்பு அரசாங்கத்தின் ஒரு மூலக்கல்லாகும்.
 - **தீர்ப்பு:** மார்பரி எதிர் மாடிசன் (1803) (அமெரிக்க வழக்கு, உலக அளவில் நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு அடிப்படையானது). இந்தியாவில், ஏ.கே. கோபாலன் எதிர் மதராஸ் மாநிலம் (1950), கேசவானந்த பாரதி (1973), மினர்வா மில்ஸ் எதிர் இந்திய யூனியன் (1980) போன்ற வழக்குகள் நீதித்துறை மறுஆய்வை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன மற்றும் வடிவமைத்துள்ளன.
4. **அதிகாரப் பிரிப்பு (செயல்பாட்டு ரீதியானது) (Separation of Powers (Functional)):** கடுமையான பிரிப்பு இல்லாவிட்டாலும் (பாராளுமன்ற அமைப்பு காரணமாக), சட்டம் இயற்றுபவர், நிர்வாகி மற்றும் நீதித்துறைக்கு இடையே ஒரு செயல்பாட்டு அதிகாரப் பிரிவு உள்ளது, ஒவ்வொன்றும் மற்றொன்றை சரிபார்க்கிறது.
5. **கூட்டாட்சி முறை (Federalism):** மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே அதிகாரப் பிரிவு, அரசு அதிகாரத்தின் மீது ஒரு செங்குத்து சரிபார்ப்பாக செயல்படுகிறது.
6. **பாராளுமன்ற அமைப்பு (Parliamentary System):** நிர்வாகத்தின் பொறுப்புடைமையை சட்டமன்றத்திற்கு உறுதிப்படுத்துகிறது.
7. **சுதந்திரமான நீதித்துறை (Independent Judiciary):** அரசியலமைப்பு வரம்புகளை நிலைநிறுத்துவதற்கு முக்கியமானது.

பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறை (Parliamentary System of Government)

பொருள் மற்றும் கருத்து:

1. **வரையறை:** பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறை என்பது ஜனநாயக ஆட்சிமுறையின் ஒரு அமைப்பாகும், இதில் நிர்வாகக் கிளை தனது சட்டபூர்வமான தன்மையை சட்டமன்றத்தில் (பாராளுமன்றம்) இருந்து பெறுகிறது மற்றும் அதற்குப் பொறுப்புடையது. அரசாங்கத்தின் தலைவர் (பிரதமர்) மற்றும் அமைச்சர்கள் குழு பொதுவாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள். அரசுத் தலைவர் (பெயரளவிலான நிர்வாகி) மற்றும் அரசாங்கத்தின் தலைவர் (உண்மையான நிர்வாகி) ஆகியோருக்கு இடையே ஒரு வேறுபாடு உள்ளது.

IYACHAMY ACADEMY

2. வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் மாதிரி (Westminster model) (பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திற்குப் பிறகு) அல்லது அமைச்சரவை ஆட்சிமுறை (Cabinet form of government) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
3. முக்கிய அம்சங்கள்:
 - பெயரளவிலான மற்றும் உண்மையான நிர்வாகிகள் (Nominal and Real Executives): அரசுத் தலைவர் (குடியரசுத் தலைவர்/மன்னர்) பெயரளவு; அரசாங்கத்தின் தலைவர் (பிரதமர்) உண்மையானவர்.
 - பெரும்பான்மை கட்சி ஆட்சி (Majority Party Rule): கீழ் சபையில் பெரும்பான்மை பெறும் அரசியல் கட்சி (அல்லது கூட்டணி) அரசாங்கத்தை அமைக்கிறது.
 - கூட்டுப் பொறுப்பு (Collective Responsibility): அமைச்சர்கள் குழு சட்டமன்றத்தின் கீழ் சபைக்கு கூட்டாகப் பொறுப்புடையது.
 - அரசியல் ஒருபடித்தன்மை (Political Homogeneity): அமைச்சர்கள் பொதுவாக ஒரே கட்சி அல்லது கூட்டணியைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றும் ஒத்த அரசியல் சித்தாந்தத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்.
 - இரட்டை உறுப்பினர் பதவி (Double Membership): அமைச்சர்கள் சட்டமன்றம் மற்றும் நிர்வாகம் இரண்டிலும் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர்.
 - பிரதமரின் தலைமை (Leadership of the Prime Minister): பிரதமர் அமைச்சர்கள் குழுவின் தலைவர், சட்டமன்றத்தின் தலைவர் மற்றும் ஆட்சியில் உள்ள கட்சியின் தலைவர்.
 - கீழ் சபையைக் கலைத்தல் (Dissolution of the Lower House): நிர்வாகம் (பிரதமர்) அரசுத் தலைவருக்கு கீழ் சபையின் பதவிக்காலம் முடிவதற்குள் கலைக்க மற்றும் புதிய தேர்தல்களுக்கு அழைப்பு விடுக்க ஆலோசனை கூறும் அதிகாரம் உள்ளது.
 - அதிகாரங்களின் இணைவு (சட்டமன்றம் மற்றும் நிர்வாகம்) (Fusion of Powers (Legislature and Executive)): சட்டமன்றம் மற்றும் நிர்வாகக் கிளைகளுக்கு இடையே குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு ஒன்றிணைப்பு மற்றும் ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருத்தல்.

இந்தியாவில் பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறை (மத்திய அரசு - சரத்துகள் 74, 75; மாநிலங்கள் - சரத்துகள் 163, 164):

1. அங்கீகாரம்: இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறையைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்கான முக்கிய காரணங்கள்:
 - முறைமையுடன் பரிச்சயம் (Familiarity with the System): பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது இந்தியாவுக்கு இந்த முறையுடன் அனுபவம் இருந்தது.
 - நிலையான தன்மையை விட பொறுப்புடைமைக்கு முன்னுரிமை (Preference for Responsibility over Stability): டாக்டர் அம்பேத்கர் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில், ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறையை (இது அதிக நிலைத்தன்மையை வழங்குகிறது) விட பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறை தினசரி அதிக பொறுப்புடைமையை உறுதி செய்கிறது என்று வாதிட்டார்.
 - நிர்வாகி-சட்டமன்ற மோதல்களைத் தவிர்க்க வேண்டிய அவசியம் (Need to Avoid Executive-Legislature Conflicts): புதிதாக சுதந்திரமடைந்த, பன்முகத்தன்மை கொண்ட ஒரு தேசத்தில் இது தீங்கு விளைவிக்கும்.
 - இந்திய சமூகத்தின் தன்மை (பன்முகத்தன்மை) (Nature of Indian Society (Heterogeneity)): இது பல்வேறு நலன்களுக்கு இடமளிப்பதாகக் கருதப்பட்டது.
2. இந்தியாவில் அம்சங்கள்:

IYACHAMY ACADEMY

- குடியரசுத் தலைவர் பெயரளவு தலைவர் (மத்திய அரசு); ஆளுநர் பெயரளவு தலைவர் (மாநிலம்).
- பிரதமர் உண்மையான தலைவர் (மத்திய அரசு); முதலமைச்சர் உண்மையான தலைவர் (மாநிலம்).
- மந்திரிகள் குழு மக்களவைக்கு (சரத்து 75(3)) மற்றும் மாநில சட்டமன்றத்திற்கு (சரத்து 164(2)) கூட்டாகப் பொறுப்புடையது.
- மந்திரிகள் பாராளுமன்றம்/மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும் (அல்லது 6 மாதங்களுக்குள் ஆக வேண்டும்).
- பிரதமர்/முதலமைச்சர் குடியரசுத் தலைவர்/ஆளுநருக்கு மக்களவை/மாநில சட்டமன்றத்தைக் கலைக்க ஆலோசனை கூறுகிறார்.

3. பிரிட்டிஷ் மாதிரியிலிருந்து வேறுபாடு:

- இந்தியாவுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுத் தலைவர் (குடியரசு) உண்டு, பிரிட்டனுக்கு பரம்பரை மன்னர் உண்டு.
- இந்திய நாடாளுமன்றம் பிரிட்டிஷ் அர்த்தத்தில் இறையாண்மை பெற்றது அல்ல (எழுத்துப்பூர்வ அரசியலமைப்பு, கூட்டாட்சி, அடிப்படை உரிமைகள், நீதித்துறை மறுஆய்வு காரணமாக).
- இந்தியப் பிரதமர் பாராளுமன்றத்தின் எந்த ஒரு சபையிலிருந்தும் இருக்கலாம் (இங்கிலாந்தில், பிரதமர் மக்களவையிலிருந்து இருப்பார்).

ஒருங்கிணைந்த ஆட்சி (Inclusive Governance)

பொருள் மற்றும் கருத்து:

1. **வரையறை:** ஒருங்கிணைந்த ஆட்சி என்பது சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளும், குறிப்பாக ஏழைகள், ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள், முடிவெடுக்கும் செயல்முறைகளில் குரல் கொடுப்பதை உறுதிசெய்கிறது, மேலும் கொள்கைகள் அனைவருக்கும் பயனளிக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டு, ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்து, சமமான வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கிறது.
2. **முக்கிய கொள்கைகள்:** பங்கேற்பு, பாகுபாடு அற்ற தன்மை, சமத்துவம், வெளிப்படைத்தன்மை, பொறுப்புடைமை, பதிலளிக்கும் தன்மை.
3. **நல்லாட்சியுடன் தொடர்பு:** ஒருங்கிணைந்த ஆட்சி நல்லாட்சியின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும்.

இந்திய சூழலில் ஒருங்கிணைந்த ஆட்சி:

1. அரசியலமைப்பு ஆணை:

- **முகவுரை:** நீதி (சமூக, பொருளாதார, அரசியல்), நிலை மற்றும் வாய்ப்பின் சமத்துவத்தை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
- **அடிப்படை உரிமைகள்:** சமத்துவம் (சரத்து 14-18), பாகுபாடு அற்ற தன்மை (சரத்து 15), தீண்டாமை ஒழிப்பு (சரத்து 17), சிறுபான்மையினரின் பாதுகாப்பு (சரத்து 29, 30).
- **அரசு கொள்கை வழிமுறை கோட்பாடுகள் (Directive Principles of State Policy):** நலன்புரி, ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்தல் (சரத்து 38), போதுமான வாழ்வாதாரத்தை உறுதி செய்தல், வளங்களின் சமமான விநியோகம் (சரத்து 39), பலவீனமான பிரிவினரின் நலன்களை ஊக்குவித்தல் (சரத்து 46) ஆகியவற்றை அரசுக்கு கட்டாயப்படுத்துகின்றன.

2. வழிமுறைகள் மற்றும் முன்முயற்சிகள்:

IYACHAMY ACADEMY

- **இடஒதுக்கீடு (Reservations):** SC, ST, OBC பிரிவினருக்கு சட்டமன்றங்கள், அரசு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் கல்வியில், அவர்களின் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் பங்கேற்பை உறுதி செய்ய. (சமீபத்தில், EWS இடஒதுக்கீடு).
 - **பஞ்சாயத்து ராஜ் மற்றும் நகராட்சிகள் (73வது & 74வது திருத்தங்கள்):**
 - உள்ளாட்சி சுயராஜ்யத்திற்கான அரசியலமைப்பு ஆணை, SC, ST மற்றும் பெண்களுக்கு (குறைந்தபட்சம் 1/3 பங்கு இடங்கள் மற்றும் தலைவர்கள்) இடஒதுக்கீடுடன், அடிமட்டத்தில் பங்கேற்பை உறுதி செய்தல்.
 - கிராம சபைகள் மற்றும் வார்டு குழுக்கள் நேரடி குடிமக்கள் பங்கேற்பை ஊக்குவிக்கின்றன.
 - **தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2005 (Right to Information Act, 2005):** குடிமக்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது, வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புடைமையை ஊக்குவிக்கிறது.
 - **இலக்குசார் நலத்திட்டங்கள் (Targeted Welfare Schemes):** வறுமை ஒழிப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு (தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம்), சுகாதாரம் (ஆயுஷ்மான் பாரத்), கல்வி (சர்வ சிஷா அபியான்), வேலைவாய்ப்பு (MGNREGA), பாதிக்கப்படக்கூடிய குழுக்களுக்கான சமூகப் பாதுகாப்பு போன்ற பல திட்டங்கள்.
 - **தேசிய ஆணையங்கள் (National Commissions):** SC, ST, BC, சிறுபான்மையினர், பெண்கள், குழந்தைகள் உரிமைகள், மாற்றுத்திறனாளிகள் ஆகியோருக்கான தேசிய ஆணையங்கள் - கண்காணிப்பாளர்களாகவும் மற்றும் வழக்கறிஞர்களாகவும் செயல்படுகின்றன.
 - **சில பகுதிகள்/குழுக்களுக்கான சிறப்பு விதிகள் (எ.கா., சரத்து 371 தொடர், ஐந்தாம் மற்றும் ஆறாம் அட்டவணைகள்):** குறிப்பிட்ட தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யவும் நலன்களைப் பாதுகாக்கவும்.
 - **பங்கேற்பு ஆட்சி தளங்கள் (Participatory Governance Platforms):** MyGov.in, கொள்கைகள் குறித்த பொது ஆலோசனைகள்.
3. **சவால்கள்:** அரசியலமைப்பு மற்றும் கொள்கை நடவடிக்கைகள் இருந்தபோதிலும், உண்மையான ஒருங்கிணைந்த ஆட்சியை அடைவதற்கு சமூக படிநிலைகள், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், அதிகாரத்துவ அலட்சியம், ஊழல், விழிப்புணர்வு இல்லாமை மற்றும் திறமையான செயல்படுத்தல் குறைபாடுகள் போன்ற சவால்கள் உள்ளன.

அரசியலமைப்புவாதம் (Constitutionalism)

பொருள் மற்றும் கருத்து:

1. **வரையறை:** அரசியலமைப்புவாதம் என்பது அரசாங்கம் அதன் அதிகாரங்களில் சட்டபூர்வமாக வரையறுக்கப்பட வேண்டும், மற்றும் அதன் அதிகாரம் இந்த வரம்புகளைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் சார்ந்துள்ளது என்ற யோசனை அல்லது கோட்பாடு ஆகும். இது மனிதர்களின் ஆட்சியல்ல, சட்டங்களின் ஆட்சி, மற்றும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எழுத்துக்கும் உணர்வுக்கும் இணங்குவதைக் குறிக்கிறது.
2. இது ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டம் கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும் மேலானது; அதாவது அரசியலமைப்புச் சட்டம் அரசு அதிகாரத்தின் பயன்பாட்டை திறம்பட கட்டுப்படுத்துகிறது.

IYACHAMY ACADEMY

3. **முக்கிய கூறுகள்:** வரையறுக்கப்பட்ட அரசாங்கம், சட்டத்தின் ஆட்சி, அதிகாரப் பிரிப்பு, சுதந்திரமான நீதித்துறை, அடிப்படை உரிமைகளின் பாதுகாப்பு, பொறுப்புடைமை, மக்களாட்சி இறையாண்மை.
4. **அறிஞர்:** கார்ல் ஜே. பிரெட்ரிக்: "அரசியலமைப்புவாதம் என்பது அரசு நடவடிக்கைகளின் மீது திறமையான, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்ட ஒரு அமைப்பு."

இந்தியாவில் அரசியலமைப்புவாதம்:

1. **உரிமைகள் மசோதாவுடன் கூடிய எழுத்துப்பூர்வ அரசியலமைப்புச் சட்டம் (Written Constitution with Bill of Rights):** அடிப்படை உரிமைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு விரிவான எழுத்துப்பூர்வ அரசியலமைப்புச் சட்டம் இருப்பதன் மூலமே அரசியலமைப்புவாதத்தின் முதன்மையான வெளிப்பாடாகும்.
2. **அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மேலாதிக்கம் (Supremacy of the Constitution):** அரசாங்கத்தின் அனைத்து அமைப்புகளும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலிருந்து தங்கள் அதிகாரங்களைப் பெறுகின்றன மற்றும் அதற்கு கட்டுப்பாட்டவை.
3. **நீதித்துறை மறுஆய்வு (Judicial Review):** அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணான சட்டங்கள் மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை ஆய்வு செய்து அவற்றை ரத்து செய்யும் உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் அதிகாரம் அரசியலமைப்புவாதத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கான ஒரு முக்கிய வழிமுறையாகும்.
4. **அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாடு (Doctrine of Basic Structure):** (கேசவானந்த பாரதியில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது போல) நாடாளுமன்றத்தின் திருத்தும் அதிகாரமும் முழுமையானது அல்ல என்பதையும், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை அழிக்க முடியாது என்பதையும் உறுதிசெய்து, அதன் மூலம் அரசியலமைப்புவாதத்தைப் பாதுகாக்கிறது.
5. **சட்டத்தின் ஆட்சி (Rule of Law) (சரத்து 14):** அரசு நடவடிக்கைகள் தன்னிச்சையானதாக இருக்காது மற்றும் சட்டத்திற்கு உட்பட்டதாக இருப்பதை உறுதிசெய்கிறது.
6. **சரிபார்த்தல் மற்றும் சமநிலை (Checks and Balances):** அதிகாரப் பிரிப்பு (செயல்பாட்டு ரீதியானது), கூட்டாட்சி, பாராளுமன்ற பொறுப்புடைமை மூலம்.
7. **சுதந்திரமான நிறுவனங்கள் (Independent Institutions):** இந்திய தேர்தல் ஆணையம் (ECI), இந்தியத் தணிக்கை மற்றும் கணக்குத் துறை (CAG), இந்தியப் பொதுப் பணித் தேர்வாணையம் (UPSC), தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் (NHRC) தன்னிச்சையான அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்த உதவுகின்றன.
8. **சவால்கள்:** சில நேரங்களில், நிர்வாக நடவடிக்கைகள் அல்லது சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் அரசியலமைப்பு கொள்கைகளை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவதாகக் கருதப்படலாம், இது நீதித்துறை தலையீடு அல்லது பொது விவாதத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. வெறுமனே முறையான அரசியலமைப்புவாதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உண்மையான கடைப்பிடிப்பை உறுதி செய்வது ஒரு தொடர்ச்சியான செயல்முறையாகும்.

அரசியலமைப்பு ஒழுக்கநெறி (அறநெறி) ((Constitutional Morality)

பொருள் மற்றும் கருத்து:

1. **வரையறை:** அரசியலமைப்பு ஒழுக்கநெறி என்பது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் மற்றும் விழுமியங்களுக்குக் கட்டுப்படுவதாகும். இது வெறும் உரைசார்ந்த இணக்கத்திற்கு அப்பால் சென்று, ஜனநாயகம், சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சமூக நீதி

IYACHAMY ACADEMY

மற்றும் மதச்சார்பின்மை ஆகியவற்றிற்கான அதன் உறுதிப்பாட்டை உள்ளடக்கிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் உணர்வைப் பேணுவதாகும்.

2. இது அனைத்து அரசியலமைப்புச் செயல்முறையாளர்களும் குடிமக்களும் அரசியலமைப்பு விதிமுறைகளுக்கு சுய கட்டுப்பாடு மற்றும் மரியாதை செலுத்துவதைக் குறிக்கிறது.
3. டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில்: அரசியலமைப்புச் சட்டம் வெற்றிகரமாக செயல்படுவதற்கு அரசியலமைப்பு ஒழுக்கநெறியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தினார். அவர் கூறினார், "அரசியலமைப்பு ஒழுக்கநெறி ஒரு இயற்கையான உணர்வு அல்ல. அது வளர்க்கப்பட வேண்டும். நம் மக்கள் அதை இன்னும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும்." அவர் அதை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வடிவங்களுக்கு மிக உயர்ந்த மரியாதையாகக் கருதினார்.
4. அறிஞர்: கிரான்வில்லே ஆஸ்டின்: "அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் உணர்வைப் பெறுவது" என்ற கருத்தை விவாதித்தார்.

இந்திய நீதித்துறையில் அரசியலமைப்பு ஒழுக்கநெறி:

- அரசியலமைப்பு விதிகளை விளக்குவதற்கும் சட்டங்கள் மற்றும் அரசு நடவடிக்கைகளின் செல்லுபடியை சோதிப்பதற்கும் உச்ச நீதிமன்றம் சமீபத்திய முக்கிய தீர்ப்புகளில் அரசியலமைப்பு ஒழுக்கநெறி என்ற கருத்தை அதிகரித்து வருகிறது.
- ஒரு நடவடிக்கை, முறையாக சட்டபூர்வமாக இருந்தாலும், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை மீறுகிறதா என்பதை மதிப்பிடுவதற்கான ஒரு தரநிலையாக இது பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- முக்கிய தீர்ப்புகள்:
 - நாஸ் அறக்கட்டளை எதிர் டெல்லி தேசிய தலைநகர் பகுதி அரசு (2009, டெல்லி உயர் நீதிமன்றம்) மற்றும் நவதேஜ் சிங் ஜோஷி எதிர் இந்திய யூனியன் (2018, உச்ச நீதிமன்றம்) (ஓரினச்சேர்க்கையை குற்றமற்றதாக்குதல்): சமத்துவம், கண்ணியம் மற்றும் சுதந்திரத்தின் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அரசியலமைப்பு ஒழுக்கநெறி பிரபலமான அல்லது பெரும்பான்மை ஒழுக்கநெறியை விட மேலோங்க வேண்டும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. LGBTQ+ நபர்களுக்கு உரிமைகளை மறுப்பது அரசியலமைப்பு ஒழுக்கநெறியை மீறுவதாகக் கருதப்பட்டது.
 - இந்திய இளம் வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் எதிர் கேரள மாநிலம் (2018) (சுபரிமலை வழக்கு): பெரும்பாலானோர் மாதவிடாய் வயதுப் பெண்களை கோயிலில் இருந்து விலக்குவது சமத்துவம் மற்றும் கண்ணியத்தை மீறுவதாகக் கூறி அரசியலமைப்பு ஒழுக்கநெறியை மேற்கோள் காட்டி ரத்து செய்தனர். (நீதிபதி இந்து மல்ஹொத்ராவினின் மாறுபட்ட கருத்து, ஆழமான மத நம்பிக்கைகளுக்கு சமகால ஒழுக்கநெறியைப் பயன்படுத்துவதற்கு எதிராக எச்சரித்தது).
 - ஜோசப் ஷைன் எதிர் இந்திய யூனியன் (2018) (விபச்சாரத்தை குற்றமற்றதாக்குதல்): பாலின சமத்துவம் மற்றும் தனிப்பட்ட சுயாட்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியலமைப்பு ஒழுக்கநெறியை மீறுவதாக விபச்சார சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டது.
 - டெல்லி தேசிய தலைநகர் பகுதி அரசு எதிர் இந்திய யூனியன் (2018): மத்திய-மாநில உறவுகள் மற்றும் கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி முறையில் அரசியலமைப்பு ஒழுக்கநெறியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியது.

IYACHAMY ACADEMY

- **முக்கியத்துவம்:** அரசியலமைப்பு ஒழுக்கநெறி ஒரு விளக்கம் அளிக்கும் கருவியாக செயல்படுகிறது, அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒரு "வாழும் ஆவணமாக" இருந்து, வளர்ந்து வரும் சமூக விழுமியங்களுக்கு ஏற்ப தன்னை மாற்றிக்கொண்டு, அதன் அடிப்படைக் கொள்கைகளை நிலைநிறுத்துகிறது என்பதை உறுதி செய்கிறது. இது நீதித்துறையை காலாவதியான அல்லது அடிப்படை அரசியலமைப்பு விழுமியங்களை மீறும் சட்டங்கள் அல்லது நடைமுறைகளை ரத்து செய்ய வழிநடத்துகிறது, அவற்றுக்கு சமூக அங்கீகாரம் இருந்தாலும் கூட.
- **விமர்சனம்:** சில விமர்சகர்கள் இந்தக் கருத்து தெளிவற்றது என்றும், நீதிபதிகளுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரத்தை அளிக்கிறது என்றும், எச்சரிக்கையுடன் மற்றும் நிறுவப்பட்ட அரசியலமைப்பு கொள்கைகளின் அடிப்படையில் பயன்படுத்தப்படாவிட்டால் நீதித்துறை வரம்பு மீறலுக்கு வழிவகுக்கும் என்றும் வாதிடுகின்றனர்.

அரசியலமைப்பு மேலாதிக்கம் (அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மேலாதிக்கம்) (Constitutional Supremacy (Supremacy of the Constitution))

பொருள் மற்றும் கருத்து:

1. **வரையறை:** அரசியலமைப்பு மேலாதிக்கம் என்பது அரசியலமைப்புச் சட்டம் நாட்டின் மிக உயர்ந்த சட்டம் என்பதையும், அரசாங்கத்தின் அனைத்து உறுப்புகளும் (சட்டமன்றம், நிர்வாகம், நீதித்துறை) அதன் அதிகாரங்களை அதிலிருந்து பெறுகின்றன மற்றும் அதற்கு உட்பட்டவை என்பதையும் குறிக்கிறது.
2. எந்தவொரு அரசு அமைப்பாலும் உருவாக்கப்பட்ட எந்தச் சட்டமோ அல்லது நடவடிக்கையோ அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் விதிகளை மீற முடியாது.
3. இது எழுத்துப்பூர்வ மற்றும் நெகிழ்வற்ற/குறைவாக நெகிழ்வற்ற அரசியலமைப்புச் சட்டம் கொண்ட நாடுகளின் ஒரு அடையாளமாகும்.
4. **பாராளுமன்ற மேலாதிக்கம் (Parliamentary Supremacy)** (இங்கிலாந்தில் உள்ளது போல) என்பதற்கு எதிரானது, அங்கு பாராளுமன்றம் மிக உயர்ந்த சட்டம் இயற்றும் அமைப்பாகும், மேலும் எந்தவொரு சட்டத்தையும் உருவாக்கவோ அல்லது ரத்து செய்யவோ முடியும், எந்த நீதிமன்றமும் அதன் செல்லுபடியை கேள்வி கேட்க முடியாது.

இந்தியாவில் அரசியலமைப்பு மேலாதிக்கம்:

1. **சரத்து 13(2):** "அரசு இந்த பாகத்தால் [அடிப்படை உரிமைகள்] வழங்கப்பட்ட உரிமைகளை பறிக்கும் அல்லது சுருங்கும் எந்த சட்டத்தையும் இயற்றக்கூடாது, மேலும் இந்த சரத்துக்கு முரணாக இயற்றப்பட்ட எந்த சட்டமும், அந்த முரண்பாட்டின் அளவுக்கு, செல்லாததாகும்." இது அடிப்படை உரிமைகளின் மேலாதிக்கத்தையும், அதன் மூலம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மேலாதிக்கத்தையும் நேரடியாக நிறுவுகிறது.
2. **எழுத்துப்பூர்வ அரசியலமைப்புச் சட்டம் (Written Constitution):** விரிவான எழுத்துப்பூர்வ ஆவணமே அதன் மிக உயர்ந்த தன்மையைக் குறிக்கிறது.
3. **நீதித்துறை மறுஆய்வு (Judicial Review):** சட்டங்கள் மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தன்மையை ஆய்வு செய்து, அரசியலமைப்புச் சட்டத்துடன் முரண்பட்டால் அவற்றை ரத்து செய்யும் உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் அதிகாரம் அரசியலமைப்பு மேலாதிக்கத்தைப் பேணுவதற்கான முதன்மை வழிமுறையாகும்.
4. **அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாடு (Basic Structure Doctrine):** நாடாளுமன்றத்தின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தும் அதிகாரம் கூட வரையறுக்கப்பட்டது என்பதையும், அதன் அடிப்படை

IYACHAMY ACADEMY

கட்டமைப்பை அழிக்க முடியாது என்பதையும் உறுதி செய்வதன் மூலம் அரசியலமைப்பு மேலாதிக்கத்தை வலுப்படுத்துகிறது.

5. **கூட்டாட்சி முறை (Federalism):** மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே அதிகாரப் பிரிவு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தால் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது, மேலும் எந்த ஒருவரும் அதன் நிர்ணயித்த வரம்புகளை மீற முடியாது.
6. **பதவிப் பிரமாணங்கள் (Oaths of Office):** அனைத்து உயர் அரசியலமைப்புச் செயல்முறையாளர்களும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைப் பேணுவதற்கு உறுதிமொழி எடுக்கின்றனர்.
7. **கேசவானந்த பாரதி மற்றும் மினர்வா மில்ஸ் வழக்குகளில் உச்ச நீதிமன்றம்:** அரசியலமைப்பு மேலாதிக்கத்தை ஒரு அடிப்படை அம்சமாக வெளிப்படையாக உறுதிப்படுத்தியது.

சட்டத்தின் ஆட்சி (Rule of Law)

பொருள் மற்றும் கருத்து:

1. **வரையறை:** சட்டத்தின் ஆட்சி என்பது சட்டம் உயர்ந்தது என்பதையும், அரசு அதிகாரிகள் உட்பட எந்த ஒரு தனிநபரும் சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர் அல்ல என்பதையும் குறிக்கிறது. இது தன்னிச்சையான விருப்பம் அல்லது அதிகாரத்தின் மீது அல்லாமல், சட்டக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் ஆட்சி செய்வதைக் குறிக்கிறது. இது தன்னிச்சையான அதிகாரத்திற்கு எதிரானது.
2. **ஏ.வி. டைசியின் உருவாக்கம் (பிரிட்டிஷ் சூழல்):** மூன்று முக்கிய கொள்கைகளுடன் இந்தக் கருத்தை பிரபலப்படுத்தினார்:
 - (அ) **சட்டத்தின் மேலாதிக்கம் (Supremacy of Law):** தன்னிச்சையான அதிகாரத்தின் செல்வாக்கிற்கு மாறாக வழக்கமான சட்டத்தின் முழுமையான மேலாதிக்கம் அல்லது ஆதிக்கம். எவரும் சட்டத்தின் தெளிவான மீறலுக்காக தவிர, சாதாரண சட்ட வழியில் சாதாரண நீதிமன்றங்களில் நிறுவப்பட்டால் அன்றி, தண்டிக்கப்படவோ அல்லது துன்பப்படவோ கூடாது.
 - (ஆ) **சட்டத்தின் முன் சமத்துவம் (Equality before the Law):** அனைத்து குடிமக்களும் (பணக்காரர் அல்லது ஏழை, உயர் அல்லது தாழ்ந்தவர், அதிகாரி அல்லது அதிகாரமற்றவர்) சாதாரண சட்ட நீதிமன்றங்களால் நிர்வகிக்கப்படும் சாதாரண நிலை சட்டத்திற்கு சமமாக உட்பட்டவர்கள்.
 - (இ) **சட்ட ஆன்மாவின் மேலாதிக்கம் (உரிமைகள் சட்டத்தின் ஆதாரமாக) (Predominance of Legal Spirit (Rights as source of law)):** அரசியலமைப்புச் சட்டம் தனிநபர்களின் உரிமைகளின் விளைவாகும், இவை நீதிமன்றங்களால் வரையறுக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்படுகின்றன, அரசியலமைப்புச் சட்டம் தனிப்பட்ட உரிமைகளின் ஆதாரமாக இருப்பதை விட (இந்த அம்சம் இங்கிலாந்தின் எழுதப்படாத அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு மிகவும் குறிப்பிட்டது).
3. **நவீன கருத்து:** சட்டபூர்வத்தன்மை, நிச்சயம், சமத்துவம், நீதியை அணுகுதல், பொறுப்புடைமை, சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதில் நேர்மை மற்றும் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் போன்ற கொள்கைகளை உள்ளடக்கியது.

இந்தியாவில் சட்டத்தின் ஆட்சி:

1. **அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ளடங்கியவை:**

IYACHAMY ACADEMY

- **முகவுரை:** நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
 - **சரத்து 14:** சட்டத்தின் முன் சமத்துவம் மற்றும் சட்டங்களின் சமமான பாதுகாப்பை உறுதி செய்கிறது. இது இந்தியாவில் சட்டத்தின் ஆட்சியின் மையமாகக் கருதப்படுகிறது.
 - **அடிப்படை உரிமைகள் (பகுதி III):** தன்னிச்சையான அரசு நடவடிக்கையிலிருந்து தனிநபர்களைப் பாதுகாக்கிறது.
 - **சரத்து 21:** "சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறைப்படி தவிர" உயிர் மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்பு.
 - **சுதந்திரமான நீதித்துறை மற்றும் நீதித்துறை மறுஆய்வு (Independent Judiciary and Judicial Review):** சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலைநிறுத்த அத்தியாவசியமானது.
 - **அதிகாரப் பிரிப்பு (செயல்பாட்டு ரீதியானது) (Separation of Powers (Functional)).**
2. **உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள்:**
- **ஏ.டி.எம். ஜபல்பூர் எதிர் ஷிவ்காந்த் சக்லா (1976) (ஆட்கொணர்வு வழக்கு):** அவசரநிலை காலத்தில் சட்டத்தின் ஆட்சியை நீர்த்துப்போகச் செய்ததற்காக பெரும்பான்மைத் தீர்ப்பு விமர்சிக்கப்பட்டது. நீதிபதி எச்.ஆர். கண்ணாவின் மாறுபட்ட கருத்து, அவசரநிலையின்போதும் சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலைநிறுத்தியது. (பெரும்பான்மை கருத்து பின்னர் 44வது திருத்தம் மற்றும் தொடர்ச்சியான சட்டத் தீர்ப்புகளின் மூலம் நடைமுறையில் ரத்து செய்யப்பட்டது).
 - **கேசவானந்த பாரதி (1973):** சட்டத்தின் ஆட்சி அடிப்படை அமைப்பின் ஒரு பகுதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.
 - **மேனகா காந்தி எதிர் இந்திய யூனியன் (1978):** சரத்து 21 இன் கீழ் "சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை" என்பது நியாயமான, நேர்மையான மற்றும் நியாயமான ஒரு நடைமுறையாக இருக்க வேண்டும் என்று விளக்குவதன் மூலம் சட்டத்தின் ஆட்சியை வலுப்படுத்தியது.
 - **இந்திரா சாவ்னி எதிர் இந்திய யூனியன் (1992):** சட்டத்தின் ஆட்சி ஒரு அடிப்படை அம்சமாக அடையாளம் காணப்பட்டது.
3. **சவால்கள்:** நீதி வழங்குவதில் தாமதம், ஊழல், அதிகார துஷ்பிரயோகம், மற்றும் சில சமயங்களில் பொறுப்புடைமை இல்லாமை போன்ற பிரச்சினைகள் சட்டத்தின் ஆட்சியை திறம்பட செயல்படுத்துவதைத் தடுக்கலாம்.

சட்டத்தின் சரியான நடைமுறை (Due Process of Law) Vs. சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை (Procedure Established by Law)

சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை (இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் சரத்து 21 - அசல் விளக்கம்):

- "எந்தவொரு நபரும் தனது உயிர் அல்லது தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தை சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறைப்படி தவிர பறிக்கப்பட மாட்டார்."
- **பொருள்:** இதன் பொருள், சட்டமன்றத்தால் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட அமைப்பால் முறையாக இயற்றப்பட்ட ஒரு சட்டம், அது சரியான நடைமுறையைப் பின்பற்றியிருந்தால் செல்லுபடியாகும். நீதிமன்றம் சட்டத்தின் நியாயம், நேர்மை அல்லது நியாயத்தன்மைக்குள் செல்லாது, ஆனால் அந்த சட்டத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறை பின்பற்றப்பட்டதா என்பதை மட்டுமே பார்க்கும்.
- **ஆதாரம்:** ஜப்பானிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலிருந்து பெறப்பட்டது.

IYACHAMY ACADEMY

- ஆரம்ப நீதித்துறை விளக்கம் (எ.கா., ஏ.கே. கோபாலன் எதிர் மதராஸ் மாநிலம், 1950): உச்ச நீதிமன்றம் ஒரு குறுகிய பார்வையை எடுத்துக்கொண்டது, சரத்து 21 தன்னிச்சையான நிர்வாக நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக மட்டுமே பாதுகாப்பு அளிக்கிறது, தன்னிச்சையான சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக அல்ல என்று கூறியது. ஒரு சட்டம் ஒரு தகுதியான சட்டமன்றத்தால் சரியான நடைமுறையைப் பின்பற்றி நிறைவேற்றப்பட்டால், அதன் பொருள் சார்ந்த நியாயத்தன்மையை சரத்து 21 இன் கீழ் கேள்வி கேட்க முடியாது.

சட்டத்தின் சரியான நடைமுறை (முக்கியமாக அமெரிக்க கருத்து):

- பொருள்: இந்த கோட்பாடு ஒரு நபரின் உயிர்/சுதந்திரத்தைப் பறிக்க ஒரு சட்டம் இருக்கிறதா என்பதை மட்டும் சரிபார்ப்பதுடன், அந்த சட்டம் நியாயமானதா, நேர்மையானதா, மற்றும் தன்னிச்சையானது அல்லது அடக்குமுறைக்குரியது அல்லவா என்பதையும் ஆராய்கிறது. இது நீதித்துறைக்கு சட்டத்தின் பொருள் சார்ந்த நியாயத்தன்மையையும், நடைமுறை நியாயத்துடன் கூடுதலாக மதிப்பீடு செய்யும் அதிகாரத்தை வழங்குகிறது.
- இதற்கு இரண்டு அம்சங்கள் உள்ளன:
 - நடைமுறை சரியான நடைமுறை (Procedural Due Process): நியாயமான நடைமுறை தேவைப்படுகிறது (அறிவிப்பு, செவிமடுக்க வாய்ப்பு, பக்கச்சார்பற்ற தீர்ப்பாயம்).
 - பொருள் சார்ந்த சரியான நடைமுறை (Substantive Due Process): சில அடிப்படை உரிமைகளை அரசு தலையீட்டில் இருந்து பாதுகாக்க நீதிமன்றங்களுக்கு அனுமதிக்கிறது, தலையீடு நடைமுறை ரீதியாக நியாயமாக இருந்தாலும் கூட, சட்டத்தின் உள்ளடக்கம் மற்றும் கொள்கையை ஆராய்வதன் மூலம்.

இந்தியாவில் பரிணாமம் - பொருள் சார்ந்த சரியான நடைமுறையை நோக்கி:

1. மேனகா காந்தி எதிர் இந்திய யூனியன் (1978): சரத்து 21 இன் விளக்கத்தை கணிசமாக மாற்றிய ஒரு முக்கிய வழக்கு இது.
 - சரத்து 21 இன் கீழ் "சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை" "சரியான, நேர்மையான மற்றும் நியாயமானதாக" இருக்க வேண்டும் என்றும் "தன்னிச்சையான, கற்பனையான அல்லது அடக்குமுறைக்குரியதாக" இருக்கக்கூடாது என்றும் உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. இல்லையெனில், அது நடைமுறையே இல்லை, சரத்து 21 இன் தேவை பூர்த்தி செய்யப்படாது.
 - இது வெளிப்படையாக அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்தாமல், சரத்து 21 இல் பொருள் சார்ந்த சரியான நடைமுறையின் கொள்கைகளை திறம்பட அறிமுகப்படுத்தியது. நடைமுறை சரத்துகள் 14 (சமத்துவம்/தன்னிச்சையற்ற தன்மை) மற்றும் 19 (சுதந்திரங்கள், நியாயமான கட்டுப்பாடுகள் தேவை) இன் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் கூறியது.
 - இந்த "பொன்னான முக்கோணம்" (சரத்துகள் 14, 19, 21) ஒன்றோடொன்று இணைந்திருத்தல், உயிர் அல்லது தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தைப் பறிக்கும் எந்தவொரு சட்டமும் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறை சோதனையை மட்டுமல்லாமல், நியாயத்தன்மை மற்றும் தன்னிச்சையற்ற தன்மை சோதனையையும் கடக்க வேண்டும் என்பதை உறுதி செய்கிறது.
2. மேனகா காந்திக்குப் பிந்தைய நீதித்துறை (Post-Maneka Gandhi Jurisprudence):
 - உச்ச நீதிமன்றம் இந்த விரிவான விளக்கத்தை தொடர்ந்து பயன்படுத்தி வருகிறது, சரத்து 21 ஐப் பயன்படுத்தி தன்னிச்சையான சட்டங்கள் மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை ரத்து

IYACHAMY ACADEMY

செய்யவும், உயிர் மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தின் பகுதியாக குறிப்பிடப்படாத பல உரிமைகளை (தனியுரிமை உரிமை, சுத்தமான சுற்றுச்சூழல், விரைவான விசாரணை போன்றவை) அங்கீகரிக்கவும் செய்கிறது.

- இது நீதித்துறையின் நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தையும் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் அதன் பங்கையும் கணிசமாக மேம்படுத்தியுள்ளது.

3. **வினாவில் வேறுபாடு:** இந்தியா முறையாக "சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை" என்பதைத் தக்க வைத்துக் கொண்டாலும், அதன் நீதித்துறை விளக்கம் அதை அமெரிக்காவின் "பொருள் சார்ந்த சரியான நடைமுறை" என்ற கருத்துக்கு மிக அருகில் கொண்டு வந்துள்ளது, குறைந்தது சரத்து 21 ஐப் பொறுத்தவரை. இதன் பொருள், நீதித்துறை இப்போது உயிர் மற்றும் சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கும் ஒரு சட்டத்தின் நடைமுறை செல்லுபடியை மட்டுமல்லாமல், அதன் பொருள் சார்ந்த நியாயம் மற்றும் நியாயத்தன்மையையும் ஆராய முடியும்.

இந்த அடிப்படைக் அரசியலமைப்பு கோட்பாடுகள் ஒன்றோடொன்று இணைந்தவை மற்றும் ஒன்றுக்கொன்று வலுவூட்டுகின்றன. மக்களாட்சி இறையாண்மை ஒரு அரசியலமைப்பு அரசாங்கத்தின் அடிப்படையை உருவாக்குகிறது, இது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மேலாதிக்கம் மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சியின் கீழ் செயல்படுகிறது. பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறை அரசியலமைப்பு அரசாங்கத்தின் ஒரு வடிவமாகும். ஒருங்கிணைந்த ஆட்சி, அரசியலமைப்பு ஒழுக்கநெறி, மற்றும் கடுமையான "சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை" இலிருந்து ஒரு பொருள் சார்ந்த "சரியான நடைமுறை" அணுகுமுறையை நோக்கிய பரிணாமம் ஆகியவை அரசியலமைப்புவாதத்தை ஆழப்படுத்தவும், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தால் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட உரிமைகள் மற்றும் கண்ணியங்களை உணர்ந்து கொள்ளவும் பங்களிக்கின்றன.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அறிமுகம்

அரசியலமைப்புச் சட்டம் என்றால் என்ன?

- **வரையறை:** ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டம் என்பது ஒரு நாட்டின் அடிப்படை, உச்ச மற்றும் மூலச் சட்டமாகும். இது அரசாங்கத்தின் உறுப்புகளின் (சட்டமன்றம், நிர்வாகம் மற்றும் நீதித்துறை) கட்டமைப்பு மற்றும் முக்கிய செயல்பாடுகளை நிறுவுகிறது, மேலும் அந்த உறுப்புகளின் செயல்பாடுகளை நிர்வகிக்கும் கொள்கைகளை வரையறுக்கிறது. இது குடிமக்களின் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள் மற்றும் குடிமக்களுக்கும் அரசுக்கும் இடையிலான உறவுகளையும் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.
- **தன்மை:**
 - **வாழும் ஆவணம்:** இது ஒரு நிலையான ஆவணம் அல்ல, ஆனால் சமூகத்தின் மாறிவரும் தேவைகள் மற்றும் அபிலாஷைகளுக்கு ஏற்ப வளரும் திறன் கொண்ட ஒரு மாறும் ஆவணமாகும். பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு குறிப்பிட்டது போல, ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டம், மக்களின் வாழ்க்கை, குறிக்கோள்கள் மற்றும் அபிலாஷைகளுடன் தொடர்பு அற்றுப் போனால், அது வெறுமையானதாகிவிடும்.
 - **கிரண்ட்நார்ம் (Grundnorm):** சட்ட தத்துவஞானி ஹான்ஸ் கெல்சனின் "தூய சட்டக் கோட்பாடு" (Pure Theory of Law) படி, அரசியலமைப்புச் சட்டம் 'கிரண்ட்நார்ம்' அல்லது அனைத்து பிற சட்டங்களும் தங்கள் செல்லுபடியைப் பெறும் அடிப்படை விதியாகும்.
- **நோக்கம் & முக்கியத்துவம்:**
 - ஒரு சமூகத்தின் உறுப்பினர்களிடையே குறைந்தபட்ச ஒருங்கிணைப்பிற்கு அனுமதிக்கும் அடிப்படை விதிகளின் தொகுப்பை வழங்குகிறது.

IYACHAMY ACADEMY

- ஒரு சமூகத்தில் முடிவுகளை எடுக்கும் அதிகாரம் யாரிடம் உள்ளது மற்றும் அரசாங்கங்கள் எவ்வாறு அமைக்கப்படும் என்பதை குறிப்பிடுகிறது.
- ஒரு அரசாங்கம் அதன் குடிமக்கள் மீது (அடிப்படை உரிமைகள்) என்ன சுமத்த முடியும் என்பதற்கு வரம்புகளை நிர்ணயிக்கிறது.
- ஒரு சமூகத்தின் அபிவிருத்திகளை நிறைவேற்றவும் ஒரு நியாயமான சமூகத்திற்கான நிலைமைகளை உருவாக்கவும் அரசாங்கத்திற்கு உதவுகிறது (எ.கா., அரசு கொள்கை வழிமுறை கோட்பாடுகள்).
- ஒரு மக்களின் அடிப்படை அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகிறது - அவர்களை பிணைக்கும் தார்மீக மற்றும் அரசியல் விழுமியங்களை கூட்டாக உள்ளடக்கியது.
- **கிரான்வில்லே ஆன்டினின் கருத்து:** அவர் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஒரு "சமூக ஆவணம்" என்று விவரித்தார், இது ஒரு "சமூக புரட்சியை" கொண்டு வருவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. அவர் பிரபலமாக குறிப்பிட்டார், "இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் முதன்மையாக ஒரு சமூக ஆவணம்... இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு விதிகள் பெரும்பாலானவை நேரடியாக சமூக புரட்சியின் குறிக்கோள்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன அல்லது அதை அடைவதற்குத் தேவையான நிலைமைகளை நிறுவுவதன் மூலம் இந்த புரட்சியை வளர்க்க முயற்சிக்கின்றன."

அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கான கோரிக்கையின் வரலாற்று பின்னணிகள் மற்றும் பரிணாமம்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் திடீரென உருவான ஒன்று அல்ல, மாறாக பல்வேறு காலனித்துவ சட்டங்கள் மற்றும் தேசிய சுதந்திரப் போராட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நீண்ட வரலாற்று செயல்முறையின் உச்சக்கட்டமாகும்.

- **ஆரம்ப விதைகள் (அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை முன்):**
 - **ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டம், 1773 (Regulating Act of 1773):** இந்தியாவில் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் விவகாரங்களை கட்டுப்படுத்தவும் ஒழுங்குபடுத்தவும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்பட்ட முதல் படி.
 - **சார்ட்டர் சட்டங்கள் (1813, 1833, 1853):** படிப்படியாக நிர்வாகத்தை மையப்படுத்தியது மற்றும் சட்டமன்ற செயல்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்தியது.
 - **இந்திய அரசு சட்டம், 1858 (Government of India Act, 1858):** 1857 கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு கிழக்கிந்திய கம்பெனியிலிருந்து பிரிட்டிஷ் கிரீடத்திற்கு அதிகாரத்தை மாற்றியது.
 - **இந்திய கவுன்சில்கள் சட்டங்கள் (1861, 1892, 1909):** இந்தியர்களை சட்டம் இயற்றுவதில் ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் (வரையறுக்கப்பட்டிருந்தாலும்) பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. 1909 ஆம் ஆண்டு சட்டம் (மோர்லி-மிண்டோ சீர்திருத்தங்கள்) முஸ்லிம்களுக்கு தனித் தொகுதிகளை அறிமுகப்படுத்தியது.
 - **இந்திய அரசு சட்டம், 1919 (மாண்டேகு-செம்ஸ்-போர்ட் சீர்திருத்தங்கள்) (Government of India Act, 1919 (Montagu-Chelmsford Reforms)):** மாகாணங்களில் இரட்டை ஆட்சி முறையையும், மையத்தில் ஈரவை முறையையும் அறிமுகப்படுத்தியது.
 - **சைமன் ஆணையம் (1927) (Simon Commission):** 1919 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் செயல்பாட்டை மறுஆய்வு செய்ய நியமிக்கப்பட்டது; இந்திய உறுப்பினர்கள் இல்லாததால் இந்தியர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டது.

IYACHAMY ACADEMY

- **நேரு அறிக்கை (1928) (Nehru Report):** மோதிலால் நேரு தலைமையில் ஒரு குழுவால் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு அரசியலமைப்பு வரைவு, டொமினியன் அந்தஸ்து, அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் ஒரு பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறை ஆகியவற்றை கோரியது. இது ஒரு அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பை வரைவதற்கான முதல் முக்கிய இந்திய முயற்சி.
- **இந்திய அரசு சட்டம், 1935 (Government of India Act, 1935):** அனைத்து இந்திய கூட்டாட்சி (நடைமுறைக்கு வரவில்லை), மாகாண சபாட்சி, மையத்தில் இரட்டை ஆட்சி, மாகாணங்களில் ஈரவை சட்டமன்றங்கள் மற்றும் ஒரு கூட்டாட்சி நீதிமன்றம் நிறுவதல் ஆகியவற்றை வழங்கிய ஒரு விரிவான ஆவணம். இந்த சட்டம் தற்போதைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கான ஒரு முக்கிய வரைபடமாக மாறியது.
- **அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைக்கான கோரிக்கை:**
 - **1922:** மகாத்மா காந்தி சுயராஜ்யம் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் ஒரு இலவச பரிசு அல்ல, மாறாக இந்தியர்கள் தாங்களாகவே உருவாக்கும் இந்தியாவின் முழுமையான சுய வெளிப்பாட்டின் பிரகடனம் என்று வெளிப்படுத்தினார்.
 - **1934:** இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை என்ற யோசனையை இந்தியாவில் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் முன்னோடியான எம்.என். ராய் முதல் முறையாக முறையாக முன்வைத்தார்.
 - **1935:** இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (ஜ.என்.சி) இந்தியாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்க ஒரு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையை அதிகாரப்பூர்வமாக கோரியது.
 - **1938:** ஜவஹர்லால் நேரு, ஜ.என்.சி சார்பாக, "சுதந்திர இந்தியாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டம், வெளித் தலையீடு இல்லாமல், வயதுவந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையால் உருவாக்கப்பட வேண்டும்" என்று அறிவித்தார்.
 - **ஆகஸ்ட் சலுகை (1940) (August Offer):** பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம், முதல் முறையாக, ஒரு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைக்கான கோரிக்கையை, கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொண்டது.
 - **கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு (1942) (Cripps Mission):** சர் ஸ்டான்லி போர்ட் கிரிப்ஸ் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கான ஒரு கட்டமைப்பை முன்மொழிந்தார், இதில் ஒரு புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்க தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பை நிறுவுவது அடங்கும். முஸ்லிம் லீக்கால் இது நிராகரிக்கப்பட்டது, ஏனெனில் அது இந்தியாவை இரண்டு தன்னாட்சி மாநிலங்களாகவும் இரண்டு தனித்தனி அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைகளாகவும் பிரிக்க விரும்பியது.
 - **கேபினட் மிஷன் திட்டம் (1946) (Cabinet Mission Plan):** இந்த திட்டம் இறுதியாக அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையை நிறுவுவதற்கு வழிவகுத்தது. இது இரண்டு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைகளுக்கான கோரிக்கையை நிராகரித்தது, ஆனால் ஒரு சிக்கலான திட்டத்தை முன்மொழிந்தது மற்றும் முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாணங்களுக்கு சில சபாட்சியை வழங்கியது.

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை: அமைப்பு, செயல்பாடு மற்றும் முக்கிய அம்சங்கள்

- **உருவாக்கம்:** நவம்பர் 1946 இல் கேபினட் மிஷன் திட்டத்தால் உருவாக்கப்பட்ட திட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டது.

IYACHAMY ACADEMY

- அமைப்பு (பிரிவினைக்கு முன்):
 - மொத்த பஸம்: 389 உறுப்பினர்கள்.
 - 296 இடங்கள் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டன (11 ஆளுநர் மாகாணங்களிலிருந்து 292 மற்றும் தலைமை ஆணையர் மாகாணங்களிலிருந்து 4).
 - 93 இடங்கள் சமஸ்தானங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டன.
 - தேர்தல் முறை:
 - பிரிட்டிஷ் இந்திய மாகாணங்களின் உறுப்பினர்கள் மாகாண சட்டமன்றங்களின் உறுப்பினர்களால் மறைமுகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர் (இந்திய அரசு சட்டம், 1935 இன் கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்).
 - சமஸ்தானங்களின் பிரதிநிதிகள் சமஸ்தானங்களின் தலைவர்களால் பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டும்.
 - விகிதாசார பிரதிநிதித்துவம்: ஒவ்வொரு பிரிட்டிஷ் மாகாணத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் மூன்று முக்கிய சமூகங்களிடையே - முஸ்லிம்கள், சீக்கியர்கள் மற்றும் பொது (மற்ற அனைவரும்) - அவர்களின் மக்கள்தொகைக்கு விகிதாசாரமாக பிரிக்கப்பட்டன. ஒற்றை மாற்று வாக்கு மூலம் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையால் வாக்களிப்பு நடைபெற்றது.
 - வயதுவந்தோர் வாக்குரிமையால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை: இது ஒரு விமர்சனப் புள்ளியாக இருந்தது, ஆனால் சூழ்நிலைகள் மற்றும் நேரமின்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, நேரடித் தேர்தல்கள் சாத்தியமற்றதாகக் கருதப்பட்டது.
- அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் செயல்பாடு:
 - முதல் கூட்டம் (டிசம்பர் 9, 1946): 211 உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டனர் (முஸ்லிம் லீக் புறக்கணித்தது, பாகிஸ்தானைக் கோரியது). மூத்த உறுப்பினரான டாக்டர் சச்சிதானந்த சின்ஹா, பிரெஞ்சு நடைமுறையைப் பின்பற்றி தற்காலிக/இடைக்காலத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
 - நிரந்தரத் தலைமை (டிசம்பர் 11, 1946):
 - தலைவர்: டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத்.
 - துணைத் தலைவர்கள் (இருவர்): எச்.சி. முகர்ஜி மற்றும் வி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி.
 - குறிக்கோள் தீர்மானம் (டிசம்பர் 13, 1946) (Objectives Resolution):
 - ஜவஹர்லால் நேருவால் முன்மொழியப்பட்டது.
 - அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை வடிவமைப்பதற்கு வழிகாட்டும் அடிப்படைக் கொள்கைகள் மற்றும் தத்துவத்தை வகுத்தது.
 - இந்தியாவை ஒரு சுதந்திர இறையாண்மை குடியரசு என்று அறிவித்தது.
 - கூட்டாட்சி அமைப்புடன், மீதமுள்ள அதிகாரங்கள் அலகுகளிடம் இருக்கும் என்று envision செய்தது (பின்னர் மாற்றியமைக்கப்பட்டது).
 - சட்டம் மற்றும் பொது ஒழுக்கநெறிக்கு உட்பட்டு நீதி, சமத்துவம், சிந்தனை, கருத்து, நம்பிக்கை, மதம், வழிபாடு, தொழில், சங்கம் மற்றும் நடவடிக்கை சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்தியது.

IYACHAMY ACADEMY

- சிறுபான்மையினர், பின்தங்கிய மற்றும் பழங்குடியினர் பகுதிகள், மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பிற பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு போதுமான பாதுகாப்பை வழங்கியது.
- ஜனவரி 22, 1947 அன்று ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- அதன் மாற்றியமைக்கப்பட்ட பதிப்பு தற்போதைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முகவுரையை உருவாக்குகிறது.
- **இந்திய சுதந்திரச் சட்டம், 1947 இன் தாக்கம் (Impact of Indian Independence Act, 1947):**
 - இந்த சட்டம் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையை ஒரு முழு இறையாண்மை பெற்ற அமைப்பாக மாற்றியது, அது விரும்பிய எந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தையும் உருவாக்க முடியும்.
 - இது ஒரு சட்டமன்ற அமைப்பாகவும் மாறியது (இரண்டு தனித்தனி செயல்பாடுகளைச் செய்தது: அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குதல் மற்றும் நாட்டிற்கான சாதாரண சட்டங்களை இயற்றுதல்). அரசியலமைப்பு அமைப்பாக கூடியபோது, டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் தலைமையில் இருந்தது, சட்டமன்ற அமைப்பாக கூடியபோது, ஜி.வி. மாவலங்கர் தலைமையில் இருந்தது.
 - இந்திய டொமினியன் பகுதிகளிலிருந்து முஸ்லிம் லீக் உறுப்பினர்கள் சபையில் இணைந்தனர். பலம் 299 ஆகக் குறைந்தது (மாகாணங்களிலிருந்து 229, சமஸ்தானங்களிலிருந்து 70).
- **செயல்படுத்தப்பட்ட பிற செயல்பாடுகள்:**
 - மே 1949 இல் காமன்வெல்த் அமைப்பில் இந்தியாவின் உறுப்பினர் என்பதை அங்கீகரித்தது.
 - ஜூலை 22, 1947 அன்று தேசியக் கொடியை ஏற்றுக்கொண்டது.
 - ஜனவரி 24, 1950 அன்று தேசிய கீதத்தை ஏற்றுக்கொண்டது.
 - ஜனவரி 24, 1950 அன்று தேசியப் பாடலை ஏற்றுக்கொண்டது.
 - ஜனவரி 24, 1950 அன்று டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் இந்தியாவின் முதல் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தது.
- **அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் குழுக்கள்:** சபை வெவ்வேறு பணிகளைக் கையாள பல குழுக்களை நியமித்தது.
 - **முக்கிய குழுக்கள்:**
 - மத்திய அதிகாரக் குழு - ஜவஹர்லால் நேரு
 - மத்திய அரசியலமைப்பு குழு - ஜவஹர்லால் நேரு
 - மாகாண அரசியலமைப்பு குழு - சர்தார் படேல்
 - வரைவுக் குழு - டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் (மிக முக்கியமானவர்)
 - அடிப்படை உரிமைகள், சிறுபான்மையினர் மற்றும் பழங்குடியினர் மற்றும் விலக்கப்பட்ட பகுதிகள் தொடர்பான ஆலோசனைக் குழு - சர்தார் படேல். இந்தக் குழுவில் துணைக் குழுக்கள் இருந்தன:
 - அடிப்படை உரிமைகள் துணைக் குழு - ஜே.பி. கிருபளானி
 - சிறுபான்மையினர் துணைக் குழு - எச்.சி. முகர்ஜி

IYACHAMY ACADEMY

- வடகிழக்கு எல்லை பழங்குடியினர் பகுதிகள் மற்றும் அசாம் விலக்கப்பட்ட & பகுதி விலக்கப்பட்ட பகுதிகள் துணைக் குழு - கோபிநாத பர்தோலோய்
- விலக்கப்பட்ட மற்றும் பகுதி விலக்கப்பட்ட பகுதிகள் (அசாமில் உள்ளவை தவிர) துணைக் குழு - ஏ.வி.தாக்கர்
- செயல்பாட்டு விதிகள் குழு - டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத்
- மாநிலக் குழு (மாநிலங்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்காக) - ஜவஹர்லால் நேரு
- வழிநடத்தல் குழு - டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத்
- வரைவுக் குழு (Drafting Committee): ஆகஸ்ட் 29, 1947 அன்று அமைக்கப்பட்டது.
 - தலைவர்: டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் (அடிக்கடி 'இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் தந்தை' அல்லது 'மக்கிய சிற்பி' என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்).
 - உறுப்பினர்கள்: என். கோபாலசாமி ஐயங்கார், அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயர், டாக்டர் கே.எம். முன்ஷி, சையத் முகமது சாதுல்லா, என். மாதவராவ் (உடல்நலக் குறைவால் ராஜினாமா செய்த பி.எல். மிட்டருக்குப் பதிலாக), டி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி (1948 இல் காலமான டி.பி. கைதானுக்குப் பதிலாக).
 - அதன் முதல் வரைவைத் தயாரிக்க ஆறு மாதங்களுக்கும் குறைவான நேரம் எடுத்தது (பிப்ரவரி 1948 இல் வெளியிடப்பட்டது).
- அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை இயற்றுதல் மற்றும் அமல்படுத்துதல்:
 - வரைவு அரசியலமைப்புச் சட்டம் டாக்டர் அம்பேத்கர் நவம்பர் 4, 1948 அன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது (முதல் வாசிப்பு).
 - இரண்டாவது வாசிப்பு (சரத்து வாரியான பரிசீலனை) நவம்பர் 15, 1948 அன்று தொடங்கி அக்டோபர் 17, 1949 அன்று முடிவடைந்தது. சுமார் 7,653 திருத்தங்கள் முன்மொழியப்பட்டன மற்றும் 2,473 உண்மையில் விவாதிக்கப்பட்டன.
 - மூன்றாவது வாசிப்பு நவம்பர் 14, 1949 அன்று தொடங்கியது. டாக்டர் அம்பேத்கர் ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார் - "அமைச்சரவையால் தீர்மானிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்."
 - ஏற்பு: அரசியலமைப்புச் சட்டம் நவம்பர் 26, 1949 அன்று நிறைவேற்றப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது. அது உறுப்பினர்கள் மற்றும் தலைவரின் கையொப்பங்களைப் பெற்றது.
 - இந்த தேதி முகவுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
 - குடியரிமை, தேர்தல்கள், தற்காலிக நாடாளுமன்றம், தற்காலிக மற்றும் இடைக்கால விதிகள், மற்றும் சுருக்கமான தலைப்பு (சரத்துகள் 5, 6, 7, 8, 9, 60, 324, 366, 367, 379, 380, 388, 391, 392, மற்றும் 393) தொடர்பான சில விதிகள் இந்த நாளிலேயே நடைமுறைக்கு வந்தன.
 - நடைமுறைக்கு வந்த நாள்: அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மீதமுள்ள விதிகள் (பெரும்பாலான பகுதி) ஜனவரி 26, 1950 அன்று நடைமுறைக்கு வந்தன.
 - இந்த நாள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் 'அது நடைமுறைக்கு வந்த தேதி' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது மற்றும் குடியரசு தினமாக கொண்டாடப்படுகிறது.

IYACHAMY ACADEMY

- ஜனவரி 26 ஆம் தேதி அதன் வரலாற்று முக்கியத்துவம் காரணமாக குறிப்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது: இந்த நாளில் 1930 இல், இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் லாகூர் அமர்வின் (டிசம்பர் 1929) தீர்மானத்தைத் தொடர்ந்து பூர்ண சுயராஜ்ய தினம் கொண்டாடப்பட்டது.
- அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தவுடன், இந்திய சுதந்திரச் சட்டம், 1947, மற்றும் இந்திய அரசு சட்டம், 1935 (அதை திருத்திய அல்லது கூடுதலாக இணைத்த அனைத்து சட்டங்களுடனும்)ரத்து செய்யப்பட்டன (சரத்து 395). இருப்பினும், பிரைவி கவுன்சில் அதிகார வரம்பு ஒழிப்புச் சட்டம், 1949, தொடர்ந்து பொருந்தியது.
- **நேரம் மற்றும் செலவு:**
 - அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை இறுதி செய்ய 2 ஆண்டுகள், 11 மாநங்கள் மற்றும் 18 நாட்கள் எடுத்தது, 165 நாட்களில் 11 அமர்வுகளை நடத்தியது.
 - உருவாக்கியவர்கள் சுமார் 60 நாடுகளின் அரசியலமைப்புச் சட்டங்களை ஆராய்ந்தனர்.
 - மொத்த செலவு ₹64 லட்சம்.

தத்துவம் மற்றும் வழிகாட்டும் விழுமியங்கள் (குறிக்கோள் தீர்மானம் & முகவுரையில் பிரதிபலிப்பது போல)

- தத்துவம் நேருவின் குறிக்கோள் தீர்மானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட முகவுரையில் சிறப்பாக சுருக்கப்பட்டுள்ளது.
- **முக்கிய விழுமியங்கள்:**
 - **இறையாண்மை (Sovereignty):** இந்தியா ஒரு சுதந்திர அதிகாரம், எந்த வெளி சக்தியின் கட்டுப்பாட்டிற்கும் உட்படாதது.
 - **சோசலிஸ்ட் (Socialist):** (42வது திருத்தம், 1976 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது) ஜனநாயக வழிமுறைகள் மூலம் சோசலிச இலக்குகளை அடைய முயற்சிக்கிறது; மார்க்சியம் மற்றும் காந்தியத்தின் கலவை, காந்திய சோசலிசத்தை நோக்கி அதிகமாக சாய்ந்தது. உற்பத்தி சாதனங்களின் அரசு உடைமை/கட்டுப்பாடு மற்றும் செல்வத்தின் சமமான விநியோகத்தை குறிக்கிறது. டி.எஸ். நாகரா எதிர் இந்திய யூனியன் (1983) வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம், "ஒரு சோசலிச அரசின் முக்கிய நோக்கம் வருமானம், நிலை மற்றும் வாழ்க்கை தரத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குவதாகும்" என்று கூறியது.
 - **மதச்சார்பற்ற (Secular):** (42வது திருத்தம், 1976 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது) அரசுக்கு அதிகாரப்பூர்வ மதம் இல்லை; அனைத்து மதங்களும் சம மரியாதையுடன் நடத்தப்படுகின்றன (சர்வ தர்ம சம பாவா). சரத்துகள் 25-28 மத சுதந்திரத்தை உறுதி செய்கின்றன. திருத்தத்திற்கு முன் இந்த கருத்து மறைமுகமாக இருந்தது. எஸ்.ஆர். பொம்மை எதிர் இந்திய யூனியன் (1994) வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் மதச்சார்பின் மையை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு அடிப்படை அம்சமாக கருதியது.
 - **ஜனநாயக (Democratic):** மக்களின், மக்களால், மக்களுக்காக அரசாங்கம். அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார ஜனநாயகத்தை உள்ளடக்கியது. இந்தியா ஒரு பிரதிநிதித்துவ பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தைக் கொண்டுள்ளது.
 - **குடியரசு (Republic):** நாட்டின் தலைவர் (குடியரசுத் தலைவர்) தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர், பரம்பரை மன்னர் அல்ல.

IYACHAMY ACADEMY

- **நீதி (Justice):** சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் - அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வழிமுறை கோட்பாடுகள் மூலம் உறுதி செய்யப்படுகிறது.
- **சுதந்திரம் (Liberty):** சிந்தனை, கருத்து, நம்பிக்கை, மதம் மற்றும் வழிபாடு - தனிப்பட்ட வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியமானது.
- **சமத்துவம் (Equality):** நிலை மற்றும் வாய்ப்பின் - பாடுபாடு இல்லாமல் அனைத்து தனிநபர்களுக்கும்.
- **சகோதரத்துவம் (Fraternity):** தனிநபரின் கண்ணியத்தையும் நாட்டின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டையும் உறுதிப்படுத்துகிறது (ஒருமைப்பாடு 42வது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது).
- **முகவுரையின் முக்கியத்துவம்:**
 - **என்.ஏ.பால்கிவாலா:** முகவுரையை "அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடையாள அட்டை" என்று அழைத்தார்.
 - **கே.எம். முன்ஷி:** இதை "நம் இறையாண்மை ஜனநாயக குடியரசின் ஜாதகம்" என்று குறிப்பிட்டார்.
 - **சர் எர்னஸ்ட் பார்கர்:** முகவுரையை அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு "முக்கிய குறிப்பு" என்று விவரித்தார்.
 - முதலில், பெருபாரி யூனியன் வழக்கில் (1960), முகவுரை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதி அல்ல என்று உச்ச நீதிமன்றம் கூறியது.
 - இருப்பினும், முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கேசுவானந்த பாரதி எதிர் கேரள மாநிலம் (1973) வழக்கில், உச்ச நீதிமன்றம் தனது முந்தைய முடிவை ரத்து செய்து, முகவுரை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதி என்றும் திருத்தப்படலாம் என்றும் கூறியது ('அடிப்படை அமைப்பு' கோட்பாட்டின் கீழ்). இது விளக்க மதிப்பை உடையது மற்றும் அடிப்படை அமைப்பை பிரதிபலிக்கிறது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஆதாரங்கள்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பெரும்பாலும் 'கடன் வாங்கப்பட்ட' அரசியலமைப்புச் சட்டம் என்று விவரிக்கப்படுகிறது, ஆனால் இது வெறும் ஒட்டுவேலை அல்ல. டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் "உலகின் அறியப்பட்ட அனைத்து அரசியலமைப்புச் சட்டங்களையும் ஆராய்ந்த பிறகு" உருவாக்கப்பட்டது என்று பெருமையுடன் கூறினார். இது இந்திய நிலைமைகளுக்குப் பொருத்தமான அம்சங்களை ஏற்றுக்கொண்டு மாற்றியமைத்தது.

- **இந்திய அரசு சட்டம், 1935:** கூட்டாட்சித் திட்டம், ஆளுநர் அலுவலகம், நீதித்துறை, அரசுப் பணியாளர் தேர்வு ஆணையங்கள், அவசரகால விதிகள், நிர்வாக விவரங்கள். (இது மிக முக்கியமான ஆதாரமாக இருந்தது, எலும்புக்கூட்டை உருவாக்கியது).
- **பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** பாராளுமன்ற அரசாங்கம், சட்டத்தின் ஆட்சி, சட்டமன்ற நடைமுறை, ஒற்றைக் குடியரிமை, அமைச்சரவை அமைப்பு, சிறப்பு நீதிப் பேராணைகள், பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகள், ஈரவை முறை.
- **அமெரிக்க அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** அடிப்படை உரிமைகள், நீதித்துறையின் சுதந்திரம், நீதித்துறை மறுஆய்வு, குடியரசுத் தலைவரின் பதவி நீக்கம், உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நீக்குதல், துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவி.

IYACHAMY ACADEMY

- **ஐரிஷ் அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** அரசு கொள்கை வழிமுறை கோட்பாடுகள், மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களின் நியமனம், குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் முறை.
- **கனடிய அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** வலுவான மையத்துடன் கூடிய கூட்டாட்சி, மீதமுள்ள அதிகாரங்களை மையத்திடம் ஒப்படைத்தல், மாநில ஆளுநர்களை மையத்தால் நியமித்தல், உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆலோசனைக் கூட்டாட்சி.
- **ஆஸ்திரேலிய அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** பொதுப் பட்டியல், வர்த்தகம், வணிகம் மற்றும் போக்குவரத்து சுதந்திரம், பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டம்.
- **ஜெர்மனியின் வெய்மர் அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** அவசரநிலையின் போது அடிப்படை உரிமைகளை நிறுத்தி வைத்தல்.
- **சோவியத் அரசியலமைப்புச் சட்டம் (USSR, இப்போது ரஷ்யா):** அடிப்படை கடமைகள், முகவுரையில் நீதி (சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல்) இலட்சியம்.
- **பிரெஞ்சு அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** குடியரசு மற்றும் முகவுரையில் சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் ஆகிய இலட்சியங்கள்.
- **தென் ஆப்பிரிக்க அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை திருத்தும் நடைமுறை, மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களின் தேர்தல்.
- **ஜப்பானிய அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

1. **மிக நீண்ட எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** முதலில் 395 சரத்துகள் (22 பாகங்களில்) மற்றும் 8 அட்டவணைகள். இப்போது (சமீபத்திய புதுப்பிப்புகளின் படி) கணிசமாக அதிக சரத்துகள், 25 பாகங்கள், 12 அட்டவணைகள்.
2. **பல்வேறு ஆதாரங்களில் இருந்து பெறப்பட்டது:** மேலே விரிவாகக் கூறப்பட்டது போல.
3. **கடினத்தன்மை மற்றும் நெகிழ்வுத்தன்மையின் கலவை:** சில விதிகள் எளிய பெரும்பான்மையால் திருத்தப்படலாம், மற்றவை சிறப்புப் பெரும்பான்மையால், மற்றும் சில சிறப்புப் பெரும்பான்மையுடன் மாநிலங்களில் பாதியின் ஒப்புதலுடன் (சரத்து 368).
4. **ஒற்றை மைய சார்புடன் கூடிய கூட்டாட்சி முறை:** கூட்டாட்சி அம்சங்கள் (இரட்டை அரசாங்கங்கள், அதிகாரப் பிரிவு, எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மேலாதிக்கம், சுதந்திரமான நீதித்துறை) மற்றும் ஒற்றை மைய அம்சங்கள் (வலுவான மையம், ஒற்றை அரசியலமைப்பு, ஒற்றைக் குடியரிமை, ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை, மாநில ஆளுநரை மையத்தால் நியமித்தல், அகில இந்திய சேவைகள், அவசரகால விதிகள்). கே.சி. வீர் இதை "சுவாசி-கூட்டாட்சி" என்று விவரித்தார். கிரான்வில்லே ஆஸ்டின் இதை "கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி" என்று அழைத்தார்.
5. **பாராளுமன்ற ஆட்சி முறை:** (வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் மாதிரி) சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக உறுப்புகளுக்கு இடையே ஒத்துழைப்பு மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு.
6. **பாராளுமன்ற இறையாண்மை மற்றும் நீதித்துறை மேலாதிக்கத்தின் தொகுப்பு:** பாராளுமன்றம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பெரும்பகுதியை திருத்த முடியும் (பாராளுமன்ற இறையாண்மை), அதே சமயம் உச்ச நீதிமன்றம் நீதித்துறை மறுஆய்வு மூலம் பாராளுமன்ற சட்டங்களை அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று அறிவிக்க முடியும் (நீதித்துறை மேலாதிக்கம்).

7. **ஒருங்கிணைந்த மற்றும் சுதந்திரமான நீதித்துறை:** உச்ச நீதிமன்றம் உச்சியில், அதைத் தொடர்ந்து உயர் நீதிமன்றங்கள், பின்னர் துணை நீதிமன்றங்கள். பல்வேறு விதிகள் மூலம் சுதந்திரம் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.
8. **அடிப்படை உரிமைகள் (பகுதி III):** அரசியல் ஜனநாயகத்தை மேம்படுத்தும் நீதிக்கு உட்பட்ட உரிமைகள்.
9. **அரசு கொள்கை வழிமுறை கோட்பாடுகள் (பகுதி IV):** நீதிக்கு உட்படாதவை, ஒரு நலன்புரி அரசை நிறுவுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன, சமூக மற்றும் பொருளாதார ஜனநாயகத்தை மேம்படுத்துகின்றன. கிரான்வில்லே ஆஸ்டின் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வழிமுறை கோட்பாடுகளை "அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மனசாட்சி" என்று அழைத்தார்.
10. **அடிப்படை கடமைகள் (பகுதி IV-A):** ஸ்வரண் சிங் கமிட்டி பரிந்துரையின் பேரில் 42வது திருத்தத்தால் (1976) சேர்க்கப்பட்டது. நீதிக்கு உட்படாதவை.
11. **ஒரு மதச்சார்பற்ற அரசு:** முகவுரை பிரிவில் விவாதிக்கப்பட்டது போல.
12. **வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை:** பாகுபாடு இல்லாமல் 18 வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைத்து குடிமக்களுக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை (முதலில் 21, 61வது திருத்தச் சட்டம், 1988 ஆல் குறைக்கப்பட்டது).
13. **ஒற்றைக் குடியரிமை:** அமெரிக்கா போன்ற கூட்டாட்சிகளைப் போலல்லாமல்.
14. **அவசரகால விதிகள் (பகுதி XVIII):** தேசிய (சரத்து 352), மாநில/குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி (சரத்து 356 & 365), நிதி (சரத்து 360) – இறையாண்மை, ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு மற்றும் பாதுகாப்பை பாதுகாக்க.
15. **மூன்று அடுக்கு அரசாங்கம்:** முதலில் இரண்டு அடுக்கு. 73வது மற்றும் 74வது திருத்தச் சட்டங்கள் (1992) மூன்றாவது அடுக்கை (பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகள்) சேர்த்தன, உள்ளாட்சி சுயராஜ்யத்திற்கு அரசியலமைப்பு அங்கீகாரத்தை வழங்கின.

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை மற்றும் அரசியலமைப்புச் சட்டம் மீதான விமர்சனங்கள்

- **பிரதிநிதித்துவ அமைப்பு அல்ல:** உறுப்பினர்கள் வயதுவந்தோர் வாக்குரிமையால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்று வாதிடப்பட்டது. இருப்பினும், அந்த நேரத்தில் முழு நாட்டிற்கும் நேரடித் தேர்தல்கள் ஒரு பிரம்மாண்டமான மற்றும் நேரம் எடுக்கும் பணியாக இருந்தது. அமைப்பு வெவ்வேறு சமூகங்கள் மற்றும் பகுதிகளை பிரதிபலித்தது.
- **இறையாண்மை பெற்ற அமைப்பு அல்ல:** இது பிரிட்டிஷாரின் உருவாக்கம் என்று கூறப்பட்டது. இருப்பினும், இந்திய சுதந்திரச் சட்டம், 1947, இதை ஒரு முழு இறையாண்மை பெற்ற அமைப்பாக மாற்றியது.
- **காலதாமதம்:** அதிக நேரம் எடுத்ததாக குற்றம் சாட்டப்பட்டது. ஆனால் இந்தியாவின் சிக்கலான தன்மை மற்றும் பன்முகத்தன்மை, மற்றும் பணியின் விரிவான தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, எடுக்கப்பட்ட நேரம் நியாயமானது (அமெரிக்கா ஒரு மிக எளிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு சுமார் 4 மாதங்கள் எடுத்தது).
- **காங்கிரஸின் ஆதிக்கம்:** இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருந்தது. கிரான்வில்லே ஆஸ்டின், "அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை ஒரு முக்கியமாக ஒற்றைக் கட்சி நாட்டில் ஒரு ஒற்றைக் கட்சி அமைப்பாக இருந்தது... காங்கிரஸ் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையாக இருந்தது" என்று கருத்து தெரிவித்தார். இருப்பினும், காங்கிரசே ஒரு பன்முகத்தன்மை கொண்ட கட்சியாக இருந்தது, மற்றும் காங்கிரஸ் அல்லாத பிரபலங்களை சேர்க்க வேண்டுமென்றே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

IYACHAMY ACADEMY

- **வக்கீல்-அரசியல்வாதி ஆதிக்கம்:** இது அதிகப்படியான மற்றும் சிக்கலான மொழிக்கு வழிவகுத்தது. இது ஓரளவு உண்மை, ஆனால் ஒரு சிக்கலான சட்ட ஆவணத்தை வரைவதற்கு சட்ட நிபுணத்துவம் அவசியம்.
- **இந்துக்களின் ஆதிக்கம்:** லார்ட் விஸ்கவுண்ட் சைமன் போன்ற விமர்சகர்கள் இதை "இந்துக்களின் அமைப்பு" என்று அழைத்தனர். வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் இது "இந்தியாவில் ஒரு முக்கிய சமூகத்தை மட்டுமே" பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்று கருத்து தெரிவித்தார். இது மிகைப்படுத்தப்பட்டதாகும், ஏனெனில் அனைத்து குறிப்பிடத்தக்க சிறுபான்மைக் குழுக்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் இருந்தது.
- **'கடன் வாங்கப்பட்ட' அரசியலமைப்புச் சட்டம் / '1935 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் திருத்தப்பட்ட பதிப்பு':** 'ஆதாரங்கள்' பிரிவில் விவாதிக்கப்பட்டது போல, செல்வாக்குகள் மறுக்க முடியாதவை என்றாலும், அவை மாற்றியமைக்கப்பட்டன. டாக்டர் அம்பேத்கர் கடன் வாங்குவதில் வெட்கப்பட ஒன்றுமில்லை என்றும், "ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கருத்துக்களில் யாருக்கும் காப்புரிமை இல்லை" என்றும் கூறினார்.
- **1935 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கார்பன் நகல் / '1935 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் திருத்தப்பட்ட பதிப்பு':** பல விதிகள் அதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டன. டாக்டர் அம்பேத்கர் இதை ஒப்புக்கொண்டார், நிர்வாக விவரங்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டியவை என்று குறிப்பிட்டார்.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணி

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், நவம்பர் 26, 1949 அன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, ஜனவரி 26, 1950 அன்று அமலுக்கு வந்தது, இது ஒரே ஒரு நிகழ்வின் விளைவு அல்ல, மாறாக நீண்ட மற்றும் கடினமான ஒரு வரலாற்றுப் பயணத்தின் உச்சக்கட்டமாகும். இந்தப் பயணம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்றக் கட்டமைப்புகளின் படிப்படியான பரிணாம வளர்ச்சி மற்றும் இந்திய மக்களின் சுயராஜ்யம் மற்றும் தங்கள் பிரதிநிதிகளால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஆகியவற்றிற்கான தொடர்ச்சியான போராட்டத்திற்கு சாட்சியாக இருந்தது.

கம்பெனி ஆட்சி (1773-1858)

இந்தக் காலத்தில், பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி (இ.ஐ.சி), ஆரம்பத்தில் ஒரு வர்த்தக நிறுவனமாக இருந்தது, பின்னர் ஒரு பிரதேச சக்தியாக மாறியது. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் இந்தியாவில் அதன் விவகாரங்கள் மற்றும் நிர்வாகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு சட்டங்களை இயற்றத் தொடங்கியது. இந்தச் சட்டங்கள் ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சிமுறைக்கான ஆரம்ப அடித்தளங்களை அமைத்தன.

பின்னணி: வர்த்தகத்திலிருந்து பிரதேசத்திற்கு

கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் வெற்றிகள், குறிப்பாக பிளாசிப் போர் (1757) மற்றும் பக்சார் போர் (1764), வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஒரிசா ஆகிய பிரதேசங்களின் திவானி உரிமைகளை (வருவாய் மற்றும் சிவில் நீதி உரிமைகள்) வழங்கின. இந்த இரட்டை ஆட்சிமுறை ஊழல் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்கேட்டால் நிறைந்து, பாராளுமன்றத் தலையீட்டை அவசியமாக்கியது.

ஒழுங்குமுறைச் சட்டம், 1773 (Regulating Act of 1773)

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் விவகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்தவும் ஒழுங்குபடுத்தவும் எடுக்கப்பட்ட முதல் குறிப்பிடத்தக்க படி இதுவாகும், மேலும் முதல் முறையாக அதன் அரசியல் மற்றும் நிர்வாக செயல்பாடுகளை அங்கீகரித்தது.

1. முக்கிய விதிகள்:

IYACHAMY ACADEMY

- வங்காள கவர்னரை 'வங்காள கவர்னர்-ஜெனரல்' ஆக நியமித்தது (லார்ட் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் முதல் கவர்னர்-ஜெனரல் ஆவார்) மற்றும் அவருக்கு உதவ நான்கு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு நிர்வாக கவுன்சிலை உருவாக்கியது. பம்பாய் மற்றும் மதராஸ் மாகாணங்களின் கவர்னர்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாக ஆக்கப்பட்டனர்.
 - கல்கத்தாவில் ஒரு உச்ச நீதிமன்றத்தை (1774) நிறுவுவதற்கு வழிவகுத்தது, இதில் ஒரு தலைமை நீதிபதி மற்றும் மூன்று பிற நீதிபதிகள் அடங்குவர். (சர் எலிஜா இம்பே முதல் தலைமை நீதிபதி).
 - கம்பெனி ஊழியர்கள் எந்தவொரு தனிப்பட்ட வர்த்தகத்திலும் ஈடுபடுவதையோ அல்லது 'உள்ளூர் மக்களிடமிருந்து' பரிசுகள் அல்லது லஞ்சம் பெறுவதையோ தடை செய்தது.
 - இயக்குனர் நீதிமன்றம் (கம்பெனியின் ஆளும் குழு) இந்தியாவில் அதன் வருவாய், சிவில் மற்றும் இராணுவ விவகாரங்கள் குறித்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று கோரியது.
2. முக்கியத்துவம்:
- இந்தியாவில் மைய நிர்வாகத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்தது.
 - கம்பெனியின் மீது பாராளுமன்றக் கட்டுப்பாட்டின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது.
3. குறைபாடுகள்: இந்தக் சட்டம் கவர்னர்-ஜெனரல்-இன்-கவுன்சில் மற்றும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகாரங்களை தெளிவாக வரையறுக்கத் தவறிவிட்டது, இது அடிக்கடி மோதல்களுக்கு வழிவகுத்தது. கம்பெனியின் மீது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடு போதுமானதாக இல்லை என்று நிரூபிக்கப்பட்டது.

பிட்ஸ் இந்திய சட்டம், 1784 (Pitt's India Act of 1784)

அப்போதைய பிரிட்டிஷ் பிரதமர் வில்லியம் பிட் இளையவர் பெயரால் இந்தச் சட்டம், ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்தின் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

1. முக்கிய விதிகள்:
- கம்பெனியின் வணிக மற்றும் அரசியல் செயல்பாடுகளுக்கு இடையே வேறுபடுத்தியது.
 - இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் உடைமைகளின் சிவில் மற்றும் இராணுவ அரசாங்கத்தின் அல்லது வருவாயின் அனைத்து செயல்பாடுகளையும் மேற்பார்வையிடவும் இயக்கவும் பிரிட்டினில் ஒரு கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தை (6 உறுப்பினர்கள்) நிறுவினது. இயக்குனர் நீதிமன்றம் வணிக விவகாரங்களின் கட்டுப்பாட்டை தக்க வைத்துக் கொண்டது.
 - இது ஒரு இரட்டை கட்டுப்பாட்டு முறையை உருவாக்கியது (இயக்குனர் நீதிமன்றத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் கம்பெனி, கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் கிரீடம்).
 - இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் உடைமைகளின் சிவில் மற்றும் இராணுவ அரசாங்கத்தின் அல்லது வருவாயின் அனைத்து செயல்பாடுகளையும் மேற்பார்வையிடவும் இயக்கவும் கட்டுப்பாட்டு வாரியத்திற்கு அதிகாரம் அளித்தது.
 - கவர்னர்-ஜெனரலின் கவுன்சிலின் பலம் மூன்று உறுப்பினர்களாகக் குறைக்கப்பட்டது, கவர்னர்-ஜெனரலை அதிக சக்திவாய்ந்தவராக ஆக்கியது (ஒரு ஆதரவாளருடன் மேலதிகாரம் செய்யக்கூடியவர்).
2. முக்கியத்துவம்:

IYACHAMY ACADEMY

- கம்பெனியின் விவகாரங்கள் மற்றும் இந்தியாவில் அதன் நிர்வாகத்தின் மீது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் உச்சக் கட்டுப்பாட்டை நிறுவியது.
- முதல் முறையாக, இந்தியாவில் கம்பெனியின் பிரதேசங்கள் 'இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் உடைமைகள்' என்று அழைக்கப்பட்டன.

பட்டயச் சட்டம், 1793 (Charter Act of 1793)

1. முக்கிய விதிகள்:

- இந்தியாவில் கம்பெனியின் வர்த்தக ஏகபோகத்தை மேலும் 20 ஆண்டுகளுக்கு நீட்டித்தது.
- கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் அவர்களின் ஊழியர்களுக்கு, இனிமேல், இந்திய வருவாயிலிருந்து ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்தது. இந்த நடைமுறை 1919 வரை தொடர்ந்தது.
- கவர்னர்-ஜெனரலுக்கு துணை மாகாணங்கள் மீது அதிக அதிகாரங்களையும் கட்டுப்பாட்டையும் வழங்கியது.

- ### 2. முக்கியத்துவம்:
- பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்கு இந்திய வருவாயின் அடிப்பணிதலை வலுப்படுத்தியது.

பட்டயச் சட்டம், 1813 (Charter Act of 1813)

1. முக்கிய விதிகள்:

- இந்தியாவில் கம்பெனியின் வர்த்தக ஏகபோகத்தை ரத்து செய்தது, அதாவது, இந்திய வர்த்தகம் அனைத்து பிரிட்டிஷ் வணிகர்களுக்கும் திறந்துவிடப்பட்டது. இருப்பினும், தேநீர் வர்த்தகத்திலும் சீனாவுடனான வர்த்தகத்திலும் கம்பெனியின் ஏகபோகம் தக்கவைக்கப்பட்டது.
- இந்தியாவில் கம்பெனியின் பிரதேசங்கள் மீது கிரீடத்தின் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத இறையாண்மையை உறுதிப்படுத்தியது.
- மக்களை "ஒளிபெறச்" செய்வதற்காக கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் இந்தியாவுக்கு வர அனுமதித்தது.
- இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் பிரதேசங்களின் குடியிருப்பாளர்களிடையே மேற்கத்திய கல்வி பரவுவதற்கு வழிவகுத்தது; இந்த நோக்கத்திற்காக ஆண்டுதோறும் ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

- ### 2. முக்கியத்துவம்:
- கம்பெனியின் பங்கில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தைக் குறித்தது, அதன் வணிக செயல்பாடுகளைக் குறைத்து, அதன் நிர்வாக மற்றும் அரசியல் பொறுப்புகளை நுட்பமாக அதிகரித்தது. இது கல்வியில் அரசின் பங்கையும் தொடங்கியது.

பட்டயச் சட்டம், 1833 (Charter Act of 1833)

இந்தச் சட்டம் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் மையப்படுத்தலை நோக்கிய இறுதிப் படியாகும்.

1. முக்கிய விதிகள்:

- வங்காள கவர்னர்-ஜெனரலை இந்திய கவர்னர்-ஜெனரலாக ஆக்கியது (லார்ட் வில்லியம் பெண்டிங்க் முதல் கவர்னர்-ஜெனரல் ஆவார்) மற்றும் அவருக்கு அனைத்து சிவில் மற்றும் இராணுவ அதிகாரங்களையும் வழங்கியது.
- பம்பாய் மற்றும் மதராஸ் கவர்னர்களின் சட்டமன்ற அதிகாரங்களைப் பறித்தது. இந்திய கவர்னர்-ஜெனரலுக்கு முழு பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிற்கும் பிரத்தியேக சட்டமன்ற அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன. முந்தைய சட்டங்களின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் ஒழுங்குமுறைகள்

IYACHAMY ACADEMY

என்று அழைக்கப்பட்டன, அதே நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் சட்டங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன.

- கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஒரு வணிக அமைப்பாக இருந்த செயல்பாடுகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது, இது ஒரு முற்றிலும் நிர்வாக அமைப்பாக மாறியது. இது இந்தியாவில் கம்பெனியின் பிரதேசங்கள் 'மாட்சிமை தாங்கிய மன்னர், அவரது வாரிசுகள் மற்றும் தொடர்ச்சியாளர்களுக்காக நம்பிக்கையில்' அதன் வசம் வைக்கப்பட்டன என்று குறிப்பிட்டது.
- சிவில் ஊழியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு திறந்த போட்டி முறையை அறிமுகப்படுத்த முயற்சித்தது (பிரிவு 87, கம்பெனியின் எந்தவொரு இந்தியக் குடிமகனும் அவரது மதம், பிறப்பிடம், வம்சாவளி அல்லது நிறம் காரணமாக கம்பெனியின் கீழ் எந்தப் பதவியையும் வகிப்பதிலிருந்து தடுக்கப்படக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டது). இருப்பினும், இயக்குனர் நீதிமன்றத்தின் எதிர்ப்பிற்குப் பிறகு இந்த விதி நிராகரிக்கப்பட்டது.
- சட்டம் இயற்றுவது குறித்து தொழில்முறை ஆலோசனை வழங்குவதற்காக கவர்னர்-ஜெனரலின் கவுன்சிலில் ஒரு சட்ட உறுப்பினர் (மெக்காலே முதல் சட்ட உறுப்பினர் ஆவார்) சேர்க்கப்பட்டார்.

2. **முக்கியத்துவம்:** நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்ற மையப்படுத்தல் செயல்முறையை முடித்தது. இந்தச் சட்டம் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்தை சட்டபூர்வமாக்கியது.

பட்டயச் சட்டம், 1853 (Charter Act of 1853)

இது 1793 மற்றும் 1853 க்கு இடையில் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட பட்டயச் சட்டங்களின் வரிசையில் கடைசியாகும்.

1. முக்கிய விதிகள்:

- முதல் முறையாக, கவர்னர்-ஜெனரலின் கவுன்சிலின் சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக செயல்பாடுகளைப் பிரித்தது. இது கவுன்சிலுக்கு 'சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்' என்று அழைக்கப்படும் ஆறு புதிய உறுப்பினர்களைச் சேர்ப்பதற்கு வழிவகுத்தது, ஒரு தனி கவர்னர்-ஜெனரலின் சட்டமன்ற கவுன்சிலை (இந்திய சட்டமன்ற கவுன்சில் அல்லது "மினி-பாராளுமன்றம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது) நிறுவியது.
- சிவில் ஊழியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் நியமிப்பதற்கும் திறந்த போட்டி முறையை அறிமுகப்படுத்தியது. இதனால், ஒப்பந்த சிவில் சேவை இந்தியர்களுக்கும் திறக்கப்பட்டது. அதன்படி, மெக்காலே கமிட்டி (இந்திய சிவில் சேவைக்கான கமிட்டி) 1854 இல் நியமிக்கப்பட்டது.
- கம்பெனியின் ஆட்சியை நீட்டித்தது மற்றும் பிரிட்டிஷ் கிரீடத்திற்கான நம்பிக்கையில் இந்திய பிரதேசங்களை தக்க வைத்துக் கொள்ள அனுமதித்தது, ஆனால் முந்தைய பட்டயங்களைப் போல எந்தவொரு குறிப்பிட்ட காலத்தையும் குறிப்பிடவில்லை. இது பாராளுமன்றம் விரும்பிய எந்த நேரத்திலும் கம்பெனியின் ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவரலாம் என்பதற்கான தெளிவான அறிகுறியாகும்.
- முதல் முறையாக, இந்திய (மத்திய) சட்டமன்ற கவுன்சிலில் உள்ளூர் பிரதிநிதித்துவத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. ஆறு புதிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில், நான்கு மதராஸ், பம்பாய், வங்காளம் மற்றும் ஆக்ரா ஆகிய உள்ளூர் (மாகாண) அரசாங்கங்களால் நியமிக்கப்பட்டனர்.

2. **முக்கியத்துவம்:** சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக செயல்பாடுகளைப் பிரிப்பதன் மூலம் நவீன பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறைக்கு அடித்தளம் அமைத்தது. சிவில் சேவைகளைத் திறப்பது ஒரு முக்கியமான, தாமதமானாலும், படியாகும்.

ப்ரிட்டிஷின் நேரடி ஆட்சி (1858-1947) (அரசி)

1857 ஆம் ஆண்டு சிப்பாய் கலகம் (அல்லது முதல் சுதந்திரப் போர்) பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு ஒரு பெரிய அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அதன் விளைவாக, பிரிட்டிஷ் கிரீடம் இந்தியாவின் ஆட்சிக்கு நேரடிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டது.

பின்னணி: 1857 ஆம் ஆண்டு பெரும் கிளர்ச்சி

கிளர்ச்சி கம்பெனி ஆட்சியின் அடிப்படை பலவீனங்களையும் இந்திய சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளிடையே ஆழமாக வேரூன்றிய வெறுப்பையும் வெளிப்படுத்தியது. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் ஒரு பொறுப்புள்ள மற்றும் நேரடி நிர்வாக முறையின் அவசரத் தேவையை உணர்ந்தது.

இந்திய அரசு சட்டம், 1858 (Government of India Act, 1858)

இந்த முக்கியமான சட்டம் "இந்தியாவின் நல்லாட்சிக்கான சட்டம்" என்று அறியப்பட்டது.

1. முக்கிய விதிகள்:

- கிழக்கிந்திய கம்பெனியை ஒழித்தது, மற்றும் அரசாங்கம், பிரதேசங்கள் மற்றும் வருவாயின் அதிகாரங்களை பிரிட்டிஷ் கிரீடத்திற்கு மாற்றியது.
- இந்திய கவர்னர்-ஜெனரலின் பதவியை இந்திய வைசிராய் என மாற்றியது. அவர் (வைசிராய்) இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் கிரீடத்தின் நேரடிப் பிரதிநிதி ஆவார் (இதனால் லார்ட் காணிங் இந்தியாவின் முதல் வைசிராய் ஆனார்).
- கட்டுப்பாட்டு வாரியம் மற்றும் இயக்குனர் நீதிமன்றத்தை ஒழிப்பதன் மூலம் இரட்டை ஆட்சி முறையை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது.
- இந்திய நிர்வாகத்தின் மீது முழு அதிகாரம் மற்றும் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்ட ஒரு புதிய அலுவலகமான இந்தியாவிற்கான வெளியுறவுச் செயலாளரை உருவாக்கியது. வெளியுறவுச் செயலாளர் பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவையின் உறுப்பினராக இருந்தார் மற்றும் இறுதியில் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புடையவர் ஆவார்.
- இந்தியாவிற்கான வெளியுறவுச் செயலாளருக்கு உதவ 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்தியக் கவுன்சிலை நிறுவியது. இந்த கவுன்சில் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாகும். வெளியுறவுச் செயலாளர் கவுன்சிலின் தலைவராக ஆக்கப்பட்டார்.

2. **முக்கியத்துவம்:** கம்பெனி ஆட்சியின் முறையான முடிவையும் பிரிட்டிஷ் கிரீடத்தின் நேரடி ஆட்சியின் தொடக்கத்தையும் குறித்தது. நிர்வாக அமைப்பு பெரும்பாலும் மையப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் அதிகாரத்துவமானது, முக்கியமாக ஏகாதிபத்திய கட்டுப்பாட்டை வலுப்படுத்தும் நோக்கம் கொண்டது.

இந்திய கவுன்சில்கள் சட்டம், 1861 (Indian Councils Act of 1861)

1857 க்குப் பிறகு, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தங்கள் நாட்டின் நிர்வாகத்தில் இந்தியர்களின் ஒத்துழைப்பை நாட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தது.

1. முக்கிய விதிகள்:

- சட்டம் இயற்றும் செயல்முறையுடன் இந்தியர்களை இணைப்பதன் மூலம் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களுக்கு ஒரு தொடக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. வைசிராய் தனது விரிவாக்கப்பட்ட சட்டமன்றக் கவுன்சிலுக்கு சில இந்தியர்களை அலுவல் சாராத உறுப்பினர்களாக நியமிக்க

IYACHAMY ACADEMY

வேண்டும் என்று அது குறிப்பிட்டது. (1862 இல், லார்ட் காணிங் மூன்று இந்தியர்களை நியமித்தார்: பனாரஸ் ராஜா, பட்டியாலா மகாராஜா, மற்றும் சர் தின்கர் ராவ்).

- பம்பாய் மற்றும் மதராஸ் மாகாணங்களுக்கு சட்டமன்ற அதிகாரங்களை மீட்டெடுப்பதன் மூலம் பரவலாக்கல் (சட்டமன்ற அதிகாரப் பரவல்) செயல்முறையைத் தொடங்கியது.
 - கவுன்சிலில் வணிகத்தை மிகவும் வசதியாக நடத்த விதிகள் மற்றும் உத்தரவுகளை பிறப்பிக்க வைசிராய்க்கு அதிகாரம் அளித்தது. இது 1859 இல் லார்ட் காணிங்கால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 'போர்ட்-போலியோ' அமைப்புக்கும் அங்கீகாரம் அளித்தது (இதன் கீழ், வைசிராயின் கவுன்சிலின் ஒரு உறுப்பினர் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட துறைகளுக்கு பொறுப்பாளராக ஆக்கப்பட்டார்).
 - அவசரகாலத்தில் சட்டமன்றக் கவுன்சிலின் ஒப்புதல் இல்லாமல் அவசரச் சட்டங்களை வெளியிட வைசிராய்க்கு அதிகாரம் அளித்தது. அத்தகைய அவசரச் சட்டத்தின் ஆயுள் ஆறு மாதங்கள் ஆகும்.
2. **முக்கியத்துவம்:** இந்தியர்களை ஆட்சி நிர்வாகத்தில் சேர்ப்பதற்கான ஒரு எச்சரிக்கையான படி, இருப்பினும் அவர்களின் பங்கு முற்றிலும் ஆலோசனைக்குரியது மற்றும் அலுவல் சாராத உறுப்பினர்கள் சிலரும் பிரதிநிதித்துவம் அற்றவர்களாக இருந்தனர். சட்டமன்ற அதிகாரப் பரவல் முந்தைய சட்டங்களின் மையப்படுத்தும் போக்கின் தலைகீழ் மாற்றமாகும்.
3. **வாரம்புகள்:** சட்டமன்றக் கவுன்சிலுக்கு உண்மையான அதிகாரம் இல்லை; அது ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாகும். அலுவல் சாராத உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் அளிக்கப்படவில்லை.

இந்திய கவுன்சில்கள் சட்டம், 1892 (Indian Councils Act of 1892)

1. **முக்கிய விதிகள்:**
- மத்திய மற்றும் மாகாண சட்டமன்றக் கவுன்சில்களில் கூடுதல் (அலுவல் சாராத) உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தது, ஆனால் அவற்றில் அதிகாரப்பூர்வ பெரும்பான்மையை தக்கவைத்தது.
 - சட்டமன்றக் கவுன்சில்களின் செயல்பாடுகளை அதிகரித்தது மற்றும் அவர்களுக்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவும் (ஆனால் அதன் மீது வாக்களிக்க முடியாது) மற்றும் நிர்வாகத்திடம் கேள்விகளைக் கேட்கவும் அதிகாரம் அளித்தது.
 - பின்வருவனவற்றின் சில அலுவல் சாராத உறுப்பினர்களை நியமிக்க வழிவகுத்தது:
 - மாகாண சட்டமன்றக் கவுன்சில்கள் மற்றும் வங்காள வர்த்தக சபையின் பரிந்துரையின் பேரில் வைசிராயால் மத்திய சட்டமன்றக் கவுன்சில்.
 - மாவட்ட வாரியங்கள், நகராட்சிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், வர்த்தக சங்கங்கள், ஜமீன்தார்கள் மற்றும் வர்த்தக சபைகளின் பரிந்துரையின் பேரில் கவர்னர்களால் மாகாண சட்டமன்றக் கவுன்சில்கள்.
2. **முக்கியத்துவம்:** சில அலுவல் சாராத இடங்களை நிரப்புவதற்கு தேர்தலைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட மற்றும் மறைமுகமான ஏற்பாட்டை இந்தச் சட்டம் செய்தது. இருப்பினும், "தேர்தல்" என்ற வார்த்தை சட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இது பரிந்துரையின் பேரில் நியமனம் என்று விவரிக்கப்பட்டது. இது அதிக பிரதிநிதித்துவத்திற்கான தேசியவாத கோரிக்கைகளுக்கு ஒரு சலுகையாகும்.

IYACHAMY ACADEMY

3. **வரம்புகள்:** "தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட" உறுப்பினர்கள் சிலரே, மற்றும் தேர்தல் முறை மறைமுகமாக இருந்தது. கவுன்சில்களுக்கு இன்னும் கணிசமான அதிகாரம் இல்லை.

இந்திய கவுன்சில்கள் சட்டம், 1909 (மோர்லி-மிண்டோ சீர்திருத்தங்கள்) (Indian Councils Act of 1909 (Morley-Minto Reforms))

லார்ட் மோர்லி (வெளியுறவுச் செயலாளர்) மற்றும் லார்ட் மிண்டோ (வைசிராய்) ஆகியோரின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டது.

1. **முக்கிய விதிகள்:**

- மத்திய மற்றும் மாகாண சட்டமன்றக் கவுன்சில்களின் அளவை கணிசமாக அதிகரித்தது. மத்திய சட்டமன்றக் கவுன்சிலின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 16 இல் இருந்து 60 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.
- மத்திய சட்டமன்றக் கவுன்சிலில் அதிகாரப்பூர்வ பெரும்பான்மையை தக்கவைத்தது, ஆனால் மாகாண சட்டமன்றக் கவுன்சில்களுக்கு அலுவல் சாராத பெரும்பான்மையை அனுமதிக்கப்பட்டது.
- இரு மட்டங்களிலும் சட்டமன்றக் கவுன்சில்களின் விவாதிக்கும் செயல்பாடுகளை விரிவுபடுத்தியது. உறுப்பினர்கள் கூடுதல் கேள்விகளைக் கேட்கவும், வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது தீர்மானங்களை முன்மொழியவும் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.
- முதல் முறையாக இந்தியர்களை வைசிராய் மற்றும் கவர்னர்களின் நிர்வாகக் கவுன்சில்களுடன் இணைக்க வழிவகுத்தது. (சத்யேந்திர பிரசாத் சின்ஹா வைசிராயின் நிர்வாகக் கவுன்சிலில் இணைந்த முதல் இந்தியர் ஆனார். அவர் சட்ட உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார்).
- 'தனித் தொகுதி' என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு முஸ்லிம்களுக்கான வகுப்புவாத பிரதிநிதித்துவ முறையை அறிமுகப்படுத்தியது. இதன் கீழ், முஸ்லிம் உறுப்பினர்கள் முஸ்லிம் வாக்காளர்களால் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

2. **முக்கியத்துவம்:** இந்தியப் பங்கேற்பில் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட அதிகரிப்பைக் குறித்தது. இருப்பினும், தனித் தொகுதிகளின் அறிமுகம் ஒரு பெரிய குறைபாடாக பரவலாகக் காணப்படுகிறது.

3. **விமர்சனம்:** இந்தச் சட்டம் "வகுப்புவாதத்தை சட்டபூர்வமாக்கியது", மேலும் லார்ட் மிண்டோ "வகுப்புவாதத் தொகுதியின் தந்தை" என்று அறியப்பட்டார். இந்தச் சீர்திருத்தங்கள் காங்கிரஸில் உள்ள மிதவாதிகளை அணிதிரட்டும் நோக்கம் கொண்டவை, அதே நேரத்தில் முஸ்லிம்களை சமாதானப்படுத்துவதன் மூலம் தேசியவாத அணிகளைப் பிரித்தன. கே.எம். முன்ஷி கூறியது போல, இந்தச் சீர்திருத்தங்கள் "மக்களை தனித் தொகுதிகளின் இறுக்கமான அறைகளாகப் பிரிப்பதன் மூலம் இந்தியாவில் புதிதாகப் பிறந்த தேசியவாதத்தைக் கொன்றன."

இந்திய அரசு சட்டம், 1919 (மாண்டேகு-செம்ஸ்-போர்ட் சீர்திருத்தங்கள் / மாண்ட்-போர்ட் சீர்திருத்தங்கள்) (Government of India Act of 1919 (Montagu-Chelmsford Reforms / Montford Reforms))

1. **பின்னணி:** முதல் உலகப் போர், அன்னி பெசன்ட் மற்றும் திலகரால் தொடங்கப்பட்ட ஹோமர் ஆட்சி இயக்கம் மற்றும் சுயராஜ்யத்திற்கான அதிகரித்த தேவை. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் 1917 ஆகஸ்ட் பிரகடனத்தை (மாண்டேகு பிரகடனம்) வெளியிட்டது, அதன் கொள்கை "பிரிட்டிஷ் பேரரசின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இந்தியாவில் பொறுப்புள்ள அரசாங்கத்தை படிப்படியாக உணர்ந்து கொள்வதற்காக சுயராஜ்ய நிறுவனங்களின் படிப்படியான வளர்ச்சி" என்று குறிப்பிட்டது.

2. **முக்கிய விதிகள்:**

IYACHAMY ACADEMY

- விஷயங்களைப் பிரித்தல்: மத்திய மற்றும் மாகாண விஷயங்களை வரையறுத்தது.
 - மாகாணங்களில் இரட்டை ஆட்சி: மாகாண விஷயங்கள் 'மாற்றப்பட்ட' மற்றும் 'ஒதுக்கப்பட்ட' விஷயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன.
 - மாற்றப்பட்ட விஷயங்கள் சட்டமன்றக் கவுன்சிலுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர்களின் உதவியுடன் கவர்னரால் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும்.
 - ஒதுக்கப்பட்ட விஷயங்கள் கவர்னர் மற்றும் அவரது நிர்வாகக் கவுன்சிலால் சட்டமன்றக் கவுன்சிலுக்குப் பொறுப்பாக இல்லாமல் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும். இந்த இரட்டை ஆட்சித் திட்டம் 'இரட்டை ஆட்சி' என்று அறியப்பட்டது - இது கிரேக்க வார்த்தையான 'டி-ஆர்க்கே' என்பதிலிருந்து வந்தது, இதன் பொருள் இரட்டை ஆட்சி.
 - மையத்தில் ஈரவை முறை மற்றும் நேரடித் தேர்தல்கள்: முதல் முறையாக, நாட்டில் ஈரவை முறை (மேல் சபை - மாநிலக் கவுன்சில், கீழ் சபை - சட்டமன்றம்) மற்றும் நேரடித் தேர்தல்களை அறிமுகப்படுத்தியது. இருப்பினும், வாக்குரிமை சொத்து, வரி அல்லது கல்வி அடிப்படையில் வரையறுக்கப்பட்டது.
 - வைசிராயின் நிர்வாகக் கவுன்சிலில் உள்ள ஆறு உறுப்பினர்களில் (தலைமைத் தளபதியைத் தவிர) மூன்று இந்தியர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று கோரியது.
 - சீக்கியர்கள், இந்திய கிறிஸ்தவர்கள், ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள் மற்றும் ஐரோப்பியர்களுக்கு தனித் தொகுதிகளை வழங்குவதன் மூலம் வகுப்புவாத பிரதிநிதித்துவக் கொள்கையை நீட்டித்தது.
 - லண்டனில் இந்தியாவிற்கான உயர் ஆணையரின் ஒரு புதிய அலுவலகத்தை உருவாக்கியது மற்றும் இந்தியாவிற்கான வெளியுறவுச் செயலாளரால் இதுவரை செய்யப்பட்ட சில செயல்பாடுகளை அவருக்கு மாற்றியது.
 - ஒரு அரசுப் பணியாளர் தேர்வு ஆணையத்தை நிறுவுவதற்கு வழிவகுத்தது. எனவே, சிவில் ஊழியர்களை நியமிப்பதற்காக 1926 இல் ஒரு மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வு ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது.
 - அது நடைமுறைக்கு வந்த பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அதன் செயல்பாட்டை விசாரித்து அறிக்கை அளிக்க ஒரு சட்டபூர்வ ஆணையத்தை நியமிப்பதற்கு வழிவகுத்தது.
3. முக்கியத்துவம்: பொறுப்புள்ள அரசாங்கத்தை நோக்கிய ஒரு குறிப்பிடத்தக்க, குறைபாடுடைய, படியாகும். "பொறுப்புள்ள அரசாங்கம்" என்ற கருத்து வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்பட்டது.
 4. குறைபாடுகள்: இரட்டை ஆட்சி சிக்கலானது மற்றும் பெரும்பாலும் செயல்படவில்லை. விஷயங்களின் பிரிவு தர்க்கரீதியானது அல்ல. அமைச்சர்களுக்கு நிதி அல்லது சிவில் ஊழியர்கள் மீது குறைந்த கட்டுப்பாடு இருந்தது. வாக்குரிமை இன்னும் மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.
 5. சைமன் ஆணையம் (1927): சட்டத்தை மறுஆய்வு செய்ய திட்டமிட்ட காலத்திற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக நியமிக்கப்பட்டது. இது ஒரு முற்றிலும் பிரிட்டிஷ் ஆணையமாக இருந்தது, இது "சைமன் திரும்பிச் செல்லுங்கள்" என்ற முழக்கத்துடன் இந்தியாவில் பரவலாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டது. இந்த ஆணையம் இரட்டை ஆட்சியை ஒழிக்கவும், மாகாணங்களில் பொறுப்புள்ள அரசாங்கத்தை நீட்டிக்கவும், ஒரு கூட்டாட்சியை நிறுவவும், மற்றும் வகுப்புவாதத் தொகுதியைத் தொடரவும் பரிந்துரைத்தது.

நேரு அறிக்கை (1928) (Nehru Report (1928))

1. **பின்னணி:** லார்ட் பிரஹென்டெக் (வெளியுறவுச் செயலாளர்) இந்திய அரசியல்வாதிகள் அனைவருக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்க சவால் விடுத்ததற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது, இது மோதிலால் நேரு தலைமையில் (ஐவஹர்லால் நேரு செயலாளராக) ஒரு குழுவை நியமித்தது.
2. **முக்கிய முன்மொழிவுகள்:**
 - இந்தியாவிற்கு அடுத்த உடனடி படியாக டொமினியன் அந்தஸ்து.
 - மையத்தில் மீதமுள்ள அதிகாரங்கள் கொண்ட ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பு.
 - மையத்தில் ஈரவை சட்டமன்றம் கொண்ட பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறை.
 - சட்டத்தின் முன் சமத்துவம், பேச்சு சுதந்திரம், சங்கம் மற்றும் மதம் உள்ளிட்ட பத்தொன்பது அடிப்படை உரிமைகள்.
 - மையத்திலும் மாகாணங்களிலும் பொறுப்புள்ள அரசாங்கம்.
 - தனித் தொகுதிகளை நிராகரித்தது; அதற்கு பதிலாக, சிறுபான்மையினருக்கு (மக்கள்தொகைக்கு விகிதாசாரமாக) இட ஒதுக்கீட்டுடன் கூடிய கூட்டுத் தொகுதிகள் முன்மொழியப்பட்டன.
 - மொழி அடிப்படையில் புதிய மாகாணங்களை உருவாக்குதல்.
3. **முக்கியத்துவம்:** இது நாட்டிற்கான ஒரு அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பை வரைவதற்கான இந்தியர்களின் முதல் முக்கிய முயற்சியாகும். இது பின்னர் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் இணைக்கப்பட்ட பல கொள்கைகளை வகுத்தது. இருப்பினும், முகமது அலி ஜின்னா தலைமையிலான முஸ்லிம் லீக்கால் இது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை, அவர் தனது "பதினான்கு புள்ளிகளை" முன்வைத்தார்.

வட்டமேசை மாநாடுகள் (1930-32) & வகுப்புவாத விருது (1932) (Round Table Conferences (1930-32) & Communal Award (1932))

1. **பின்னணி:** மகாத்மா காந்தியால் தொடங்கப்பட்ட சட்டமறுப்பு இயக்கம். அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி விவாதிக்க லண்டனில் மூன்று வட்டமேசை மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன.
2. **வகுப்புவாத விருது (ஆகஸ்ட் 1932):** பிரிட்டிஷ் பிரதமர் ராம்சே மெக்டொனால்டால் அறிவிக்கப்பட்டது, இது முஸ்லிம்கள், சீக்கியர்கள், இந்திய கிறிஸ்தவர்கள், ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள் மற்றும் ஐரோப்பியர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் (பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகள்) தனித் தொகுதிகளை நீட்டித்தது.
3. **பூனா ஒப்பந்தம் (செப்டம்பர் 1932):** தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு தனித் தொகுதிகளை நீட்டித்ததற்கு எதிராக பூனாவின் யெரவாடா சிறையில் மகாத்மா காந்தி மரண உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டார். காங்கிரஸ் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் (டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர்) தலைவர்களிடையே ஒரு ஒப்பந்தம் எட்டப்பட்டது, இது பூனா ஒப்பந்தம் என்று அறியப்பட்டது. இது இந்து கூட்டுத் தொகுதியைத் தக்கவைத்துக் கொண்டது மற்றும் மாகாண மற்றும் மத்திய சட்டமன்றங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களை, வகுப்புவாத விருது வழங்கியதை விட அதிகமாக வழங்கியது.

இந்திய அரசு சட்டம், 1935 (Government of India Act of 1935)

இது ஒரு நீண்ட மற்றும் விரிவான ஆவணம், சுதந்திர இந்தியாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கான ஒரு முக்கிய வரைபடத்தை உருவாக்கியது.

1. **முக்கிய விதிகள்:**

IYACHAMY ACADEMY

- **அனைத்திந்திய கூட்டாட்சி:** மாகாணங்கள் மற்றும் சமஸ்தானங்களை அலகுகளாகக் கொண்ட ஒரு அனைத்திந்திய கூட்டாட்சியை நிறுவுவதற்கு வழிவகுத்தது. (இருப்பினும், சமஸ்தானங்கள் அதில் சேராததால் கூட்டாட்சி ஒருபோதும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை).
 - **மாகாண சுயாட்சி:** மாகாணங்களில் இரட்டை ஆட்சியை ஒழித்து, அதற்குப் பதிலாக 'மாகாண சுயாட்சி'யை அறிமுகப்படுத்தியது. மாகாணங்கள் தங்கள் வரையறுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் நிர்வாகத்தின் தன்னாட்சி அலகுகளாக செயல்பட அனுமதிக்கப்பட்டன. அமைச்சர்கள் மாகாண சட்டமன்றங்களுக்குப் பொறுப்புடையவர்கள். இது 1937 இல் நடைமுறைக்கு வந்து 1939 இல் நிறுத்தப்பட்டது.
 - **மையத்தில் இரட்டை ஆட்சி:** மையத்தில் இரட்டை ஆட்சியை (கூட்டாட்சி விஷயங்கள் ஒதுக்கப்பட்ட மற்றும் மாற்றப்பட்ட எனப் பிரிக்கப்பட்டன) ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வழிவகுத்தது. இந்த விதியும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை.
 - **ஈரவை முறை:** பதினொரு மாகாணங்களில் ஆறு மாகாணங்களில் (வங்காளம், பம்பாய், மதராஸ், பீகார், அசாம் மற்றும் ஐக்கிய மாகாணங்கள்) ஈரவை முறையை அறிமுகப்படுத்தியது.
 - **அதிகாரப் பிரிவு:** சட்டமன்ற அதிகாரங்களை மையம் மற்றும் அலகுகளுக்கு இடையே மூன்று பட்டியல்களாகப் பிரித்தது: கூட்டாட்சிப் பட்டியல் (மையத்திற்கு, 59 உருப்படிகளுடன்), மாகாணப் பட்டியல் (மாகாணங்களுக்கு, 54 உருப்படிகளுடன்), மற்றும் பொதுப் பட்டியல் (இரண்டுக்கும், 36 உருப்படிகளுடன்). மீதமுள்ள அதிகாரங்கள் வைசிராய்க்கு வழங்கப்பட்டன.
 - **தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் (பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகள்), பெண்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு (தொழிலாளர்கள்) தனித் தொகுதிகளை வழங்குவதன் மூலம் வகுப்புவாத பிரதிநிதித்துவக் கொள்கையை நீட்டித்தது.**
 - 1858 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட இந்தியக் கவுன்சிலை ஒழித்தது. இந்தியாவிற்கான வெளியுறவுச் செயலாளருக்கு ஒரு ஆலோசகர்கள் குழு வழங்கப்பட்டது.
 - **வாக்குரிமையை நீட்டித்தது.** மொத்த மக்கள் தொகையில் சுமார் 10 சதவீதம் பேர் வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பெற்றனர்.
 - **நாட்டின் நாணயம் மற்றும் கடன் கட்டுப்பாட்டிற்காக ஒரு இந்திய ரிசர்வ் வங்கியை நிறுவுவதற்கு வழிவகுத்தது.**
 - ஒரு கூட்டாட்சி அரசுப் பணியாளர் தேர்வு ஆணையத்தை மட்டுமல்லாமல், ஒரு மாகாண அரசுப் பணியாளர் தேர்வு ஆணையத்தையும் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாகாணங்களுக்கான கூட்டு அரசுப் பணியாளர் தேர்வு ஆணையத்தையும் நிறுவுவதற்கு வழிவகுத்தது.
 - ஒரு கூட்டாட்சி நீதிமன்றத்தை நிறுவுவதற்கு வழிவகுத்தது, இது 1937 இல் அமைக்கப்பட்டது. (இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு முந்தையது).
2. **முக்கியத்துவம்:** இது இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு வளர்ச்சியில் ஒரு மைல்கல்லாகும். கூட்டாட்சித் திட்டம், கவர்னர் அலுவலகம், நீதித்துறை, அரசுப் பணியாளர் தேர்வு ஆணையங்கள், அவசரகால விதிகள் மற்றும் நிர்வாக விவரங்கள் போன்ற பல விதிகள் நேரடியாக இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டன.

IYACHAMY ACADEMY

- ஜவஹர்லால் நேரு இதை "வலுவான பிரேக்குகள் கொண்ட ஆனால் எஞ்சின் இல்லாத ஒரு இயந்திரம்" மற்றும் "அடிமைத்தனத்தின் சாசனம்" என்று விவரித்தார்.
 - எம்.ஏ. ஜின்னா இதை "முழுமையாக அழகிய, அடிப்படையில் கெட்ட மற்றும் முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது" என்று அழைத்தார்.
3. குறைபாடுகள்: முன்மொழியப்பட்ட கூட்டாட்சி குறைபாடுடையது, ஏனெனில் மாநிலங்களின் சேர்க்கை விருப்பமானது. கவர்னர்-ஜெனரல் மற்றும் கவர்னர்களின் விருப்ப அதிகாரங்கள் விரிவானவை. வாக்குரிமை இன்னும் வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது.

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைக்கான கோரிக்கையின் வளர்ச்சி

இந்தியாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டம் இந்தியர்களாலேயே, ஒரு பிரதிநிதித்துவ அமைப்பு மூலம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது வலுப்பெற்றது.

1. ஆரம்ப யோசனைகள் மற்றும் கோரிக்கைகள்:

- 1922: சுயராஜ்யம் இந்தியாவின் சுய வெளிப்பாட்டைக் குறிக்கும் என்றும், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் இந்தியர்களால் உருவாக்கப்படும் என்றும் மகாத்மா காந்தி வெளிப்படுத்தினார்.
 - 1934: இந்திய அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை என்ற யோசனையை இந்தியாவில் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் முன்னோடியான எம்.என்.ராய் முதல் முறையாக முறையாக முன்வைத்தார்.
 - 1935: இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (ஜ.என்.சி) அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையை அதிகாரப்பூர்வமாக கோரியது.
 - 1938: ஜவஹர்லால் நேரு, ஜ.என்.சி சார்பாக, "சுதந்திர இந்தியாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டம், வெளித் தலையீடு இல்லாமல், வயதுவந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையால் உருவாக்கப்பட வேண்டும்" என்று அறிவித்தார்.
2. ஆகஸ்ட் சலுகை (1940): இரண்டாம் உலகப் போரின் போது, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம், முதல் முறையாக, இந்தியர்களுக்கு தங்கள் சொந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கும் உரிமையை கொள்கையளவில் அங்கீகரித்தது. போருக்குப் பிறகு ஒரு பிரதிநிதித்துவ இந்திய அமைப்பு அமைக்கப்படும் என்று முன்மொழிந்தது.
3. கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு (1942): சர் ஸ்டான்லி போர்ட் கிரிப்ஸ் போருக்குப் பிறகு ஒரு புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கான வரைவு முன்மொழிவுடன் இந்தியாவுக்கு வந்தார், இது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம். இந்த முன்மொழிவுகள் முஸ்லிம் லீக்கால் (பிரிவினையை விரும்பியது) மற்றும் காங்கிரஸால் (டொமினியன் அந்தஸ்து மற்றும் மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் நியமிக்கப்படுவதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தது) நிராகரிக்கப்பட்டன. காந்தி கிரிப்ஸின் சலுகையை "தோல்வியுற்ற வங்கியில் காலாவதியான காசோலை" என்று விவரித்தார்.
4. கேபினட் மிஷன் திட்டம் (1946): இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு, கிளெமன்ட் அட்லீ தலைமையிலான தொழிலாளர் அரசாங்கம் ஒரு தூதுக்குழுவை இந்தியாவுக்கு அனுப்பியது. இது இரண்டு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைகளுக்கான கோரிக்கையை நிராகரித்தது, ஆனால் ஒரு ஒற்றை அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைக்கான ஒரு திட்டத்தை முன்வைத்தது, இது அனைத்துக் கட்சிகளாலும் ஏற்குறைய ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் உண்மையான அமைப்புக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

IYACHAMY ACADEMY

இந்திய சுதந்திரச் சட்டம், 1947 (Indian Independence Act, 1947)

இந்தச் சட்டம் இந்தியாவின் பிரிவினை மற்றும் இரண்டு சுதந்திர டொமினியன்கள் உருவாக்கம் தொடர்பான மவுண்ட்பேட்டன் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியது.

1. முக்கிய விதிகள்:

- ஆகஸ்ட் 15, 1947 முதல் இந்தியாவை சுதந்திரமான மற்றும் இறையாண்மை கொண்ட நாடாக அறிவித்தது.
- இரண்டு சுதந்திர டொமினியன்கள்: இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் ஆகியவற்றை உருவாக்க வழிவகுத்தது, பிரிட்டிஷ் காமன் வெல்த்திலிருந்து விலகும் உரிமையுடன்.
- வைசிராய் அலுவலகத்தை ஒழித்து, ஒவ்வொரு டொமினியனுக்கும் ஒரு கவர்னர்-ஜெனரலுக்கு வழிவகுத்தது, அவர் டொமினியன் அமைச்சரவையின் ஆலோசனையின் பேரில் பிரிட்டிஷ் மன்னரால் நியமிக்கப்படுவார்.
- இரண்டு டொமினியன்களின் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைகளுக்கு தங்கள் நாடுகளுக்கான எந்தவொரு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தையும் உருவாக்கவும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் மற்றும் இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் உட்பட பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் எந்தவொரு சட்டத்தையும் ரத்து செய்யவும் அதிகாரம் அளித்தது.
- இந்தியாவிற்கான வெளியுறவுச் செயலாளர் அலுவலகத்தை ஒழித்தது.
- சமஸ்தானங்களுக்கு எந்தவொரு டொமினியனில் சேரவோ அல்லது சுதந்திரமாக இருக்கவோ சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது (இந்த பிந்தைய விருப்பம் சிக்கலானது).
- இந்திய கவர்னர்-ஜெனரல் மற்றும் மாகாண கவர்னர்களை மாநிலங்களின் அரசியலமைப்பு (பெயரளவு) தலைவர்களாக நியமித்தது.

- ### 2. முக்கியத்துவம்:
- இந்தச் சட்டம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் முடிவையும் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட இரண்டு டொமினியன்களுக்கு அதிகாரத்தின் சட்டபூர்வமான மாற்றத்தையும் குறித்தது. இது இந்திய அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையை (இது டிசம்பர் 9, 1946 அன்று தனது முதல் அமர்வைக் கொண்டிருந்தது) ஒரு முழு இறையாண்மை பெற்ற அமைப்பாக மாற அனுமதித்தது.

அறிஞர் பார்வைகள் மற்றும் தொடர்புகள்: வரலாற்றின் மரபு

- **தொடர்ச்சி மற்றும் மாற்றம்:** இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், ஒரு புரட்சிகர ஆவணமாக இருந்தாலும், ஒரு வெற்றிடத்தில் இருந்து உருவானது அல்ல. இது காலனித்துவ காலத்தில் இருந்து பல நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்றக் கட்டமைப்புகளை (எ.கா., பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறை, நீதித்துறை அமைப்பு, சிவில் சேவைகள் ஆகியவற்றின் அம்சங்கள்) மரபுரிமையாகப் பெற்றது மற்றும் மாற்றியமைத்தது. ஜவர் ஜென்னிங்ஸ் குறிப்பிட்டது போல, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் விளைபொருளாகும். இருப்பினும், இது இறையாண்மை, ஜனநாயகம், அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சமூக நீதி ஆகிய கொள்கைகளை நிலைநிறுத்துவதன் மூலம் ஒரு தீர்க்கமான முறிவையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது, இவை காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் மறுக்கப்பட்டன.
- **தேசியவாத அபிலாஷைகளின் தாக்கம்:** முழு வரலாற்று செயல்முறையும் தேசியவாத இயக்கத்துடன் ஆழமாகப் பிணைந்திருந்தது. அடிப்படை உரிமைகள், உலகளாவிய வாக்குரிமை, பொறுப்புள்ள அரசாங்கம் மற்றும் ஒரு மதச்சார்பற்ற அரசு ஆகியவற்றிற்கான கோரிக்கை சுதந்திரப் போராட்டத்தின் முக்கிய அபிலாஷைகளாக இருந்தன, அவை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் வெளிப்பாட்டைக் கண்டன. காலனித்துவ ஆட்சியின் சுரண்டல் தன்மையை உருவாக்கியவர்கள் தெளிவாக அறிந்திருந்தனர்

IYACHAMY ACADEMY

மற்றும் குடிமக்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் மற்றும் இந்திய சமூகத்தை மாற்றும் ஒரு கட்டமைப்பை உருவாக்க முயன்றனர்.

- **புரட்சிகரமானதை விட பரிணாம செயல்முறை:** பழைய ஒழுங்கை முற்றிலும் துடைத்தெறிந்த வன்முறைப் புரட்சிகளிலிருந்து உருவான சில அரசியலமைப்புச் சட்டங்களைப் போலல்லாமல், இந்திய அரசியலமைப்பு வளர்ச்சி மிகவும் பரிணாம ரீதியாக இருந்தது, படிப்படியான சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் காலனித்துவ சக்தியிலிருந்து பெறப்பட்ட சலுகைகளால் குறிக்கப்பட்டது, இது அதிகாரத்தின் பேச்சுவார்த்தை மாற்றத்தில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.
- **கிரான்வில்லே ஆன்டினின் அவதானிப்பு:** "இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் முதன்மையாக ஒரு சமூக ஆவணம்... அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை, காங்கிரஸ் மற்றும் நாடு ஆகியவை அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒரு சமூகப் புரட்சியின் கருவியாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் ஒப்புக்கொண்டன." இந்த "சமூகப் புரட்சி" கடந்த காலத்திலிருந்து, காலனித்துவ கடந்த காலத்திலிருந்து பெறப்பட்ட படிநிலை மற்றும் சமமற்ற சமூக ஒழுங்கை அடிப்படையாக மாற்றும் நோக்கம் கொண்டது. சுயராஜ்யத்திற்கான வரலாற்றுத் தேடல் ஒரு நியாயமான மற்றும் சமமான சமூகத்திற்கான தேடலுடன் உள்ளார்ந்த முறையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பு இதை அடைவதற்கான முதன்மை வழிமுறையாகக் கருதப்பட்டது.

இவ்வாறு வரலாற்றுப் பின்னணி, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் எடுத்த தேர்வுகள், அவர்கள் உட்புகுத்த விரும்பிய விழுமியங்கள் மற்றும் அவர்கள் கடக்க விரும்பிய சவால்கள் ஆகியவற்றை புரிந்து கொள்வதற்கான அத்தியாவசிய சூழலை வழங்குகிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டம் இந்தியாவின் சுயநிர்ணயம் மற்றும் தேசிய புத்துயிர் நோக்கிய நீண்ட பயணத்தின் ஒரு வாழும் சான்றாகும் என்பதை இது அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கம்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குவது ஒரு மாபெரும் பணியாக இருந்தது, இது பெரும் சவால்களுக்கு மத்தியில் மேற்கொள்ளப்பட்டது: இரண்டாம் உலகப் போரின் பிந்தைய விளைவுகள், நாட்டின் வரலாற்றுக்கும் பிரிவினை, பரவலான வகுப்புவாத வன்முறை, பலதரப்பட்ட சமஸ்தானங்களை ஒருங்கிணைத்தல் மற்றும் ஆழமாக வேரூன்றிய சமூக-பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள். இந்தச் செயல்முறை ஜனநாயக விவாதம் மற்றும் ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்குவதில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பயிற்சியை பிரதிபலிக்கிறது.

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை: தோற்றம் மற்றும் அமைப்பு

இந்திய மக்கள் தங்கள் சொந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை வெளித் தலையீடு இல்லாமல் உருவாக்க, அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை என்ற கருத்து, இந்திய தேசியவாத இயக்கத்தின் நீண்டகால கோரிக்கையாக இருந்தது.

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைக்கான கோரிக்கை (வரலாற்றுப் பின்னணியில் இருந்து மீண்டும் பார்க்கவும்)

- 1922: மகாத்மா காந்தியின் சுயராஜ்யத்திற்கான வலியுறுத்தல், இந்தியர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைக் குறிக்கிறது.
- 1934: எம்.என்.ராயின் முறையான முன்மொழிவு.
- 1935: இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் (ஐ.என்.சி) அதிகாரப்பூர்வ கோரிக்கை.
- 1938: வயதுவந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் ஒரு சபைக்கான ஜவஹர்லால் நேருவின் பிரகடனம்.

IYACHAMY ACADEMY

- ஆகஸ்ட் சலுகை (1940): பிரிட்டிஷ் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டது.
- கிரிபீஸ் தூதுக்குழு (1942): உறுதியான முன்மொழிவு, ஆனால் நிராகரிக்கப்பட்டது.

கேபினட் மிஷன் திட்டம், 1946: அடித்தளம்

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை நவம்பர் 1946 இல் கேபினட் மிஷன் திட்டத்தால் உருவாக்கப்பட்ட திட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டது.

1. திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- **மொத்த பலம்:** 389 உறுப்பினர்கள்.
 - 296 இடங்கள் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டன (பதினொரு ஆளுநர் மாகாணங்கள் மற்றும் நான்கு தலைமை ஆணையர் மாகாணங்கள்).
 - 93 இடங்கள் சமஸ்தானங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டன.
- **பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் இட ஒதுக்கீடு:** ஒவ்வொரு பிரிட்டிஷ் மாகாணத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் மூன்று முக்கிய சமூகங்களிடையே - முஸ்லிம்கள், சீக்கியர்கள் மற்றும் பொது (முஸ்லிம்கள் மற்றும் சீக்கியர்கள் தவிர மற்ற அனைவரும்) - அவர்களின் மக்கள்தொகைக்கு விகிதாசாரமாக பிரிக்கப்பட வேண்டும்.
- **தேர்தல் முறை (பிரிட்டிஷ் இந்தியா):** உறுப்பினர்கள் மாகாண சட்டமன்றங்களின் உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் (அவை இந்திய அரசு சட்டம், 1935 இன் கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன). தேர்தல் முறை ஒற்றை மாற்று வாக்கு மூலம் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவம் ஆகும்.
- **சமஸ்தானங்களின் பிரதிநிதித்துவம்:** சமஸ்தானங்களின் பிரதிநிதிகள் சமஸ்தானங்களின் தலைவர்களால் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

2. சபையின் தன்மை:

- இது ஓரளவு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்றும் ஓரளவு நியமிக்கப்பட்ட அமைப்பாகும்.
- உறுப்பினர்கள் மாகாண சபைகளின் உறுப்பினர்களால் மறைமுகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.
- பிரிட்டிஷ் இந்திய மாகாணங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 296 இடங்களுக்கான தேர்தல் ஜூலை-ஆகஸ்ட் 1946 க்குள் முடிவடைந்தது.
 - இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் 208 இடங்களை வென்றது.
 - முஸ்லிம் லீக் 73 இடங்களை வென்றது.
 - சிறு குழுக்கள் மற்றும் சுயேச்சைகள் மீதமுள்ள 15 இடங்களைப் பெற்றனர்.
- சமஸ்தானங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 93 இடங்கள் ஆரம்பத்தில் நிரப்பப்படவில்லை, ஏனெனில் அவர்கள் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையிலிருந்து விலகி இருக்க முடிவு செய்தனர்.

இந்திய சுதந்திரச் சட்டம், 1947, அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் மீது ஏற்படுத்திய தாக்கம்

நாட்டை இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் எனப் பிரித்த இந்தச் சட்டம், சபையின் நிலை மற்றும் அமைப்பில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தது:

1. **இறையாண்மை பெற்ற அமைப்பு:** இந்த சபை ஒரு முழு இறையாண்மை பெற்ற அமைப்பாக மாறியது, அது விரும்பிய எந்த அரசியலமைப்பும் சட்டத்தையும் உருவாக்க சுதந்திரம் பெற்றது. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தையும் ரத்து செய்யவோ அல்லது மாற்றவோ முடியும்.

2. **சட்டமன்ற அமைப்பு:** இந்த சபை ஒரு சட்டமன்ற அமைப்பாகவும் மாறியது (டொமினியன் சட்டமன்றம்). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சபைக்கு இரண்டு தனித்தனி செயல்பாடுகள் ஒதுக்கப்பட்டன:
 - சுதந்திர இந்தியாவிற்கான அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குதல்.
 - நாட்டிற்கான சாதாரண சட்டங்களை இயற்றுதல்.
 - இந்த இரண்டு பணிகளும் தனித்தனி நாட்களில் செய்யப்பட வேண்டும்.
 - சபை அரசியலமைப்பு அமைப்பாக கூடியபோது, டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் தலைமை தாங்கினார்.
 - சட்டமன்ற அமைப்பாக கூடியபோது, ஜி.வி. மாவ்லங்கர் தலைமை தாங்கினார் (பின்னர் மக்களவையின் முதல் சபாநாயகர் ஆனார்). அரசியலமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கும் பணி நவம்பர் 26, 1949 அன்று முடிந்தவரை இந்த இரண்டு செயல்பாடுகளும் தொடர்ந்தன.
3. **குறைக்கப்பட்ட பலம்:** முஸ்லிம் லீக் உறுப்பினர்கள் (பாகிஸ்தானில் சேர்க்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு) விலகிய பிறகு மற்றும் பிரிவினைக்குப் பிறகு, சபையின் மொத்த பலம் 299 ஆகக் குறைந்தது (முதலில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட 389 க்கு எதிராக).
 - இந்திய மாகாணங்களின் பலம் (முன்னர் பிரிட்டிஷ் மாகாணங்கள்) 296 இல் இருந்து 229 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது.
 - சமஸ்தானங்களின் பலம் 93 இல் இருந்து 70 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. டிசம்பர் 31, 1947 நிலவரப்படி மாநில வாரியான உறுப்பினர் விவரம் ஒரு விரிவான உண்மைப் புள்ளியாகும், ஆனால் ஒட்டுமொத்த குறைப்பு முக்கியமானது.

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் செயல்பாடு

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் பயணம் முறையான பணி, விரிவான விவாதங்கள் மற்றும் ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்கும் மனப்பான்மையால் குறிக்கப்பட்டது.

ஆரம்ப அமர்வுகள் மற்றும் முக்கிய நியமனங்கள்

1. **முதல் கூட்டம் (டிசம்பர் 9, 1946):**
 - 211 உறுப்பினர்கள் மட்டுமே கலந்து கொண்டனர். முஸ்லிம் லீக் கூட்டத்தைப் புறக்கணித்தது, பாகிஸ்தானுக்கான அதன் கோரிக்கையை வலியுறுத்தியது.
 - டாக்டர் சச்சிதானந்த சின்ஹா, மூத்த உறுப்பினர், பிரெஞ்சு நடைமுறையைப் பின்பற்றி சபையின் தற்காலிக/இடைக்காலத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
2. **நிரந்தரத் தலைமை (டிசம்பர் 11, 1946):**
 - **தலைவர்:** டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் நிரந்தரத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
 - **துணைத் தலைவர்கள்:** இரண்டு துணைத் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்: எச்.சி. முகர்ஜி மற்றும் வி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி.
3. **அரசியலமைப்பு ஆலோசகர்:** சர் பி.என். ராவ் சபையின் அரசியலமைப்பு ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் பல்வேறு குழுக்களின் அறிக்கைகள் மற்றும் பிற அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள் குறித்த ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் ஒரு ஆரம்ப வரைவைத் தயாரித்தார், இது வரைவுக் குழுவின் பணியை பெரிதும் எளிதாக்கியது.

குறிக்கோள் தீர்மானம் (வழிகாட்டும் நட்சத்திரம்) (The Objectives Resolution (The Guiding Star))

1. ஜவஹர்லால் நேருவால் டிசம்பர் 13, 1946 அன்று முன்மொழியப்பட்டது.

IYACHAMY ACADEMY

2. **உள்ளடக்கம் மற்றும் தத்துவம்:** இது அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பின் அடிப்படைகளையும் தத்துவத்தையும் வகுத்தது. இது இந்தியாவை ஒரு "சுதந்திர இறையாண்மை குடியரசு" என்று பிரகடனப்படுத்தியது மற்றும் அதன் முக்கிய குறிக்கோள்களை கோடிட்டுக் காட்டியது:

- அதன் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் உறுதிப்படுத்துவது: நீதி (சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல்); சுதந்திரம் (சிந்தனை, கருத்து, நம்பிக்கை, மதம், வழிபாடு, தொழில், சங்கம் மற்றும் நடவடிக்கை, சட்டம் மற்றும் பொது ஒழுக்கநெறிக்கு உட்பட்டு); சமத்துவம் (நிலை, வாய்ப்பு மற்றும் சட்டத்தின் முன்).
- அனைவருக்கும் சகோதரத்துவத்தை மேம்படுத்துவது, தனிநபரின் கண்ணியத்தையும் நாட்டின் ஒற்றுமையையும் உறுதிப்படுத்துவது.
- சிறுபான்மையினர், பின்தங்கிய மற்றும் பழங்குடியினர் பகுதிகள், மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பிற பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு போதுமான பாதுகாப்பை வழங்குவது.
- குடியரசின் பிரதேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டையும், நிலம், கடல் மற்றும் வான்வெளி மீதான அதன் இறையாண்மை உரிமைகளையும் நீதி மற்றும் நாகரிக நாடுகளின் சட்டத்தின்படி பராமரிப்பது.
- உலகில் அதன் சரியான மற்றும் மரியாதைக்குரிய இடத்தைப் பெறுவது மற்றும் உலக அமைதி மற்றும் மனித குலத்தின் நலனை மேம்படுத்துவதற்கு அதன் முழு மற்றும் விருப்பமான பங்களிப்பை வழங்குவது.

3. **ஏற்பு:** இந்தத் தீர்மானம் ஜனவரி 22, 1947 அன்று சபையால் ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

4. **முக்கியத்துவம்:**

- அதன் அடுத்தடுத்த அனைத்து கட்டங்களிலும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் இறுதி வடிவமைப்பை ஆழமாகப் பாதித்தது.
- அதன் மாற்றியமைக்கப்பட்ட பதிப்பு தற்போதைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முகவுரையை உருவாக்குகிறது.
- கிரான்வில்லே ஆன்டின் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை "முதலில் ஒரு சமூக ஆவணம்" என்று விவரித்தார், மேலும் குறிக்கோள் தீர்மானம் இந்த சமூக உறுதிப்பாட்டின் ஆரம்ப வெளிப்பாடாக இருந்தது.

குழு அமைப்பு: விவாதத்தின் முதுகெலும்பு (Committee System: The Backbone of Deliberation)

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை அரசியலமைப்பு உருவாக்கும் பணியின் பல்வேறு அம்சங்களைக் கையாள பல குழுக்களை நியமித்தது. இந்தக் குழுக்கள் அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்தன, அவை விவாதங்களுக்கும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் இறுதி வரைவிற்கும் அடிப்படையாக அமைந்தன.

1. **முக்கிய குழுக்கள்:**

- **மத்திய அதிகாரக் குழு:** ஜவஹர்லால் நேரு தலைமையில்.
- **மத்திய அரசியலமைப்பு குழு:** ஜவஹர்லால் நேரு தலைமையில்.
- **மாகாண அரசியலமைப்பு குழு:** சர்தார் வல்லபாய் படேல் தலைமையில்.
- **அடிப்படை உரிமைகள், சிறுபான்மையினர் மற்றும் பழங்குடியினர் மற்றும் விலக்கப்பட்ட பகுதிகள் தொடர்பான ஆலோசனைக் குழு:** சர்தார் வல்லபாய் படேல் தலைமையில். இந்தக் குழுவில் பல முக்கியமான துணைக் குழுக்கள் இருந்தன:
 - அடிப்படை உரிமைகள் துணைக் குழு - ஜே.பி. கிருபளானி

IYACHAMY ACADEMY

- சிறுபான்மையினர் துணைக் குழு - எச்.சி. முகர்ஜி
 - வடகிழக்கு எல்லை பழங்குடியினர் பகுதிகள் மற்றும் அசாம் விலக்கப்பட்ட & பகுதி விலக்கப்பட்ட பகுதிகள் துணைக் குழு - கோபிநாத் பர்தோலோய்
 - விலக்கப்பட்ட மற்றும் பகுதி விலக்கப்பட்ட பகுதிகள் (அசாமில் உள்ளவை தவிர) துணைக் குழு - ஏ.வி. தாக்கர்
- செயல்பாட்டு விதிகள் குழு: டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் தலைமையில்.
 - மாநிலக் குழு (சமஸ்தானங்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த): ஜவஹர்லால் நேரு தலைமையில்.
 - வழிநடத்தல் குழு: டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் தலைமையில்.
 - வரைவுக் குழு: (மிகவும் முக்கியமானது) கீழே உள்ள விவரங்களைப் பார்க்கவும்.
2. சிறு குழுக்கள்: அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் செயல்பாடுகள், வணிக ஒழுங்கு குழு, சபை குழு, தேசியக் கொடி தொடர்பான தற்காலிகக் குழு போன்றவை அடங்கும்.

வரைவுக் குழு: உரையின் சிற்பிகள் (The Drafting Committee: Architects of the Text)

1. உருவாக்கம்: ஆகஸ்ட் 29, 1947 அன்று அமைக்கப்பட்டது, பல்வேறு குழுக்களின் அறிக்கைகளின் அடிப்படையில் ஒரு வரைவு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை தயாரிக்கும் பணி இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டது.
2. அமைப்பு (ஒழு உறுப்பினர்கள்):
 - டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் (தலைவர்): 'இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் தந்தை' அல்லது 'இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் தலைமை சிற்பி' என்று பரவலாகக் கருதப்படுகிறார். அவரது ஆழ்ந்த சட்ட நிபுணத்துவம், அரசியலமைப்புவாதத்தைப் பற்றிய ஆழ்ந்த புரிதல் மற்றும் சமூக நீதிக்கான தீவிர ஆதரவு முக்கியமானவை. அவர் சில அறிஞர்களால் "நவீன மனு" என்றும் விவரிக்கப்படுகிறார்.
 - என். கோபாலசாமி ஜயங்கார்
 - அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஜயர்
 - டாக்டர் கே.எம். முன்ஷி
 - சையத் முகமது சாதுல்லா
 - என். மாதவராவ் (உடல்நலக் குறைவால் ராஜினாமா செய்த பி.எல். மிட்டருக்குப் பதிலாக வந்தார்)
 - டி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி (1948 இல் காலமான டி.பி. கைதானுக்குப் பதிலாக வந்தார்)
3. செயல்முறை:
 - அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முதல் வரைவு வரைவுக் குழுவால் தயாரிக்கப்பட்டு பிப்ரவரி 1948 இல் வெளியிடப்பட்டது. வரைவுக்கு விவாதித்து திருத்தங்களை முன்மொழிய இந்திய மக்களுக்கு எட்டு மாதங்கள் வழங்கப்பட்டது.
 - பொது கருத்துக்கள், விமர்சனங்கள் மற்றும் பரிந்துரைகளின் வெளிச்சத்தில், வரைவுக் குழு இரண்டாவது வரைவைத் தயாரித்தது, அது அக்டோபர் 1948 இல் வெளியிடப்பட்டது.
 - வரைவுக் குழு மொத்தம் 141 நாட்கள் அமர்ந்திருந்தது.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை இயற்றுதல்: வாசிப்புகள் மற்றும் ஏற்பு (Enactment of the Constitution: Readings and Adoption)

வரைவுக் குழுவால் தயாரிக்கப்பட்ட வரைவு அரசியலமைப்புச் சட்டம் சபையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு மூன்று "வாசிப்புகள்" மூலம் சென்றது.

IYACHAMY ACADEMY

1. **முதல் வாசிப்பு (நவம்பர் 4, 1948):** டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் இறுதி வரைவை சபையில் அறிமுகப்படுத்தினார். ஐந்து நாட்களுக்கு (நவம்பர் 9, 1948 வரை) பொது விவாதம் நடைபெற்றது.
2. **இரண்டாவது வாசிப்பு (சரத்து வாரியான பரிசீலனை):** இந்த கட்டம் நவம்பர் 15, 1948 அன்று தொடங்கி அக்டோபர் 17, 1949 அன்று முடிவடைந்தது. இந்த கட்டத்தில், 7,653 திருத்தங்கள் முன்மொழியப்பட்டன, மற்றும் 2,473 உண்மையில் சபையில் விவாதிக்கப்பட்டன. இந்த விரிவான விவாதம் செயல்முறையின் ஜனநாயக மற்றும் முழுமையான தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.
3. **மூன்றாவது வாசிப்பு:** வரைவின் மூன்றாவது வாசிப்பு நவம்பர் 14, 1949 அன்று தொடங்கியது. டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார்: "சபையால் தீர்மானிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்."
4. **ஏற்பு (நவம்பர் 26, 1949):**
 - வரைவு அரசியலமைப்புச் சட்டம் மீதான தீர்மானம் நவம்பர் 26, 1949 அன்று நிறைவேற்றப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.
 - இது உறுப்பினர்கள் (அன்று 284 உறுப்பினர்கள் உண்மையில் கலந்து கொண்டு கையொப்பமிட்டனர்) மற்றும் தலைவரின் (டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத்) கையொப்பங்களைப் பெற்றது.
 - இந்திய மக்கள் "இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, இயற்றி, தங்களுக்கு வழங்குகிறோம்" என்று முகவுரையில் இந்த தேதி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
 - நவம்பர் 26, 1949 அன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒரு முகவுரை, 395 சரத்துகள் மற்றும் 8 அட்டவணைகளைக் கொண்டிருந்தது.
 - உடனடியாக அமலுக்கு வந்த விதிகள் (நவம்பர் 26, 1949): குடியரிமை, தேர்தல்கள், தற்காலிக நாடாளுமன்றம், தற்காலிக மற்றும் இடைக்கால விதிகள் மற்றும் சுருக்கமான தலைப்பு தொடர்பான சில விதிகள் உடனடியாக நடைமுறைக்கு வந்தன. இவை சரத்து 394 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் சரத்துகள் 5, 6, 7, 8, 9 (குடியரிமை); சரத்து 60 (குடியரசுத் தலைவரின் பதவிப் பிரமாணம்); சரத்து 324 (தேர்தல்கள்); சரத்துகள் 366, 367 (வரையறைகள், விளக்கம்); சரத்துகள் 379, 380, 388, 391, 392, 393 (இடைக்கால விதிகள் & சுருக்கமான தலைப்பு) ஆகியவை அடங்கும்.

அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த நாள் (Commencement of the Constitution)

1. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மீதமுள்ள விதிகள் (பெரும்பாலான பகுதி) ஜனவரி 26, 1950 அன்று நடைமுறைக்கு வந்தன.
2. இந்த தேதி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் 'அது நடைமுறைக்கு வந்த தேதி' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது (சரத்து 394 இதை கூறுகிறது).
3. இது குடியரசு தினமாக கொண்டாடப்படுகிறது.
4. **ஜனவரி 26 இன் வரலாற்று முக்கியத்துவம்:** இந்த தேதி குறிப்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது, ஏனெனில் 1930 இல் இந்த நாளில், இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் லாகூர் அமர்வின் (டிசம்பர் 1929) தீர்மானத்தைத் தொடர்ந்து பூர்ண சுயராஜ்ய தினம் கொண்டாடப்பட்டது, இது முழுமையான சுதந்திரத்திற்கு அழைப்பு விடுத்தது.
5. **அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தவுடன்:**

IYACHAMY ACADEMY

- இந்திய சுதந்திரச் சட்டம், 1947, மற்றும் இந்திய அரசு சட்டம், 1935 (அதை திருத்திய அல்லது கூடுதலாக இணைத்த அனைத்து சட்டங்களுடனும்), ரத்து செய்யப்பட்டன (சரத்து 395).
- இருப்பினும், பிரைவி கவுன்சில் அதிகார வரம்பு ஒழிப்புச் சட்டம், 1949, தொடர்ந்து பொருந்தியது.
- இந்தியா பிரிட்டிஷ் கிரீடத்தின் டொமினியனாக இருப்பதை நிறுத்தி, ஒரு இறையாண்மை கொண்ட குடியரசாக மாறியது.

நேரம், செலவு மற்றும் அமர்வுகள்

- **எடுக்கப்பட்ட நேரம்:** அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை இறுதி செய்ய 2 ஆண்டுகள், 11 மாதங்கள் மற்றும் 18 நாட்கள் எடுத்தது.
- **அமர்வுகள்:** இது மொத்தம் 165 நாட்கள் நீடித்த 11 அமர்வுகளை நடத்தியது. (வரைவு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்ய 114 நாட்கள் செலவிடப்பட்டன).
- **ஆலோசனை செய்யப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள்:** உருவாக்கியவர்கள் சுமார் 60 நாடுகளின் அரசியலமைப்புச் சட்டங்களை ஆராய்ந்தனர்.
- **செலவு:** அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு ஏற்பட்ட மொத்த செலவு ₹64 லட்சம் ஆகும்.

முக்கிய பிரமுகர்கள் மற்றும் அவர்களின் பங்களிப்புகள்

சபை ஒரு கூட்டு முயற்சியாக இருந்தபோதிலும், சில தனிநபர்கள் விதிவிலக்காக முக்கியப் பங்காற்றினர்:

- **டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத்:** சபையின் தலைவராக, அவர் தனது விவாதங்களை அளப்பரிய பொறுமை, திறமை மற்றும் பாரபட்சமற்ற தன்மையுடன் வழிநடத்தினார்.
- **டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர்:** வரைவுக் குழுவின் தலைவராக, அவரது அறிவுசார் வலிமை, சட்ட நுணுக்கம் மற்றும் சமூக நீதிக்கான தீவிர வாதம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மையத்தை வடிவமைத்தன. அவர் சரியான முறையில் "தலைமை சிற்பி" என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவர் வரைவை சபையில் விமர்சனங்களுக்கு எதிராக சரளமாகப் பாதுகாத்தார்.
- **ஜவஹர்லால் நேரு:** வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க குறிக்கோள் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார்; மத்திய அதிகாரக் குழு மற்றும் மத்திய அரசியலமைப்பு குழு போன்ற முக்கியக் குழுக்களுக்குத் தலைமை தாங்கினார்; நவீன, மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயக இந்தியாவின் அவரது தொலைநோக்கு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை பெரிதும் பாதித்தது.
- **சுந்தர் வல்லபாய் படேல்:** மாகாண அரசியலமைப்பு மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள், சிறுபான்மையினர் போன்ற ஆலோசனைக் குழுக்களுக்குத் தலைமை தாங்கினார். சமஸ்தானங்களை ஒருங்கிணைப்பதில் முக்கியப் பங்காற்றினார்.
- **சர் பி.என். ராவ்:** அரசியலமைப்பு ஆலோசகர். அவரது அடிப்படைப் பணி, ஆரம்ப வரைவு மற்றும் பிற அரசியலமைப்புச் சட்டங்களின் ஒப்பீட்டு ஆய்வு உட்பட, விடைமதிப்பற்றது.
- **கே.எம். முன்ஷி:** வரைவுக் குழு மற்றும் வணிக ஒழுங்கு குழுவின் முக்கிய உறுப்பினர்.
- **அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயர்:** வரைவுக் குழுவின் ஒரு முக்கிய உறுப்பினர், அவரது சட்டப் புலமைக்காக அறியப்பட்டவர்.
- **எச்.சி. முகர்ஜி:** சபையின் துணைத் தலைவர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் துணைக் குழுவின் தலைவர்.
- **ஜி.வி. மாவ்லங்கர்:** சபை டொமினியன் சட்டமன்றமாக கூடியபோது தலைமை தாங்கினார்.

விவாதங்களின் தன்மை: ஒருமித்த கருத்து மற்றும் அமைவிடம் (Nature of Deliberations: Consensus and Accommodation)

IYACHAMY ACADEMY

- **ஒருமித்த கருத்துக்கான உணர்வு:** பல்வேறு சித்தாந்தங்கள் மற்றும் நலன்கள் இருந்தபோதிலும், சபை சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினைகளில் பெரும்பான்மை வாக்கெடுப்பை விட ஒருமித்த கருத்து மூலம் பெரிதும் செயல்பட்டது. டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் குறிப்பிட்டார், "நாங்கள் வேண்டுமென்றே ஒருமித்த கருத்து மூலம் செல்லத் தேர்ந்தெடுத்தோம்."
- **இடவசதி கொள்கை:** வெவ்வேறு கருத்துக்கள் மற்றும் நலன்களுக்கு இடமளிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன, அரசியலமைப்புச் சட்டம் இந்திய சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளின் அபிலாஷைகளைப் பிரதிபலிப்பதை உறுதிசெய்தது. கூட்டாட்சி, சிறுபான்மை உரிமைகள் மற்றும் மொழி தொடர்பான விதிகள் இதில் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது.
- **பொதுப் பங்கேற்பு (மறைமுக):** உறுப்பினர்கள் மறைமுகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், இந்த செயல்முறை கணிசமான பொதுப் பங்கேற்பலைக் கொண்டிருந்தது. வரைவு பொது விவாதத்திற்கு திறக்கப்பட்டது, மேலும் பல கருத்துக்கள் மற்றும் பரிந்துரைகள் பெறப்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட்டன.
- **திறந்த விவாதங்கள்:** அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை விவாதங்கள் (சி.ஏ.டி.), உன்னிப்பாகப் பதிவு செய்யப்பட்டன, பல்வேறு அரசியலமைப்பு விதிகளுக்குப் பின்னால் உள்ள காரணத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு சிறந்த ஆதாரமாக உள்ளன. அவை விவாதத்தின் ஆழம், பல்வேறு கருத்துக்களின் வெளிப்பாடு மற்றும் உறுப்பினர்களின் அறிவுசார் கடினத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை மற்றும் அரசியலமைப்பு உருவாக்கும் செயல்முறை மீதான விமர்சனங்கள் (அறிமுகப் பகுதியிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, ஆனால் 'உருவாக்கம்' என்ற தலைப்பில் இங்கு பொருத்தமானது)

1. **பிரதிநிதித்துவ அமைப்பு அல்ல:** உறுப்பினர்கள் வயதுவந்தோர் வாக்குரிமையால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்று விமர்சகர்கள் வாதிட்டனர்.
 - **எதிர்வாதம்:** 1946 ஆம் ஆண்டின் நிலைமைகளைக் கருத்தில் கொண்டு (வகுப்புவாத பட்டங்கள், வாக்காளர் பட்டியல்கள் இல்லாதது), நேரடித் தேர்தல்கள் நடைமுறைக்கு சாத்தியமற்றவை. சபையின் அமைப்பு, மறைமுகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், பல்வேறு சமூகங்கள், நலன்கள், திறமைகள் மற்றும் பகுதிகளை நியாயமாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. நேரு, பட்டேல், அம்பேத்கர், பிரசாத் போன்ற தலைவர்கள் நேரடித் தேர்தல்களிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரபலமான நபர்கள்.
2. **இறையாண்மை பெற்ற அமைப்பு அல்ல:** ஆரம்பத்தில் பிரிட்டிஷ் முன்மொழிவுகளால் (கேபினட் மிஷன்) உருவாக்கப்பட்டது என்று வாதிடப்பட்டது.
 - **எதிர்வாதம்:** இந்திய சுதந்திரச் சட்டம், 1947, இதை ஒரு முழு இறையாண்மை பெற்ற அமைப்பாக மாற்றியது. இது எந்தவொரு பிரிட்டிஷ் சட்டத்தையும் மாற்றவோ அல்லது ரத்து செய்யவோ முடியும்.
3. **கால தாமதம்:** அதிக நேரம் எடுத்ததாக குற்றம் சாட்டப்பட்டது (2 ஆண்டுகள், 11 மாதங்கள், 18 நாட்கள்).
 - **எதிர்வாதம்:** ஒரு பெரிய, பன்முகத்தன்மை கொண்ட மற்றும் புதிதாக சுதந்திரமடைந்த நாட்டிற்கான அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கும் சிக்கலான தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, எடுக்கப்பட்ட நேரம் நியாயமானது. அமெரிக்க அரசியலமைப்புச் சட்டம் சுமார் 4 மாதங்கள் எடுத்தது, ஆனால் அது ஒரு ஒற்றைப் பன்மையான சமூகத்திற்கானதாகவும் குறைந்த விரிவானதாகவும் இருந்தது.

4. **காங்கிரஸின் ஆதிக்கம்:** காங்கிரஸ் கட்சி ஆதிக்கம் செலுத்தும் பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருந்தது.
 - **கிரான்வில்லே ஆன்டிண்:** "அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை ஒரு முக்கியமாக ஒற்றைக் கட்சி நாட்டில் ஒரு ஒற்றைக் கட்சி அமைப்பாக இருந்தது. காங்கிரஸ் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையாக இருந்தது."
 - **எதிர்வாதம்:** காங்கிரஸ் பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருந்தாலும், அது பல்வேறு சித்தாந்தங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு பொதுவான அமைப்பாகும். காங்கிரஸ் அல்லாத உறுப்பினர்கள் மற்றும் பல்வேறு துறைகளில் இருந்து புகழ்பெற்ற ஆளுமைகளை (எ.கா., டாக்டர் அம்பேத்கர், அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயர், டாக்டர் எஸ். ராதாகிருஷ்ணன்) சேர்க்க வேண்டுமென்றே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் உள்ள உள்ள ஜனநாயகம் பல்வேறு கருத்துக்களுக்கு அனுமதித்தது.
5. **வழக்குரைஞர்-அரசியல்வாதி ஆதிக்கம்:** இது சட்டரீதியான மொழி மற்றும் அதிகப்படியான தன்மைக்கு வழிவகுத்தது என்று விமர்சகர்கள் கருதினர்.
 - **எதிர்வாதம்:** நவீன ஆட்சியின் சிக்கலான தன்மை மற்றும் ஒரு துல்லியமான சட்டக் கட்டமைப்புக்கான தேவை சட்ட நிபுணத்துவத்தை அவசியமாக்கியது. "அதிகப்படியான தன்மை" தெளிவின்மையைத் தவிர்ப்பதற்கும் ஒரு புதிய ஜனநாயகத்தில் மென்மையான செயல்பாட்டை உறுதி செய்வதற்கும் நிர்வாக விவரங்களை உள்ளடக்கியதற்கும், ஒரு பன்முகத்தன்மை கொண்ட கூட்டாட்சி அமைப்பிற்கான விதிகளை இணைத்ததற்கும் காரணம் என்று கூறப்படுகிறது.
6. **இந்துக்களின் ஆதிக்கம்:** வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் போன்ற சில விமர்சகர்கள் இது ஒரு முக்கிய சமூகத்தை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்று கூறினர்.
 - **எதிர்வாதம்:** இந்துக்கள் பெரும்பான்மையாக இருந்தாலும், அனைத்து குறிப்பிடத்தக்க சிறுபான்மை சமூகங்களுக்கும் (முஸ்லிம்கள், சீக்கியர்கள், கிறிஸ்தவர்கள், ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள், பார்சிகள் போன்றவை) பிரதிநிதித்துவம் இருந்தது, மேலும் அவர்களின் கவலைகள் குறிப்பாக சிறுபான்மையினர் குறித்த ஆலோசனைக் குழு மூலம் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டன.

உருவாக்கும் செயல்முறையின் முக்கியத்துவம்

- **ஜனநாயகப் பயிற்சி:** நேரடிப் பிரதிநிதித்துவத்தில் வரம்புகள் இருந்தபோதிலும், இந்தச் செயல்முறை அதன் செயல்பாட்டில் ஆழமாக ஜனநாயகமானது, விவாதம், கலந்துரையாடல் மற்றும் இடவசதி ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்பட்டது.
- **உள்ளூர் அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** முதல் முறையாக, இந்தியர்கள் தங்கள் சொந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கினர், இது அவர்களின் அபிப்பிராயங்களையும் அவர்களின் தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளையும் பிரதிபலித்தது.
- **தேசிய ஒற்றுமை மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு:** இந்தச் செயல்முறை தேசிய ஒற்றுமையை வளர்ப்பதிலும், பலதரப்பட்ட சமஸ்தானங்களை இந்திய யூனியனுடன் ஒருங்கிணைப்பதிலும் முக்கியப் பங்காற்றியது.
- **நவீன அரசுக்கு அடித்தளம் அமைத்தல்:** உருவாக்கியவர்கள் ஒரு நவீன, ஜனநாயக, மதச்சார்பற்ற மற்றும் சமத்துவ அரசை கட்டியெழுப்ப நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை விட்டுச் சென்றனர்.

- **விவாதத்திலிருந்து பிறந்த ஒரு "வாழும் ஆவணம்":** விரிவான விவாதங்கள் மற்றும் ஒருமித்த கருத்து மற்றும் இடவசதி கொள்கைகள் அரசியலமைப்புச் சட்டம் வெறுமனே திணிக்கப்படவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்தின, மாறாக கூட்டு ஞானத்தின் விளைபொருளாகும், இது மாறிவரும் காலங்களுக்கு ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்று நோக்கம் கொண்டது.

டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் தனது அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் இறுதி உரையில் நவம்பர் 25, 1949 அன்று கூறியது போல: "ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டம் எவ்வளவு நல்லதாக இருந்தாலும், அதைச் செயல்படுத்த அழைக்கப்படுபவர்கள் மோசமானவர்களாக இருந்தால் அது மோசமானதாக மாறும். ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டம் எவ்வளவு மோசமாக இருந்தாலும், அதைச் செயல்படுத்த அழைக்கப்படுபவர்கள் நல்லவர்களாக இருந்தால் அது நல்லதாக மாறும்... ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் செயல்பாடு முற்றிலும் அதன் தன்மையைப் பொறுத்தது அல்ல." இது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வெற்றி அதன் உரையைப் பொறுத்தது மட்டுமல்லாமல், அதை இயக்கும் மக்களையும் அவர்கள் கடைப்பிடிக்கும் ஜனநாயக மரபுகளையும் பொறுத்தது என்பதை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கம் இந்தியாவின் வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அத்தியாயமாக உள்ளது, ஒரு தேசம் தனது சொந்த விதியை ஜனநாயக வழிமுறைகள் மூலம் வரையறுப்பதற்கான உறுதியைக் காட்டுகிறது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முகவுரை

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முகவுரை ஒரு அறிமுகமாகவோ அல்லது முன்னுரையாகவோ செயல்படுகிறது, இது அரசியலமைப்புச் சட்டம் முழுவதையும் கட்டியெழுப்பப்பட்டிருக்கும் அடிப்படை விழுமியங்கள், தத்துவம், குறிக்கோள்கள் மற்றும் இலட்சியங்களை உள்ளடக்கியது. இது உருவாக்கியவர்களின் கனவுகளையும் அபிலாஷைகளையும் பிரதிபலிக்கிறது.

முகவுரையின் உரை

முகவுரை, அதன் தற்போதைய வடிவத்தில் (42வது திருத்தத்திற்குப் பிறகு, 1976), பின்வருமாறு:

"இந்திய மக்களாகிய நாம், இந்தியாவை ஒரு **இறையாண்மை மிக்க சோசலிச மதச்சார்பற்ற ஜனநாயகக்**

குடியரசாக அமைக்கவும், அதன் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் உறுதிப்படுத்தவும்,

நீதி, சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல்;

சுதந்திரம், சிந்தனை, கருத்து, நம்பிக்கை, மதம் மற்றும் வழிபாடு;

சமத்துவம், நிலை மற்றும் வாய்ப்பு;

மற்றும் அனைவரிடமும் மேம்படுத்தவும்,

சகோதரத்துவம், தனிநபரின் கண்ணியத்தையும் நாட்டின் ஒற்றுமையையும் **ஒருமைப்பாட்டையும்**

உறுதிப்படுத்துகிறது;

இந்த அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில் இந்த ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து நாற்பத்தொன்பதாம் ஆண்டு நவம்பர்

மாதம் இருபத்தி ஆறாம் நாளில், நாமே **ஏற்றுக்கொள்கிறோம், இயற்றுகிறோம் மற்றும் நமக்கே வழங்குகிறோம்**

இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை."

ஊக்கம் மற்றும் தோற்றம்

- **குறிக்கோள் தீர்மானம் (Objectives Resolution):** முகவுரை பெரும்பாலும் 'குறிக்கோள் தீர்மானத்தை' அடிப்படையாகக் கொண்டது, இது பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவால் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில் டிசம்பர் 13, 1946 அன்று வரைவு செய்யப்பட்டு முன்மொழியப்பட்டது, மேலும் ஜனவரி 22, 1947 அன்று

IYACHAMY ACADEMY

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்தத் தீர்மானம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கான தத்துவார்த்த அடித்தளங்களையும் வழிகாட்டும் கொள்கைகளையும் வகுத்தது.

- **பிற அரசியலமைப்புச் சட்டங்களின் தாக்கம்:** முகவுரையைச் சேர்ப்பது, குறிப்பாக அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலிருந்து பெறப்பட்டது, இது ஒரு முகவுரையுடன் தொடங்கிய முதல் பெரிய அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஆகும். சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் என்ற இலட்சியங்கள் பிரெஞ்சுப் புரட்சியை நினைவூட்டுகின்றன.

முகவுரையின் கூறுகள்

முகவுரை நான்கு முக்கிய கூறுகளை வெளிப்படுத்துகிறது:

1. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அதிகாரத்தின் ஆதாரம்:

- அரசியலமைப்புச் சட்டம் அதன் அதிகாரத்தை "இந்திய மக்களாகிய நாம்" என்பதிலிருந்து பெறுகிறது என்று முகவுரை வெளிப்படையாகக் கூறுகிறது.
- இந்த சொற்றொடர் மக்கள் இறையாண்மை கொள்கையை வலியுறுத்துகிறது, இது இந்தியாவின் மக்களுக்கு இறுதி அதிகாரம் உள்ளது என்பதையும், அரசியலமைப்புச் சட்டம் அவர்களின் விருப்பத்தின் ஒரு வடிவம் என்பதையும் குறிக்கிறது.
- அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை வயதுவந்தோர் வாக்குரிமையால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்றாலும், அதன் பிரதிநிதித்துவத் தன்மையும், பின்னர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டதும் இந்த கூற்றை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில், "இந்திய மக்களின் பெயரில்" முகவுரை முழுமையாக நியாயப்படுத்தப்பட்டது, ஏனெனில் சபை, "உண்மையில் இல்லாவிட்டாலும், குறைந்தபட்சம் வடிவத்தில், ஒரு பிரதிநிதித்துவ அமைப்பு" என்று கூறினார்.

2. இந்திய அரசின் தன்மை:

- இது இந்தியாவை ஒரு **இறையாண்மை மிக்க, சோசலிச, மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயக, குடியரசு** என்று அறிவிக்கிறது.
- **இறையாண்மை மிக்க (Sovereign):**
 - இந்தியா ஒரு சுதந்திரமான நாடு, வேறு எந்த வெளி அதிகாரத்தின் சார்புநிலை அல்லது ஆதிக்கத்திற்கு உட்படாதது என்பதைக் குறிக்கிறது.
 - இது தனது சொந்த உள் மற்றும் வெளி விவகாரங்களை நடத்த சுதந்திரம் பெற்றது.
 - காமன்வெல்த் நாடுகளின் உறுப்பினர் அல்லது பிற சர்வதேச அமைப்புகளின் உறுப்பினர் அதன் இறையாண்மையைக் குறைப்பதில்லை, ஏனெனில் இது விருப்பமான ஒரு சங்கமாகும், இது விருப்பப்படி நிறுத்தப்படலாம்.
- **சோசலிச (Socialist):**
 - 42வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1976 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது.
 - இந்தியாவின் சோசலிச வகை 'ஜனநாயக சோசலிசம்', 'கம்யூனிச சோசலிசம்' அல்ல (இது உற்பத்தி சாதனங்கள் அனைத்தையும் தேசியமயமாக்குதல் மற்றும் தனியார் சொத்தை ஒழித்தல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது).
 - ஜனநாயக சோசலிசம் வறுமை, அறியாமை, நோய் மற்றும் வாய்ப்பின்மை ஆகியவற்றை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது

IYACHAMY ACADEMY

பொது மற்றும் தனியார் துறைகள் இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் இருக்கும் ஒரு கலப்புப் பொருளாதாரத்தைக் கற்பனை செய்கிறது.

- டி.எஸ். நாகரா எதிர் இந்திய யூனியன் (1983) வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம், "ஒரு சோசலிச அரசின் முக்கிய நோக்கம் வருமானம், நிலை மற்றும் வாழ்க்கை தரத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குவதாகும்" என்று கூறியது. இந்திய சோசலிசம் மார்க்சியம் மற்றும் காந்தியத்தின் கலவையாகும், இது காந்திய சோசலிசத்தை நோக்கி அதிகமாக சாய்ந்துள்ளது என்பதையும் இது குறிப்பிட்டது.

○ மதச்சார்பற்ற (Secular):

- 42வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1976 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது.
- மதச்சார்பின்மை என்ற கருத்து 1976 க்கு முன்பே அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் மறைமுகமாக இருந்தது, குறிப்பாக சரத்துகள் 25 முதல் 28 வரை (மத சுதந்திரத்திற்கான அடிப்படை உரிமை).
- இந்திய மதச்சார்பின்மை ஒரு நேர்மறையான கருத்து, அதாவது அரசு அனைத்து மதங்களையும் சம மரியாதையுடனும் பாதுகாப்பவுடனும் நடத்துகிறது (சர்வ தர்ம சம பாவா). இது மதம் மற்றும் அரசுக்கு இடையே கடுமையான பிரிவினையை பெரும்பாலும் குறிக்கும் மேற்கத்திய மதச்சார்பின்மை கருத்திலிருந்து வேறுபட்டது.
- அரசுக்கு அதிகாரப்பூர்வ மதம் இல்லை.
- எஸ்.ஆர். பொம்மை எதிர் இந்திய யூனியன் (1994) வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் மதச்சார்பின்மை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு 'அடிப்படை அம்சம்' என்று கூறியது.

○ ஜனநாயக (Democratic):

- அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒரு அரசாங்க முறையை நிறுவியுள்ளது என்பதைக் குறிக்கிறது, இது தேர்தலில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மக்களின் விருப்பத்திலிருந்து அதன் அதிகாரத்தைப் பெறுகிறது.
- இந்தியா ஒரு பிரதிநிதித்துவ பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தைக் கொண்டுள்ளது, இதன் கீழ் நிர்வாகம் அதன் அனைத்து கொள்கைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகளுக்கும் சட்டமன்றத்திற்குப் பொறுப்பாகும்.
- இது அரசியல் ஜனநாயகத்தை மட்டுமல்லாமல் சமூக மற்றும் பொருளாதார ஜனநாயகத்தையும் உள்ளடக்கியது.
- இந்திய ஜனநாயகத்தின் அம்சங்களில் உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை (சரத்து 326), காலவரையற்ற தேர்தல்கள், சட்டத்தின் ஆட்சி, நீதித்துறையின் சுதந்திரம் மற்றும் சில காரணங்களுக்காக பாகுபாடு இல்லாதது ஆகியவை அடங்கும்.

○ குடியரசு (Republic):

- நாட்டின் தலைவர் (குடியரசுத் தலைவர்) நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர், மற்றும் பரம்பரை மன்னர் அல்ல என்பதைக் குறிக்கிறது.
- இந்தியாவில், குடியரசுத் தலைவர் மறைமுகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

IYACHAMY ACADEMY

- இது மேலும் இரண்டு விஷயங்களைக் குறிக்கிறது: முதலாவதாக, அரசியல் இறையாண்மை மக்களின் கையில் உள்ளது, ஒரு மன்னர் போன்ற ஒரு தனிநபரின் கையில் இல்லை; இரண்டாவதாக, எந்தவொரு சலுகை பெற்ற வகுப்பும் இல்லை, எனவே அனைத்து அரசுப் பதவிகளும் எந்தவொரு பாகுபாடுமின்றி ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் திறக்கப்படுகின்றன.

3. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் குறிக்கோள்கள்:

- அடையப்பட வேண்டிய குறிக்கோள்களை இது குறிப்பிடுகிறது: **நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம்.**
- **நீதி (Justice):**
 - சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் என மூன்று தனித்தனி வடிவங்களை உள்ளடக்கியது - அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அரசு கொள்கை வழிமுறை கோட்பாடுகளின் பல்வேறு விதிகள் மூலம் உறுதி செய்யப்படுகிறது.
 - **சமூக நீதி:** சமூக ரீதியாக சலுகை பெற்ற வகுப்புகள் இல்லாததையும், இனம், மதம், சாதி, பாலினம் அல்லது பிறப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எந்தவொரு குடிமகனுக்கும் பாகுபாடு இல்லாததையும் குறிக்கிறது (சரத்து 15). இது பலவீனமான பிரிவினரை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.
 - **பொருளாதார நீதி:** பொருளாதார காரணிகளின் அடிப்படையில் மக்களிடையே பாகுபாடு இல்லாததைக் குறிக்கிறது. இது செல்வம், வருமானம் மற்றும் சொத்தில் உள்ள பெரும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குவதை உள்ளடக்கியது. செல்வத்தின் சமமான விநியோகத்தை நோக்கமாகக் கொண்டது (எ.கா., டி.பி.எஸ்.பி யில் சரத்து 39(b) மற்றும் (c)).
 - **அரசியல் நீதி:** அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சமமான அரசியல் உரிமைகள், அனைத்து அரசியல் அலுவலகங்களுக்கும் சமமான அணுகல் மற்றும் அரசாங்கத்தில் சமமான குரல் இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கிறது (எ.கா., சரத்து 326 இன் கீழ் உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை).
 - நமது முகவுரையில் உள்ள நீதி இலட்சியம் (சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல்) ரஷ்யப் புரட்சியிலிருந்து (1917) பெறப்பட்டது.
- **சுதந்திரம் (Liberty):**
 - தனிநபர்களின் நடவடிக்கைகளில் கட்டுப்பாடுகள் இல்லாததையும், அதே நேரத்தில், தனிப்பட்ட ஆளுமைகளின் வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்புகளை வழங்குவதையும் குறிக்கிறது.
 - முகவுரை அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சிந்தனை, கருத்து, நம்பிக்கை, மதம் மற்றும் வழிபாடு சுதந்திரத்தை உறுதி செய்கிறது, அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகள் (எ.கா., சரத்து 19 - பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரம்; சரத்துகள் 25-28 - மத சுதந்திரம்) மூலம், நீதிமன்றத்தில் செயல்படுத்தப்படக்கூடியவை.
 - இருப்பினும், முகவுரை அல்லது அடிப்படை உரிமைகளால் கருத்தில்கொள்ளப்பட்ட சுதந்திரம் முழுமையானது அல்ல, ஆனால் நியாயமான கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது.
- **சமத்துவம் (Equality):**

IYACHAMY ACADEMY

- சமூகத்தின் எந்தவொரு பிரிவினருக்கும் சிறப்பு சலுகைகள் இல்லாததையும், எந்தவொரு பாகுபாடுமின்றி அனைத்து தனிநபர்களுக்கும் போதுமான வாய்ப்புகளை வழங்குவதையும் குறிக்கிறது.
- முகவுரை அனைத்து குடிமக்களுக்கும் நிலை மற்றும் வாய்ப்பின் சமத்துவத்தை உறுதி செய்கிறது.
- இது பின்வருவனவற்றின் மூலம் அடையப்படுகிறது:
 - சட்டத்தின் முன் சமத்துவம் (சரத்து 14).
 - மதம், இனம், சாதி, பாலினம் அல்லது பிறப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு தடை (சரத்து 15).
 - அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் வாய்ப்பின் சமத்துவம் (சரத்து 16).
 - தீண்டாமை ஒழிப்பு (சரத்து 17).
 - பட்டங்களை ஒழித்தல் (சரத்து 18).
 - உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை (சரத்து 326) மற்றும் டி.பி.எஸ்.பி யில் உள்ள விதிகள் (எ.கா., சரத்து 39(d) - சம வேலைக்கு சம ஊதியம்) மூலம் அரசியல் சமத்துவம்.
- **சகோதரத்துவம் (Fraternity):**
 - அனைத்து இந்தியர்களிடையேயும் பொதுவான சகோதரத்துவ உணர்வைக் குறிக்கிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒற்றைக் குடியரிமை அமைப்பு மூலம் இந்த சகோதரத்துவ உணர்வை ஊக்குவிக்கிறது.
 - மேலும், அடிப்படை கடமைகள் (சரத்து 51-ஏ) இந்தியாவின் ஒவ்வொரு குடிமகனின் கடமையாக, மத, மொழி, பிராந்திய அல்லது பிரிவினை வேறுபாடுகளைத் தாண்டி, இந்தியாவின் அனைத்து மக்களிடையேயும் நல்லிணக்கத்தையும் பொதுவான சகோதரத்துவ உணர்வையும் மேம்படுத்துவதாகக் கூறுகிறது.
 - முகவுரை சகோதரத்துவம் இரண்டு விஷயங்களை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்று அறிவிக்கிறது:
 - **தனிநபரின் கண்ணியம்:** அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் அடிப்படை உரிமைகளை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம், டி.பி.எஸ்.பி.கள் மூலம் மனித கண்ணியத்தை மேம்படுத்துவதன் மூலம், மற்றும் ஒவ்வொரு தனிநபரின் ஆளுமையும் புனிதமானது என்பதை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் இதை அடைய முயற்சிக்கிறது. வரைவுக் குழுவின் உறுப்பினர் கே.எம். முன்ஷி, 'தனிநபரின் கண்ணியம்' என்ற சொற்றொடர் அரசியலமைப்புச் சட்டம் பொருள் சார்ந்த மேம்பாட்டை மட்டும் உறுதிப்படுத்தவில்லை, ஆனால் ஒவ்வொரு தனிநபரின் ஆளுமையும் புனிதமானது என்பதையும் அங்கீகரிக்கிறது என்று கூறினார்.
 - **தேசத்தின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு:** 'ஒருமைப்பாடு' என்ற வார்த்தை 42வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1976 ஆல் முகவுரையில் சேர்க்கப்பட்டது. இது இந்திய யூனியனின் பிரிக்க முடியாத தன்மையை வலியுறுத்துகிறது மற்றும் வகுப்புவாதம், பிராந்தியவாதம், சாதிவாதம்,

IYACHAMY ACADEMY

மொழிவாதம், பிரிவினைவாதம் போன்ற தேசிய ஒருங்கிணைப்பிற்கான தடைகளை கடக்க நோக்கமாகக் கொண்டது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் சரத்து 1 இந்தியாவை 'மாநிலங்களின் யூனியன்' என்று விவரிக்கிறது, இது மாநிலங்களுக்கு யூனியனிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் உரிமை இல்லை என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறது.

4. அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தேதி:

- நவம்பர் 26, 1949, அரசியலமைப்புநிர்ணய சபை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, இயற்றி, இந்திய மக்களுக்கு வழங்கிய தேதியாக இது குறிப்பிடுகிறது.
- இந்த நாள் இப்போது அரசியலமைப்பு தினமாக (அல்லது தேசிய சட்ட தினம்) கொண்டாடப்படுகிறது.

முகவுரையின் முக்கியத்துவம்

முகவுரை அரசியலமைப்புச் சட்டம் அடிப்படையாகக் கொண்ட அடிப்படை தத்துவம் மற்றும் அடிப்படை விழுமியங்களை உள்ளடக்கியதால், இது அளப்பரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இது பல நோக்கங்களுக்கு உதவுகிறது:

- **உருவாக்கியவர்களின் மனதிற்கான ஒரு திறவுகோல்:** அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள பல விதிகள் உருவாக்கப்பட்ட பொது நோக்கங்களை இது பிரதிபலிக்கிறது. வரைவுக் குழுவின் முக்கிய உறுப்பினர் சர் அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயர் குறிப்பிட்டது போல, "நமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முகவுரை நாம் இவ்வளவு காலம் சிந்தித்த அல்லது கண்டதை வெளிப்படுத்துகிறது."
- **அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஜாதகம்:** கே.எம். முன்ஷி முகவுரையை இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் "அரசியல் ஜாதகம்" என்று குறிப்பிட்டார், ஏனெனில் இது தேசம் எடுக்க நோக்கம் கொண்ட மகத்தான தொலைநோக்கு மற்றும் திசையை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.
- **அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஆன்மா:** அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் மற்றொரு உறுப்பினர் பண்டித தாசூர் தாஸ் பார்கவா முகவுரையை 'அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மிக முக்கியமான பகுதி' என்று விவரித்தார். 'இது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஆன்மா. இது அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு ஒரு திறவுகோல். இது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் பதிக்கப்பட்ட ஒரு நகை. ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மதிப்பை அளவிடக்கூடிய ஒரு சரியான அளவுகோல்.'
- **அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடையாள அட்டை:** பிரபல சட்ட நிபுணர் என்.ஏ. பால்கிவாலா முகவுரையை "அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடையாள அட்டை" என்று அழைத்தார்.
- **விளக்கத்திற்கான வழிகாட்டும் ஒளி:** மொழி தெளிவற்றதாகக் காணப்படும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் விதிகளை விளக்குவதில் நீதித்துறைக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக செயல்படுகிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்களின் நோக்கத்தைப் புரிந்து கொள்ள உச்ச நீதிமன்றம் அடிக்கடி முகவுரையைப் பயன்படுத்தியுள்ளது.
- **இலட்சியங்கள் மற்றும் அபிலாஷைகளின் பிரகடனம்:** அரசு அடைய பாடுபட வேண்டிய இலட்சியங்களையும் மக்களின் அபிலாஷைகளையும் இது அறிவிக்கிறது.
- **அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் சுருக்கம்:** இது முழு அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பு பற்றிய ஒரு சுருக்கமான சுருக்கத்தை வழங்குகிறது.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக முகவுரை: நீதித்துறை தீர்ப்புகள்

IYACHAMY ACADEMY

முகவுரை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக மற்றும் அதன் திருத்தப்படக்கூடிய தன்மை ஒரு நீதித்துறை விளக்கத்தின் பொருளாக இருந்தது:

1. பெருபாரியூனியன் வழக்கு (1960):

- முகவுரை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதி அல்ல என்று உச்ச நீதிமன்றம் குறிப்பாக கருத்து தெரிவித்தது.
- முகவுரை பல விதிகளுக்குப் பின்னால் உள்ள பொது நோக்கங்களைக் காட்டுகிறது, ஆனால் அது அதிகாரத்தின் ஆதாரம் அல்ல அல்லது சட்டமன்றத்தின் அதிகாரங்களுக்கு வரம்பு அல்ல என்று அது குறிப்பிட்டது.
- "உருவாக்கியவர்களின் மனதைத் திறக்கும் திறவுகோல்" என்ற அதன் முக்கியத்துவத்தை அது அங்கீகரித்தது, ஆனால் அதை முக்கிய சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதவில்லை.

2. கேசவானந்த பாரதி எதிர் கேரள மாநிலம் (1973) - முக்கியத் தீர்ப்பு:

- உச்ச நீதிமன்றம் தனது முந்தைய பெருபாரியூனியன் வழக்கில் அளித்த தீர்ப்பை ரத்து செய்து, முகவுரை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதி என்று கூறியது.
- முகவுரைக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் உள்ளது என்றும், முகவுரையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மகத்தான மற்றும் உன்னதமான தொலைநோக்கின் வெளிச்சத்தில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் படிக்கப்பட்டு விளக்கப்பட வேண்டும் என்றும் நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது.
- முக்கியமாக, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 'அடிப்படை அம்சங்கள்' அல்லது அடிப்படைக் கட்டமைப்பிற்கு எந்தத் திருத்தமும் செய்யப்படாவிட்டால், முகவுரையைத் திருத்தலாம் என்றும் நீதிமன்றம் கூறியது. முகவுரையே அடிப்படை அம்சங்களைப் பிரதிபலிப்பதாகக் கருதப்பட்டது.
- நீதிபதி எஸ்.எம். சிக்ரி, சி.ஜே., "நமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முகவுரை மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, மேலும் அரசியலமைப்புச் சட்டம் முகவுரையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மகத்தான மற்றும் உன்னதமான தொலைநோக்கின் வெளிச்சத்தில் படிக்கப்பட்டு விளக்கப்பட வேண்டும்" என்று கூறினார்.

3. எஸ்.ஆர். பொம்மை எதிர் இந்திய யூனியன் (1994):

- முகவுரை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதி என்று உச்ச நீதிமன்றம் மீண்டும் கூறியது.
- மதச்சார்பின்மை (முகவுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போல) அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு அடிப்படை அம்சம் என்பதை இது குறிப்பாக மீண்டும் வலியுறுத்தியது.

4. இந்திய எல்.ஐ.சி வழக்கு (1995):

- முகவுரை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதி, ஆனால் இந்தியாவில் ஒரு நீதி நீதிமன்றத்தில் நேரடியாக அமல்படுத்தப்பட முடியாதது என்று உச்ச நீதிமன்றம் மீண்டும் கூறியது.

முகவுரையை திருத்தக்கூடிய தன்மை (Amendability of the Preamble)

- அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் சரத்து 368 இன் கீழ் முகவுரையை திருத்த முடியுமா என்ற கேள்வி வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கேசவானந்த பாரதி வழக்கில் (1973) முதல் முறையாக எழுந்தது.
- முகவுரை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதால், அதைத் திருத்தலாம், ஆனால் 'அடிப்படை அமைப்பு' கோட்பாட்டிற்கு உட்பட்டது என்று நீதிமன்றம் கூறியது. இதன் பொருள்,

IYACHAMY ACADEMY

முகவுரையில் உள்ள அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை கூறுகள் அல்லது அடிப்படை அம்சங்களை சரத்து 368 இன் கீழ் ஒரு திருத்தத்தால் மாற்ற முடியாது.

• **இதுவரை செய்யப்பட்ட திருத்தம்:**

- முகவுரை இதுவரை ஒரு முறை மட்டுமே திருத்தப்பட்டுள்ளது, 42வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1976 ஆல்.
- இந்தத் திருத்தம் மூன்று புதிய வார்த்தைகளைச் சேர்த்தது:
 - **சோசலிச (SOCIALIST)**
 - **மதச்சார்பற்ற (SECULAR)**
 - **ஒருமைப்பாடு (INTEGRITY)** ("நாட்டின் ஒற்றுமை" என்பதற்கு சேர்க்கப்பட்டு, "நாட்டின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு" ஆனது)
- இந்தத் திருத்தத்தின் செல்லுபடியை உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

முகவுரையின் விளக்கம்

1. **அதிகாரத்தின் ஆதாரம் அல்ல, வரம்பும் அல்ல:**

- முகவுரை சட்டமன்றத்திற்கு அதிகாரத்தின் ஆதாரம் அல்ல அல்லது சட்டமன்றத்தின் அதிகாரங்களுக்கு ஒரு தடையுமில்லை.
- அதிகாரங்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் சரத்துகளால் குறிப்பாக வழங்கப்படுகின்றன, மற்றும் வரம்புகளும் அந்த சரத்துகளுக்குள் காணப்படுகின்றன.

2. **நீதிக்கு உட்படாதது:**

- அதன் விதிகள் சட்ட நீதிமன்றங்களில் செயல்படுத்தப்பட முடியாதவை. இதன் பொருள், ஒரு சட்டம் அரசியலமைப்பு ரீதியாக செல்லுபடியாக இருந்தால், அதை ரத்து செய்ய முகவுரையை நீதிமன்றத்தில் பயன்படுத்த முடியாது.
- இருப்பினும், இது சட்டங்களின் விளக்கத்திலும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் விதிகள், குறிப்பாக தெளிவின்றமை இருக்கும்போது, குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றுகிறது.

3. **வழிகாட்டும் தத்துவம்:**

- சட்டம் அடையப்பட வேண்டிய முக்கிய குறிக்கோள்களை இது கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.
- இது கொள்கை மற்றும் சட்டமன்ற நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வழிமுறை கோட்பாடுகளுடன் தொடர்பு

- நீதி, சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவம் என்ற முகவுரையின் இலட்சியங்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பகுதி III (அடிப்படை உரிமைகள்) மற்றும் பகுதி IV (அரசு கொள்கை வழிமுறை கோட்பாடுகள்) இல் பிரதிபலிக்கப்பட்டு விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.
 - **நீதி (சமூக, பொருளாதார, அரசியல்):** அடிப்படை உரிமைகளில் (எ.கா., சரத்துகள் 14, 15, 16, 17, 21, 23, 24) மற்றும் டி.பி.எஸ்.பி.களில் (எ.கா., சரத்துகள் 38, 39, 39A, 41, 42, 43, 46) இன்னும் வெளிப்படையாக எதிரொலிக்கிறது.
 - **சுதந்திரம் (சிந்தனை, கருத்து, நம்பிக்கை, மதம், வழிபாடு):** சரத்துகள் 19 மற்றும் 25-28 (அடிப்படை உரிமைகள்) கீழ் நேரடியாகப் பாதுகாக்கப்படுகிறது.
 - **சமத்துவம் (நிலை மற்றும் வாய்ப்பு):** சரத்துகள் 14, 15, 16, 17, 18 (அடிப்படை உரிமைகள்) மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு, சரத்து 39(a), 39(d) போன்ற டி.பி.எஸ்.பி.களால் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது.

IYACHAMY ACADEMY

- கிரான்வில்லே ஆஸ்டின் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வழிமுறை கோட்பாடுகளை "அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மனசாட்சி" என்று பிரபலமான முறையில் விவரித்தார். முகவுரை இந்த மனசாட்சியின் மேலோட்டமான அறிக்கையாகக் கருதப்படலாம்.
- அடிப்படை உரிமைகள் பெரும்பாலும் அரசியல் மற்றும் சிவில் உரிமைகள் (செயல்படுத்தக்கூடியவை), டி.பி.எஸ்.பிகள் சமூக மற்றும் பொருளாதார உரிமைகள் (செயல்படுத்த முடியாதவை ஆனால் ஆட்சியில் அடிப்படை) மீது அதிக கவனம் செலுத்துகின்றன. இவை இரண்டும் இணைந்து முகவுரையின் தொலைநோக்கை அடைய நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

முகவுரை வெறும் முறையான அறிமுகத்தை விட மேலானது. இது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் தத்துவார்த்த ஆன்மா மற்றும் தார்மீக திசைகாட்டி. இது காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்ட, நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவத்திற்காகப் பாடுபடும் ஒரு புதிய இந்தியாவின் தொலைநோக்கை உள்ளடக்கியது. அதன் விதிமுறைகள் நிலையானவை அல்ல, மாறாக மாறும் தன்மை கொண்டவை, சமூகத்தின் மாறிவரும் தேவைகள் மற்றும் நீதித்துறை விளக்கத்துடன் புதிய பொருள் மற்றும் ஆழத்தைப் பெறுகின்றன. இது தனது அனைத்து குடிமக்களுக்கும் ஒரு நியாயமான, சமமான மற்றும் கண்ணியமான வாழ்க்கையைத் தொடர நாட்டையும், அதன் அரசாங்கத்தையும், அதன் நீதித்துறையையும் தொடர்ந்து ஊக்குவிக்கிறது மற்றும் வழிநடத்துகிறது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் சிறப்பம்சங்கள்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், ஆழமான விவாதத்தின் விளைவாகவும், உலகளாவிய அரசியலமைப்பு அனுபவங்களிலிருந்து பெற்ற அறிவின் அடிப்படையிலும், அதன் தனித்துவமான அம்சங்களின் கலவையால் தனித்து நிற்கிறது. இது ஆட்சிமுறைக்கான கட்டமைப்பை வகுப்பதுடன் மட்டுமல்லாமல், சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் மாற்றத்திற்காகப் பாடுபடும் ஒரு பன்முகத்தன்மை கொண்ட நாட்டின் அபிவிருத்திகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு விரிவான ஆவணமாகும்.

மிக நீண்ட எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டம்

- **விளக்கம்:** அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள் எழுதப்பட்ட (அமெரிக்க அரசியலமைப்புச் சட்டம் போன்றவை) அல்லது எழுதப்படாத (பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்புச் சட்டம் போன்றவை) என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் உலகின் எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டங்களில் மிக நீளமானது.
- **அசல் உரை (1949):** ஒரு முகவுரை, 395 சரத்துகள் (22 பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது), மற்றும் 8 அட்டவணைகளைக் கொண்டிருந்தது.
- **தற்போதைய உரை (திருத்தங்களுக்குப் பிறகு):** பல திருத்தங்கள் காரணமாக கணிசமாக வளர்ந்துள்ளது. இது தற்போது ஒரு முகவுரை, சுமார் 470 சரத்துகள் (25 பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது), மற்றும் 12 அட்டவணைகளைக் கொண்டுள்ளது. (குறிப்பு: துணை சரத்துகள் எவ்வாறு கணக்கிடப்படுகின்றன என்பதைப் பொறுத்து சரத்துகளின் சரியான எண்ணிக்கை மாறுபடலாம், ஆனால் கடைசியாக எண்ணிடப்பட்ட சரத்து 395 ஆகவே உள்ளது, புதிய சரத்துகள் பொதுவாக ஏற்கனவே உள்ளவற்றுடன் A, B, C, முதலியன வாக சேர்க்கப்படுகின்றன அல்லது புதிய பாகங்கள் செருகப்படுகின்றன).
- **அதன் பெரிய அளவிற்கு பங்களிக்கும் காரணிகள்:**
 - **புவியியல் பரந்த தன்மை மற்றும் பன்முகத்தன்மை:** இந்தியாவின் அளப்பரிய பரப்பளவு மற்றும் பன்முகத்தன்மை பிராந்திய வேறுபாடுகளையும் தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளையும் சமாளிக்க விரிவான விதிகளை அவசியமாக்கியது.

IYACHAMY ACADEMY

- **வரலாற்று காரணிகள்:** இந்திய அரசு சட்டம், 1935 இன் தாக்கம், இதுவே ஒரு பெரிய ஆவணமாக இருந்தது, குறிப்பிடத்தக்கது. அதன் நிர்வாக விதிகள் பல ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.
 - **மையம் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு ஒரே அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** அமெரிக்காவைப் போல மாநிலங்களுக்கு தங்கள் சொந்த அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள் இல்லாதது போலல்லாமல், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் இரண்டிற்கும் ஆட்சிமுறைக் கட்டமைப்பை வழங்குகிறது (ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீரைத் தவிர, அதற்கு அதன் சொந்த அரசியலமைப்புச் சட்டம் சரத்து 370 இன் கீழ் இருந்தது, அது 2019 இல் ரத்து செய்யப்படும் வரை).
 - **சட்டப் பிரபலங்களின் ஆதிக்கம்:** அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் சட்ட நிபுணர்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது, இது துல்லியம் மற்றும் விவரங்களுக்கு பங்களித்தது.
 - **விரிவான நிர்வாக விதிகள் சேர்த்தல்:** தெளிவின்மையைத் தவிர்ப்பதற்கும் புதிதாக சுதந்திரமடைந்த நாட்டில் சுமுகமான செயல்பாட்டை உறுதி செய்வதற்கும், விரிவான நிர்வாக விதிகள் சேர்க்கப்பட்டன, அவை பொதுவாக மற்ற நாடுகளில் சாதாரண சட்டம் அல்லது மரபுகளுக்கு விடப்படுகின்றன.
 - **அடிப்படை உரிமைகள், அரசு கொள்கை வழிமுறை கோட்பாடுகள் மற்றும் அடிப்படை கடமைகள் சேர்த்தல்:** இந்த உரிமைகள், கடமைகள் மற்றும் கொள்கை வழிமுறைகளின் விரிவான சாசனங்கள் அதன் அளவை அதிகரிக்கின்றன.
 - **பாதிக்கப்படக்கூடிய பிரிவினருக்கான விதிகள்:** பட்டியல் சாதிகள், பட்டியல் பழங்குடியினர், பிற பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சிறுபான்மையினருக்கான சிறப்பு விதிகள்.
 - **அவசரகால விதிகள்:** பல்வேறு வகையான அவசரநிலைகளைக் கையாள்வதற்கான விரிவான விதிகள்.
- **அறிஞரின் பார்வை:** ஒரு பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்புவாதியான சர் ஜவர் ஜென்னிங்ஸ், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் "மிகவும் பெரியது மற்றும் எனவே மிகவும் நெகிழ்வற்றது" என்று குறிப்பிட்டார். இருப்பினும், உருவாக்கியவர்கள் தெளிவு மற்றும் எதிர்கால மோதல்களைத் தடுக்க இது அவசியம் என்று கருதினர்.

பல்வேறு ஆதாரங்களில் இருந்து பெறப்பட்டது (சுயநாட்டு தழுவல் கொண்ட ஒரு "கடன் வாங்கப்பட்ட" அரசியலமைப்புச் சட்டம்)

- **டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கரின் கூற்று:** இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் "உலகின் அறியப்பட்ட அனைத்து அரசியலமைப்புச் சட்டங்களையும் ஆராய்ந்த பிறகு" உருவாக்கப்பட்டது என்று அவர் பெருமையுடன் கூறினார். மேலும் அவர், "வரைவு அரசியலமைப்புச் சட்டம் இந்திய அரசு சட்டம், 1935 இன் விதிகளை பெரும் பகுதியாக மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு, நான் மன்னிப்பு கேட்கவில்லை. கடன் வாங்குவதில் வெட்கப்பட ஒன்றுமில்லை. இதில் திருட்டு இல்லை. ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கருத்துக்களில் யாருக்கும் காப்புரிமை இல்லை" என்றும் கூறினார்.
- **முக்கிய ஆதாரங்கள்:**
 - **கட்டமைப்புப் பகுதி:** பெரும்பாலும் இந்திய அரசு சட்டம், 1935 இல் இருந்து பெறப்பட்டது.

IYACHAMY ACADEMY

- தத்துவார்த்தப் பகுதி (அடிப்படை உரிமைகள் & டி.பி.எஸ்.பி.கள்): முறையே அமெரிக்க (உரிமைகள் மசோதா) மற்றும் ஐரிஷ் அரசியலமைப்புச் சட்டங்களால் ஈர்க்கப்பட்டது.
- அரசியல் பகுதி (அமைச்சரவை அரசாங்கத்தின் கொள்கை & நிர்வாகம் மற்றும் சட்டமன்றம் இடையேயான உறவுகள்): பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலிருந்து பெறப்பட்டது.
- பிற தாக்கங்கள்:
 - கனடா: வலுவான மையத்துடன் கூடிய கூட்டாட்சி, மையத்திடம் மீதமுள்ள அதிகாரங்கள், மையத்தால் மாநில ஆளுநர்களை நியமித்தல், உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆலோசனைக் கூட்டாட்சி.
 - ஆஸ்திரேலியா: பொதுப் பட்டியல், வர்த்தகம், வணிகம் மற்றும் போக்குவரத்து சுதந்திரம், பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டம்.
 - ஜெர்மனி (வெப்மர் அரசியலமைப்புச் சட்டம்): அவசரநிலையின் போது அடிப்படை உரிமைகளை நிறுத்தி வைத்தல்.
 - சோவியத் யூனியன் (இப்போது ரஷ்யா): அடிப்படை கடமைகள், முகவுரையில் நீதி இலட்சியங்கள் (சமூக, பொருளாதார, அரசியல்).
 - பிரான்ஸ்: குடியரசு மற்றும் முகவுரையில் சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகிய இலட்சியங்கள்.
 - தென் ஆப்பிரிக்கா: அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை திருத்தும் நடைமுறை, மாநிலங்களை உறுப்பினர்களின் தேர்தல்.
 - ஜப்பான்: சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை (சரத்து 21).
- தழுவல், குருட்டு நகலெடுப்பு அல்ல: உருவாக்கியவர்கள் வெறுமனே பின்பற்றுவதில்லை, ஆனால் இந்திய நிலைமைகள் மற்றும் தேவைகளுக்கு ஏற்ப இந்த அம்சங்களை மாற்றியமைத்தனர்.

கடினத்தன்மை மற்றும் நெகிழ்வுத்தன்மையின் கலவை

- வகைப்பாடு: அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள் கடினமானவை (திருத்தத்திற்கு ஒரு சிறப்பு நடைமுறை தேவை, எ.கா., அமெரிக்க அரசியலமைப்புச் சட்டம்) மற்றும் நெகிழ்வானவை (சாதாரண சட்டங்களைப் போல திருத்தப்படலாம், எ.கா., பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்புச் சட்டம்) என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.
- இந்திய நிலைமை: இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் இரண்டின் தனித்துவமான தொகுப்பு ஆகும்.
 - சரத்து 368 இரண்டு வகையான திருத்தங்களை வழங்குகிறது:
 1. பாராளுமன்றத்தின் சிறப்புப் பெரும்பான்மையால்: பெரும்பாலான விதிகள் திருத்தப்படுவதற்கு ஒவ்வொரு சபையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மை மற்றும் ஒவ்வொரு சபையிலும் வாக்களிக்கும் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை தேவை.
 2. பாராளுமன்றத்தின் சிறப்புப் பெரும்பான்மையுடன் மாநில சட்டமன்றங்களில் பாதியின் ஒப்புதலுடன்: கூட்டாட்சி அமைப்பு தொடர்பான விதிகளுக்கு (எ.கா., குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல், மத்திய/மாநிலங்களின் நிர்வாக அதிகார வரம்பு, உச்ச நீதிமன்றம் & உயர் நீதிமன்றங்கள், சட்டமன்ற அதிகாரப் பங்கீடு, ஏழாவது அட்டவணையில் உள்ள எந்தப் பட்டியலிலும், பாராளுமன்றத்தில் மாநிலங்களின்

IYACHAMY ACADEMY

பிரதிநிதித்துவம், சரத்து 368 தானே), சிறப்புப் பெரும்பான்மையுடன் குறைந்தபட்சம் பாதி மாநில சட்டமன்றங்களின் எளிய பெரும்பான்மை ஒப்புதல் தேவை.

- **பாராளுமன்றத்தின் எளிய பெரும்பான்மையால் (சரத்து 368 க்கு வெளியே):** சில விதிகள் சாதாரண சட்டமன்ற செயல்முறை முறையில் பாராளுமன்றத்தின் எளிய பெரும்பான்மையால் திருத்தப்படலாம். இவை சரத்து 368 இன் கீழ் திருத்தங்களாகக் கருதப்படுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டுகளில் புதிய மாநிலங்களின் சேர்க்கை அல்லது நிறுவதல் (சரத்து 2), புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் இருக்கும் மாநிலங்களின் பகுதிகள், எல்லைகள் அல்லது பெயர்களை மாற்றுதல் (சரத்து 3), மாநிலங்களில் சட்டமன்றக் கவுன்சில்களை ஒழித்தல் அல்லது உருவாக்குதல் (சரத்து 169), பாராளுமன்றத்தில் செயல்பாட்டு விதிகள், குடியுரிமை, தொகுதிகளின் எல்லை நிர்ணயம் போன்றவை அடங்கும்.
- **அறிஞரின் பார்வை:** கே.சி. வீர கருத்து தெரிவித்தபடி, இந்தியாவுக்கு "பல்வேறு திருத்தம் செயல்முறைகள்" உள்ளன, அவை "முற்றிலும் கடினமானதும் இல்லை, முற்றிலும் நெகிழ்வானதும் இல்லை" என்று கூறுகின்றன. கிரான்வில்லே ஆஸ்டின் இந்திய திருத்த அணுகுமுறையை "பாராட்டத்தக்க நடைமுறைவாதி" என்று அழைத்தார்.

ஒற்றை மைய சார்புடன் கூடிய கூட்டாட்சி முறை ("அரைக்-கூட்டாட்சி")

- **கூட்டாட்சி அம்சங்கள்:**
 - **இரட்டை அரசாங்கங்கள்:** மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்கள்.
 - **அதிகாரப் பிரிவு:** மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே சட்டமன்ற, நிர்வாக மற்றும் நிதி அதிகாரங்களின் தெளிவான பிரிவு (ஏழாவது அட்டவணை - மத்தியப் பட்டியல், மாநிலப் பட்டியல், பொதுப் பட்டியல்).
 - **எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** கூட்டாட்சி கட்டமைப்பின் அடித்தளம்.
 - **அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மேலாதிக்கம்:** அரசியலமைப்புச் சட்டம் உச்ச சட்டம்; மத்திய/மாநிலங்களால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் அதற்கு இணங்க வேண்டும்.
 - **கடினமான அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** சில கூட்டாட்சி விதிகள் மாநில ஒப்புதலுடன் மட்டுமே திருத்தப்பட முடியும்.
 - **சுதந்திரமான நீதித்துறை:** அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை விளக்குவதற்கும் மத்திய-மாநிலங்கள் அல்லது மாநிலங்களுக்கு இடையிலான மோதல்களைத் தீர்ப்பதற்கும்.
 - **ஈரவை முறை:** மக்களவை (மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது) மற்றும் மாநிலங்களவை (மாநிலங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது).
- **ஒற்றை மைய (கூட்டாட்சி அல்லாத) அம்சங்கள்:**
 - **வலுவான மையம்:** மத்தியப் பட்டியலில் மாநிலப் பட்டியலை விட அதிகமான விஷயங்கள் மற்றும் முக்கியமான விஷயங்கள் உள்ளன. மத்தியப் பட்டியலில் மத்திய அரசுக்கு மேலோங்கிய அதிகாரம் உள்ளது. மீதமுள்ள அதிகாரங்கள் மையத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன (சரத்து 248).
 - **மாநிலங்கள் அழியாதவை அல்ல:** பாராளுமன்றம் மாநிலங்களின் எல்லைகள் அல்லது பெயர்களை மாற்றலாம், அல்லது எளிய பெரும்பான்மையால் புதிய மாநிலங்களை உருவாக்கலாம் (சரத்து 3) - எனவே, "அழியக்கூடிய மாநிலங்களின் அழியாத யூனியன்."

IYACHAMY ACADEMY

- **ஒற்றை அரசியலமைப்புச் சட்டம்:** மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் இரண்டிற்கும் (முன்னாள் ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் போன்ற விதிவிலக்குகள் தவிர).
- **ஒற்றைக் குடியரிமை:** அனைத்து குடிமக்களும், அவர்கள் எந்த மாநிலத்தில் வசித்தாலும் அல்லது பிறந்திருந்தாலும், நாடு முழுவதும் ஒரே அரசியல் மற்றும் சிவில் குடியரிமை உரிமைகளை அனுபவிக்கிறார்கள்.
- **அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் நெகிழ்வுத்தன்மை:** அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பெரும் பகுதி பாராளுமன்றத்தால் மட்டுமே திருத்தப்பட முடியும்.
- **ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை:** ஒரு ஒற்றை நீதிமன்ற அமைப்பு மத்திய மற்றும் மாநில சட்டங்கள் இரண்டையும் அமல்படுத்துகிறது, உச்ச நீதிமன்றம் உச்சத்தில் உள்ளது.
- **மத்தியால் மாநில ஆளுநரை நியமித்தல்:** ஆளுநர் மத்திய அரசின் முகவராக செயல்படுகிறார் (சரத்து 155, 156).
- **அகில இந்திய சேவைகள் (ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., ஐ.எ.பி.எஸ்.):** மத்திய அரசால் நியமிக்கப்பட்டு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு, மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் இரண்டிலும் சேவை செய்கின்றன (சரத்து 312).
- **அவசரகால விதிகள் (சரத்துகள் 352, 356, 360):** கூட்டாட்சி அமைப்பை முறையான திருத்தம் இல்லாமல் ஒரு ஒற்றை மையமாக மாற்ற முடியும். தேசிய அவசரநிலையின் போது, மையம் சர்வ சக்தி படைத்ததாகிறது.
- **மாநிலப் பட்டியல் மீது பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்:** சில சூழ்நிலைகளில் (எ.கா., சரத்து 249 இன் கீழ் மாநிலங்களை வை தீர்மானம், சரத்து 250 இன் கீழ் தேசிய அவசரநிலையின் போது).
- **அறிஞர் விளக்கங்கள்:**
 - **கே.சி. வீர்:** இதை "அரைக்-கூட்டாட்சி" அல்லது "வலுவான மையப்படுத்தும் போக்குகளைக் கொண்ட ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பு" என்று விவரித்தார்.
 - **கிரான்வில்லே ஆன்டின:** "கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி" (ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருத்தல் மற்றும் ஒத்துழைப்பை வலியுறுத்துகிறது).
 - **மோரிஸ் ஜோன்ஸ்:** "பேரம் பேசும் கூட்டாட்சி."
 - **ஐவர் ஜென்னிங்ஸ்:** "வலுவான மையப்படுத்தும் போக்குடன் கூடிய ஒரு கூட்டாட்சி."
- **உச்ச நீதிமன்றம்:** எஸ்.ஆர். பொம்மை எதிர் இந்திய யூனியன் (1994) வழக்கில், கூட்டாட்சி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு 'அடிப்படை அம்சம்' என்று உச்ச நீதிமன்றம் கூறியது.

பாராளுமன்ற ஆட்சி முறை (வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் மாதிரி)

- **அடிப்படை:** அரசியலமைப்புச் சட்டம் மத்தியிலும் (சரத்துகள் 74 மற்றும் 75) மற்றும் மாநிலங்களிலும் (சரத்துகள் 163 மற்றும் 164) பாராளுமன்ற அமைப்பை நிறுவுகிறது. இது பிரிட்டிஷ் அமைப்பிலிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- **அம்சங்கள்:**
 - **பெயரளவிலான மற்றும் உண்மையான நிர்வாகிகள்:** குடியரசுத் தலைவர் பெயரளவு/சட்டபூர்வமான/அலங்கார நிர்வாகி; பிரதமர் உண்மையான நடைமுறை நிர்வாகி. இதேபோல், மாநிலங்களில் ஆளுநர் மற்றும் முதலமைச்சர்.
 - **பெரும்பான்மை கட்சி ஆட்சி:** மக்களவையில் (அல்லது மாநில சட்டமன்றத்தில்) பெரும்பான்மையான இடங்களைப் பெறும் அரசியல் கட்சி அரசாங்கத்தை உருவாக்குகிறது.

IYACHAMY ACADEMY

- **கூட்டுப் பொறுப்பு:** அமைச்சர்கள் குழு மக்களவைக்கு (சரத்து 75(3)) / மாநில சட்டமன்றத்திற்கு (சரத்து 164(2)) கூட்டாகப் பொறுப்பாகும். அவர்கள் ஒன்றாக நீந்துகிறார்கள், ஒன்றாக மூழ்குகிறார்கள்.
- **அரசியல் ஒருபடித்தன்மை:** பொதுவாக, அமைச்சர்கள் ஒரே அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒரே அரசியல் சித்தாந்தத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். கூட்டணி அரசாங்கங்களில், அமைச்சர்கள் ஒருமித்த கருத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.
- **இரட்டை உறுப்பினர் பதவி:** அமைச்சர்கள் சட்டமன்றம் மற்றும் நிர்வாகம் இரண்டிலும் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். ஒரு அமைச்சர் நியமிக்கப்பட்ட ஆறு மாதங்களுக்குள் பாராளுமன்ற (அல்லது மாநில சட்டமன்ற) உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும்.
- **பிரதமரின் தலைமை (அல்லது முதலமைச்சர்):** பிரதமர்/முதலமைச்சர் அமைச்சர்கள் குழு, பாராளுமன்றம்/மாநில சட்டமன்றம், மற்றும் ஆட்சியில் உள்ள கட்சியின் தலைவர்.
- **கீழ் சபையைக் கலைத்தல்:** மக்களவை (அல்லது மாநில சட்டமன்றம்) அதன் பதவிக் காலம் முடிவதற்குள் புதிய தேர்தல்களுக்கு வழி வகுக்கும் வகையில் குடியரசுத் தலைவரால் (அல்லது ஆளுநரால்) பிரதமரின் (அல்லது முதலமைச்சரின்) பரிந்துரையின் பேரில் கலைக்கப்படலாம்.
- **ஏற்றுக் கொண்டதற்கான காரணம்:** பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது இந்த முறையுடன் பரிச்சயம், ஸ்திரத்தன்மையை விட பொறுப்புடைமைக்கு முன்னுரிமை (டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் அமெரிக்க ஜனாதிபதி முறையுடன் ஒப்பிட்டு வாதிட்டது, இது அதிக நிலைத்தன்மையை வழங்குகிறது ஆனால் தினசரி பொறுப்புடைமை குறைவு).

பாராளுமன்ற இறையாண்மை மற்றும் நீதித்துறை மேலாதிக்கத்தின் தொகுப்பு

- **பாராளுமன்ற இறையாண்மை (பிரிட்டிஷ் கருத்து):** பாராளுமன்றம் எந்தவொரு சட்டத்தையும் உருவாக்கலாம் அல்லது ரத்து செய்யலாம்.
- **நீதித்துறை மேலாதிக்கம் (அமெரிக்க கருத்து):** நீதித்துறை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மீறினால் சட்டங்களை அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று அறிவிக்க முடியும்.
- **இந்தியத் தொகுப்பு:** இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒரு சமநிலையை உருவாக்குகிறது.
 - **பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்:** பாராளுமன்றம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பெரும்பகுதியை திருத்த முடியும் (சரத்து 368). அதன் சட்டமன்ற அதிகாரம் மிகப்பெரியது, மத்திய மற்றும் பொதுப் பட்டியல்களை உள்ளடக்கியது.
 - **நீதித்துறை மறுஆய்வு:** உச்ச நீதிமன்றம் (சரத்து 32, சரத்து 13) மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள் (சரத்து 226) சட்டமன்றச் சட்டங்கள் மற்றும் நிர்வாக உத்தரவுகளின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தன்மையை மறுஆய்வு செய்ய முடியும். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மீறுவதாகக் கண்டறியப்பட்டால் (அதிகார வரம்புக்கு வெளியே), அவை சட்டவிரோதமானவை, அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானவை மற்றும் செல்லாதவை என்று அறிவிக்கப்படலாம். இந்தியாவில் நீதித்துறை மறுஆய்வின் வரம்பு அமெரிக்காவை விட குறுகலானது, ஏனெனில் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பெரும்பாலும் "சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறையை" (சரத்து 21) பின்பற்றுகிறது, "சட்டத்தின் சரியான நடைமுறை" (அமெரிக்க கருத்து, இருப்பினும் "சரியான நடைமுறை" மேனகா காந்தி வழக்கு, 1978 முதல் உச்ச நீதிமன்றத்தால் சரத்து 21 இல் மறைமுகமாக வாசிக்கப்பட்டுள்ளது).

IYACHAMY ACADEMY

- கேசவானந்த பாரதி (1973) மற்றும் மினர்வா மில்ஸ் (1980) போன்ற வழக்குகளில் உச்ச நீதிமன்றம் நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு 'அடிப்படை அம்சமாக' உறுதிப்படுத்தியது.

ஒருங்கிணைந்த மற்றும் சுதந்திரமான நீதித்துறை

- **ஒருங்கிணைந்த அமைப்பு:** அமெரிக்காவில் கூட்டாட்சி மற்றும் மாநில நீதிமன்றங்கள் அந்தந்த சட்டங்களை அமல்படுத்துகின்றன, அதற்கு மாறாக இந்தியாவில் மத்திய மற்றும் மாநில சட்டங்கள் இரண்டையும் அமல்படுத்தும் ஒற்றை, படிநிலை நீதிமன்ற அமைப்பு உள்ளது.
 - உச்ச நீதிமன்றம் உச்சியில்.
 - மாநில அளவில் உயர் நீதிமன்றங்கள்.
 - உயர் நீதிமன்றங்களுக்குக் கீழே துணை நீதிமன்றங்கள் (மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் மற்றும் பிற கீழ் நீதிமன்றங்கள்).
- **சுதந்திரமான நீதித்துறை:** அரசியலமைப்புச் சட்டம் பல்வேறு விதிகள் மூலம் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை உறுதி செய்கிறது:
 - நீதிபதிகளுக்கு பதவிக்காலப் பாதுகாப்பு.
 - நிலையான சேவை நிபந்தனைகள்.
 - இந்திய தொகுப்பு நிதியிலிருந்து செலவுகள் வசூலிக்கப்படுதல்.
 - சட்டமன்றங்களில் நீதிபதிகளின் நடத்தையைப் பற்றி விவாதிப்பதற்குத் தடை (பதவி நீக்கத் தீர்மானம் தவிர).
 - அதன் அவமதிப்புக்காக தண்டிக்க அதிகாரம்.
 - நிர்வாகத்திடமிருந்து நீதித்துறையைப் பிரித்தல் (சரத்து 50 - டி.பி.எஸ்.பி).
 - நீதிபதிகளை நியமிப்பதற்கான கொலிஜியம் அமைப்பு (இருப்பினும் நான்காவது நீதிபதிகள் வழக்கில், 2015 (உச்ச நீதிமன்ற வழக்கறிஞர்கள்-பதிவு சங்கம் எதிர் இந்திய யூனியன்) இல் ஒரு அடிப்படை அம்சமான நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை மீறியதால் இது விவாதம் மற்றும் என்.ஜே.ஏ.சி. போன்ற சீர்திருத்த முயற்சிகளுக்கு உட்பட்டது, இது ரத்து செய்யப்பட்டது).
- **பங்கு:** அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பாதுகாவலர், அடிப்படை உரிமைகளின் பாதுகாவலர், மத்திய-மாநில மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையிலான மோதல்களைத் தீர்ப்பவர்.

அடிப்படை உரிமைகள் (பகுதி III, சரத்துகள் 12-35)

- **ஊக்கம்:** அமெரிக்க உரிமைகள் மசோதா.
- **தன்மை:** இவை நீதிக்கு உட்பட்ட உரிமைகள், அதாவது மீறல்களுக்காக நீதிமன்றங்களால் செயல்படுத்தப்படக்கூடியவை. அவை முழுமையானவை அல்ல, ஆனால் நியாயமான கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டவை.
- **நோக்கம்:** தன்னிச்சையான அரசு நடவடிக்கையைத் தடுப்பதன் மூலமும் தனிப்பட்ட சுதந்திரங்களைப் பாதுகாப்பதன் மூலமும் அரசியல் ஜனநாயகத்தை மேம்படுத்துகின்றன. அவை நிர்வாகத்தின் கொடுங்கோன்மை மற்றும் சட்டமன்றத்தின் தன்னிச்சையான சட்டங்களுக்கு வரம்புகளாக செயல்படுகின்றன.
- **முதலில் ஏழு, இப்போது ஆறு அடிப்படை உரிமைகள்:**
 1. சமத்துவ உரிமை (சரத்துகள் 14-18)
 2. சுதந்திர உரிமை (சரத்துகள் 19-22)

IYACHAMY ACADEMY

3. சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை (சரத்துகள் 23-24)
 4. மத சுதந்திர உரிமை (சரத்துகள் 25-28)
 5. கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள் (சரத்துகள் 29-30)
 6. அரசியலமைப்பு பரிகாரங்களுக்கான உரிமை (சரத்து 32 - டாக்டர் அம்பேத்கரின் கூற்றுப்படி "அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் இதயம் மற்றும் ஆன்மா")
- சொத்துரிமை (முன்னர் சரத்து 31) 44வது திருத்தச் சட்டம், 1978 ஆல் அடிப்படை உரிமைகள் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டு, பகுதி XII இல் சரத்து 300-ஏ இன் கீழ் ஒரு சட்ட உரிமையாக ஆக்கப்பட்டது.
 - அவை தேசிய அவசரநிலையின் போது நிறுத்தி வைக்கப்படலாம் (சரத்துகள் 20 மற்றும் 21 தவிர).

அரசு வழிமுறை கோட்பாடுகள் (பகுதி IV, சரத்துகள் 36-51)

- **ஊக்கம்:** ஐரிஷ் அரசியலமைப்புச் சட்டம்.
- **தன்மை:** இவை இயற்கையில் நீதிக்கு உட்படாதவை, அதாவது மீறல்களுக்காக நீதிமன்றங்களால் செயல்படுத்தப்பட முடியாதவை.
- **டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கரின் பார்வை:** இந்த கொள்கைகளை இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 'புதிய அம்சங்கள்' என்று விவரித்தார். அவை நாட்டின் ஆட்சிமுறைக்கான "கற்பிப்பு கருவி" ஆகும்.
- **நோக்கம்:** 'நலன்புரி அரசு' என்ற கருத்தை உள்ளடக்கி, சமூக மற்றும் பொருளாதார ஜனநாயகத்தை நிறுவுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. அவை நாட்டின் ஆட்சிமுறையில் அடிப்படை, மேலும் சட்டங்களை இயற்றுவதில் இந்த கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துவது அரசின் கடமையாகும் (சரத்து 37).
- **வகைப்பாடு (broadly):**
 - **சோசலிசக் கொள்கைகள்:** (எ.கா., வளங்களின் சமமான விநியோகம் - சரத்து 39(b)(c), சம வேலைக்கு சம ஊதியம் - சரத்து 39(d), வேலை செய்யும் உரிமை - சரத்து 41).
 - **காந்தியக் கொள்கைகள்:** (எ.கா., கிராம பஞ்சாயத்துகளை அமைத்தல் - சரத்து 40, குடிசைத் தொழில்களை மேம்படுத்துதல் - சரத்து 43, போதை பாணங்களைத் தடை செய்தல் - சரத்து 47).
 - **தாராள-அறிவுசார் கொள்கைகள்:** (எ.கா., ஒரே மாதிரியான சிவில் சட்டம் - சரத்து 44, குழந்தை பருவ பராமரிப்பு மற்றும் கல்வி - சரத்து 45 (86வது திருத்தத்தால் மாற்றியமைக்கப்பட்டது), சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்தல் - சரத்து 48ஏ, நிர்வாகத்திடமிருந்து நீதித்துறையைப் பிரித்தல் - சரத்து 50, சர்வதேச அமைதியை மேம்படுத்துதல் - சரத்து 51).
- **அடிப்படை உரிமைகளுடன் உறவு:** ஆரம்பத்தில் அடிப்படை உரிமைகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டவையாகக் கருதப்பட்டன. இருப்பினும், கேசவானந்த பாரதி வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் அவற்றுக்கிடையே நல்லிணக்கம் மற்றும் சமநிலையை வலியுறுத்தியது. மினர்வா மில்ஸ் (1980) வழக்கில், நீதிமன்றம் "இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வழிமுறை கோட்பாடுகளுக்கு இடையிலான சமநிலையின் அடித்தளத்தில் அமைந்துள்ளது. அவை இணைந்து சமூகப் புரட்சிக்கான உறுதிப்பாட்டின் மையத்தை உருவாக்குகின்றன" என்று கூறியது. அவை "தேரின் இரண்டு சக்கரங்கள்."

அடிப்படை கடமைகள் (பகுதி IV-A, சரத்து 51-ஏ)

- **தோற்றம்:** ஸ்வரண் சிங் கமிட்டியின் பரிந்துரையின் பேரில் 42வது திருத்தச் சட்டம், 1976 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது. முன்னாள் சோவியத் யூனியனின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தால் ஈர்க்கப்பட்டது.
- **தன்மை:** நீதிக்கு உட்படாதது.

IYACHAMY ACADEMY

- ஆரம்பப் பட்டியல்: 10 அடிப்படை கடமைகள்.
- பின்னர் சேர்க்கப்பட்டது: 86வது திருத்தச் சட்டம், 2002 ஆல் மேலும் ஒரு கடமை சேர்க்கப்பட்டது (6-14 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தை/காப்பாளருக்கு கல்வி வாய்ப்புகளை வழங்குவது). இப்போது மொத்தம் 11 கடமைகள்.
- நோக்கம்: குடிமக்கள் உரிமைகளை அனுபவிப்பதுடன், தேசம், சமூகம் மற்றும் சக குடிமக்களுக்கு கடமைகளையும் செய்ய வேண்டும் என்பதை நினைவூட்டுவதற்காக செயல்படுகின்றன. அவை குடிமக்களிடையே ஒழுக்கம் மற்றும் உறுதிப்பாட்டை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

ஒரு மதச்சார்பற்ற அரசு

- பொருள்: அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒரு மதச்சார்பற்ற அரசுக்கு ஆதரவாக நிற்கிறது. 'மதச்சார்பற்ற' என்ற சொல் 42வது திருத்தத்தால் (1976) முகவுரையில் சேர்க்கப்பட்டது.
- இந்திய மதச்சார்பின்மை கருத்து: நேர்மறையான கருத்து, அதாவது அரசு அனைத்து மதங்களையும் சமமாகப் பாதுகாக்கிறது மற்றும் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தையும் அதிகாரப்பூர்வ அரசு மதமாக நிலைநிறுத்தவில்லை (சர்வ தர்ம சம பாவா).
- மதச்சார்பின்மையை உள்ளடக்கிய அரசியலமைப்பு விதிகள்:
 - முகவுரை.
 - சரத்துகள் 14, 15, 16 (சமத்துவம், மதத்தின் அடிப்படையில் பாகுபாடு இல்லை).
 - சரத்துகள் 25-28 (மத சுதந்திரத்திற்கான அடிப்படை உரிமை).
 - சரத்து 29 (சிறுபான்மையினரின் நலன்களைப் பாதுகாத்தல்).
 - சரத்து 30 (சிறுபான்மையினர் கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவவும் நிர்வகிக்கவும் உரிமை).
 - சரத்து 44 (ஒரே மாதிரியான சிவில் சட்டம் தொடர்பான டி.பி.எஸ்.பி.).
- நீதித்துறை பார்வை: எஸ்.ஆர். பொம்மை வழக்கு (1994) இல், உச்ச நீதிமன்றம் மதச்சார்பின்மையை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு 'அடிப்படை அம்சம்' என்று கூறியது.

உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை

- விதிமுறை: சரத்து 326 உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமைக்கு வழிவகுக்கிறது. 18 வயதுக்குக் குறையாத ஒவ்வொரு குடிமகனும் சாதி, இனம், மதம், பாலினம், எழுத்தறிவு, செல்வம் போன்ற எந்தப் பாகுபாடுமின்றி வாக்களிக்கும் உரிமை உண்டு.
- அசல் வயது: வாக்களிக்கும் வயது 21 ஆண்டுகள். 61வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1988 ஆல் 18 ஆண்டுகளாகக் குறைக்கப்பட்டது (1989 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது).
- முக்கியத்துவம்: ஜனநாயகத்தை பரவலாக்குகிறது, பொதுமக்களின் சுயமரியாதை மற்றும் கௌரவத்தை மேம்படுத்துகிறது, அரசியல் சமத்துவத்தை நிலைநாட்டுகிறது, மற்றும் சிறுபான்மையினர் தங்கள் நலன்களைப் பாதுகாக்க உதவுகிறது. சுதந்திரம் பெற்ற நேரத்தில் அதிக எழுத்தறிவின்மை மற்றும் வறுமை இருந்த நிலையில் இது ஒரு தைரியமான பரிசோதனையாகும்.

ஒற்றைக் குடியரிமை

- வேறுபாடு: அமெரிக்கா மற்றும் சுவீட்சர்லாந்து போன்ற கூட்டாட்சி மாநிலங்களைப் போலல்லாமல், அவை இரட்டைக் குடியரிமையைக் கொண்டுள்ளன (தேசிய மற்றும் மாநில).
- இந்திய அமைப்பு: இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒரு ஒற்றைக் குடியரிமைக்கு மட்டுமே வழிவகுக்கிறது, அதாவது, இந்தியக் குடியரிமை. அனைத்து குடிமக்களும், அவர்கள் எந்த மாநிலத்தில்

IYACHAMY ACADEMY

பிறந்திருந்தாலும் அல்லது வசித்தாலும், நாடு முழுவதும் ஒரே அரசியல் மற்றும் சிவில் குடியரிமை உரிமைகளை அனுபவிக்கிறார்கள்.

- **நோக்கம்:** மக்களிடையே ஒற்றுமை மற்றும் சகோதரத்துவ உணர்வை மேம்படுத்துவதற்கும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த இந்திய தேசத்தை உருவாக்குவதற்கும்.

அவசரகால விதிகள் (பகுதி XVIII, சரத்துகள் 352-360)

- **காரணம்:** எந்தவொரு அசாதாரண சூழ்நிலையையும் திறம்பட சமாளிக்கவும், நாட்டின் இறையாண்மை, ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு மற்றும் பாதுகாப்பையும், ஜனநாயக அரசியல் அமைப்பையும், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தையும் பாதுகாக்கவும் குடியரசுத் தலைவரை சட்டமாக்குவது.
- **அவசரநிலைகளின் வகைகள்:**
 1. **தேசிய அவசரநிலை (சரத்து 352):** போர், வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பு அல்லது ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சி (முன்னர் 'உள் குழப்பம்', 44வது திருத்தத்தால் மாற்றப்பட்டது) அடிப்படையில். இதன் போது, கூட்டாட்சி அமைப்பு ஒற்றை மையமாக மாறலாம்.
 2. **மாநில அவசரநிலை / குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி (சரத்து 356):** மாநிலங்களில் அரசியலமைப்பு இயந்திரங்களின் தோல்வி அடிப்படையில். சரத்து 365 இன் கீழும் (மத்திய அரசின் அறிவுறுத்தல்களைப் பின்பற்ற அல்லது செயல்படுத்துவதில் தோல்வி).
 3. **நிதி அவசரநிலை (சரத்து 360):** இந்தியாவின் அல்லது அதன் பிரதேசத்தின் எந்தப் பகுதியின் நிதி ஸ்திரத்தன்மை அல்லது கடன் அச்சுறுத்தப்படும்போது.
- **விமர்சனம்:** இந்த விதிகள் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படலாம் மற்றும் அரசியல் அமைப்பின் ஜனநாயக மற்றும் கூட்டாட்சி தன்மையை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தலாம். இருப்பினும், அவை ஒரு அவசியமான தீர்மானமாகக் கருதப்படுகின்றன. 44வது திருத்தம் (1978) அறிமுகப்படுத்திய பாதுகாப்புகள், குறிப்பாக சரத்து 352 மற்றும் 356 இன் தவறான பயன்பாட்டிற்கான வரம்பைக் குறைக்க முயன்றன.

மூன்று அடுக்கு அரசாங்கம்

- **அசல் திட்டம்:** இரண்டு அடுக்கு அமைப்பு (மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்கள்).
- **மூன்றாவது அடுக்கு சேர்த்தல்:** 73வது மற்றும் 74வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டங்கள், 1992, அரசாங்கத்தின் மூன்றாவது அடுக்கைச் சேர்த்தன (உள்ளாட்சி சுயராஜ்யம்).
 - **73வது திருத்தம் (பஞ்சாயத்து ராஜ்):** பகுதி IX மற்றும் அட்டவணை 11 ஐ சேர்ப்பதன் மூலம் பஞ்சாயத்துகளுக்கு (கிராமப்புற உள்ளாட்சி அரசாங்கங்கள்) அரசியலமைப்பு அங்கீகாரத்தை வழங்கியது.
 - **74வது திருத்தம் (நகராட்சிகள்):** பகுதி IX-A மற்றும் அட்டவணை 12 ஐ சேர்ப்பதன் மூலம் நகராட்சிகளுக்கு (நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அரசாங்கங்கள்) அரசியலமைப்பு அங்கீகாரத்தை வழங்கியது.
- **முக்கியத்துவம்:** ஜனநாயகப் பரவலாக்கல் மற்றும் ஆட்சிமுறையில் அடிமட்டப் பங்கேற்பை நோக்கமாகக் கொண்டது. இது இந்த அளவில் பல அரசியலமைப்புச் சட்டங்களில் காணப்படாத ஒரு தனித்துவமான அம்சமாகும்.

கூட்டுறவு சங்கங்கள்

- 2011 ஆம் ஆண்டின் 97வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்தையும் பாதுகாப்பையும் வழங்கியது.

IYACHAMY ACADEMY

- இது கூட்டுறவு சங்கங்களை உருவாக்கும் உரிமையை ஒரு அடிப்படை உரிமையாக (சரத்து 19(1)(c)) மாற்றியது.
- இது கூட்டுறவு சங்கங்களை மேம்படுத்துவது குறித்த அரசு கொள்கை வழிமுறை கோட்பாடுகளில் ஒரு புதிய கொள்கையைச் சேர்த்தது (சரத்து 43பி).
- இது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் ஒரு புதிய பகுதி IX-B ஐச் சேர்த்தது, இது "கூட்டுறவு சங்கங்கள்" (சரத்துகள் 243ZH முதல் 243ZT வரை) என்று தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது.
- இது கூட்டுறவுகளின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, இது ஜனநாயகம் மற்றும் சமூக-பொருளாதார நீதியை வலுப்படுத்த உதவுகிறது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பாகங்கள்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், அதன் தற்போதைய வடிவத்தில், ஒரு முகவுரை மற்றும் 12 அட்டவணைகளுடன், 25 பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதலில், இது 22 பாகங்களைக் கொண்டிருந்தது. இந்தப் பாகங்கள் சரத்துகளின் கருப்பொருள் அமைப்பாகச் செயல்படுகின்றன, ஒத்திசைவு மற்றும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் தொடர்புடைய விதிகளை ஒன்றாக தொகுக்கின்றன. இந்த அமைப்பு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் விரிவான தன்மையை பிரதிபலிக்கிறது, இது மத்திய மற்றும் அதன் பகுதி முதல் அடிப்படை உரிமைகள், ஆட்சிமுறை கட்டமைப்புகள் மற்றும் சிறப்பு விதிகள் வரை பரந்த அளவிலான விஷயங்களைக் கையாள்கிறது.

கட்டமைப்பின் சுருக்கம்

- **அசல் அமைப்பு (1949):** முகவுரை, 395 சரத்துகள் (22 பாகங்களில்), 8 அட்டவணைகள்.
- **தற்போதைய அமைப்பு:** முகவுரை, தோராயமாக 470 சரத்துகள் (இன்னும் 395 வரை எண்ணிடப்பட்டவை, 21A, 51A, 300A போன்ற சேர்க்கைகளுடன், 25 பாகங்களாக தொகுக்கப்பட்டவை), 12 அட்டவணைகள்.
- **பாகங்களின் முக்கியத்துவம்:** ஒவ்வொரு பாகமும் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைக் கையாள்கிறது, அரசியலமைப்பு ஆவணத்திற்கு ஒரு தர்க்கரீதியான ஒட்டத்தை வழங்குகிறது. இந்த பாகங்களில் விஷயங்களின் விநியோகத்தைப் புரிந்துகொள்வது இந்திய ஆட்சிமுறை மற்றும் உரிமைகளின் கட்டமைப்பு முழுவதையும் புரிந்துகொள்வதற்கு அடிப்படையாகும்.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பாகங்களின் விரிவான ஆய்வு

(குறிப்பு: குறிப்பிடப்பட்ட சரத்துகள் ஒவ்வொரு பாகத்தின் நோக்கத்தைக் குறிக்கும். குறிப்பிட்ட பாகங்களுக்கு தொடர்புடைய முக்கிய கருத்துக்கள், முக்கிய தீர்ப்புகள் அல்லது குழுக்கள் பொருத்தமான இடங்களில் முன்னிலைப்படுத்தப்படும்.)

பாகம் I: யூனியன் மற்றும் அதன் பகுதி (The Union and its Territory)

- **சரத்துகள்:** 1 முதல் 4 வரை
- **உள்ளடக்கம்:**
 - **சரத்து 1:** யூனியனின் பெயர் மற்றும் பகுதி. இந்தியாவை, அதாவது பாரதத்தை, 'மாநிலங்களின் யூனியன்' என்று விவரிக்கிறது. இது குறிக்கிறது:
 1. இந்திய கூட்டாட்சி மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஒரு ஒப்பந்தத்தின் விளைவு அல்ல (அமெரிக்காவைப் போலல்லாமல்).

IYACHAMY ACADEMY

2. மாநிலங்களுக்கு கூட்டாட்சியிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் உரிமை இல்லை. இந்தியாவின் பகுதி உள்ளடக்கியது: (அ) மாநிலங்களின் பிரதேசங்கள், (ஆ) யூனியன் பிரதேசங்கள், (இ) இந்திய அரசால் பெறப்படக்கூடிய பிரதேசங்கள்.

- **சரத்து 2:** புதிய மாநிலங்களைச் சேர்ப்பது அல்லது நிறுவுவது (இந்திய யூனியனின் ஒரு பகுதியாக இல்லாதவை).
- **சரத்து 3:** புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குவது மற்றும் இருக்கும் மாநிலங்களின் பகுதிகள், எல்லைகள் அல்லது பெயர்களை மாற்றுவது (இந்திய யூனியனுக்குள்). பாராளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம்:

- எந்த மாநிலத்திலிருந்தும் பகுதியைப் பிரிப்பதன் மூலம் அல்லது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் அல்லது மாநிலங்களின் பகுதிகளை இணைப்பதன் மூலம் அல்லது எந்தப் பகுதியையும் எந்த மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியுடன் இணைப்பதன் மூலம் ஒரு புதிய மாநிலத்தை உருவாக்கலாம்.
- எந்த மாநிலத்தின் பகுதியையும் அதிகரிக்கலாம்.
- எந்த மாநிலத்தின் பகுதியையும் குறைக்கலாம்.
- எந்த மாநிலத்தின் எல்லைகளை மாற்றலாம்.
- எந்த மாநிலத்தின் பெயரை மாற்றலாம்.
- **நடைமுறை:** இந்த நோக்கத்திற்காக ஒரு மசோதாவுக்கு குடியரசுத் தலைவரின் முன் பரிந்துரை தேவை. பரிந்துரைக்கும் முன், குடியரசுத் தலைவர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்காக சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்திற்கு மசோதாவைப் பார்க்க வேண்டும். இருப்பினும், பாராளுமன்றம் மாநில சட்டமன்றத்தின் கருத்துக்களால் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. இது "அழியக்கூடிய மாநிலங்களின் அழியாத யூனியன்" என்ற அம்சத்தை முன்னிலைப்படுத்துகிறது.

- **சரத்து 4:** முதல் மற்றும் நான்காவது அட்டவணைகளின் திருத்தத்திற்காகவும், துணை, தற்செயலான மற்றும் அதன் விளைவாக ஏற்படும் விஷயங்களுக்காகவும் சரத்துகள் 2 மற்றும் 3 இன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள். அத்தகைய சட்டங்கள் சரத்து 368 இன் நோக்கங்களுக்காக அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் திருத்தமாக கருதப்படாது என்று அறிவிக்கிறது (அதாவது, ஒரு எளிய பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்படலாம்).

- **முக்கிய கருத்துக்கள்:** மாநிலங்களின் யூனியன், மாநிலங்களை மறுசீரமைக்க பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.
- **தொடர்புடைய குழுக்கள்:** மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையம் (பசல் அலி ஆணையம், 1953) மாநிலங்களின் மொழிவாரி மறுசீரமைப்பைப் பெரிதும் பாதித்தது. தார் ஆணையம் (1948), ஜே.வி.பி. குழு (1948).

பாகம் II: குடியுரிமை (Citizenship)

- **சரத்துகள்:** 5 முதல் 11 வரை
- **உள்ளடக்கம்:** அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடங்கும் நேரத்தில் குடியுரிமை மற்றும் தொடர்புடைய விஷயங்களைக் கையாள்கிறது.

IYACHAMY ACADEMY

- **சரத்து 5:** அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடங்கும் நேரத்தில் குடியரிமை (இந்தியாவில் வசிப்பவர் + இந்தியாவில் பிறந்தவர் / பெற்றோர் யாராவது இந்தியாவில் பிறந்தவர் / 5 ஆண்டுகள் சாதாரணமாக வசித்தவர்).
- **சரத்து 6:** பாகிஸ்தானிலிருந்து இந்தியாவுக்குக் குடியேறிய சில நபர்களின் குடியரிமை உரிமைகள்.
- **சரத்து 7:** பாகிஸ்தானுக்குக் குடியேறிய சில நபர்களின் குடியரிமை உரிமைகள்.
- **சரத்து 8:** இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த சில நபர்களின் இந்தியாவிற்கு வெளியே வசிக்கும் குடியரிமை உரிமைகள்.
- **சரத்து 9:** ஒரு வெளிநாட்டின் குடியரிமையை தானாக முன்வந்து பெறும் நபர்கள் குடிமக்கள் ஆக மாட்டார்கள். (ஒற்றைக் குடியரிமை கருத்து).
- **சரத்து 10:** குடியரிமை உரிமைகளின் தொடர்ச்சி.
- **சரத்து 11:** சட்டம் மூலம் குடியரிமை உரிமையை ஒழுங்குபடுத்த பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம்.
- **முக்கிய சட்டம்:** பாராளுமன்றத்தால் சரத்து 11 இன் கீழ் இயற்றப்பட்ட குடியரிமைச் சட்டம், 1955, இந்திய குடியரிமையை பெறுவதற்கும் (பிறப்பு, வம்சாவளி, பதிவு, இயல்புமயமாக்கல், பிரதேசத்தை இணைத்தல் மூலம்) மற்றும் முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் வழிவகுக்கிறது. இந்தச் சட்டம் பலமுறை திருத்தப்பட்டுள்ளது (எ.கா., 1986, 1992, 2003, 2005, 2015, 2019 - குடியரிமைத் திருத்தச் சட்டம், 2019, இது சர்ச்சைக்குரியது).
- **முக்கிய கருத்துக்கள்:** ஒற்றைக் குடியரிமை, ஜஸ் சோலி (மண் உரிமை), ஜஸ் சங்குய்னிஸ் (இரத்த உரிமை).
- **தீர்ப்பு:** உச்ச நீதிமன்றம் குடியரிமை தொடர்பான பல்வேறு விதிகளை விளக்கியுள்ளது, எ.கா., குடியேறியவர்களின் நிலை, குடியரிமை நிர்ணயம் தொடர்பான வழக்குகளில்.

பாகம் III: அடிப்படை உரிமைகள் (Fundamental Rights)

- **சரத்துகள்:** 12 முதல் 35 வரை
- **உள்ளடக்கம்:** அடிப்படை உரிமைகளை உள்ளடக்கியது, அவை நீதிக்கு உட்பட்டவை மற்றும் அரசு நடவடிக்கைகளுக்கு வரம்புகளாக செயல்படுகின்றன. பெரும்பாலும் இந்தியாவின் 'மகா சாசனம்' என்று விவரிக்கப்படுகிறது.
 - **சரத்து 12:** 'அரசு' வரையறை (இந்திய அரசு மற்றும் பாராளுமன்றம், மாநிலங்களின் அரசு மற்றும் சட்டமன்றம், இந்தியாவின் பிரதேசத்திற்குள் அல்லது இந்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள அனைத்து உள்ளூர் அல்லது பிற அதிகாரங்கள்).
 - **தீர்ப்பு:** "பிற அதிகாரங்களின்" வரம்பு நீதித்துறை விளக்கத்தால் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது, எல்.ஐ.சி., ஓ.என்.ஜி.சி. போன்ற அமைப்புகளையும் உள்ளடக்குகிறது (எ.கா., ஆர்.டி. ஷெட்டி எதிர் சர்வதேச விமான நிலைய ஆணையம், 1979; அஜய் ஹசியா எதிர் காலித் முஜிப், 1981).
 - **சரத்து 13:** அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணான அல்லது அவற்றை மீறும் சட்டங்கள் செல்லாதவை. நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தை நிறுவுகிறது. 'சட்டம்' என்பதை வரையறுக்கிறது.
 - **சமத்துவ உரிமை (சரத்துகள் 14-18):**

- **சரத்து 14:** சட்டத்தின் முன் சமத்துவம் மற்றும் சட்டங்களின் சமமான பாதுகாப்பு.
 - **தீர்ப்பு:** ஈ.பி. ராய்ப்பா எதிர் தமிழ்நாடு மாநிலம் (1974) - சமத்துவத்தின் புதிய கருத்து, தன்னிச்சையான தன்மை சமத்துவத்திற்கு எதிரானது. மேனகா காந்தி எதிர் இந்திய யூனியன் (1978) - நியாயத்தன்மை கொள்கை.
- **சரத்து 15:** மதம், இனம், சாதி, பாலினம் அல்லது பிறப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு தடை. பெண்கள், குழந்தைகள், சமூக மற்றும் கல்வி ரீதியாகப் பின்தங்கிய வகுப்பினர் (எஸ்.இ.பி.சி.கள்), எஸ்.சி.கள், எஸ்.டி.கள், மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக பலவீனமான பிரிவினருக்கான சிறப்பு விதிகள் (ஈ.டபிள்யூ.எஸ் - 103வது திருத்தம், 2019 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது).
 - **தீர்ப்பு:** இந்திரா சாவ்னி எதிர் இந்திய யூனியன் (1992) (மண்டல் வழக்கு) - ஒ.பி.சி.க்களுக்கான இட ஒதுக்கீட்டை உறுதிப்படுத்தியது, 'கிரிமி லேயர்' கருத்து, இட ஒதுக்கீட்டில் 50% உச்சவரம்பு (விதிவிலக்குகளுடன்).
- **சரத்து 16:** அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் வாய்ப்பின் சமத்துவம். மதம், இனம், சாதி, பாலினம், வம்சாவளி, பிறப்பிடம், வசிப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மட்டும் பாகுபாடு இல்லை. பின்தங்கிய வகுப்புகள், எஸ்.சி.கள், எஸ்.டி.கள், ஈ.டபிள்யூ.எஸ்.களுக்கான இட ஒதுக்கீடு.
- **சரத்து 17:** தீண்டாமை ஒழிப்பு. (குடிமை உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1955; எஸ்.சி./எஸ்.டி. (அட்டூழியங்கள் தடுப்பு) சட்டம், 1989).
- **சரத்து 18:** பட்டங்களை ஒழித்தல் (இராணுவ அல்லது கல்விப் பட்டங்கள் தவிர).
- **சுதந்திர உரிமை (சரத்துகள் 19-22):**
 - **சரத்து 19:** ஆறு உரிமைகளின் பாதுகாப்பு: (அ) பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரம், (ஆ) சங்கம், (இ) சங்கம் அல்லது யூனியன்கள் அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்கள் (கூட்டுறவு சங்கங்கள் 97வது திருத்தம், 2011 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது), (ஈ) இயக்கம், (உ) வசிப்பிடம், (ஊ) தொழில். நியாயமான கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது.
 - **தீர்ப்பு:** சரத்து 19(1)(அ) இல் பத்திரிகை சுதந்திரம் மறைமுகமாக உள்ளது (சகல் பேப்பர்ஸ் எதிர் இந்திய யூனியன், 1962).
 - **சரத்து 20:** குற்றங்களுக்கான தண்டனை தொடர்பாக பாதுகாப்பு (முன் தேதி சட்டங்கள் இல்லை, இரட்டை ஆபத்து இல்லை, சுய-குற்றச்சாட்டு இல்லை).
 - **சரத்து 21:** உயிர் மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்பு. "சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறைப்படி தவிர எந்தவொரு நபரும் தனது உயிர் அல்லது தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தைப் பறிக்கப்பட மாட்டார்."
 - **தீர்ப்பு:** மேனகா காந்தி எதிர் இந்திய யூனியன் (1978) - "சட்டத்தின் சரியான நடைமுறையை" மறைமுகமாக அறிமுகப்படுத்தியது; மனித கண்ணியத்துடன் வாழும் உரிமை, சுத்தமான சுற்றுச்சூழல் உரிமை, தனியுரிமை உரிமை (பின்னர் கே.எஸ். புட்டசாமி எதிர் இந்திய யூனியன், 2017 இல் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது), கல்வி உரிமை (சரத்து 21A க்கு வழிவகுத்தது), விரைவான விசாரணை உரிமை போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய சரத்து 21 இன் வரம்பை விரிவாக்கியது.

IYACHAMY ACADEMY

- **சாத்து 21:** கல்வி உரிமை (86வது திருத்தம், 2002 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது) - ஆறு முதல் பதினான்கு வயதுக்குட்பட்ட அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் அரசு இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வியை வழங்க வேண்டும்.
- **சாத்து 22:** சில சந்தர்ப்பங்களில் கைது மற்றும் தடுப்புக்காவலுக்கு எதிரான பாதுகாப்பு.
- **சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை (சாத்துகள் 23-24):**
 - **சாத்து 23:** மனிதக் கடத்தல் மற்றும் கட்டாய உழைப்பு (பிச்சையெடுத்தல்) தடை.
 - **சாத்து 24:** தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றில் குழந்தைகளை வேலைக்கு அமர்த்துவது தடை (14 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள்).
- **மத சுதந்திர உரிமை (சாத்துகள் 25-28):**
 - **சாத்து 25:** மனசாட்சி சுதந்திரம் மற்றும் மதத்தை சுதந்திரமாகப் பின்பற்றுதல், நடைமுறைப்படுத்துதல் மற்றும் பரப்புதல்.
 - **சாத்து 26:** மத விவகாரங்களை நிர்வகிக்க சுதந்திரம்.
 - **சாத்து 27:** எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தை மேம்படுத்துவதற்காக வரி செலுத்துவது தொடர்பான சுதந்திரம்.
 - **சாத்து 28:** சில கல்வி நிறுவனங்களில் மத போதனைகள் அல்லது மத வழிபாட்டில் கலந்து கொள்வது தொடர்பான சுதந்திரம்.
 - **தீர்ப்பு:** எஸ்.ஆர். பொம்மை எதிர் இந்திய யூனியன் (1994) - மதச்சார்பின்மை அடிப்படை அம்சம். நீதித்துறையால் உருவாக்கப்பட்ட "அத்தியாவசிய மத நடைமுறைகள்" சோதனை.
- **கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள் (சாத்துகள் 29-30):**
 - **சாத்து 29:** சிறுபான்மையினரின் நலன்களைப் பாதுகாத்தல் (தனித்துவமான மொழி, எழுத்து அல்லது கலாச்சாரத்தைப் பாதுகாக்கும் உரிமை).
 - **சாத்து 30:** கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவவும் நிர்வகிக்கவும் சிறுபான்மையினருக்கு உரிமை.
- **சில சட்டங்களைச் சேமித்தல் (சாத்துகள் 31, 31பி, 31சி):**
 - **சாத்து 31:** எஸ்டேட்டுகள் போன்றவற்றை கையகப்படுத்துவதற்கு வழிவகுக்கும் சட்டங்களைச் சேமித்தல்.
 - **சாத்து 31பி:** சில சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளின் செல்லுபடியாகும் (ஒன்பதாவது அட்டவணை).
 - **தீர்ப்பு:** ஐ.ஆர். கோயல் எதிர் தமிழ்நாடு மாநிலம் (2007) - ஏப்ரல் 24, 1973 (கேசுவானந்த பாரதி தேதி) க்குப் பிறகு ஒன்பதாவது அட்டவணையில் உள்ள சட்டங்கள் அடிப்படை கட்டமைப்பை மீறினால் நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டவை.
 - **சாத்து 31சி:** சில வழிமுறை கோட்பாடுகளுக்கு (ஆரம்பத்தில் 39(b) மற்றும் (c) க்கு, 42வது திருத்தத்தால் விரிவாக்கப்பட்டது, விரிவாக்கத்தின் ஒரு பகுதி மினர்வா மில்ஸ் எதிர் இந்திய யூனியன், 1980 இல் ரத்து செய்யப்பட்டது) பயனுள்ள சட்டங்களைச் சேமித்தல்.
- **அரசியலமைப்பு பரிகாரங்களுக்கான உரிமை (சாத்துகள் 32-35):**

IYACHAMY ACADEMY

- **சரத்து 32:** இந்த பாகத்தால் வழங்கப்பட்ட உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்கான பரிகாரங்கள். அடிப்படை உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்காக உச்ச நீதிமன்றத்தை அணுகும் உரிமை. ரிட் உத்தரவுகளை (ஆட்கொணர்வு, கட்டளை, தடை, ஆவண ஆய்வு, தகுதி வினாவல்) வெளியிட உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம். டாக்டர் அம்பேத்கர் இதை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் "இதயம் மற்றும் ஆன்மா" என்று அழைத்தார். அடிப்படை அமைப்பின் ஒரு பகுதி.
 - **சரத்து 33:** படைகள் போன்றவற்றிற்கு இந்த பாகத்தால் வழங்கப்பட்ட உரிமைகளை மாற்றியமைக்க பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.
 - **சரத்து 34:** இராணுவச் சட்டம் அமலில் இருக்கும்போது உரிமைகள் மீதான கட்டுப்பாடு.
 - **சரத்து 35:** இந்த பாகத்தின் விதிகளை நடைமுறைப்படுத்த சட்டம் (பாராளுமன்றத்திற்கு பிரத்தியேக அதிகாரம் உண்டு).
- **முக்கிய கருத்துக்கள்:** நீதித்துறை மறுஆய்வு, அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாடு (கேசவானந்த பாரதி எதிர் கேரள மாநிலம், 1973), நியாயமான கட்டுப்பாடுகள்.

பாகம் IV: அரசு கொள்கை வழிமுறை கோட்பாடுகள் (Directive Principles of State Policy - DPSP)

- **சரத்துகள்:** 36 முதல் 51 வரை
- **உள்ளடக்கம்:** கொள்கைகளை உருவாக்கும் போதும் சட்டங்களை இயற்றும் போதும் அரசு மனதில் கொள்ள வேண்டிய இலட்சியங்களைக் கொண்டுள்ளது. நீதிக்கு உட்படாதவை ஆனால் நாட்டின் ஆட்சியில் அடிப்படை (சரத்து 37). 'நலன்புரி அரசை' நிறுவுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.
 - **சரத்து 36:** 'அரசு' வரையறை (பாகம் III இல் உள்ளதைப் போன்றது).
 - **சரத்து 37:** இந்த பாகத்தில் உள்ள கொள்கைகளின் பயன்பாடு.
 - **சோசலிசக் கொள்கைகள்:** சரத்து 38 (நலன்புரிக்கான சமூக ஒழுங்கு), சரத்து 39 (சில கொள்கைக் கோட்பாடுகள்), சரத்து 39ஏ (சம நீதி மற்றும் இலவச சட்ட உதவி - 42வது திருத்தம்), சரத்து 41 (வேலை, கல்வி, பொது உதவிக்கான உரிமை), சரத்து 42 (நியாயமான மற்றும் மனிதாபிமான வேலை நிலைமைகள், மகப்பேறு நிவாரணம்), சரத்து 43 (தொழிலாளர்களுக்கு வாழும் ஊதியம்), சரத்து 43ஏ (தொழிலாளர் நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களின் பங்கேற்பு - 42வது திருத்தம்), சரத்து 47 (ஊட்டச்சத்து, வாழ்க்கை தரத்தை உயர்த்துதல், பொது சுகாதாரம்).
 - **காந்தியக் கொள்கைகள்:** சரத்து 40 (கிராம பஞ்சாயத்துகளை அமைத்தல்), சரத்து 43 (குடிசைத் தொழில்களை மேம்படுத்துதல்), சரத்து 43பி (சுட்டுறவு சங்கங்களை மேம்படுத்துதல் - 97வது திருத்தம், 2011), சரத்து 46 (எஸ்.சிகள், எஸ்.டி.கள், பலவீனமான பிரிவினரின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நலன்களை மேம்படுத்துதல்), சரத்து 47 (போதை பாணங்கள் மற்றும் மருந்துகளின் நுகர்வைத் தடை செய்தல்), சரத்து 48 (பசுக்கள், கன்றுகள், பால் கறக்கும்/இழுக்கும் மாடுகளின் வதையை தடை செய்தல்).
 - **தாராள-அறிவுசார் கொள்கைகள்:** சரத்து 44 (ஒரே மாதிரியான சிவில் சட்டம்), சரத்து 45 (6 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கான ஆரம்பகால பராமரிப்பு மற்றும் கல்வி - 86வது திருத்தத்தால் மாற்றியமைக்கப்பட்டது), சரத்து 48 (நவீன வழிகளில் விவசாயம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பை ஒழுங்கமைத்தல்), சரத்து 48ஏ (சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் மேம்பாடு)

IYACHAMY ACADEMY

மற்றும் காடுகள் மற்றும் வனவிலங்குகளைப் பாதுகாத்தல் - 42வது திருத்தம்), சரத்து 49 (தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் இடங்கள் மற்றும் பொருட்களின் பாதுகாப்பு), சரத்து 50 (நிர்வாகத்திடமிருந்து நீதித்துறையைப் பிரித்தல்), சரத்து 51 (சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துதல்).

- **அறிஞரின் பார்வை:** கிரான்வில்லே ஆன்டின் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் டி.பி.எஸ்.பி.களை "அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மனசாட்சி" என்று அழைத்தார்.
- **தீர்ப்பு:** மினர்வா மில்ஸ் எதிர் இந்திய யூனியன் (1980) - அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் டி.பி.எஸ்.பி.களுக்கு இடையிலான நல்லிணக்கம் மற்றும் சமநிலை அடிப்படை அமைப்பின் ஒரு அத்தியாவசிய அம்சம்.

பாகம் IVA: அடிப்படை கடமைகள் (Fundamental Duties)

- **சரத்து:** 51ஏ
- **உள்ளடக்கம்:** ஸ்வரண் சிங் கமிட்டியின் பரிந்துரையின் பேரில் 42வது திருத்தச் சட்டம், 1976 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது. முதலில் 10 கடமைகள், 86வது திருத்தச் சட்டம், 2002 ஆல் மேலும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டது. இப்போது மொத்தம் 11 கடமைகள். நீதிக்கு உட்படாதது.
- **கடமைகளின் பட்டியல்:** அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு இணங்குதல், தேசியக் கொடி & கீதத்தை மதித்தல்; சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இலட்சியங்களைப் போற்றுதல்; இறையாண்மை, ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாட்டைப் பேணுதல்; நாட்டைப் பாதுகாத்தல்; நல்லிணக்கம் மற்றும் பொதுவான சகோதரத்துவத்தை மேம்படுத்துதல்; வளமான பாரம்பரியத்தைப் போற்றுதல்; சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்தல்; விஞ்ஞான மனப்பான்மையை வளர்த்தல்; பொதுச் சொத்தைப் பாதுகாத்தல்; சிறப்புக்காகப் பாடுபடுதல்; (11வது) பெற்றோர்/காப்பாளர் குழந்தைக்கு (6-14 வயது) கல்வி வாய்ப்புகளை வழங்குதல்.
- **தீர்ப்பு:** ஏ.ஐ.ஐ.எம்.எஸ். மாணவர்கள் யூனியன் எதிர் ஏ.ஐ.ஐ.எம்.எஸ். (2001) - அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படை கடமைகள் ஒரே நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள்.

பாகம் V: யூனியன் (The Union)

- **சரத்துகள்:** 52 முதல் 151 வரை
- **உள்ளடக்கம்:** மத்திய நிர்வாகம், பாராளுமன்றம், குடியரசுத் தலைவரின் சட்டமன்ற அதிகாரங்கள், மத்திய நீதித்துறை, இந்தியக் கணக்காயர் மற்றும் தணிக்கையாளர்-ஜெனரல் ஆகியவற்றைக் கையாள்கிறது.
 - **அத்தியாயம் I - நிர்வாகம் (சரத்துகள் 52-78):**
 - **குடியரசுத் தலைவர் (சரத்து 52-62):** தேர்தல் (சரத்து 54, 55), தகுதிகள், பதவிக்காலம், பதவி நீக்கம் (சரத்து 61), அதிகாரங்கள் (நிர்வாக, சட்டமன்ற, நிதி, நீதித்துறை, இராஜதந்திர, இராணுவ, அவசரகால).
 - **துணைக் குடியரசுத் தலைவர் (சரத்து 63-71).**
 - **அமைச்சர்கள் குழு (சரத்து 74, 75):** பிரதமரின் தலைமையில், மக்களவைக்குக் கூட்டாகப் பொறுப்பு (சரத்து 75(3)).
 - **இந்திய அட்டர்னி-ஜெனரல் (சரத்து 76).**
 - **அரசு வணிகத்தை நடத்துதல் (சரத்து 77, 78).**
 - **அத்தியாயம் II - பாராளுமன்றம் (சரத்துகள் 79-122):**

IYACHAMY ACADEMY

- பாராளுமன்ற அமைப்பு (சரத்து 79 - குடியரசுத் தலைவர், மாநிலங்களவை (ராஜ்ய சபா), மக்களவை).
- அவைகளின் அமைப்பு (சரத்து 80, 81). காலம் (சரத்து 83). தகுதி (சரத்து 84). அமர்வுகள், ஒத்திவைத்தல், கலைத்தல் (சரத்து 85).
- பாராளுமன்ற அதிகாரிகள் (சபாநாயகர், மக்களவையின் துணை சபாநாயகர்; தலைவர், மாநிலங்களவையின் துணைத் தலைவர் - சரத்து 89, 93).
- வணிகத்தை நடத்துதல் (சரத்து 99, 100). தகுதி நீக்கங்கள் (சரத்து 101-104). அதிகாரங்கள், சிறப்புரிமைகள் (சரத்து 105).
- சட்டமன்ற நடைமுறை (சரத்து 107-111, பண மசோதாக்கள் - சரத்து 110, கூட்டுக் கூட்டம் - சரத்து 108 உட்பட).
- நிதி விஷயங்களில் நடைமுறை (வரவு செலவுத் திட்டம்/ஆண்டு நிதி அறிக்கை - சரத்து 112, ஒதுக்கீட்டு மசோதாக்கள் - சரத்து 114).
- அத்தியாயம் III - குடியரசுத் தலைவரின் சட்டமன்ற அதிகாரங்கள் (சரத்து 123):
 - பாராளுமன்றம் அமர்வில் இல்லாதபோது அவசரச் சட்டங்களை அறிவிக்க குடியரசுத் தலைவரின் அதிகாரம்.
 - தீர்ப்பு: டி.சி. வாத்வா எதிர் பீகார் மாநிலம் (1987) - அவசரச் சட்டங்களை சட்டங்களாக நிறைவேற்ற முயற்சிக்காமல் தொடர்ந்து மீண்டும் பிரகடனப்படுத்துவது அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது. கிருஷ்ணா குமார் சிங் எதிர் பீகார் மாநிலம் (2017) - மீண்டும் பிரகடனப்படுத்துவது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மீதான மோசடி.
- அத்தியாயம் IV - மத்திய நீதித்துறை (சரத்துகள் 124-147):
 - உச்ச நீதிமன்றத்தை நிறுவுதல் மற்றும் அமைப்பு (சரத்து 124).
 - நீதிபதிகளின் நியமனம், சம்பளம், பதவிக்காலம். பொறுப்பு தலைமை நீதிபதி, தற்காலிக நீதிபதிகள்.
 - அதிகார வரம்பு: அசல் (சரத்து 131), ரிட் (சரத்து 32), மேல்முறையீடு (சரத்து 132-134), ஆலோசனை (சரத்து 143), மறுஆய்வு (சரத்து 137). விதிகளை உருவாக்கும் அதிகாரம் (சரத்து 145). உச்ச நீதிமன்றத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட சட்டம் கட்டுப்படுத்தும் (சரத்து 141).
 - நீதித்துறை நியமனங்கள் தொடர்பான தீர்ப்புகள்: முதல் நீதிபதிகள் வழக்கு (எஸ்.பி. குப்தா, 1981), இரண்டாவது நீதிபதிகள் வழக்கு (எஸ்.சி.ஏ.ஓ.ஆர்.ஏ., 1993 - கொலிஜியம் அமைப்பு நிறுவப்பட்டது), மூன்றாவது நீதிபதிகள் வழக்கு (சிறப்பு குறிப்பு, 1998 - கொலிஜியம் விரிவாக்கப்பட்டது), நான்காவது நீதிபதிகள் வழக்கு (எஸ்.சி.ஏ.ஓ.ஆர்.ஏ., 2015 - என்.ஜே.ஏ.சி. ரத்து செய்யப்பட்டது).
- அத்தியாயம் V - இந்தியக் கணக்காயர் மற்றும் தணிக்கையாளர்-ஜெனரல் (சரத்துகள் 148-151):
 - நியமனம் (சரத்து 148), கடமைகள் மற்றும் அதிகாரங்கள் (சரத்து 149).
 - பொது பண்ப்பையின் பாதுகாவலர்.

பாகம் VI: மாநிலங்கள் (The States)

- சரத்துகள்: 152 முதல் 237 வரை

IYACHAMY ACADEMY

- **உள்ளடக்கம்:** மாநில நிர்வாகம், மாநில சட்டமன்றம், கவர்னரின் சட்டமன்ற அதிகாரங்கள், உயர் நீதிமன்றங்கள், துணை நீதிமன்றங்கள் ஆகியவற்றைக் கையாள்கிறது. (கட்டமைப்பு பெரும்பாலும் யூனியனுக்கான பாகம் V ஐப் பிரதிபலிக்கிறது). முதல் அட்டவணையின் பாகம் A இல் உள்ள மாநிலங்களுக்குப் பொருந்தும்.
 - **அத்தியாயம் I - பொது (சரத்து 152):** வரையறை (முதலில் ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீருக்குப் பொருந்தாது).
 - **அத்தியாயம் II - நிர்வாகம் (சரத்துகள் 153-167):**
 - **கவர்னர் (சரத்து 153-162):** நியமனம் (சரத்து 155), பதவிக் காலம், அதிகாரங்கள்.
 - **அமைச்சர்கள் குழு (சரத்து 163, 164):** முதலமைச்சரின் தலைமையில், சட்டமன்றத்திற்கு கூட்டாகப் பொறுப்பு.
 - **மாநிலத்திற்கான அட்வகேட்-ஜெனரல் (சரத்து 165).**
 - **அத்தியாயம் III - மாநில சட்டமன்றம் (சரத்துகள் 168-212):**
 - **சட்டமன்றங்களின் அமைப்பு (ஓரவை/ஈரவை - சரத்து 168).** சட்டமன்றக் கவுன்சில்களை ஒழித்தல் அல்லது உருவாக்குதல் (சரத்து 169).
 - **அமைப்பு, காலம், தகுதி. அதிகாரிகள். வணிகத்தை நடத்துதல். தகுதி நீக்கங்கள். அதிகாரங்கள், சிறப்புரிமைகள்.**
 - **சட்டமன்ற நடைமுறை (யூனியனைப் போன்றது, பண மசோதாக்கள் - சரத்து 199).**
 - **அத்தியாயம் IV - கவர்னரின் சட்டமன்ற அதிகாரம் (சரத்து 213):**
 - **அவசரச் சட்டங்களை அறிவிக்க கவர்னரின் அதிகாரம்.**
 - **அத்தியாயம் V - மாநிலங்களில் உயர் நீதிமன்றங்கள் (சரத்துகள் 214-232):**
 - **மாநிலங்களுக்கான உயர் நீதிமன்றங்கள் (சரத்து 214).** அமைப்பு, நீதிபதிகளின் நியமனம், பதவி நிபந்தனைகள்.
 - **அதிகார வரம்பு (ரிட் - சரத்து 226). மேற்பார்வை அதிகாரம் (சரத்து 227).**
 - **அத்தியாயம் VI - துணை நீதிமன்றங்கள் (சரத்துகள் 233-237):**
 - **மாவட்ட நீதிபதிகளை நியமித்தல் (சரத்து 233).** துணை நீதிமன்றங்கள் மீது கட்டுப்பாடு.

பாகம் VII: முதல் அட்டவணையின் பாகம் B இல் உள்ள மாநிலங்கள் (The States in Part B of the First Schedule)

- **சரத்து: 238**
- **உள்ளடக்கம்:** பாகம் B இல் உள்ள மாநிலங்களுடன் (முன்னாள் சமஸ்தானங்கள்) கையாளப்பட்டது.
- **நிலை:** மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பின் ஒரு பகுதியாக 7வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1956 ஆல் ரத்து செய்யப்பட்டது.

பாகம் VIII: யூனியன் பிரதேசங்கள் (The Union Territories)

- **சரத்துகள்:** 239 முதல் 242 வரை
- **உள்ளடக்கம்:** யூனியன் பிரதேசங்களின் நிர்வாகம்.
 - **சரத்து 239:** குடியரசுத் தலைவரால் நிர்வாகி (துணைநிலை ஆளுநர் அல்லது தலைமை ஆணையர்) மூலம் யூனியன் பிரதேசங்களின் நிர்வாகம்.
 - **சரத்து 239ஏ:** சில யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு உள்ளூர் சட்டமன்றங்கள் அல்லது அமைச்சர்கள் குழு அல்லது இரண்டும் உருவாக்குதல் (எ.கா., புதுச்சேரி).

IYACHAMY ACADEMY

- **சாத்து 239ஏஏ:** டெல்லி தொடர்பான சிறப்பு விதிகள் (தேசிய தலைநகர் பகுதி). (சட்டமன்றம், அமைச்சர்கள் குழு). 69வது திருத்தம், 1991 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது.
 - **தீர்ப்பு:** டெல்லி தேசிய தலைநகர் பகுதி அரசு எதிர் இந்திய யூனியன் (2018, 2023) - துணைநிலை ஆளுநர் மற்றும் டெல்லியின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களை தெளிவுபடுத்தியது.
- **சாத்து 239ஏபி:** டெல்லி தேசிய தலைநகர் பகுதியில் அரசியலமைப்பு இயந்திரங்களின் தோல்வி ஏற்பட்டால் வழிவகை.
- **சாத்து 240:** சில யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு ஒழுங்குமுறைகளை உருவாக்க குடியரசுத் தலைவரின் அதிகாரம்.
- **சாத்து 241:** யூனியன் பிரதேசங்களுக்கான உயர் நீதிமன்றங்கள்.
- **சாத்து 242 (சூர்ஜ்) 7வது திருத்தம், 1956 ஆல் ரத்து செய்யப்பட்டது.**

பாகம் IX: பஞ்சாயத்துகள் (The Panchayats)

- **சாத்துகள்:** 243 முதல் 243-ஓ வரை
- **உள்ளடக்கம்:** 73வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1992 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது. மூன்று அடுக்கு பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புக்கு வழிவகுக்கிறது.
 - **சாத்து 243:** வரையறைகள்.
 - **சாத்து 243ஏ:** கிராம சபை.
 - **சாத்து 243பி:** பஞ்சாயத்துகளின் அமைப்பு (கிராம, இடைநிலை மற்றும் மாவட்ட மட்டங்களில்).
 - **சாத்து 243சி:** பஞ்சாயத்துகளின் அமைப்பு.
 - **சாத்து 243டி:** இட ஒதுக்கீடு (எஸ்.சிக்கள், எஸ்.டி.க்கள், பெண்களுக்கு - மூன்றில் ஒரு பங்குக்குக் குறையாமல்).
 - **சாத்து 243இ:** பஞ்சாயத்துகளின் காலம் (5 ஆண்டுகள்).
 - **சாத்து 243எஃப்:** உறுப்பினர் பதவிக்கான தகுதி நீக்கங்கள்.
 - **சாத்து 243ஜி:** பஞ்சாயத்துகளின் அதிகாரங்கள், அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்புகள் (பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக நீதிக்கான திட்டங்களைத் தயாரித்தல்; பதினொன்றாவது அட்டவணையில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள 29 விஷயங்கள் தொடர்பான திட்டங்களை செயல்படுத்துதல்).
 - **சாத்து 243எச்:** பஞ்சாயத்துகளால் வரி விதிக்கும் அதிகாரங்கள் மற்றும் நிதிகள்.
 - **சாத்து 243ஐ:** நிதி நிலையை மறுஆய்வு செய்ய நிதி ஆணையத்தின் அமைப்பு.
 - **சாத்து 243கே:** பஞ்சாயத்துகளுக்கான தேர்தல்கள் (மாநில தேர்தல் ஆணையம்).
- **முக்கியக் குழு:** பல்வந்த் ராய் மேத்தா குழு (1957) - ஜனநாயகப் பரவலாக்கத்தைப் பரிந்துரைத்தது. அசோக் மேத்தா குழு (1978). எல்.எம். சிங்வி குழு (1986) - அரசியலமைப்பு அந்தஸ்தைப் பரிந்துரைத்தது.

பாகம் IXA: நகராட்சிகள் (The Municipalities)

- **சாத்துகள்:** 243பி முதல் 243இசட்-ஜி வரை
- **உள்ளடக்கம்:** 74வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1992 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது. நகர்ப்புற உள்ளாட்சி சுயராஜ்யத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.
 - **சாத்து 243பி:** வரையறைகள்.
 - **சாத்து 243கியூ:** நகராட்சிகளின் அமைப்பு (நகர் பஞ்சாயத்து, நகராட்சி கவுன்சில், மாநகராட்சி).

IYACHAMY ACADEMY

- **சாத்து 243ஆர்:** நகராட்சிகளின் அமைப்பு.
- **சாத்து 243எஸ்:** வார்டு குழுக்களின் அமைப்பு மற்றும் அமைப்பு.
- **சாத்து 243டி:** இட ஒதுக்கீடு.
- **சாத்து 243யு:** நகராட்சிகளின் காலம்.
- **சாத்து 243வி:** தகுதி நீக்கங்கள்.
- **சாத்து 243டபிள்யூ:** நகராட்சிகளின் அதிகாரங்கள், அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்புகள் (பன்னிரண்டாவது அட்டவணையில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் உட்பட - 18 விஷயங்கள்).
- **சாத்து 243எக்ஸ்:** வரி விதிக்கும் அதிகாரம்.
- **சாத்து 243ஓய்:** நிதி ஆணையம் (பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஒத்த).
- **சாத்து 243இசுடர்:** நகராட்சிகளுக்கான தேர்தல்கள் (மாநில தேர்தல் ஆணையம்).
- **சாத்து 243இசுட்டி:** மாவட்ட திட்டமிடல் குழு.
- **சாத்து 243இசுட்டி:** பெருநகர திட்டமிடல் குழு.

பாகம் IXB: கூட்டுறவு சங்கங்கள் (The Co-operative Societies)

- **சாத்துகள்:** 243இசுடர் முதல் 243இசுடீ வரை
- **உள்ளடக்கம்:** 97வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 2011 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது.
 - கூட்டுறவுகளின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது.
 - அமைப்பு, வாரிய உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் பதவிக்காலம் மற்றும் அதன் அலுவலகப் பொறுப்பாளர்கள், வாரிய உறுப்பினர்களின் தேர்தல், வாரியத்தின் மேலதிகாரம் மற்றும் இடைநீக்கம், கணக்குகளின் தணிக்கை போன்றவற்றுடன் கையாள்கிறது.
 - **தீர்ப்பு:** இந்திய யூனியன் எதிர் ராஜேந்திர என். ஷா (2021) வழக்கில், உச்ச நீதிமன்றம் பாகம் IXB இன் சில விதிகளை மாநில கூட்டுறவு சங்கங்கள் தொடர்பானவை என்று கூறி ரத்து செய்தது, ஏனெனில் அவை மாநில பட்டியலை பாதிக்கும் விஷயங்களுக்குத் தேவைப்படும் மாநில சட்டமன்றங்களின் ஒப்புதல் இல்லாமல் நிறைவேற்றப்பட்டன. இருப்பினும், பல மாநில கூட்டுறவு சங்கங்கள் தொடர்பான விதிகள் உறுதிப்படுத்தப்பட்டன.

பாகம் X: பட்டியல் மற்றும் பழங்குடியினர் பகுதிகள் (The Scheduled and Tribal Areas)

- **சாத்துகள்:** 244 முதல் 244ஏ வரை
- **உள்ளடக்கம்:**
 - **சாத்து 244:** பட்டியல் பகுதிகள் மற்றும் பழங்குடியினர் பகுதிகள் நிர்வாகம். ஐந்தாவது அட்டவணையின் விதிகள் அசாம், மேகாலயா, திரிபுரா, மிசோரம் தவிர வேறு எந்த மாநிலத்திலும் உள்ள பட்டியல் பகுதிகள் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினர் நிர்வாகம் மற்றும் கட்டுப்பாட்டிற்குப் பொருந்தும். ஆறாவது அட்டவணையின் விதிகள் இந்த நான்கு மாநிலங்களில் உள்ள பழங்குடியினர் பகுதிகளின் நிர்வாகத்திற்குப் பொருந்தும்.
 - **சாத்து 244ஏ:** அசாமில் உள்ள சில பழங்குடியினர் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு தன்னாட்சி மாநிலத்தை உருவாக்குதல் மற்றும் அதற்கான உள்ளூர் சட்டமன்றம் அல்லது அமைச்சர்கள் குழு அல்லது இரண்டும் உருவாக்குதல் (22வது திருத்தம், 1969 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது).

பாகம் XI: யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையிலான உறவுகள் (Relations between the Union and the States)

- **சாத்துகள்:** 245 முதல் 263 வரை

IYACHAMY ACADEMY

- **உள்ளடக்கம்:** சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக உறவுகளைக் கையாள்கிறது.
 - **அத்தியாயம் I – சட்டமன்ற உறவுகள் (சரத்துகள் 245-255):**
 - **சரத்து 245:** பாராளுமன்றத்தால் மற்றும் மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களின் வரம்பு (பிராந்திய அதிகார வரம்பு), பிராந்திய தொடர்பு கோட்பாடு.
 - **சரத்து 246:** சட்டங்களின் பொருள் (ஏழாவது அட்டவணை - மத்தியப் பட்டியல், மாநிலப் பட்டியல், பொதுப் பட்டியல்).
 - **சரத்து 248:** சட்டமன்றத்தின் மீதமுள்ள அதிகாரங்கள் (பாராளுமன்றத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது).
 - **சரத்து 249:** தேசிய நலனில் மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி சட்டம் இயற்ற பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் (மாநிலங்களவை தீர்மானம் நிறைவேற்றினால்).
 - **சரத்து 250:** அவசரப் பிரகடனம் அமலில் இருந்தால் மாநிலப் பட்டியலில் சட்டம் இயற்ற பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.
 - **சரத்து 251:** சரத்துகள் 249/250 இன் கீழ் பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்கும் மாநில சட்டமன்றங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்கும் இடையிலான முரண்பாடு.
 - **சரத்து 252:** இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு ஒப்புதலுடன் சட்டம் இயற்ற பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.
 - **சரத்து 253:** சர்வதேச ஒப்பந்தங்களுக்குப் பயனுள்ள சட்டம்.
 - **சரத்து 254:** பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்கும் மாநில சட்டமன்றங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்கும் இடையிலான முரண்பாடு (பொதுப் பட்டியல் விஷயங்களில்). முரண்பாடு கோட்பாடு.
 - **அத்தியாயம் II – நிர்வாக உறவுகள் (சரத்துகள் 256-263):**
 - **சரத்து 256:** மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியனின் கடமை.
 - **சரத்து 257:** சில சந்தர்ப்பங்களில் மாநிலங்கள் மீது யூனியனின் கட்டுப்பாடு.
 - **சரத்து 261:** பொதுச் சட்டங்கள், பதிவுகள் மற்றும் நீதித்துறை நடவடிக்கைகள்.
 - **சரத்து 262:** மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஆறுகள் அல்லது ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகளின் நீர் தொடர்பான மோதல்களின் தீர்வு.
 - **சரத்து 263:** ஒரு மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவுன்சில் தொடர்பான விதிகள் (சுட்டுறவுக் கூட்டாட்சியை மேம்படுத்த).
 - **குழு:** சர்க்காரியா ஆணையம் (1983-88) மத்திய-மாநில உறவுகள் குறித்து விரிவான பரிந்துரைகளை வழங்கியது. புஞ்சி ஆணையம் (2007-10).

பாகம் XII: நிதி, சொத்து, ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் வழக்குகள் (Finance, Property, Contracts and Suits)

- **சரத்துகள்:** 264 முதல் 300ஏ வரை
- **உள்ளடக்கம்:**
 - **அத்தியாயம் I – நிதி (சரத்துகள் 264-291):**

IYACHAMY ACADEMY

- யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே வருவாய் விநியோகம் (சரத்து 268-281). யூனியனால் விதிக்கப்படும் வரிகள் ஆனால் மாநிலங்களால் வசூலிக்கப்படும்/பகிர்ந்தளிக்கப்படும்; யூனியனால் விதிக்கப்பட்டு வசூலிக்கப்படும் வரிகள் ஆனால் மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டவை; யூனியனால் விதிக்கப்பட்டு வசூலிக்கப்படும் வரிகள் மற்றும் யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே விநியோகிக்கப்படும்.
- சரத்து 265: சட்ட அதிகாரத்தால் தவிர வரிகள் விதிக்கப்படக்கூடாது.
- சரத்து 266: இந்தியா மற்றும் மாநிலங்களின் தொகுப்பு நிதிகள் மற்றும் பொதுக் கணக்குகள்.
- சரத்து 267: அவசரகாலநிதி.
- சரத்து 275: யூனியனிலிருந்து சில மாநிலங்களுக்கு மானியங்கள்.
- சரத்து 280: நிதி ஆணையம் (யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே வரிகளின் நிகர வருமானத்தை விநியோகிப்பதற்கும், மானியங்களுக்கான கொள்கைகளுக்கும் பரிந்துரைக்க குடியரசுத் தலைவரால் ஒவ்வொரு ஐந்தாவது வருடமும் நியமிக்கப்படும்).
- அத்தியாயம் II – கடன் வாங்குதல் (சரத்துகள் 292-293):
 - சரத்து 292: இந்திய அரசால் கடன் வாங்குதல்.
 - சரத்து 293: மாநிலங்களால் கடன் வாங்குதல்.
- அத்தியாயம் III – சொத்து, ஒப்பந்தங்கள், உரிமைகள், கடப்பாடுகள் மற்றும் வழக்குகள் (சரத்துகள் 294-300):
 - சரத்து 299: நிர்வாக அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள்.
 - சரத்து 300: வழக்குகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் (யூனியன்/மாநிலம் வழக்குத் தொடரலாம் அல்லது வழக்குத் தொடரப்படலாம்).
- அத்தியாயம் IV – சொத்துரிமை (சரத்து 300ஏ):
 - சரத்து 300ஏ: சட்ட அதிகாரத்தால் தவிர, ஒரு நபரின் சொத்து பறிக்கப்படக்கூடாது. (44வது திருத்தம், 1978 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது, சொத்துரிமையை ஒரு சட்ட/அரசியலமைப்பு உரிமையாக மாற்றியது, இனி அடிப்படை உரிமை அல்ல).

பாகம் XIII: இந்தியாவின் பிரதேசத்திற்குள் வர்த்தகம், வணிகம் மற்றும் போக்குவரத்து (Trade, Commerce and Intercourse within the Territory of India)

- சரத்துகள்: 301 முதல் 307 வரை
- உள்ளடக்கம்:
 - சரத்து 301: இந்தியாவின் பிரதேசத்தில் வர்த்தகம், வணிகம் மற்றும் போக்குவரத்து சுதந்திரம் (இந்த பாகத்தின் பிற விதிகளுக்கு உட்பட்டு).
 - சரத்து 302-305: கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களின் அதிகாரம்.
 - சரத்து 307: சரத்துகள் 301 முதல் 304 வரை உள்ள நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான அதிகாரத்தை நியமித்தல்.

பாகம் XIV: யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களின் கீழ் சேவைகள் (Services under the Union and the States)

- சரத்துகள்: 308 முதல் 323 வரை

IYACHAMY ACADEMY

- **உள்ளடக்கம்:**
 - **அத்தியாயம் I – சேவைகள் (சரத்துகள் 308-314):**
 - **சரத்து 309:** நியமனம் மற்றும் சேவை நிபந்தனைகள்.
 - **சரத்து 310:** பதவி காலம் (இன்பக் கோட்பாடு).
 - **சரத்து 311:** சிவில் திறன்களில் பணிபுரியும் நபர்களை பதவி நீக்கம் செய்தல், நீக்குதல் அல்லது தரத்தை குறைத்தல் (நடைமுறை பாதுகாப்புக்களை வழங்குகிறது).
 - **சரத்து 312:** அகில இந்திய சேவைகள் (பாராளுமன்றம் உருவாக்கலாம்).
 - **அத்தியாயம் II – அரசுப் பணியாளர் தேர்வு ஆணையங்கள் (சரத்துகள் 315-323):**
 - **சரத்து 315:** யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கான பி.எஸ்.சிக்கள் (யூ.பி.எஸ்.சி., எஸ்.பி.எஸ்.சி., கூட்டு பி.எஸ்.சி.).
 - **உறுப்பினர்களை நியமித்தல், பதவிக்காலம், நீக்குதல். பி.எஸ்.சிக்களின் செயல்பாடுகள் (சரத்து 320).**

பாகம் XIVA: தீர்ப்பாயங்கள் (Tribunals)

- **சரத்துகள்:** 323ஏ முதல் 323பி வரை
- **உள்ளடக்கம்:** 42வது திருத்தச் சட்டம், 1976 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது.
 - **சரத்து 323ஏ:** நிர்வாக தீர்ப்பாயங்கள் (அரசு ஊழியர்களின் சேவை விஷயங்களுக்காக). (நிர்வாக தீர்ப்பாயங்கள் சட்டம், 1985 க்கு வழிவகுத்தது).
 - **சரத்து 323பி:** பிற விஷயங்களுக்கான தீர்ப்பாயங்கள் (எ.கா., வரி விதிப்பு, வெளிநாட்டு நாணயம், தொழில்துறை தொழிலாளர், நிலச் சீர்திருத்தங்கள், தேர்தல்கள் போன்றவை).
 - **தீர்ப்பு:** எல். சந்திர குமார் எதிர் இந்திய யூனியன் (1997) - உயர் நீதிமன்றங்களால் (சரத்து 226/227) தீர்ப்பாயங்களின் முடிவுகள் மீதான நீதித்துறை மறுஆய்வு அடிப்படை அமைப்பின் ஒரு பகுதி; தீர்ப்பாயங்களிலிருந்து நேரடியாக உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மேல்முறையீடு (உயர் நீதிமன்றங்களை புறக்கணித்தல்) ரத்து செய்யப்பட்டது.

பாகம் XV: தேர்தல்கள் (Elections)

- **சரத்துகள்:** 324 முதல் 329ஏ வரை
- **உள்ளடக்கம்:**
 - **சரத்து 324:** தேர்தல்களின் மேற்பார்வை, திசை மற்றும் கட்டுப்பாடு ஒரு தேர்தல் ஆணையத்திடம் (ஈ.சி.ஐ) ஒப்படைக்கப்படும். ஈ.சி.ஐ.யின் அமைப்பு.
 - **சரத்து 325:** மதம், இனம், சாதி அல்லது பாலினம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எந்த ஒரு நபரும் சிறப்பு வாக்காளர் பட்டியலில் சேர்க்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவர் அல்ல அல்லது சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கோர முடியாது.
 - **சரத்து 326:** மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களுக்கான தேர்தல்கள் உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். (வாக்களிக்கும் வயது 21 இல் இருந்து 18 ஆக 61வது திருத்தம், 1988 ஆல் குறைக்கப்பட்டது).
 - **சரத்து 327:** சட்டமன்றங்களுக்கான தேர்தல்கள் தொடர்பாக விதிகளை உருவாக்க பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.
 - **சரத்து 328:** ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்திற்கு அத்தகைய சட்டமன்றத்திற்கான தேர்தல்கள் தொடர்பாக விதிகளை உருவாக்க அதிகாரம்.

IYACHAMY ACADEMY

- சரத்து 329: தேர்தல் விஷயங்களில் நீதிமன்றங்களின் தலையீடு தடை.
- (பிரதமர் மற்றும் சபாநாயகரின் நாடாளுமன்றத் தேர்தல்கள் தொடர்பான சிறப்பு விதிமுறை தொடர்பான சரத்து 329A, 44வது திருத்தம், 1978 ஆல் ரத்து செய்யப்பட்டது).

பாகம் XVI: சில வகுப்புகள் தொடர்பான சிறப்பு விதிகள் (Special Provisions Relating to Certain Classes)

- சரத்துகள்: 330 முதல் 342 வரை
- உள்ளடக்கம்:
 - சரத்து 330: மக்களவையில் பட்டியல் சாதிகள் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினருக்கான இட ஒதுக்கீடு.
 - சரத்து 331: மக்களவையில் ஆங்கிலோ-இந்திய சமூகத்தின் பிரதிநிதித்துவம் (குடியரசுத் தலைவரால் நியமனத்திற்கான விதிமுறை, 104வது திருத்தம், 2019 ஆல் நிறுத்தப்பட்டது).
 - சரத்து 332: மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களில் எஸ்.சி.க்கள் மற்றும் எஸ்.டி.க்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு.
 - சரத்து 333: சட்டமன்றங்களில் ஆங்கிலோ-இந்திய சமூகத்தின் பிரதிநிதித்துவம் (104வது திருத்தம், 2019 ஆல் நிறுத்தப்பட்டது).
 - சரத்து 334: ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு இட ஒதுக்கீடு மற்றும் சிறப்பு பிரதிநிதித்துவம் நிறுத்தப்படுதல் (காலமுறைப்படி நீட்டிக்கப்பட்டது, தற்போது எஸ்.சி./எஸ்.டி.க்களுக்கு 2030 வரை).
 - சரத்து 335: எஸ்.சி.க்கள் மற்றும் எஸ்.டி.க்களின் சேவைகள் மற்றும் பதவிகளுக்கான உரிமைகோரல்கள்.
 - சரத்து 338: தேசிய பட்டியல் சாதிகள் ஆணையம் (என்.சி.எஸ்.சி.).
 - சரத்து 338ஏ: தேசிய பட்டியல் பழங்குடியினர் ஆணையம் (என்.சி.எஸ்.டி.) (89வது திருத்தம், 2003 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது).
 - சரத்து 338பி: தேசிய பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்புகள் ஆணையம் (என்.சி.பி.சி.) (102வது திருத்தம், 2018 ஆல் அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது).
 - சரத்து 340: பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரின் நிலைமைகளை விசாரிக்க ஒரு ஆணையத்தை நியமித்தல்.
 - சரத்து 341: பட்டியல் சாதிகள் (குடியரசுத் தலைவர் குறிப்பிட வேண்டும்).
 - சரத்து 342: பட்டியல் பழங்குடியினர் (குடியரசுத் தலைவர் குறிப்பிட வேண்டும்).
 - சரத்து 342ஏ: சமூக மற்றும் கல்வி ரீதியாகப் பின்தங்கிய வகுப்புகள் (குடியரசுத் தலைவர் குறிப்பிட வேண்டும், மத்திய பட்டியலில் சேர்க்க/நீக்க பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் - 105வது திருத்தம், 2021 ஆல் மாற்றியமைக்கப்பட்டது, மாநிலங்களுக்கு தங்கள் சொந்த நோக்கங்களுக்காக எஸ்.இ.பி.சி.க்களை அடையாளம் காணும் அதிகாரம் மீட்டெடுக்கப்பட்டது).

பாகம் XVII: அலுவல் மொழி (Official Language)

- சரத்துகள்: 343 முதல் 351 வரை
- உள்ளடக்கம்:
 - அத்தியாயம் I – யூனியனின் மொழி (சரத்துகள் 343-344):

IYACHAMY ACADEMY

- **சாத்து 343:** யூனியனின் அலுவல் மொழி (தேவநாகரி எழுத்தில் ஹிந்தி, ஆங்கிலம் 15 ஆண்டுகளுக்குத் தொடரும், பாராளுமன்றம் தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்யலாம்).
- **சாத்து 344:** அலுவல் மொழி குறித்த பாராளுமன்ற ஆணையம் மற்றும் குழு.
- **அத்தியாயம் II – பிராந்திய மொழிகள் (சாத்துகள் 345-347):**
- **அத்தியாயம் III – உச்ச நீதிமன்றம், உயர் நீதிமன்றங்கள் போன்றவற்றின் மொழி (சாத்து 348-349):**
 - **சாத்து 348:** உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களில் மற்றும் சட்டங்கள், மசோதாக்கள் போன்றவற்றிற்கு பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய மொழி (ஆங்கிலம், பாராளுமன்றம் வேறுவிதமாக வழங்கும் வரை).
- **அத்தியாயம் IV – சிறப்பு வழிமுறைகள் (சாத்துகள் 350-351):**
 - **சாத்து 350ஏ:** ஆரம்ப நிலையில் தாய்மொழியில் போதனைக்கான வசதிகள்.
 - **சாத்து 350பி:** மொழியியல் சிறுபான்மையினருக்கான சிறப்பு அதிகாரி.
 - **சாத்து 351:** ஹிந்தி மொழியின் வளர்ச்சிக்கான வழிமுறை.

பாகம் XVIII: அவசரகால விதிகள் (Emergency Provisions)

- **சாத்துகள்:** 352 முதல் 360 வரை
- **உள்ளடக்கம்:**
 - **சாத்து 352:** தேசிய அவசரநிலை பிரகடனம் (போர், வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பு அல்லது ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சி அடிப்படையில் - 'உள் குழப்பம்' என்பதற்கு 'ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சி' 44வது திருத்தத்தால் மாற்றப்பட்டது).
 - **சாத்து 353:** அவசரப் பிரகடனத்தின் விளைவு.
 - **சாத்து 355:** வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் உள் குழப்பத்திலிருந்து மாநிலங்களைப் பாதுகாக்க யூனியனின் கடமை.
 - **சாத்து 356:** மாநிலங்களில் அரசியலமைப்பு இயந்திரங்களின் தோல்வி ஏற்பட்டால் விதிகள் (குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி).
 - **தீர்ப்பு:** எஸ்.ஆர். பொம்மை எதிர் இந்திய யூனியன் (1994) - சாத்து 356 இன் தவறான பயன்பாட்டைத் தடுக்க வழிகாட்டுதல்களை வகுத்தது; பிரகடனம் நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது; மதச்சார்பின்மை அடிப்படை அம்சம்.
 - **சாத்து 358:** அவசரநிலையின் போது சாத்து 19 இன் விதிகளை நிறுத்தி வைத்தல்.
 - **சாத்து 359:** அவசரநிலையின் போது பாகம் III ஆல் வழங்கப்பட்ட உரிமைகளை (சாத்துகள் 20 & 21 தவிர) அமல்படுத்துவதை நிறுத்தி வைத்தல்.
 - **சாத்து 360:** நிதி அவசரநிலை தொடர்பான விதிகள்.

பாகம் XIX: இதர (Miscellaneous)

- **சாத்துகள்:** 361 முதல் 367 வரை
- **உள்ளடக்கம்:** இதர விதிகள்.
 - **சாத்து 361:** குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் கவர்னர்கள் மற்றும் ராஜ்பிரமுகர்களுக்குப் பாதுகாப்பு.
 - **சாத்து 361பி:** ஊதியமுள்ள அரசியல் பதவியில் நியமனத்திற்கான தகுதி நீக்கம் (கட்சித் தாவல் தொடர்பானது).
 - **சாத்து 364:** முக்கிய துறைமுகங்கள் மற்றும் விமான நிலையங்கள் தொடர்பான சிறப்பு விதிகள்.

IYACHAMY ACADEMY

- **சரத்து 365:** யூனியனால் வழங்கப்பட்ட வழிமுறைகளைப் பின்பற்ற அல்லது செயல்படுத்துவதில் தோல்வி ஏற்பட்டால் விளைவு (சரத்து 356 க்கான ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்).
- **சரத்து 367:** விளக்கம் (பொது சரத்துகள் சட்டம், 1897, பொருந்தும்).

பாகம் XX: அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை திருத்துதல் (Amendment of the Constitution)

- **சரத்து: 368**
- **உள்ளடக்கம்:** அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை திருத்த பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் மற்றும் அதற்கான நடைமுறை.
 - சிறப்புப் பெரும்பான்மை மூலம் திருத்தம் செய்வதற்கான நடைமுறைகள் மற்றும் மாநிலங்களால் ஒப்புதலுடன் கூடிய சிறப்புப் பெரும்பான்மை ஆகியவற்றை குறிப்பிடுகிறது.
 - **தீர்ப்பு:** கேசவானந்த பாரதி எதிர் கேரள மாநிலம் (1973) - பாராளுமன்றம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 'அடிப்படை கட்டமைப்பை' திருத்த முடியாது. கோலக்நாத் (1967), மினர்வா மில்ஸ் (1980) போன்ற பிற வழக்குகளும் முக்கியமானவை.

பாகம் XXI: தற்காலிக, இடைக்கால மற்றும் சிறப்பு விதிகள் (Temporary, Transitional and Special Provisions)

- **சரத்துகள்:** 369 முதல் 392 வரை
- **உள்ளடக்கம்:**
 - **சரத்து 370:** ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலம் தொடர்பான தற்காலிக விதிகள் (ஆகஸ்ட் 2019 இல் பெரும்பாலும் செயல்படாததாகரத்து செய்யப்பட்டன, இது ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீரை யூனியன் பிரதேசங்களாக மறுசீரமைக்க வழிவகுத்தது).
 - **சரத்து 371 முதல் 371ஜே வரை:** மகாராஷ்டிரா, குஜராத், நாகாலாந்து, அசாம், மணிப்பூர், ஆந்திரப் பிரதேசம்/தெலுங்கானா, சிக்கிம், மிசோரம், அருணாச்சலப் பிரதேசம், கோவா, கர்நாடகா ஆகிய மாநிலங்கள் தொடர்பான சிறப்பு விதிகள். இந்த விதிகள் பின்தங்கிய பகுதிகளின் மக்களின் அபிலாஷைகளை பூர்த்தி செய்யவும் அல்லது கலாச்சார/பொருளாதார நலன்களைப் பாதுகாக்கவும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.
 - பிற சரத்துகள் பாராளுமன்றத்தின் இடைக்கால அதிகாரங்கள், தற்காலிக குடியரசுத் தலைவர், நீதித்துறை, பி.எஸ்.சிக்கள் போன்றவற்றின் விதிகளை, வழக்கமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் வரை கையாளுகின்றன.

பாகம் XXII: சுருக்கமான தலைப்பு, அமல், ஹிந்தி மொழியில் அதிகாரப்பூர்வ உரை மற்றும் நீக்குதல்கள் (Short Title, Commencement, Authoritative Text in Hindi and Repeals)

- **சரத்துகள்:** 393 முதல் 395 வரை
- **உள்ளடக்கம்:**
 - **சரத்து 393:** சுருக்கமான தலைப்பு - "இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டம் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் என்று அழைக்கப்படலாம்."
 - **சரத்து 394:** அமல் (சில சரத்துகளுக்கு நவம்பர் 26, 1949, மீதமுள்ளவற்றுக்கு ஜனவரி 26, 1950).
 - **சரத்து 394ஏ:** ஹிந்தி மொழியில் அதிகாரப்பூர்வ உரை (58வது திருத்தம், 1987 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது).

IYACHAMY ACADEMY

- **சரத்து 395:** நீக்குதல்கள் (இந்திய சுதந்திரச் சட்டம், 1947, மற்றும் இந்திய அரசு சட்டம், 1935, அனைத்து துணை சட்டங்களுடனும், ரத்து செய்யப்படுகின்றன).

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அட்டவணைகள்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அட்டவணைகள் அதன் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும், அவை சரத்துகளில் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விஷயங்களின் விரிவான விளக்கங்களையும் அட்டவணைகளையும் வழங்குகின்றன. அவை நீண்ட பட்டியல்கள் அல்லது நடைமுறை விவரங்களை தனித்தனியான பிற்சேர்க்கைகளாகப் பிரிப்பதன் மூலம் அரசியலமைப்புச் சட்ட உரையை மேலும் சுருக்கமாக்க உதவுகின்றன. முதலில், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் 8 அட்டவணைகள் இருந்தன; இந்த எண்ணிக்கை பல்வேறு திருத்தங்கள் மூலம் 12 ஆக அதிகரித்துள்ளது, இது நாட்டின் வளர்ந்து வரும் தேவைகளைப் பிரதிபலிக்கிறது.

அட்டவணைகளின் நோக்கம் மற்றும் முக்கியத்துவம்

- **விளக்கம் மற்றும் விவரம்:** அட்டவணைகள் சரத்துகளில் உள்ள விதிகளுக்கு துணையாக குறிப்பிட்ட விவரங்கள், பட்டியல்கள் மற்றும் படிவங்களை வழங்குகின்றன. உதாரணமாக, மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான அதிகாரப் பங்கீடு ஏழாவது அட்டவணையில் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
- **சரத்துகளின் சுருக்கம்:** நீண்ட பட்டியல்கள் அல்லது நிர்வாக விவரங்களை அட்டவணைகளில் வைப்பதன் மூலம், சரத்துகளின் முக்கியப் பகுதி அடிப்படை கொள்கைகள் மற்றும் கட்டமைப்புகளில் அதிக கவனம் செலுத்துகிறது.
- **நெகிழ்வுத்தன்மை மற்றும் திருத்தம்:** அட்டவணைகள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும் மற்றும் சரத்து 368 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடைமுறை மூலம் திருத்தப்படலாம் என்றாலும், சில அட்டவணைகள் (முதல் மற்றும் நான்காவது போன்றவை) சரத்துகள் 3 மற்றும் 4 போன்ற சட்டங்களால் பாதிக்கப்படலாம், அவை சரத்து 368 இன் நோக்கத்திற்காக திருத்தங்களாகக் கருதப்படுவதில்லை.
- **விதிகளின் செயல்பாட்டுப் படுத்தல்:** சில அரசியலமைப்பு விதிகளைச் செயல்படுத்துவதற்குத் தேவையான செயல்பாட்டு விவரங்களை அட்டவணைகள் பெரும்பாலும் கொண்டுள்ளன (எ.கா., உறுதிமொழிகளின் படிவங்கள், மொழிகளின் பட்டியல்கள்).

அட்டவணைகளின் விரிவான ஆய்வு

முதல் அட்டவணை (First Schedule)

- **தொடர்புடைய சரத்துகள்:** 1 மற்றும் 4
- **உள்ளடக்கம்:** இந்த அட்டவணை குறிப்பிடப்படுகிறது:
 1. மாநிலங்களின் பெயர்கள் மற்றும் அவற்றின் பிரதேச அதிகார வரம்பு.
 2. யூனியன் பிரதேசங்களின் பெயர்கள் மற்றும் அவற்றின் விரிவாக்கம்.
- **கட்டமைப்பு:**
 - பாகம் I: மாநிலங்களைக் கையாள்கிறது.
 - பாகம் II: யூனியன் பிரதேசங்களைக் கையாள்கிறது.
- **திருத்தங்கள்:** ஒரு மாநிலத்தின் அல்லது யூனியன் பிரதேசத்தின் பிரதேசத்தில் எந்தவொரு மாற்றமும், அல்லது ஒரு புதிய மாநிலம் அல்லது யூனியன் பிரதேசத்தை உருவாக்குவதும் (சரத்துகள் 2, 3, அல்லது 4 இன் கீழ்) முதல் அட்டவணைக்கு ஒரு திருத்தத்தை அவசியமாக்குகிறது. உதாரணமாக, 2014 இல் தெலுங்கானா உருவாக்கம் இந்த அட்டவணைக்கு ஒரு திருத்தத்திற்கு வழிவகுத்தது. ஜம்மு மற்றும்

IYACHAMY ACADEMY

காஷ்மீர் மறுசீரமைப்பு சட்டம், 2019, ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மற்றும் லடாக் யூனியன் பிரதேசங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் இந்த அட்டவணையை கணிசமாக மாற்றியமைத்தது.

- **முக்கியத்துவம்:** இந்திய யூனியனின் உறுப்பு அலகுகளை வரையறுக்கிறது, இதன் மூலம் நாட்டின் பிரதேச கட்டமைப்பை நிறுவுகிறது.

இரண்டாவது அட்டவணை (Second Schedule)

- **தொடர்புடைய சரத்துகள்:** 59(3), 65(3), 75(6), 97, 125, 148(3), 158(3), 164(5), 186, மற்றும் 221.
- **உள்ளடக்கம்:** இந்த அட்டவணை பின்வருவனவற்றின் ஊதியங்கள், படிகள், சலுகைகள் போன்றவற்றுடன் தொடர்புடைய விதிகளைக் கொண்டுள்ளது:
 - பாகம் A: இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் மாநிலங்களின் ஆளுநர்கள்.
 - பாகம் B: (7வது திருத்தச் சட்டம், 1956 ஆல் ரத்து செய்யப்பட்டது). முதலில் முதல் அட்டவணையின் பாகம் B இல் உள்ள இந்திய மாநிலங்களின் ஆட்சியாளர்களுடன் கையாளப்பட்டது.
 - பாகம் C: மக்களவை சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் மற்றும் மாநிலங்களவை தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர் மற்றும் சட்டமன்ற சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் மற்றும் ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்ற கவுன்சில் தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர்.
 - பாகம் D: உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள்.
 - பாகம் E: இந்தியக் கணக்காயர் மற்றும் தணிக்கையாளர்-ஜெனரல்.
- **முக்கியத்துவம்:** உயர் அரசியலமைப்புச் செயல்முறையாளர்களுக்கு நிதி சுதந்திரத்தையும் கண்ணியத்தையும் உறுதி செய்கிறது, அவர்களின் ஊதியங்களை நிர்ணயிப்பதன் மூலம் (அவை தொகுப்பு நிதியிலிருந்து வசூலிக்கப்படுகின்றன மற்றும் பாராளுமன்றம்/சட்டமன்றத்தின் வாக்குக்கு உட்பட்டவை அல்ல, அனுமதிக்கப்படும் படிகள் தவிர). இந்த விதிகள் இந்த அலுவலகங்களை அரசியல் தாக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாக வைத்திருக்க நோக்கம் கொண்டவை.

மூன்றாவது அட்டவணை (Third Schedule)

- **தொடர்புடைய சரத்துகள்:** 75(4), 99, 124(6), 148(2), 164(3), 188, மற்றும் 219.
- **உள்ளடக்கம்:** பின்வருவனவற்றிற்கான உறுதிமொழிகள் அல்லது உறுதிமொழிகளின் படிவங்களைக் கொண்டுள்ளது:
 1. மத்திய அமைச்சர்கள்.
 2. பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கான வேட்பாளர்கள்.
 3. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் (எம்.பி.க்கள்).
 4. உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள்.
 5. இந்தியக் கணக்காயர் மற்றும் தணிக்கையாளர்-ஜெனரல்.
 6. மாநில அமைச்சர்கள்.
 7. மாநில சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கான வேட்பாளர்கள்.
 8. மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்.
 9. உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள்.
- **உறுதிமொழிகளின் முக்கிய கூறுகள்:** பொதுவாக இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு விசுவாசம் செலுத்துதல், இந்தியாவின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டைப் பேணுதல், கடமைகளை

IYACHAMY ACADEMY

நேர்மையாகவும் மனசாட்சியுடனும் நிறைவேற்றுதல், மற்றும் அச்சம் அல்லது சார்பு, பாசம் அல்லது வெறுப்பு இல்லாமல் அனைத்து மக்களுக்கும் சரியானதைச் செய்தல் ஆகியவை அடங்கும்.

- **முக்கியத்துவம்:** உறுதிமொழிகள் மற்றும் உறுதிமொழிகள் அரசியலமைப்புச் செயல்முறையாளர்களை தங்கள் கடமைகளுக்கும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கும் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு உறுதியான உறுதிமொழிகளாகும். அவை அரசியலமைப்புவாதம் மற்றும் பொறுப்புடைமை கொள்கைகளை வலுப்படுத்துகின்றன.

நான்காவது அட்டவணை (Fourth Schedule)

- **தொடர்புடைய சரத்துகள்:** 4(1) மற்றும் 80(2).
- **உள்ளடக்கம்:** மாநிலங்களவையில் (மாநிலக் கவுன்சில்) மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு இடங்களை ஒதுக்குவது தொடர்பானவை.
- **ஒதுக்கீட்டின் அடிப்படை:** இடங்கள் மக்கள்தொகை அடிப்படையில் ஒதுக்கப்படுகின்றன, ஆனால் கண்டிப்பாக விகிதாசாரமாக அல்ல. சிறிய மாநிலங்களுக்கு குறைந்தபட்ச பிரதிநிதித்துவம் உள்ளது, அதே நேரத்தில் பெரிய மாநிலங்களுக்கு அதிக இடங்கள் உள்ளன. இது கூட்டாட்சி சமத்துவம் மற்றும் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவம் ஆகிய கொள்கைகளுக்கு இடையிலான சமநிலையை பிரதிபலிக்கிறது.
- **திருத்தங்கள்:** மாநிலங்களின் மக்கள்தொகையில் மாற்றங்கள் அல்லது மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பு (எ.கா., புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குதல்) இடங்களை மீண்டும் ஒதுக்குவதற்கும், இதனால் இந்த அட்டவணைக்கு ஒரு திருத்தத்திற்கும் வழிவகுக்கலாம். அத்தகைய திருத்தங்கள் பாராளுமன்றத்தால் சரத்து 4 இன் கீழ் ஒரு எளிய பெரும்பான்மையால் செய்யப்படலாம் மற்றும் சரத்து 368 இன் நோக்கத்திற்காக அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களாகக் கருதப்படுவதில்லை.
- **முக்கியத்துவம்:** பாராளுமன்றத்தின் மேல் சபையில் மாநிலங்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்கிறது, இது இந்திய கூட்டாட்சியின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். மாநிலங்களவை மாநில நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு சபையாக செயல்படுகிறது.

ஐந்தாவது அட்டவணை (Fifth Schedule)

- **தொடர்புடைய சரத்து:** 244(1).
- **உள்ளடக்கம்:** அசாம், மேகாலயா, திரிபுரா மற்றும் மிசோரம் மாநிலங்கள் தவிர வேறு எந்த மாநிலத்திலும் உள்ள பட்டியல் பகுதிகள் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினரின் நிர்வாகம் மற்றும் கட்டுப்பாடு தொடர்பான விதிகளைக் கொண்டுள்ளது.
- **முக்கிய விதிகள்:**
 - **பட்டியல் பகுதிகளைப் பிரகடனப்படுத்துதல்:** எந்தப் பகுதியையும் பட்டியல் பகுதியாகப் பிரகடனப்படுத்த குடியரசுத் தலைவருக்கு அதிகாரம் உண்டு. குடியரசுத் தலைவர் அதன் பகுதியையும் அதிகரிக்கலாம் அல்லது குறைக்கலாம், அதன் எல்லைகளை மாற்றலாம், அத்தகைய அறிவிப்பை ரத்து செய்யலாம், அல்லது எந்தப் பட்டியல் பகுதியையும் மறுவரையறை செய்து புதிய உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கலாம், ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்தின் ஆளுநருடன் கலந்தாலோசித்த பின்னரே.
 - **மாநில மற்றும் யூனியனின் நிர்வாக அதிகாரம்:** ஒரு மாநிலத்தின் நிர்வாக அதிகாரம் அதில் உள்ள பட்டியல் பகுதிகளுக்கும் பொருந்தும். யூனியனின் நிர்வாக அதிகாரம் அத்தகைய பகுதிகளின் நிர்வாகம் குறித்து மாநிலத்திற்கு வழிகாட்டுதல்களை வழங்குவதற்கும் பொருந்தும்.

IYACHAMY ACADEMY

- **பழங்குடியினர் ஆலோசனைக் குழு (டி.ஏ.சி):** பட்டியல் பகுதிகளைக் கொண்ட ஒவ்வொரு மாநிலமும் ஒரு டி.ஏ.சி.யை நிறுவ வேண்டும் (பட்டியல் பழங்குடியினர் உள்ள ஆனால் பட்டியல் பகுதிகள் இல்லாத மாநிலங்களிலும், குடியரசுத் தலைவர் உத்தரவிட்டால், நிறுவப்படலாம்). இது 20 உறுப்பினர்களுக்கு மிகாமல் இருக்கும், அவர்களில் சுமார் மூன்றில் நான்கு பங்கு மாநில சட்டமன்றத்தில் உள்ள பட்டியல் பழங்குடியினரின் பிரதிநிதிகளாக இருப்பார்கள். கவர்னரால் அதற்கு அனுப்பப்படக்கூடிய மாநிலத்திலுள்ள பட்டியல் பழங்குடியினரின் நலன் மற்றும் முன்னேற்றம் தொடர்பான விஷயங்களில் ஆலோசனை வழங்குவது அதன் கடமையாகும்.
- **பட்டியல் பகுதிகளுக்குப் பொருந்தும் சட்டம்:** பாராளுமன்றத்தின் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட சட்டமும் அல்லது மாநில சட்டமன்றத்தின் சட்டமும் ஒரு பட்டியல் பகுதிக்குப் பொருந்தாது அல்லது குறிப்பிட்ட மாற்றங்கள் மற்றும் விதிவிலக்குகளுடன் பொருந்தும் என்று உத்தரவிட கவர்னருக்கு அதிகாரம் உண்டு. கவர்னர் பழங்குடியினர் ஆலோசனைக் குழுவுடன் கலந்தாலோசித்த பிறகு, எந்தப் பட்டியல் பகுதியின் அமைதி மற்றும் நல்ல ஆட்சிக்கு ஒழுங்குமுறைகளையும் உருவாக்கலாம். அத்தகைய ஒழுங்குமுறைகள் பட்டியல் பழங்குடியினர் உறுப்பினர்களால் அல்லது அவர்களுக்கு இடையே நிலப் பரிமாற்றத்தைத் தடை செய்யவோ அல்லது கட்டுப்படுத்தவோ, நில ஒதுக்கீட்டை ஒழுங்குபடுத்தவோ, மற்றும் பணப் பழக்கத்தை ஒழுங்குபடுத்தவோ முடியும். அத்தகைய ஒழுங்குமுறைகளுக்கு குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் தேவை.
- **முக்கியத்துவம்:** பட்டியல் பழங்குடியினரின் பாதுகாப்பு மற்றும் நலன் மற்றும் பட்டியல் பகுதிகளின் நிர்வாகத்திற்கான ஒரு கட்டமைப்பை வழங்குகிறது, அவர்களின் தனித்துவமான தேவைகள் மற்றும் பாதிக்கப்படக்கூடிய தன்மைகளை அங்கீகரிக்கிறது.
- **குழு:** பூரியா குழு (1995) பரிந்துரைகள் பஞ்சாயத்துகள் (பட்டியல் பகுதிகளுக்கு விரிவாக்கம்) சட்டம், 1996 (பி.இ.எஸ்.ஏ) இன் விதிகளை வடிவமைப்பதில் முக்கியப் பங்காற்றின, இது பட்டியல் பகுதிகளில் கிராம சபைகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்க நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

ஆறாவது அட்டவணை (Sixth Schedule)

- **தொடர்புடைய சரத்துகள்:** 244(2) மற்றும் 275(1).
- **உள்ளடக்கம்:** அசாம், மேகாலயா, திரிபுரா மற்றும் மிசோரம் மாநிலங்களில் உள்ள பழங்குடியினர் பகுதிகளின் நிர்வாகம் தொடர்பான விதிகளைக் கொண்டுள்ளது.
- **காரணம்:** இந்த பகுதிகள் தனித்துவமான கலாச்சாரங்கள் மற்றும் வரலாற்று பின்னணிகளைக் கொண்டுள்ளன, அவற்றின் மரபுகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் சுயாட்சியை உறுதி செய்வதற்கும் ஒரு வேறுபட்ட நிர்வாக ஏற்பாட்டை அவசியமாக்குகின்றன.
- **முக்கிய அம்சங்கள்:**
 - **தன்னாட்சி மாவட்டங்கள் மற்றும் தன்னாட்சிப் பகுதிகள்:** இந்த நான்கு மாநிலங்களில் உள்ள பழங்குடியினர் பகுதிகள் தன்னாட்சி மாவட்டங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த தன்னாட்சி மாவட்டங்களை ஒழுங்கமைக்கவும் மறுசீரமைக்கவும் கவர்னருக்கு அதிகாரம் உண்டு. கவர்னர் ஒரு தன்னாட்சி மாவட்டத்திற்குள் தன்னாட்சிப் பகுதிகளையும் உருவாக்கலாம்.

IYACHAMY ACADEMY

- **மாவட்டக் கவுன்சில்கள் மற்றும் பிராந்தியக் கவுன்சில்கள்:** ஒவ்வொரு தன்னாட்சி மாவட்டத்திற்கும் ஒரு மாவட்டக் கவுன்சில் உள்ளது (30 உறுப்பினர்களுக்கு மிகாமல் இருக்கும், அவர்களில் 4 க்கு மிகாமல் கவர்னரால் நியமிக்கப்படுவார்கள், மீதமுள்ளவர்கள் வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்). ஒவ்வொரு தன்னாட்சிப் பகுதிக்கும் ஒரு தனி பிராந்தியக் கவுன்சிலும் உள்ளது.
- **கவுன்சில்களின் அதிகாரங்கள்:** இந்த கவுன்சில்கள் நிலம், காடுகள், கால்வாய் நீர், இடமாற்ற சாகுபடி, கிராம நிர்வாகம், சொத்துரிமை, திருமணம் மற்றும் விவாகரத்து, சமூக வழக்கங்கள் போன்ற சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களில் சட்டங்களை உருவாக்க அதிகாரம் கொண்டுள்ளன. இருப்பினும், அத்தகைய அனைத்து சட்டங்களுக்கும் கவர்னரின் ஒப்புதல் தேவை.
- அவை பழங்குடியினருக்கு இடையேயான வழக்குகள் மற்றும் வழக்குகளை விசாரிப்பதற்காக கிராம கவுன்சில்கள் அல்லது நீதிமன்றங்களை அமைக்கலாம். அவை ஆரம்பப் பள்ளிகள், மருந்தகங்கள், சந்தைகள் போன்றவற்றை நிறுவவோ, கட்டவோ அல்லது நிர்வகிக்கவோ முடியும். அவை நில வருவாயை மதிப்பிட்டு வசூலிக்கவும் மற்றும் சில குறிப்பிட்ட வரிகளை விதிக்கவும் அதிகாரம் பெற்றவை.
- பாராளுமன்றத்தின் சட்டங்கள் அல்லது மாநில சட்டமன்றத்தின் சட்டங்கள் தன்னாட்சி மாவட்டங்கள் மற்றும் தன்னாட்சிப் பகுதிகளுக்குப் பொருந்தாது அல்லது குறிப்பிட்ட மாற்றங்கள் மற்றும் விதிவிலக்குகளுடன் பொருந்தும்.
- **முக்கியத்துவம்:** இந்த குறிப்பிட்ட வடகிழக்கு மாநிலங்களில் உள்ள பழங்குடியினர் சமூகங்களுக்கு அதிக அளவிலான சுயாட்சியை வழங்குகிறது, அவர்களின் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மரபுகளுக்கு ஏற்ப தங்கள் விவகாரங்களை நிர்வகிக்க உதவுகிறது.
- **சேர்ப்பதற்கான கோரிக்கை:** குறிப்பிடத்தக்க பழங்குடியினர் மக்கள் தொகை கொண்ட பிற பகுதிகளிலிருந்து ஆறாவது அட்டவணையின் கீழ் சேர்க்கப்படுவதற்கான தொடர்ச்சியான கோரிக்கைகள் உள்ளன.

ஏழாவது அட்டவணை (Seventh Schedule)

- **தொடர்புடைய சரத்து:** 246.
- **உள்ளடக்கம்:** மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான சட்டமன்ற அதிகாரப் பங்கீட்டைக் கையாள்கிறது, மூன்று பட்டியல்களை வழங்குகிறது:
 - **பட்டியல் I - யூனியன் பட்டியல்:** இந்த பட்டியலில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள விஷயங்களில் சட்டங்களை உருவாக்க பாராளுமன்றத்திற்கு பிரத்தியேக அதிகாரம் உண்டு. தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயங்களைக் கொண்டுள்ளது.
 - **விஷயங்களின் எண்ணிக்கை:** முதலில் 97, இப்போது 100 விஷயங்கள் (எண்ணிடல் 97 வரை உள்ளது, 2A, 92A, 92B, 92C போன்ற சில சேர்க்கப்பட்டன).
 - **எடுத்துக்காட்டுகள்:** பாதுகாப்பு, வங்கி, வெளிவிவகாரங்கள், நாணயம், அணு ஆற்றல், காப்பீடு, மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு, இரயில்வே, அஞ்சல் மற்றும் தந்தி, குடியரிமை, மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தகம் மற்றும் வணிகம்.
 - **பட்டியல் II - மாநிலப் பட்டியல்:** மாநில சட்டமன்றங்களுக்கு இங்கு பட்டியலிடப்பட்டுள்ள விஷயங்களில் சட்டங்களை உருவாக்க பிரத்தியேக அதிகாரம் உண்டு (பொதுவாக). உள்ளூர் அல்லது பிராந்திய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயங்களைக் கொண்டுள்ளது.

IYACHAMY ACADEMY

- விஷயங்களின் எண்ணிக்கை: முதலில் 66, இப்போது 61 விஷயங்கள் (சில பொதுப் பட்டியலுக்கு மாற்றப்பட்டன).
- எடுத்துக்காட்டுகள்: பொது ஒழுங்கு, காவல்துறை, பொது சுகாதாரம் மற்றும் சுகாதாரம், விவசாயம், சிறைகள், உள்ளாட்சி அரசாங்கம், மீன்வளம், சந்தைகள், பந்தயம் மற்றும் சூதாட்டம்.
- பட்டியல் III - பொதுப் பட்டியல்: பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்கள் இரண்டும் இங்கு பட்டியலிடப்பட்டுள்ள விஷயங்களில் சட்டங்களை உருவாக்கலாம். இருப்பினும், ஒரு மத்திய சட்டம் மற்றும் ஒரு மாநில சட்டம் இடையே ஒரு மோதல் ஏற்பட்டால், மத்திய சட்டம் மேலோங்கும் (சரத்து 254), மாநில சட்டம் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலைப் பெற்றிருந்தால் அந்த மாநிலத்தில் மேலோங்கும் வரை.
 - விஷயங்களின் எண்ணிக்கை: முதலில் 47, இப்போது 52 விஷயங்கள் (ஐந்து விஷயங்கள் மாநிலப் பட்டியலிலிருந்து பொதுப் பட்டியலுக்கு 42வது திருத்தம், 1976 ஆல் மாற்றப்பட்டன: (அ) கல்வி, (ஆ) காடுகள், (இ) எடைகள் மற்றும் அளவுகள், (ஈ) காட்டு விலங்குகள் மற்றும் பறவைகள் பாதுகாப்பு, மற்றும் (உ) நீதி நிர்வாகம்; உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள் தவிர அனைத்து நீதிமன்றங்களின் அமைப்பு மற்றும் ஒழுங்கமைப்பு).
 - எடுத்துக்காட்டுகள்: குற்றவியல் சட்டம் மற்றும் நடைமுறை, சிவில் நடைமுறை, திருமணம் மற்றும் விவாகரத்து, தத்தெடுப்பு, திவால்நிலை மற்றும் கடனில்லாமை, தொழிற்சங்கங்கள், சமூக பாதுகாப்பு, மின்சாரம், பொருளாதார மற்றும் சமூக திட்டமிடல், மக்கள் தொகை கட்டுப்பாடு மற்றும் குடும்ப திட்டமிடல்.
- நீதமுள்ள அதிகாரங்கள் (சரத்து 248): மூன்று பட்டியல்களில் எதிலும் பட்டியலிடப்படாத விஷயங்கள் (நீதமுள்ள விஷயங்கள்) பாராளுமன்றத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இது ஒரு மையப்படுத்தும் போக்கைப் பிரதிபலிக்கிறது.
- முக்கியத்துவம்: சட்டமன்றத் திறமைகளைத் தெளிவாக வரையறுப்பதன் மூலம் இந்திய கூட்டாட்சியின் அடித்தளத்தை உருவாக்குகிறது, மோதல்களைக் குறைப்பதற்கும் திறமையான ஆட்சியை உறுதி செய்வதற்கும் நோக்கமாகக் கொண்டது.
- குழுக்கள்: சர்காரியா ஆணையம் மற்றும் புஞ்சி ஆணையம் கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சியை வலுப்படுத்த அதிகாரப் பங்கீடு மற்றும் இந்த பட்டியல்களில் உள்ள உள்ளீடுகள் குறித்து பரிந்துரைகளை வழங்கியுள்ளன.

எட்டாவது அட்டவணை (Eighth Schedule)

- தொடர்புடைய சரத்துகள்: 344(1) மற்றும் 351.
- உள்ளடக்கம்: இந்தியாவின் அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழிகளைக் குறிப்பிடுகிறது.
- அசல் மொழிகள்: முதலில், இது 14 மொழிகளைக் கொண்டிருந்தது.
- தற்போதைய மொழிகள்: தற்போது, இது 22 மொழிகளை அங்கீகரிக்கிறது. இவை:
 1. அசாமிய
 2. வங்காளம்
 3. போடோ (92வது திருத்தம், 2003 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது)
 4. டோக்ரி (92வது திருத்தம், 2003 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது)

IYACHAMY ACADEMY

5. குஜராத்தி
 6. ஹிந்தி
 7. கன்னடம்
 8. காஷ்மீரி
 9. கொங்கனி (71வது திருத்தம், 1992 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது)
 10. மைதிலி (92வது திருத்தம், 2003 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது)
 11. மலையாளம்
 12. மணிப்பூரி (71வது திருத்தம், 1992 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது)
 13. மராத்தி
 14. நேபாளி (71வது திருத்தம், 1992 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது)
 15. ஒடியா (முன்னர் ஒரியா, பெயர் 96வது திருத்தம், 2011 ஆல் மாற்றப்பட்டது)
 16. பஞ்சாபி
 17. சமஸ்கிருதம்
 18. சந்தாலி (92வது திருத்தம், 2003 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது)
 19. சிந்தி (21வது திருத்தம், 1967 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது)
 20. தமிழ்
 21. தெலுங்கு
 22. உருது
- **முக்கியத்துவம்:** எட்டாவது அட்டவணையில் அங்கீகாரம் அதிகாரப்பூர்வ அந்தஸ்தை வழங்குகிறது, இந்த மொழிகளின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கிறது, மற்றும் அலுவல் மொழி ஆணையத்தில் பிரதிநிதித்துவத்திற்கு தகுதியுடையதாகக்கிறது. சில அரசுப் பணிகளுக்கான வேட்பாளர்களும் இந்த மொழிகளில் தேர்வுகளை எழுத தேர்வு செய்யலாம். இது இந்தியாவின் மொழி பன்முகத்தன்மையை பிரதிபலிக்கிறது. சரத்து 351 யூனியனுக்கு ஹிந்தி மொழியைப் பரப்ப கடமை விதிக்கிறது, இதனால் அது இந்தியாவின் கூட்டு கலாச்சாரத்தின் அணைத்து கூறுகளுக்கும் ஒரு வெளிப்பாட்டு ஊடகமாக செயல்பட முடியும்.
 - **சேர்ப்பதற்கான கோரிக்கைகள்:** இந்த அட்டவணையில் மேலும் மொழிகளை (எ.கா., துளு, ராஜஸ்தானி) சேர்க்க தொடர்ச்சியான கோரிக்கைகள் உள்ளன.

ஒன்பதாவது அட்டவணை (Ninth Schedule)

- **தொடர்புடைய சரத்து:** 31பி.
- **உள்ளடக்கம்:** எந்தவொரு அடிப்படை உரிமைகளையும் மீறியதற்காக நீதிமன்றங்களில் கேள்வி கேட்க முடியாத மத்திய மற்றும் மாநில சட்டங்களின் பட்டியலைக் கொண்டுள்ளது.
- **தோற்றம்:** முதல் அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1951 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது, முக்கியமாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் ஜமீன்தாரி முறையை ஒழிப்பதற்கும். சரத்து 31பி, ஒன்பதாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தச் சட்டங்களும் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளும் எந்தவொரு அடிப்படை உரிமைகளுக்கும் முரணாக இருப்பதாகக் கூறி செல்லாததாகக் கருதப்பட மாட்டாது என்று கூறுகிறது.
- **நீதித்துறை ஆய்வு மற்றும் அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாடு:**

IYACHAMY ACADEMY

- ஆரம்பத்தில், ஒன்பதாவது அட்டவணையில் வைக்கப்பட்ட சட்டங்கள் நீதித்துறை மறுஆய்விலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டன.
- இருப்பினும், முக்கிய வழக்கான ஜ.ஆர். கோயல் எதிர் தமிழ்நாடு மாநிலம் (2007) (ஒன்பதாவது அட்டவணை வழக்கு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) இல், உச்ச நீதிமன்றம் ஏப்ரல் 24, 1973 (அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாட்டை முன்மொழிந்த கேசுவானந்த பாரதி தீர்ப்பின் தேதி) க்குப் பிறகு ஒன்பதாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்ட சட்டங்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை கட்டமைப்பை மீறினால் (எ.கா., அடிப்படை கட்டமைப்பின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் அடிப்படை உரிமைகளை மீறுவதன் மூலம்) நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டவை என்று தீர்ப்பளித்தது. "உரிமைகள் சோதனை" மற்றும் "உரிமையின் சாரம்" சோதனை பயன்படுத்தப்படும்.
- **தற்போதைய நிலை:** இந்த அட்டவணையில் ஏராளமான சட்டங்கள் உள்ளன, ஆனால் அவற்றின் பாதுகாப்பு இப்போது நிபந்தனைக்குட்பட்டது.
- **முக்கியத்துவம்:** சமூக-பொருளாதார சீர்திருத்தங்களை, குறிப்பாக விவசாய சீர்திருத்தங்களை, நீண்டகால சட்ட சவால்களிலிருந்து பாதுகாப்பதன் மூலம் துரிதப்படுத்த ஒரு கருவியாக இருந்தது. இருப்பினும், அதன் வரம்பு மற்றும் பயன்பாடு நீதித்துறையால் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை அம்சங்களின் மேலாதிக்கத்தைப் பேணுவதற்கு கணிசமாக மறுவிளக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பத்தாவது அட்டவணை (Tenth Schedule)

- **தொடர்புடைய சரத்துகள்:** 102(2) மற்றும் 191(2).
- **உள்ளடக்கம்:** கட்சித் தாவல் காரணமாக பாராளுமன்ற மற்றும் மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தகுதி நீக்கம் செய்வது தொடர்பான விதிகளைக் கொண்டுள்ளது. இது பிரபலமாக கட்சித் தாவல் தடுப்புச் சட்டம் என்று அறியப்படுகிறது.
- **தோற்றம்:** 52வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1985 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது.
- **கட்சித் தாவலுக்கான காரணங்கள்:**
 1. ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் கட்சியின் உறுப்பினர் பதவியை தானாக முன்வந்து துறத்தல்.
 2. அரசியல் கட்சியால் வழங்கப்பட்ட எந்தவொரு உத்தரவுக்கும் (விருப்புரிமை) மாறாக சபையில் வாக்களிப்பது அல்லது வாக்களிப்பதிலிருந்து விலகுவது, கட்சிக்கு முன் அனுமதி அல்லது 15 நாட்களுக்குள் ஒப்புதல் இல்லாமல்.
 3. ஒரு சுயேச்சை உறுப்பினர் தேர்தல் முடிந்த பிறகு எந்தவொரு அரசியல் கட்சியிலும் இணைவது.
 4. ஒரு நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர் பதவி ஏற்ற தேதியிலிருந்து ஆறு மாத காலத்திற்குப் பிறகு எந்தவொரு அரசியல் கட்சியிலும் இணைவது.
- **விதிவிலக்குகள் (அசல், சில இப்போது மாற்றியமைக்கப்பட்டன/நீக்கப்பட்டன):**
 - ஒரு அரசியல் கட்சியில் பிளவு காரணமாக கட்சித் தாவல் (குறைந்தபட்சம் மூன்றில் ஒரு பங்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு தனி குழுவை உருவாக்கியிருந்தால்) முன்னர் தகுதி நீக்கமாக இருக்கவில்லை. பிளவுக்கான இந்த விதி (பத்தி 3) 91வது திருத்தச் சட்டம், 2003 ஆல் நீக்கப்பட்டது, பிளவுகளை கட்சித் தாவலுக்கு எதிரான ஒரு செல்லுபடியாகும் பாதுகாப்பாக இல்லாமல் ஆக்கியது.

IYACHAMY ACADEMY

- அரசியல் கட்சிகளின் இணைப்பு காரணமாக கட்சித் தாவல் (சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்றக் கட்சியின் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்குக்கு குறையாதவர்கள் அத்தகைய இணைப்பிற்கு ஒப்புக்கொண்டிருந்தால்) இன்னும் ஒரு விதிவிலக்கு ஆகும்.
- முடிவெடுக்கும் அதிகாரம்: பத்தாவது அட்டவணையின் கீழ் தகுதி நீக்கம் தொடர்பான கேள்வி சபையின் தலைமை அதிகாரியால் (மக்களவை/சட்டமன்ற சபாநாயகர், மாநிலங்களவை/சட்டமன்ற கவுன்சிலின் தலைவர்) தீர்மானிக்கப்படுகிறது.
- நீதித்துறை மறுஆய்வு:
 - ஆரம்பத்தில், தலைமை அதிகாரியின் முடிவு இறுதியானது மற்றும் நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது அல்ல என்று கருதப்பட்டது.
 - இருப்பினும், கிஹோட்டோ ஹோல்லோஹன் எதிர் சச்சில்லு (1992) வழக்கில், உச்ச நீதிமன்றம் இந்த விதியை (நீதித்துறை மறுஆய்வைத் தடை செய்யும் அட்டவணையின் பத்தி 7) அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று கூறி ரத்து செய்தது, தலைமை அதிகாரியின் முடிவு ஒரு தீர்ப்பாயமாக செயல்படுகிறது மற்றும் கெட்ட எண்ணம், பிறழ்வு, இயற்கை நீதி விதிகளுக்கு இணங்காதது போன்ற காரணங்களுக்காக நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது என்று கூறியது. இருப்பினும், தலைமை அதிகாரி ஒரு முடிவை எடுப்பதற்கு முன் நீதித்துறை மறுஆய்வு கிடைக்கக்கூடாது என்று நீதிமன்றம் கூறியது.
- 91வது திருத்தச் சட்டம், 2003: பிளவு விதியை நீக்கியதுடன், இந்தத் திருத்தம் கட்சித் தாவல் காரணமாக தகுதி நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஒரு உறுப்பினர் ஒரு அமைச்சராக நியமிக்கப்படுவதற்கும் தகுதியற்றவர் என்றும் குறிப்பிட்டது. இது மத்திய மற்றும் மாநிலங்களில் அமைச்சர்கள் குழுவின் அளவை மக்களவை / மாநில சட்டமன்றத்தின் மொத்த பலத்தில் 15% ஆகவும் (சிறிய மாநிலங்களில் குறைந்தபட்சம் 12) குறைத்தது.
- முக்கியத்துவம்: பதவி ஆசை அல்லது பிற ஒத்த காரணங்களால் தூண்டப்பட்ட அரசியல் கட்சித் தாவல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது, இதன் மூலம் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையை மேம்படுத்துகிறது மற்றும் கட்சி ஒழுக்கத்தை வலுப்படுத்துகிறது.
- விமர்சனங்கள்: கட்சிக்குள் கருத்து வேறுபாடுகளைத் தடுப்பதற்கும், கட்சித் தலைமைக்கு அதிகப்படியான அதிகாரத்தை வழங்குவதற்கும், தலைமை அதிகாரிகள் சில சமயங்களில் வகிக்கும் பக்கச்சார்பான பங்குக்கும் இந்தச் சட்டம் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது. தேர்தல் ஆணையம் அல்லது குடியரசுத் தலைவர்/ஆளுநரிடம் முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தை ஒப்படைப்பது போன்ற இந்தச் சட்டத்தை சீர்திருத்துவது குறித்து தொடர்ச்சியான விவாதங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

பதினொன்றாவது அட்டவணை (Eleventh Schedule)

- தொடர்புடைய சரத்து: 243ஐ.
- உள்ளடக்கம்: பஞ்சாயத்துகளின் அதிகாரங்கள், அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்புகளைக் குறிப்பிடுகிறது. இது மாநில சட்டமன்றத்தால் பஞ்சாயத்துகளுக்கு வழங்கப்படக்கூடிய 29 செயல்பாட்டு விஷயங்களை பட்டியலிடுகிறது.
- தோற்றம்: 73வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1992 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது.
- விஷயங்களின் எடுத்துக்காட்டுகள்: விவசாயம், நில மேம்பாடு, சிறு பாசனம், கால்நடை வளர்ப்பு, மீன்வளம், சமூக காடுகள், சிறு வன உற்பத்தி, சிறுதொழில்கள், கிராமப்புற வீடமைப்பு, குடிநீர், சாலைகள், கிராமப்புற மின்மயமாக்கல், வறுமை ஒழிப்பு திட்டங்கள், கல்வி (ஆரம்ப மற்றும்

IYACHAMY ACADEMY

இடைநிலைப் பள்ளிகள் உட்பட), சுகாதாரம் மற்றும் சுகாதாரம், குடும்ப நலன், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாடு, சமூக நலன் (மாற்றுத்திறனாளிகள் மற்றும் மனவளர்ச்சி குன்றியோர் நலன் உட்பட), பொது விநியோக அமைப்பு, சமூக சொத்துக்களை பராமரித்தல்.

- **முக்கியத்துவம்:** பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அதிகாரப் பரவலுக்கான ஒரு உறுதியான விஷயங்களின் பட்டியலை வழங்குகிறது, அவற்றை உள்ளாட்சி சுயராஜ்யத்தின் துடிப்பான நிறுவனங்களாகவும் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக நீதிக்கான திட்டங்களைத் தயாரிக்கவும் செயல்படுத்துவதற்கும் உதவுகிறது. இருப்பினும், உண்மையான அதிகாரப் பரவலின் அளவு மாநிலத்திற்கு மாநிலம் மாறுபடுகிறது.

பன்னிரண்டாவது அட்டவணை (Twelfth Schedule)

- **தொடர்புடைய சரத்து:** 243டபிள்யூ.
- **உள்ளடக்கம்:** நகராட்சிகளின் அதிகாரங்கள், அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்புகளைக் குறிப்பிடுகிறது. இது மாநில சட்டமன்றத்தால் நகராட்சிகளுக்கு வழங்கப்படக்கூடிய 18 செயல்பாட்டு விஷயங்களை பட்டியலிடுகிறது.
- **தோற்றம்:** 74வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1992 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது.
- **விஷயங்களின் எடுத்துக்காட்டுகள்:** நகரத் திட்டமிடல் நகரத் திட்டமிடல் உட்பட, நிலப் பயன்பாடு மற்றும் கட்டிடங்கள் கட்டுவதை ஒழுங்குபடுத்துதல், சாலைகள் மற்றும் பாலங்கள், நீர் வழங்கல், பொது சுகாதாரம், சுகாதாரப் பாதுகாப்பு மற்றும் திடக்கழிவு மேலாண்மை, தீயணைப்பு சேவைகள், நகர்ப்புற காடுகள், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அம்சங்களை மேம்படுத்துதல், குடிசைப் பகுதி மேம்பாடு மற்றும் மேம்படுத்தல், நகர்ப்புற வறுமை ஒழிப்பு, பூங்காக்கள், தோட்டங்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள் போன்ற நகர்ப்புற வசதிகளை வழங்குதல், பிறப்பு மற்றும் இறப்பு பதிவு உட்பட முக்கியமான புள்ளிவிவரங்கள், தெரு விளக்குகள், வாகன நிறுத்துமிடங்கள், பேருந்து நிறுத்தங்கள் உள்ளிட்ட பொது வசதிகள்.
- **முக்கியத்துவம்:** நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகள் திறமையான சுயராஜ்ய அலகுகளாக செயல்படுவதற்கு ஒரு கட்டமைப்பை வழங்குகிறது, உள்ளூர் பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்யவும் நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கவும் உதவுகிறது. பதினொன்றாவது அட்டவணையைப் போலவே, இந்த செயல்பாடுகளின் உண்மையான அதிகாரப் பரவலும் மாநில சட்டத்தைப் பொறுத்தது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் திருத்த நடைமுறை

ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒரு வாழும் ஆவணமாக நிலைத்திருக்க, சமூகத்தின் மாறிவரும் தேவைகள் மற்றும் அபிவிருத்திகளுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்கும் திறன் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், ஆட்சிக்கு ஒரு நிலையான கட்டமைப்பை வழங்கும்போது, அதைத் திருத்துவதற்கான ஒரு வழிமுறையை உள்ளடக்கியது. இந்த நடைமுறை நெகிழாத்தன்மைக்கும் (அதன் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளைப் பாதுகாக்க) மற்றும் நெகிழ்வுத்தன்மைக்கும் (அவசியமான மாற்றங்களுக்கு இடமளிக்க) இடையில் ஒரு சமநிலையை ஏற்படுத்துகிறது.

திருத்தத்திற்கான காரணம்

- **மாற்றத்திற்கு இணங்கும் தன்மை:** சமூகம் வளரும்போது, புதிய சவால்கள் மற்றும் வாய்ப்புகள் உருவாகின்றன. அரசியலமைப்புச் சட்டம் இந்த மாறிவரும் சூழ்நிலைகளை சமாளிக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில், "இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை நாம் முடிந்தவரை உறுதியானதாகவும் நிரந்தரமான கட்டமைப்பாகவும்

IYACHAMY ACADEMY

உருவாக்க விரும்பினாலும், அரசியலமைப்புச் சட்டங்களில் நிரந்தரத்தன்மை இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட நெகிழ்வுத்தன்மை இருக்க வேண்டும். நீங்கள் எதையும் விரைப்பானதாகவும் நிரந்தரமானதாகவும் ஆக்கினால், ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி, ஒரு வாழும், உயிர்ச்சக்தி வாய்ந்த, கரிம மக்களின் வளர்ச்சியை நிறுத்திவிடுகிறீர்கள்" என்று கூறினார்.

- **குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்தல்:** எந்த அரசியலமைப்புச் சட்டமும் குறைபாடற்றது அல்ல. திருத்த செயல்முறை காலப்போக்கில் வெளிப்படக்கூடிய குறைபாடுகளை அல்லது இடைவெளிகளை சரிசெய்ய அனுமதிக்கிறது.
- **மக்கள் விருப்பத்தைப் பிரதிபலித்தல்:** திருத்தங்கள் பொதுக் கருத்து அல்லது சமூக விழுமியங்களில் ஏற்படும் மாற்றங்களைப் பிரதிபலிக்கலாம், அரசியலமைப்புச் சட்டம் அது ஆட்சி செய்யும் மக்களுக்குத் தொடர்ந்து பொருத்தமானதாக இருப்பதை உறுதி செய்கிறது.
- **புரட்சியைத் தடுத்தல்:** மிகவும் நெகிழா மற்றும் திருத்த முடியாத ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டம், மாறிவரும் சமூகத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தவறினால், அதைத் தூக்கி எறிய வழிவகுக்கலாம். தாமஸ் ஜெபர்சன் ஒவ்வொரு தலைமுறைக்கும் அதன் சொந்த சட்டங்களைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை இருக்க வேண்டும் என்று பிரபலமாக வாதிட்டார்.

அரசியலமைப்புச் சட்டம்: சரத்து 368 (பாகம் XX)

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை திருத்த பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் மற்றும் அதற்கான நடைமுறை முதன்மையாக அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பாகம் XX இல் உள்ள சரத்து 368 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

- **அசல் சரத்து 368:** அசல் சரத்து "அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான நடைமுறை" என்று தலைப்பிடப்பட்டது மற்றும் ஒப்பீட்டளவில் எளிமையான ஒரு கட்டமைப்பை வழங்கியது.
- **சரத்து 368 இன் பரிணாமம்:** சரத்து 368 இன் வரம்பு மற்றும் விளக்கம் நீதித்துறை தீர்ப்புகள் மற்றும் அரசியலமைப்புத் திருத்தங்கள் (குறிப்பாக 24வது மற்றும் 42வது திருத்தங்கள்) மூலம் கணிசமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.
 - **24வது திருத்தச் சட்டம், 1971:**
 - சரத்து 368 மற்றும் சரத்து 13 ஐ திருத்தியது.
 - சரத்து 368 இன் புறத் தலைப்பை "அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான நடைமுறை" என்பதிலிருந்து "அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்த பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் மற்றும் அதற்கான நடைமுறை" என்று மாற்றியது.
 - அடிப்படை உரிமைகள் உட்பட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எந்த ஒரு விதியையும் திருத்த பாராளுமன்றத்திற்கு வெளிப்படையாக அதிகாரம் அளித்தது.
 - குடியரசுத் தலைவர் ஒரு அரசியலமைப்புத் திருத்த மசோதாவுக்கு ஒப்புதல் அளிப்பதை கட்டாயமாக்கியது.
 - இந்தத் திருத்தம் கோலக்நாத் எதிர் பஞ்சாப் மாநிலம் (1967) வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் பாராளுமன்றம் அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்த முடியாது என்று தீர்ப்பளித்ததை முறியடிக்க இயற்றப்பட்டது.
- **முக்கிய சொற்றொடர்:** "பாராளுமன்றம், தனது அரசியலமைப்பு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, இந்த சரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடைமுறைக்கு இணங்க, இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எந்த ஒரு விதியையும் சேர்க்க, மாற்றியமைக்க அல்லது ரத்து செய்ய முடியும்." "அரசியலமைப்பு அதிகாரம்" என்ற

IYACHAMY ACADEMY

சொல், பாராளுமன்றம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தும்போது, தனது சாதாரண சட்டமன்ற அதிகாரத்திலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு நிலையில் செயல்படுகிறது என்பதைக் குறிக்கிறது.

திருத்த நடைமுறைகளின் வகைகள்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் அதன் விதிகள் திருத்தப்படக்கூடிய மூன்று வழிகளை வழங்குகிறது:

பாராளுமன்றத்தின் எளிய பெரும்பான்மையால் திருத்தம் (சரத்து 368 இன் வரம்புக்கு வெளியே) அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் பல விதிகளை பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் எளிய பெரும்பான்மையால், சாதாரண சட்டம் போலவே திருத்தலாம். இந்தத் திருத்தங்கள் சரத்து 368 இன் நோக்கங்களுக்காக அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் திருத்தங்களாகக் கருதப்படுவதில்லை.

- **நடைமுறை:** ஒவ்வொரு சபையிலும் கலந்துகொண்டு வாக்களிக்கும் உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மை தேவை.
- **எளிய பெரும்பான்மையால் திருத்தப்படக்கூடிய விதிகள்:**
 1. புதிய மாநிலங்களைச் சேர்ப்பது அல்லது நிறுவுதல் (சரத்து 2).
 2. புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் இருக்கும் மாநிலங்களின் பகுதிகள், எல்லைகள் அல்லது பெயர்களை மாற்றுதல் (சரத்து 3). (குறிப்பு: சரத்து 4(2) சரத்துகள் 2 மற்றும் 3 இன் கீழ் உள்ள சட்டங்கள் சரத்து 368 திருத்தங்கள் அல்ல என்று வெளிப்படையாகக் கூறுகிறது).
 3. மாநிலங்களில் சட்டமன்றக் கவுன்சில்களை ஒழித்தல் அல்லது உருவாக்குதல் (சரத்து 169). (முதலில் மாநில சட்டமன்றத்தில் சிறப்புப் பெரும்பான்மையால் ஒரு தீர்மானம் தேவை, பின்னர் பாராளுமன்றம் எளிய பெரும்பான்மையால் செயல்படுகிறது).
 4. இரண்டாவது அட்டவணை - குடியரசுத் தலைவர், ஆளுநர்கள், சபாநாயகர்கள், நீதிபதிகள் போன்றவற்றின் ஊதியங்கள், படிகள், சலுகைகள் போன்றவை.
 5. பாராளுமன்றத்தில் கோரம் (சரத்து 100(3)).
 6. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் சம்பளம் மற்றும் படிகள் (சரத்து 106).
 7. பாராளுமன்றத்தில் செயல்பாட்டு விதிகள் (சரத்து 118).
 8. பாராளுமன்றம், அதன் உறுப்பினர்கள் மற்றும் அதன் குழுக்களின் சிறப்புரிமைகள் (சரத்து 105(3)).
 9. பாராளுமன்றத்தில் ஆங்கில மொழி பயன்பாடு (சரத்து 120(2)).
 10. உச்ச நீதிமன்றத்தில் துணை நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை.
 11. உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அதிக அதிகார வரம்பு வழங்குதல்.
 12. அலுவல் மொழி பயன்பாடு (சரத்து 343(3)).
 13. குடியுரிமை - பெறுதல் மற்றும் முடிவுக்குக் கொண்டு வருதல் (சரத்து 11).
 14. பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களுக்கான தேர்தல்கள் (எ.கா., தொகுதிகளின் எல்லை நிர்ணயம்).
 15. யூனியன் பிரதேசங்கள்.
 16. ஐந்தாவது அட்டவணை - பட்டியல் பகுதிகள் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினர் நிர்வாகம்.
 17. ஆறாவது அட்டவணை - பழங்குடியினர் பகுதிகள் நிர்வாகம்.

பாராளுமன்றத்தின் சிறப்புப் பெரும்பான்மையால் திருத்தம் (சரத்து 368 இன் கீழ்)

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள பெரும்பாலான விதிகளை பாராளுமன்றத்தின் சிறப்புப் பெரும்பான்மையால் திருத்தலாம்.

- **நடைமுறை (சரத்து 368(2)):**

IYACHAMY ACADEMY

1. ஒரு திருத்தம் ஒரு மசோதாவை பாராளுமன்றத்தின் எந்த ஒரு சபையிலும் அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் மட்டுமே தொடங்கப்பட முடியும் (மாநில சட்டமன்றங்களில் அல்ல).
 2. மசோதாவை ஒரு அமைச்சர் அல்லது ஒரு தனி உறுப்பினர் அறிமுகப்படுத்தலாம் மற்றும் குடியரசுத் தலைவரின் முன் அனுமதி தேவையில்லை.
 3. மசோதா ஒவ்வொரு சபையிலும் சிறப்புப் பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும், இதன் பொருள்:
 - அந்த சபையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மை (அதாவது, 50 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக); மற்றும்
 - அந்த சபையில் கலந்துகொண்டு வாக்களிக்கும் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை. (மொத்த உறுப்பினர் என்பது காலியிடங்கள் அல்லது வருகை இல்லாதவர்கள் எதுவாக இருந்தாலும், சபையில் உள்ள மொத்த இருக்கைகளின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது).
 4. ஒவ்வொரு சபையும் மசோதாவை தனித்தனியாக நிறைவேற்ற வேண்டும். ஒரு அரசியலமைப்புத் திருத்த மசோதா குறித்து கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால், இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்திற்கு எந்தவித வழிவகையும் இல்லை (சரத்து 108 இன் கீழ் சாதாரண மசோதாக்களைப் போலல்லாமல்).
 5. இரு அவைகளாலும் முறையாக நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, மசோதா குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.
 6. குடியரசுத் தலைவர் மசோதாவுக்கு தனது ஒப்புதலை வழங்க வேண்டும். அவர் தனது ஒப்புதலை நிறுத்தி வைக்கவும் முடியாது அல்லது பாராளுமன்றத்தின் மறுபரிசீலனைக்கு மசோதாவைத் திருப்பி அனுப்பவும் முடியாது. (இது 24வது திருத்தச் சட்டம், 1971 ஆல் கட்டாயமாக்கப்பட்டது).
 7. குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்குப் பிறகு, மசோதா ஒரு சட்டமாகிறது (அதாவது, ஒரு அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம்), மற்றும் அரசியலமைப்புச் சட்டம் சட்டத்தின் விதிமுறைகளுக்கு இணங்க திருத்தப்படுகிறது.
- சிறப்புப் பெரும்பான்மையால் திருத்தப்படக்கூடிய விதிகள்:
 - அடிப்படை உரிமைகள் (பாகம் III).
 - அரசு கொள்கை வழிமுறை கோட்பாடுகள் (பாகம் IV).
 - முதல் மற்றும் மூன்றாவது வகைகளில் உள்ளடக்கப்படாத மற்ற அனைத்து விதிகள்.

பாராளுமன்றத்தின் சிறப்புப் பெரும்பான்மையால் மற்றும் மாநிலங்களின் ஒப்புதலுடன் திருத்தம் (சரத்து 368 இன் கீழ்)

அரசியல் அமைப்பின் கூட்டாட்சி அமைப்பு தொடர்பான அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் விதிகள் பாராளுமன்றத்தின் சிறப்புப் பெரும்பான்மையால் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களில் பாதியின் ஒப்புதலுடன் எளிய பெரும்பான்மையால் திருத்தப்படலாம்.

- நடைமுறை:

IYACHAMY ACADEMY

1. முதல் நான்கு படிகள் பாராளுமன்றத்தின் சிறப்புப் பெரும்பான்மையால் திருத்தம் செய்வதைப் போலவே இருக்கும் (அதாவது, எந்த ஒரு சபையிலும் அறிமுகம், ஒவ்வொரு சபையிலும் தனித்தனியாக சிறப்புப் பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றுதல்).
 2. பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் மசோதா நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, இது குறைந்தபட்சம் பாதி மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட வேண்டும்.
 3. இந்த ஒப்புதல் ஒவ்வொரு மாநில சட்டமன்றத்திலும் ஒரு எளிய பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் மூலம் இருக்க வேண்டும் (அதாவது, சபையில் கலந்துகொண்டு வாக்களிக்கும் உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மை).
 4. மசோதாவுக்கு மாநிலங்கள் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டிய குறிப்பிட்ட காலவரம்பு எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை.
 5. அவசியமான மாநில ஒப்புதல்கள் பெறப்பட்டவுடன், மசோதா குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.
 6. குடியரசுத் தலைவர் தனது ஒப்புதலை வழங்க வேண்டும்.
- **மாநில ஒப்புதல் தேவைப்படும் விதிகள் (கூட்டாட்சி விதிகள்):**
 1. குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் மற்றும் அதன் முறை (சரத்துகள் 54, 55).
 2. யூனியனின் நிர்வாக அதிகார வரம்பு (சரத்து 73).
 3. மாநிலங்களின் நிர்வாக அதிகார வரம்பு (சரத்து 162).
 4. உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள் (பாகம் V, அத்தியாயம் IV மற்றும் பாகம் VI, அத்தியாயம் V இல் உள்ள விதிகள் - எ.கா., அவற்றின் அமைப்பு, ஒழுங்கமைப்பு, அதிகார வரம்பு, அதிகாரங்கள் தொடர்பானவை).
 5. யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே சட்டமன்ற அதிகாரப் பங்கீடு (ஏழாவது அட்டவணையில் உள்ள எந்தப் பட்டியலும்).
 6. பாராளுமன்றத்தில் மாநிலங்களின் பிரதிநிதித்துவம் (எ.கா., நான்காவது அட்டவணையை பாதிக்கும் விஷயங்கள்).
 7. சரத்து 368 இன் விதிகள் (அதாவது, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்த பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் மற்றும் அதற்கான நடைமுறை).

பாராளுமன்றத்தின் திருத்தம் அதிகாரத்தின் வரம்பு: அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாடு

சரத்து 368 இன் கீழ் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்த பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் முழுமையானதா அல்லது வரையறுக்கப்பட்டதா என்பது ஒரு தீவிர அரசியலமைப்பு விவாதம் மற்றும் நீதித்துறை ஆய்வுக்கு உட்பட்டது.

- **சங்கரி பிரசாத் எதிர் இந்திய யூனியன் (1951):** உச்ச நீதிமன்றம் அடிப்படை உரிமைகள் உட்பட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எந்தப் பகுதியையும் திருத்த பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தியது. சரத்து 13(2) இல் உள்ள 'சட்டம்' என்ற சொல் சாதாரண சட்டங்களை மட்டுமே குறிக்கிறது, அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டங்களை அல்ல என்று அது கூறியது.
- **சஜ்ஜன் சிங் எதிர் ராஜஸ்தான் மாநிலம் (1965):** நீதிமன்றம் தனது முந்தைய நிலைப்பாட்டை மீண்டும் வலியுறுத்தியது. இருப்பினும், நீதிபதிகள் ஹிதாயத்துல்லா மற்றும் முதோல்கர் அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்த பாராளுமன்றத்தின் கட்டுப்படுத்தப்படாத அதிகாரம் குறித்து சந்தேகம் வெளிப்படுத்தினர்.

IYACHAMY ACADEMY

- **கோலக்நாத் எதிர் பஞ்சாப் மாநிலம் (1967):** ஒரு முக்கிய 6:5 பெரும்பான்மை தீர்ப்பில், உச்ச நீதிமன்றம் தனது முந்தைய முடிவுகளை ரத்து செய்து பின்வருமாறு கூறியது:
 - அடிப்படை உரிமைகள் "மேம்பட்டவை மற்றும் மாறாதவை" மற்றும் அடிப்படை உரிமைகளை சுருக்கவோ அல்லது பறிக்கவோ பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை.
 - ஒரு அரசியலமைப்புத் திருத்தமும் சரத்து 13(2) இன் பொருளில் ஒரு 'சட்டம்' ஆகும்.
 - அடிப்படை உரிமைகள் திருத்தப்பட வேண்டுமானால், ஒரு புதிய அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை கூட்டப்பட வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் பரிந்துரைத்தது.
- **பாராளுமன்றத்தின் பதில்: 24வது திருத்தச் சட்டம், 1971:** முன்னரே விவரிக்கப்பட்டது போல, இந்தத் திருத்தம் அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்தும் அதிகாரத்தை பாராளுமன்றத்திற்கு மீட்டெடுக்க முயன்றது.
- **கேசவானந்த பாரதி எதிர் கேரள மாநிலம் (1973) - திருப்புமுனை தருணம்:**
 - 13 நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு (இதுவரை இல்லாத மிகப்பெரியது) மூலம் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட இந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க வழக்கு, அடிப்படை உரிமைகளின் திருத்தக் கூடிய தன்மை தொடர்பாக கோலக்நாத் வழக்கை ரத்து செய்தது.
 - இது 24வது திருத்தச் சட்டத்தின் செல்லுபடியை உறுதிப்படுத்தியது, இதன் மூலம் அடிப்படை உரிமைகள் உட்பட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எந்தப் பகுதியையும் திருத்த பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தியது.
 - இருப்பினும், நீதிமன்றம், ஒரு குறுகிய பெரும்பான்மையால் (7:6), அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாட்டை (அல்லது அடிப்படை அம்சங்கள்) முன்மொழிந்தது.
 - **அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாடு:** அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எந்த ஒரு விதியையும் திருத்த பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருந்தாலும், இந்த அதிகாரம் வரம்பற்றது அல்ல என்று நீதிமன்றம் கூறியது. பாராளுமன்றம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 'அடிப்படை அமைப்பை' அல்லது 'அடிப்படை அம்சங்களை' மாற்ற முடியாது.
 - 'அடிப்படை அமைப்பு' எதைக் கொண்டுள்ளது என்பது விரிவாக வரையறுக்கப்படவில்லை, ஆனால் எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் விளக்கப்பட்டது: அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மேலாதிக்கம், குடியரசு மற்றும் ஜனநாயக ஆட்சி வடிவம், மதச்சார்பற்ற தன்மை, அதிகாரப் பிரிப்பு, கூட்டாட்சித் தன்மை, அடிப்படை உரிமைகளால் பாதுகாக்கப்பட்ட தனிநபரின் கண்ணியம், பாராளுமன்ற அமைப்பு, நாட்டின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு, சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்கள், நீதித்துறையின் சுதந்திரம், சட்டத்தின் ஆட்சி, நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம். பட்டியல் விளக்கக்காட்சி மட்டுமே மற்றும் முழுமையானது அல்ல, மேலும் நீதிமன்றம் அதை அடுத்தடுத்த தீர்ப்புகளில் சேர்த்துள்ளது.
- **இந்திரா நேரு காந்தி எதிர் ராஜ் நேரன் (1975) (தேர்தல் வழக்கு):** உச்ச நீதிமன்றம் அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்தி சரத்து 329-ஏ இன் பிரிவு (4) (39வது திருத்தச் சட்டம், 1975 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது) ஐ ரத்து செய்தது, இது பிரதமர் மற்றும் சபாநாயகரின் தேர்தலை நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு அப்பால் வைக்க முயன்றது. இது சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்கள், சட்டத்தின் ஆட்சி மற்றும் நீதித்துறை மறுஆய்வை மீறுவதாக நீதிமன்றம் கண்டறிந்தது, இவை அடிப்படை அம்சங்கள்.
- **பாராளுமன்றத்தின் பதில்: 42வது திருத்தச் சட்டம், 1976 (மினி-அரசியலமைப்புச் சட்டம்):**

IYACHAMY ACADEMY

- பல மாற்றங்களில், சரத்து 368 ஐ திருத்தியது, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்த பாராளுமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அதிகாரத்திற்கு எந்தவித வரம்பும் இல்லை என்றும், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எந்தத் திருத்தமும் (அடிப்படை உரிமைகள் உட்பட) எந்த நீதிமன்றத்திலும் எந்தக் காரணத்திற்காகவும் கேள்வி கேட்கப்பட மாட்டாது என்றும் அறிவித்தது.
- **மினர்வா மில்ஸ் லிமிடெட் எதிர் இந்திய யூனியன் (1980):**
 - உச்ச நீதிமன்றம் 42வது திருத்தத்தின் இந்த விதிகளை (சரத்து 368 இன் பிரிவுகள் (4) மற்றும் (5)) அடிப்படை கட்டமைப்பை மீறுவதாகக் கூறி ரத்து செய்தது.
 - பாராளுமன்றத்தின் வரையறுக்கப்பட்ட திருத்தும் அதிகாரமே அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு அடிப்படை அம்சம் என்று நீதிமன்றம் கூறியது. பாராளுமன்றம் தனது வரையறுக்கப்பட்ட திருத்தும் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, அந்த அதிகாரத்தையே ஒரு முழுமையான அதிகாரமாக விரிவாக்க முடியாது.
 - நீதித்துறை மறுஆய்வின் முக்கியத்துவத்தை ஒரு அடிப்படை அம்சமாக மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியது.
 - அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வழிமுறை கோட்பாடுகளுக்கு இடையிலான நல்லிணக்கம் மற்றும் சமநிலையை ஒரு அடிப்படை அம்சமாக வலியுறுத்தியது.
- **வாமன் ராவ் எதிர் இந்திய யூனியன் (1981):** ஏப்ரல் 24, 1973 (கேசுவானந்த பாரதி தீர்ப்பின் தேதி) க்குப் பிறகு இயற்றப்பட்ட அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களுக்கு மட்டுமே அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாடு எதிர்காலத்திலிருந்து பொருந்தும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் தெளிவுபடுத்தியது.
- **அடுத்தடுத்த வழக்குகள்:** அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாடு பல அடுத்தடுத்த வழக்குகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது, எ.கா., எஸ்.ஆர். பொம்மை எதிர் இந்திய யூனியன் (1994) (கூட்டாட்சி, மதச்சார்பின்மை அடிப்படை அம்சங்களாக); எல். சந்திர குமார் எதிர் இந்திய யூனியன் (1997) (சரத்து 226/227 இன் கீழ் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம் அடிப்படை அம்சமாக); ஐ.ஆர். கோயல் எதிர் தமிழ்நாடு மாநிலம் (2007) (அடிப்படை கட்டமைப்பை மீறினால் ஒன்பதாவது அட்டவணையில் உள்ள சட்டங்கள் பாதுகாப்பற்றவை).

திருத்த நடைமுறை மீதான விமர்சனம்

அதன் நெகிழ்வுத்தன்மை மற்றும் நெகிழாத்தன்மையின் கலவை இருந்தபோதிலும், திருத்த நடைமுறை சில விமர்சனங்களை எதிர்கொண்டுள்ளது:

1. **சிறப்பு அமைப்புக்கு வழிவகை இல்லை:** சில நாடுகளைப் போலல்லாமல் (எ.கா., அமெரிக்கா, திருத்தங்களை முன்மொழிவதற்கு ஒரு அரசியலமைப்பு மாநாடு தேவைப்படுகிறது, அல்லது மாநிலங்களில் மாநாடுகளால் ஒப்புதல்), அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு ஒரு அரசியலமைப்பு மாநாடு போன்ற ஒரு சிறப்பு அமைப்புக்கு எந்தவித வழிவகையும் இல்லை. அரசியலமைப்பு அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திடம் (மற்றும் சில சந்தர்ப்பங்களில் மாநில சட்டமன்றங்களிடம்) ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது, இது முதன்மையாக ஒரு சட்டமன்ற அமைப்பாகும்.
2. **பாராளுமன்றத்திடம் பிரத்தியேக அதிகாரம் (பெரும்பாலும்):** திருத்தங்களைத் தொடங்குவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு மட்டுமே அதிகாரம் உண்டு. மாநில சட்டமன்றங்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக எந்தவொரு மசோதா அல்லது முன்மொழிவையும் தொடங்க முடியாது,

IYACHAMY ACADEMY

மாநிலங்களில் சட்டமன்றக் கவுன்சில்களை உருவாக்க அல்லது ஒழிக்க பாராளுமன்றத்தைக் கோரும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதைத் தவிர (சரத்து 169), இது சரத்து 368 இன் கீழ் ஒரு திருத்தம் அல்ல.

3. **ஒப்புதலில் மாநில முன்முயற்சி இல்லாமை:** சில கூட்டாட்சித் திருத்தங்களுக்கு மாநிலங்கள் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும், ஆனால் அதற்கு காலவரம்பை நிர்ணயிக்க முடியாது, அல்லது பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட திருத்த மசோதாவிற்கு மாற்றங்களை முன்மொழிய முடியாது. அவர்கள் அதை முழுமையாக ஏற்க வேண்டும் அல்லது நிராகரிக்க வேண்டும்.
4. **கூட்டுக் கூட்டத்திற்கு வழிவகை இல்லை:** ஒரு திருத்த மசோதா குறித்து பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளுக்கும் இடையே ஒரு முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டால், அதைத் தீர்க்க ஒரு கூட்டுக் கூட்டத்தை நடத்துவதற்கு எந்தவித வழிவகையும் இல்லை. இது சர்ச்சைக்குரிய திருத்தங்களை நிறைவேற்றுவதை கடினமாக்கும்.
5. **"அடிப்படை அமைப்பு" தெளிவின்மை:** அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாடு, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மையத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு முக்கியமானதாக இருந்தாலும், அதன் தெளிவின்மை மற்றும் ஒரு அடிப்படை அம்சத்தை எதைக் கொண்டுள்ளது என்பதை விளக்குவதற்கு நீதித்துறைக்கு அதிக அதிகாரம் அளிப்பதாக விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், ஆதரவாளர்கள் இது சாத்தியமான சட்டமன்ற வரம்பு மீறலுக்கு ஒரு அவசியமான சரிபார்ப்பு என்று வாதிடுகின்றனர்.
6. **ஆளும் கட்சியின் ஆதிக்கம்:** ஆளும் கட்சிக்கு பாராளுமன்றத்தில் (மற்றும் பல மாநில சட்டமன்றங்களில்) கணிசமான பெரும்பான்மை இருந்தால், அது பரந்த ஒருமித்த கருத்து இல்லாமல் திருத்தங்களை நிறைவேற்ற முடியும்.
7. **சாதாரண சட்டத்திற்கு ஒத்த நடைமுறை:** சிறப்புப் பெரும்பான்மைத் தேவை (மற்றும் கூட்டாட்சி விதிகளுக்கான மாநில ஒப்புதல்) தவிர, ஒரு திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்கான சட்டமன்ற நடைமுறை ஒரு சாதாரண மசோதாவைப் போலவே இருக்கும். ஒரு தனித்துவமான மற்றும் கடுமையான செயல்முறை பொருத்தமானதாக இருக்கலாம் என்று சிலர் வாதிடுகின்றனர்.

திருத்த நடைமுறையின் முக்கியத்துவம்

- **மாற்றத்திற்கு இணங்கும் தன்மை மற்றும் பின்னடைவு:** இந்த நடைமுறை இந்தியாவின் மாறிவரும் சமூக-பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நிலைப்பாடுக்கு ஏற்ப அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க அனுமதித்துள்ளது, இது உலகில் அடிக்கடி திருத்தப்படும் அரசியலமைப்புச் சட்டங்களில் ஒன்றாகும், இருப்பினும் இது நிலைத்து நிற்கிறது.
- **முக்கிய விழுமியங்களைப் பாதுகாத்தல்:** திருத்த நடைமுறையில் வாசிக்கப்பட்ட அடிப்படை அமைப்பு கோட்பாடு, அரசியலமைப்புச் சட்டம் மாற முடியும் என்றாலும், அதன் அடிப்படை அடையாளம் மற்றும் முக்கிய ஜனநாயக விழுமியங்கள் பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதி செய்துள்ளது.
- **கூட்டாட்சி சமநிலை:** சில திருத்தங்களுக்கு மாநில ஒப்புதல் தேவைப்படுவது அரசியல் அமைப்பின் கூட்டாட்சித் தன்மை மதிக்கப்படுவதை உறுதி செய்கிறது, இருப்பினும் விமர்சகர்கள் மையத்தின் ஆதிக்கத்தை சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.
- **அரசியல் இயக்கவியலின் பிரதிபலிப்பு:** இந்தியாவில் அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களின் வரலாறு அரசியல் வளர்ச்சிகள், நீதித்துறை விளக்கங்கள் மற்றும் அரசின் பல்வேறு உறுப்புகளுக்கு இடையேயான தொடர்ச்சியான உரையாடலுடன் நெருக்கமாகப் பிணைந்துள்ளது.

அறிஞரின் பார்வை:

கிரான்வில்லே ஆஸ்டின் இந்திய திருத்த செயல்முறையை "அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மிகவும் திறமையாகக் கருத்தில் கொள்ளப்பட்ட அம்சங்களில் ஒன்று. இது திருத்தத்தை கடினமாக்கும் அளவுக்கு கடினமானதும் இல்லை, அல்லது எளிதான விளையாட்டுப் பொருளாக மாற்றும் அளவுக்கு நெகிழ்வானதும் இல்லை" என்று குறிப்பிட்டார். அவர் இதை ஒரு "பாராட்டத்தக்க நடைமுறைவாதி" அணுகுமுறை என்று விவரித்தார்.

யூனியன் மற்றும் அதன் பகுதி (The Union and its Territory)

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பாகம் I, சரத்துகள் 1 முதல் 4 வரை, யூனியன் மற்றும் அதன் பகுதியைக் கையாள்கிறது. இந்த சரத்துகள் நாட்டின் பெயர் மற்றும் பிரதேச வரம்பை வரையறுக்கின்றன, மேலும் புதிய மாநிலங்களைச் சேர்க்கவும், புதிய மாநிலங்களை உருவாக்கவும், இருக்கும் மாநிலங்களின் பகுதிகள், எல்லைகள் அல்லது பெயர்களை மாற்றவும் பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் வழங்குகின்றன. இந்த பாகம் இந்திய பிரதேச கட்டமைப்பு மற்றும் இந்திய கூட்டாட்சியின் தன்மையைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அடிப்படையாகும்.

சரத்து 1: யூனியனின் பெயர் மற்றும் பகுதி

சரத்து 1(1): "இந்தியா, அதாவது பாரதம், ஒரு மாநிலங்களின் யூனியனாக இருக்கும்."

- **நாட்டின் பெயர்:** இந்த விதி நாட்டின் பெயரை அறிவிக்கிறது, "இந்தியா" (அது சர்வதேச அளவில் அறியப்படும் நவீன பெயர்) மற்றும் "பாரதம்" (வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார முக்கியத்துவம் கொண்ட பண்டைய பெயர்) ஆகிய இரண்டையும் ஏற்றுக்கொள்கிறது. அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை பல்வேறு பெயர்களை விவாதித்து இந்த இரட்டைப் பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்தது.
- **அரசியல் அமைப்பின் வகை: "மாநிலங்களின் யூனியன்":**
 - இந்தச் சொற்றொடர் "மாநிலங்களின் கூட்டாட்சி" என்பதற்குப் பதிலாக உருவாக்கியவர்களால் வேண்டுமென்றே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.
 - வரைவுக் குழுவின் தலைவரான டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர், "மாநிலங்களின் யூனியன்" இரண்டு காரணங்களுக்காக விரும்பப்பட்டது என்று விளக்கினார்:
 1. இந்திய கூட்டாட்சி, மாநிலங்கள் ஒரு கூட்டாட்சியில் சேருவதற்கான ஒரு ஒப்பந்தத்தின் விளைவு அல்ல (ஆரம்பத்தில் சுதந்திரமான மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஒரு ஒப்பந்தத்தால் உருவான அமெரிக்க கூட்டாட்சியைப் போலல்லாமல்).
 2. கூறுகளாக உள்ள மாநிலங்களுக்கு யூனியனிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் சுதந்திரம் இல்லை. கூட்டாட்சி ஒரு யூனியன், ஏனெனில் அது அழியாதது.
 - இது இந்திய யூனியனின் நிரந்தரத்தன்மையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் குறிக்கிறது. நாடு கட்டமைப்பில் கூட்டாட்சித் தன்மையுடையதாக இருந்தாலும், அதன் ஒற்றுமைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

சரத்து 1(2): "மாநிலங்கள் மற்றும் அவற்றின் பிரதேசங்கள் முதல் அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி இருக்கும்."

- இந்த விதி மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் பெயர்கள் மற்றும் அவற்றின் பிரதேச வரம்புகள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையில் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன என்பதைக் குறிக்கிறது.
- முதல் அட்டவணை, எனவே, இந்தியாவின் பிரதேச அமைப்பைப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும், மேலும் மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்களின் எண்ணிக்கை அல்லது அவற்றின் பிரதேசங்களில் மாற்றம் ஏற்படும்போதெல்லாம் திருத்தப்படுகிறது.

சரத்து 1(3): "இந்தியாவின் பகுதி உள்ளடக்கியது -

(அ) மாநிலங்களின் பிரதேசங்கள்;

(ஆ) முதல் அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள யூனியன் பிரதேசங்கள்; மற்றும்

(இ) பெறப்படக்கூடிய பிற பிரதேசங்கள்."

- **"இந்தியாவின் பகுதி" எதிர் "இந்திய யூனியன்":**
 - "இந்தியாவின் பகுதி" என்பது "இந்திய யூனியன்" ஐ விட பரந்த வெளிப்பாடாகும்.
 - "இந்திய யூனியன்" யூனியனுடன் அதிகாரப் பங்கீட்டைக் கொண்ட மாநிலங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியது.
 - "இந்தியாவின் பகுதி" மாநிலங்களை மட்டுமல்லாமல், யூனியன் பிரதேசங்களையும் இந்தியாவால் எதிர்காலத்தில் பெறப்படக்கூடிய பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கியது.
- **பெறப்பட்ட பிரதேசங்கள்:** சர்வதேச சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறைகளின்படி இந்தியா வெளிநாட்டு பிரதேசங்களைப் பெற முடியும், அதாவது, cession (ஒப்பந்தம், கொள்முதல், பரிசு, குத்தகை அல்லது பொது வாக்கெடுப்புக்குப் பிறகு), ஆக்கிரமிப்பு (இதுவரை அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆட்சியாளரால் ஆக்கிரமிக்கப்படாதது), அல்லது வெற்றி அல்லது அடிபணிதல்.
 - **இந்தியாவுக்குப் பகுதியான பெறப்பட்ட பிரதேசங்களின் எடுத்துக்காட்டுகள்:** பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால், மாஹே மற்றும் யானம் (பிரான்ஸ் 1954 இல் விட்டுக்கொடுத்தது, முறையாக 1962 இல்); கோவா, டாமன் மற்றும் டியு (போர்ச்சுகீசியர்களிடமிருந்து 1961 இல் போலீஸ் நடவடிக்கை மூலம் பெறப்பட்டது); சிக்கிம் (1975 இல் இந்தியாவின் முழு மாநிலமாக ஆனது).
 - பெறப்பட்ட பிரதேசங்கள் ஆரம்பத்தில் இந்திய அரசால் "பெறப்பட்ட பிரதேசங்கள்" என நிர்வகிக்கப்படுகின்றன, பின்னர் யூனியன் பிரதேசங்களாகவோ அல்லது மாநிலங்களாகவோ அமைக்கப்படலாம், அல்லது இருக்கும் மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்களுடன் இணைக்கப்படலாம்.

சரத்து 2: புதிய மாநிலங்களைச் சேர்த்தல் அல்லது நிறுவதல்

சரத்து 2: "பாராளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் யூனியனில் புதிய மாநிலங்களைச் சேர்க்கலாம், அல்லது நிறுவலாம், அத்தகைய விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளின்படி அது பொருத்தமானதாகக் கருதுகிறது."

- இந்தச் சரத்து பாராளுமன்றத்திற்கு இரண்டு தனித்தனி அதிகாரங்களை வழங்குகிறது:
 1. **யூனியனில் புதிய மாநிலங்களைச் சேர்க்க அதிகாரம்:** இது ஏற்கனவே இருக்கும் மாநிலங்களைச் சேர்ப்பதைக் குறிக்கிறது (எ.கா., சிக்கிமின் ஆரம்பத்தில் ஒரு இணை மாநிலமாகச் சேர்க்கப்பட்டது, பின்னர் முழு மாநிலமாக).
 2. **புதிய மாநிலங்களை நிறுவ அதிகாரம்:** இது முன்னர் இல்லாத மாநிலங்களை நிறுவுவதைக் குறிக்கிறது (எ.கா., முன்னர் இந்தியாவின் பகுதியாக இல்லாத ஒரு பிரதேசத்திலிருந்து, அல்லது ஒரு பெறப்பட்ட பிரதேசத்திலிருந்து ஒரு மாநிலத்தை உருவாக்குதல்).
- **"அது பொருத்தமானதாகக் கருதும் அத்தகைய விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளின்படி":** இது பாராளுமன்றத்திற்கு பரந்த விருப்ப அதிகாரத்தை வழங்குகிறது.
- **சரத்து 3 இலிருந்து வேறுபாடு:** சரத்து 2 இந்திய யூனியனின் ஒரு பகுதியாக இல்லாத புதிய மாநிலங்களைச் சேர்ப்பது அல்லது நிறுவுவது தொடர்பானவை. சரத்து 3, மறுபுறம், இந்திய யூனியனில் இருக்கும் மாநிலங்களின் உருவாக்கம் அல்லது மாற்றங்களுடன் கையாள்கிறது.

- **எடுத்துக்காட்டு:** சிக்கிம் மாநிலத்தின் உருவாக்கம். 35வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1974, சரத்து 2ஏ மற்றும் பத்தாவது அட்டவணையைச் சேர்த்தது, சிக்கிமை ஒரு "இணை மாநிலமாக" ஆக்கியது. பின்னர், 36வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1975, சரத்து 2ஏ மற்றும் பத்தாவது அட்டவணையை ரத்து செய்தது, மற்றும் சிக்கிம் முதல் மற்றும் நான்காவது அட்டவணைகளைத் திருத்துவதன் மூலம் இந்திய யூனியனின் முழு மாநிலமாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

சரத்து 3: புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் இருக்கும் மாநிலங்களின் பகுதிகள், எல்லைகள் அல்லது பெயர்களை மாற்றுவதல்

சரத்து 3: "பாராளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் -

(அ) எந்த மாநிலத்திலிருந்தும் பகுதியைப் பிரிப்பதன் மூலம் அல்லது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட

மாநிலங்கள் அல்லது மாநிலங்களின் பகுதிகளை இணைப்பதன் மூலம் அல்லது எந்தப் பகுதியையும் எந்த

மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியுடன் இணைப்பதன் மூலம் ஒரு புதிய மாநிலத்தை உருவாக்கலாம்;

(ஆ) எந்த மாநிலத்தின் பகுதியையும் அதிகரிக்கலாம்;

(இ) எந்த மாநிலத்தின் பகுதியையும் குறைக்கலாம்;

(ஈ) எந்த மாநிலத்தின் எல்லைகளை மாற்றலாம்;

(உ) எந்த மாநிலத்தின் பெயரை மாற்றலாம்."

- இந்தச் சரத்து பாராளுமன்றத்திற்கு மாநிலங்களை உள்நாட்டில் மறுசீரமைக்க அதிகாரம் அளிக்கிறது. இந்த அதிகாரம் இந்தியாவை "அழியக்கூடிய மாநிலங்களின் அழியாத யூனியன்" என்ற கருத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. பாராளுமன்றம் இந்தியாவின் அரசியல் வரைபடத்தை தனது விருப்பப்படி மீண்டும் வரையலாம்.
- **சரத்து 3 இன் கீழ் ஒரு மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான நிபந்தனைகள்:**

இரண்டு நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்:

1. **குடியரசுத் தலைவரின் முன் பரிந்துரை:** மேற்கண்ட மாற்றங்களை முன்மொழியும் ஒரு மசோதா குடியரசுத் தலைவரின் முன் பரிந்துரையின் பேரில் மட்டுமே பாராளுமன்றத்தின் எந்த ஒரு சபையிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட முடியும்.
2. **மாநில சட்டமன்றத்திற்குப் பரிந்துரை:** அத்தகைய மசோதாவை அறிமுகப்படுத்த பரிந்துரைக்கும் முன், குடியரசுத் தலைவர் அந்த மசோதாவை அதன் பகுதி, எல்லைகள் அல்லது பெயர் பாதிக்கப்படும் மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்திற்கு, குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்ட காலத்திற்குள் அல்லது குடியரசுத் தலைவர் அனுமதிக்கக்கூடிய கூடுதல் காலத்திற்குள், அதன் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்காக அனுப்ப வேண்டும்.
 - **மாநிலத்தின் கருத்துக்களின் தன்மை:** குடியரசுத் தலைவர் (அல்லது பாராளுமன்றம்) மாநில சட்டமன்றத்தின் கருத்துக்களால் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. மாநில சட்டமன்றம் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் தனது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தவில்லை அல்லது முன்மொழியப்பட்ட மாற்றங்களுக்கு முரணான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினாலும் பாராளுமன்றம் மசோதாவுடன் தொடரலாம்.
 - ஒவ்வொரு முறையும் மசோதாவுக்கு ஒரு திருத்தம் நகர்த்தப்பட்டு பாராளுமன்றத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது மாநில சட்டமன்றத்திற்கு ஒரு புதிய பரிந்துரை செய்வது அவசியமில்லை.

IYACHAMY ACADEMY

- யூனியன் பிரதேசங்களின் விஷயத்தில், சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்றத்திற்கு (ஏதேனும் இருந்தால், டெல்லி அல்லது புதுச்சேரி போன்றவை) அத்தகைய பரிந்துரை தேவையில்லை, மற்றும் பாராளுமன்றம் பொருத்தமானதாகக் கருதும் எந்தவொரு நடவடிக்கையையும் தானாகவே எடுக்கலாம்.
- **பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் முழுமையானது:** மாநிலங்களை மறுசீரமைக்க பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் விரிவானது.
 - பாபுலால் பாரதே எதிர் பம்பாய் மாநிலம் (1960): உச்ச நீதிமன்றம் சரத்து 3 இன் கீழ் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தியது.
- **இந்தியப் பகுதியை ஒரு வெளிநாட்டு மாநிலத்திற்கு விட்டுக்கொடுத்தல்:**
 - ஒரு மாநிலத்தின் பகுதியைக் குறைக்க பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் (சரத்து 3 இன் கீழ்) இந்தியப் பகுதியை ஒரு வெளிநாட்டு நாட்டிற்கு விட்டுக்கொடுக்கும் அதிகாரத்தையும் உள்ளடக்குகிறது என்ற ஒரு முக்கிய கேள்வி எழுந்தது.
 - இன் ரீ பெருபாரி யூனியன் (I) (ஏ.ஐ.ஆர். 1960 எஸ்.சி. 845): இது பெருபாரி யூனியன் மற்றும் பிரதேசப் பரிமாற்றம் தொடர்பான இந்திய-பாகிஸ்தான் ஒப்பந்தம் (நேரு-நூன் ஒப்பந்தம்) செயல்படுத்துவது தொடர்பான சரத்து 143(1) இன் கீழ் ஒரு குடியரசுத் தலைவர் குறிப்பு ஆகும்.
 - மாநிலத்தின் பகுதியைக் குறைக்க பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் (சரத்து 3 இன் கீழ்) இந்தியப் பகுதியை ஒரு வெளிநாட்டு நாட்டிற்கு விட்டுக்கொடுப்பதை உள்ளடக்குவதில்லை என்று உச்ச நீதிமன்றம் கூறியது.
 - பிரதேசத்தை விட்டுக்கொடுத்தல் சரத்து 368 இன் கீழ் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதன் மூலம் மட்டுமே செய்யப்பட முடியும்.
 - இதன் விளைவாக, 9வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1960, மேற்குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தை பாகிஸ்தானுக்கு மாற்ற இயற்றப்பட்டது.
 - **உச்ச நீதிமன்றத்தால் பின்னர் தெளிவுபடுத்தப்பட்டது:** அடுத்தடுத்த வழக்குகளில், உச்ச நீதிமன்றம், மற்றொரு நாட்டுடன் ஒரு எல்லைப் பிணக்குத் தீர்வு இந்தியப் பகுதியை விட்டுக்கொடுப்பதை உள்ளடக்கியது அல்ல, மாறாக எல்லைகளை வரையறுப்பது அல்லது சரிசெய்வது மட்டுமே என்றால், அது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் இல்லாமல் ஒரு நிர்வாக நடவடிக்கை மூலம் செய்யப்படலாம் என்று தெளிவுபடுத்தியது. (எ.கா., மாகன்பாய் ஈஸ்வர்பாய் படேல் எதிர் இந்திய யூனியன், 1969, கட்சி விருது தொடர்பான).
 - 100வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 2015, இந்தியா சில பிரதேசங்களைப் பெறுவதற்கும், இந்திய மற்றும் வங்காளதேச அரசாங்கங்களுக்கு இடையே ஏற்பட்ட நில எல்லை ஒப்பந்தம் மற்றும் அதன் நெறிமுறைக்கு இணங்க வங்காளதேசத்திற்கு சில பிற பிரதேசங்களை மாற்றுவதற்கும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.

சரத்து 4: சரத்துகள் 2 மற்றும் 3 இன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் முதல் மற்றும் நான்காவது அட்டவணைகளின் திருத்தத்திற்கும், துணை, தற்செயலான மற்றும் அதன் விளைவாக ஏற்படும் விஷயங்களுக்கும் வழிவகை செய்யும்.

சரத்து 4(1): "சரத்து 2 அல்லது சரத்து 3 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தச் சட்டமும் முதல் அட்டவணை மற்றும் நான்காவது அட்டவணை திருத்தத்திற்கான அத்தகைய விதிகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அவை சட்டத்தின் விதிகளை நடைமுறைப்படுத்த அவசியமானவை, மேலும் அத்தகைய துணை, தற்செயலான மற்றும்

அதன் விளைவாக ஏற்படும் விதிகளைக் கொண்டிருக்கலாம் (பாராளுமன்றத்திலும், அத்தகைய சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மாநில அல்லது மாநிலங்களின் சட்டமன்றத்திலும் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பான விதிகள் உட்பட), பாராளுமன்றம் அவசியமாகக் கருதலாம்."

- இந்த விதி சரத்து 2 அல்லது 3 இன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட எந்தச் சட்டமும் முதல் அட்டவணை (மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் பெயர்கள் மற்றும் அவற்றின் பிரதேசங்கள்) மற்றும் நான்காவது அட்டவணை (மாநிலங்களவையில் இட ஒதுக்கீடு) ஆகியவற்றிற்கு இதன் விளைவாக ஏற்படும் திருத்தங்களை உள்ளடக்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துகிறது.
- இது பிற துணை, தற்செயலான மற்றும் அதன் விளைவாக ஏற்படும் விதிகளை அனுமதிக்கிறது.

சரத்து 4(2): "மேற்கூறிய எந்தச் சட்டமும் இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் திருத்தமாக சரத்து 368 இன் நோக்கங்களுக்காக கருதப்பட மாட்டாது."

- இது ஒரு முக்கியமான விதியாகும். இதன் பொருள், புதிய மாநிலங்களைச் சேர்ப்பது/நிறுவுவது அல்லது இருக்கும் மாநிலங்களை உருவாக்குவது/மாற்றுவது தொடர்பான சட்டங்கள் பாராளுமன்றத்தால் ஒரு எளிய பெரும்பான்மையால் மற்றும் சாதாரண சட்டமன்ற செயல்முறை மூலம் நிறைவேற்றப்படலாம்.
- அவை அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களுக்கான சரத்து 368 இன் கீழ் பரிந்துரைக்கப்பட்ட சிறப்புப் பெரும்பான்மை நடைமுறை தேவைப்படாது, அல்லது மாநிலங்களால் ஒப்புதல் தேவைப்படாது (அவை மாநில எல்லைகளை மாற்றியமைத்தாலும் அல்லது அவற்றின் பகுதியைக் குறைத்தாலும் கூட).
- இது இந்தியாவின் உள் அரசியல் வரைபடத்தை மறுசீரமைப்பதில் பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்ட நெகிழ்வுத்தன்மையை மேலும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் பரிணாமம்: வரலாற்றுப் பின்னணி மற்றும் மறுசீரமைப்பு இந்தியாவின் தற்போதைய அரசியல் வரைபடம் நீண்ட பரிணாம வளர்ச்சி மற்றும் மறுசீரமைப்பு செயல்முறையின் விளைவாகும், இது மொழி, கலாச்சார, நிர்வாக மற்றும் அரசியல் காரணிகளால் கணிசமாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

- **சமஸ்தானங்களின் ஒருங்கிணைப்பு:** சுதந்திரத்தின் போது, இந்தியா பிரிட்டிஷ் இந்திய மாகாணங்கள் மற்றும் பல சமஸ்தானங்களைக் கொண்டிருந்தது. சர்தார் வல்லபாய் படேல், வி.பி. மேனனின் உதவியுடன், இந்த சமஸ்தானங்களை இணைப்பு ஆவணங்கள், சமாதானம் மற்றும் சில சந்தர்ப்பங்களில் (ஹைதராபாத், ஜனாகத் போன்றவை) போலீஸ் நடவடிக்கை மூலம் இந்திய யூனியனுடன் ஒருங்கிணைப்பதில் ஒரு மாபெரும் பங்காற்றினார்.
- **அசல்நான்கு வகைப்பாடு (பாகம் ஏ, பி, சி, டி மாநிலங்கள் - முதல் அட்டவணை, 1950):**
 - **பாகம் ஏ மாநிலங்கள் (9):** பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் முன்னாள் கவர்னர்களின் மாகாணங்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவர்னர் மற்றும் மாநில சட்டமன்றத்தால் ஆளப்பட்டது.
 - **பாகம் பி மாநிலங்கள் (9):** முன்னாள் சமஸ்தானங்கள் அல்லது சிறிய சமஸ்தானங்களின் குழுக்கள், ஒரு ராஜ்பிரமுகர் (பொதுவாக முன்னாள் ஆட்சியாளர்) மற்றும் ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றத்தால் நிர்வகிக்கப்பட்டது.
 - **பாகம் சி மாநிலங்கள் (10):** முன்னாள் தலைமை ஆணையர்களின் மாகாணங்கள் மற்றும் சில சமஸ்தானங்கள், குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு தலைமை ஆணையரால் மையமாக நிர்வகிக்கப்பட்டது.
 - **பாகம் டி பிரதேசங்கள் (1):** அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகள், மத்திய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு துணைநிலை ஆளுநரால் நிர்வகிக்கப்பட்டது.

IYACHAMY ACADEMY

- **மொழிவாரி மறுசீரமைப்புக்கான கோரிக்கை:** குறிப்பாக தென்னிந்தியாவிலிருந்து, மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்களை மறுசீரமைக்க ஒரு வலுவான கோரிக்கை இருந்தது. சுதந்திரத்திற்கு முன்னர் காங்கிரஸ் கட்சி இந்த கோரிக்கையை ஆதரித்திருந்தது.
- **மாநில மறுசீரமைப்பு குறித்த குழுக்கள்:**
 - **தார் ஆணையம் (மொழிவாரி மாகாண ஆணையம், ஜூன் 1948):** எஸ்.கே.தார் தலைமையில்.
 - மொழிவாரி காரணியை விட நிர்வாக வசதி அடிப்படையில் மறுசீரமைப்பைப் பரிந்துரைத்தது. இது அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது.
 - **ஜே.வி.பி. குழு (டிசம்பர் 1948):** ஜவஹர்லால் நேரு, வல்லபாய் படேல், மற்றும் பட்டாபி சீதாராமையா ஆகியோர் அடங்குவர்.
 - மாநிலங்களை மறுசீரமைப்பதற்கான அடிப்படையாக மொழியை முறையாக நிராகரித்தது.
 - இருப்பினும், இந்த கோரிக்கை பிரபலமானது மற்றும் அதற்கு தகுதி உண்டு என்று ஒப்புக்கொண்டது, ஒரு எச்சரிக்கையான அணுகுமுறையை பரிந்துரைத்தது.
 - **ஆந்திர மாநில உருவாக்கம் (1953):** தெலுங்கு பேசும் மாநிலம் கோரி 56 நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்த பிறகு போதி ஸ்ரீராமலுவின மரணம், மெட்ராஸ் மாநிலத்திலிருந்து தெலுங்கு பேசும் பகுதிகளைப் பிரித்து முதல் மொழிவாரி மாநிலமான ஆந்திராவை உருவாக்க அரசாங்கத்தை கட்டாயப்படுத்தியது. இது மற்ற இடங்களில் மொழிவாரி மாநிலங்களுக்கான கோரிக்கைகளைத் தீவிரப்படுத்தியது.
- **மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையம் (எஸ்.ஆர்.சி) (பசல் அலி ஆணையம், டிசம்பர் 1953):**
 - **தலைவர்:** பசல் அலி. உறுப்பினர்கள்: எச்.என். குன்ஸ்ரு மற்றும் கே.எம். பணிக்கர்.
 - செப்டம்பர் 1955 இல் தனது அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது.
 - மறுசீரமைப்புக்கான அடிப்படையாக மொழியைப் பரவலாக ஏற்றுக்கொண்டது, ஆனால் 'ஒரு மொழி-ஒரு மாநிலம்' கோட்பாட்டை நிராகரித்தது.
 - இந்தியாவின் ஒற்றுமை முதன்மைக் கருத்தாக இருக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது. பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய பிற காரணிகள்: மொழி மற்றும் கலாச்சார ஒருபடித்தன்மை, நிதி, பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக நம்பகத்தன்மை, மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அத்துடன் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த மக்களின் நலனை மேம்படுத்துதல்.
 - மாநிலங்களின் நான்கு வகைப்பாட்டை ஒழித்து 16 மாநிலங்கள் மற்றும் 3 மத்திய நிர்வாகப் பிரதேசங்களை உருவாக்க பரிந்துரைத்தது.
- **மாநில மறுசீரமைப்பு சட்டம், 1956, மற்றும் 7வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1956:**
 - பெரும்பாலும் எஸ்.ஆர்.சி பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், இவை மறுசீரமைப்பு திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்காக இயற்றப்பட்டன.
 - பாகம் ஏ, பி, சி, டி வகைப்பாட்டை ஒழித்தது.
 - நவம்பர் 1, 1956 நிலவரப்படி 14 மாநிலங்கள் மற்றும் 6 யூனியன் பிரதேசங்களை உருவாக்கியது.
- **அடுத்தடுத்த மறுசீரமைப்புகள் (1956 க்குப் பிறகு):** 1956 க்குப் பிறகும், இந்தியாவின் அரசியல் வரைபடம் பல்வேறு கோரிக்கைகள் மற்றும் காரணிகளால் தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது:
 - **மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத் (1960):** பம்பாய் மாநிலம் இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

IYACHAMY ACADEMY

- **தாதர் மற்றும் நாகர் ஹவேலி (1961):** ஒரு யூனியன் பிரதேசமாக மாற்றப்பட்டது (10வது திருத்தம்).
- **கோவா, டாமன் மற்றும் டையூ (1961/1962):** போர்த்துகீசியர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டது, யூனியன் பிரதேசமாக ஆக்கப்பட்டது (12வது திருத்தம்); கோவா பின்னர் 1987 இல் ஒரு மாநிலமாக ஆனது.
- **புதுச்சேரி (1962):** பிரெஞ்சு குடியிருப்புகள் ஒரு யூனியன் பிரதேசமாக ஆனது (14வது திருத்தம்).
- **நாகாலாந்து (1963):** அசாமிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டது.
- **ஹரியானா, சண்டிகர், இமாச்சலப் பிரதேசம் (1966):** ஷா ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் பஞ்சாப் மறுசீரமைக்கப்பட்டது. ஹரியானா ஒரு மாநிலமாக ஆனது, சண்டிகர் ஒரு யூனியன் பிரதேசமாக ஆனது, மலைப் பகுதிகள் இமாச்சலப் பிரதேசத்துடன் இணைக்கப்பட்டன (இது பின்னர் 1971 இல் ஒரு மாநிலமாக ஆனது).
- **மணிப்பூர், திரிபுரா, மேகாலயா (1972):** யூனியன் பிரதேசங்கள் துணை மாநிலத்திலிருந்து முழு மாநிலங்களாக உயர்த்தப்பட்டன.
- **சிக்கிம் (1975):** ஒரு முழு மாநிலமாக ஆனது (36வது திருத்தம்).
- **மிசோரம், அருணாச்சலப் பிரதேசம், கோவா (1987):** மாநிலங்களாக ஆனது.
- **சத்தீஸ்கர், உத்தராகண்ட், ஜார்க்கண்ட் (2000):** முறையே மத்தியப் பிரதேசம், உத்தரப் பிரதேசம், பீகார் ஆகியவற்றிலிருந்து, முக்கியமாக மொழியியல் காரணிகளை விட சமூக-பொருளாதார மற்றும் நிர்வாகக் காரணங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டன.
- **தெலுங்கானா (2014):** ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டது.
- **ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மற்றும் லடாக் (2019):** ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலம் ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் (சட்டமன்றத்துடன்) மற்றும் லடாக் (சட்டமன்றம் இல்லாமல்) என இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களாக ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மறுசீரமைப்பு சட்டம், 2019 ஆல் மறுசீரமைக்கப்பட்டது. இது சரத்து 370 இன் நடைமுறைரத்துக்குப் பிறகு ஏற்பட்டது.
- **தாதர் மற்றும் நாகர் ஹவேலி மற்றும் டாமன் மற்றும் டையூ (2020):** இந்த இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களும் ஒரே யூனியன் பிரதேசமாக இணைக்கப்பட்டன.

சரத்துகள் 2, 3, மற்றும் 4 இன் கீழ் பாராளுமன்ற அதிகாரத்தின் தாக்கங்கள்

- **கூட்டாட்சி கட்டமைப்பின் நெகிழ்வுத்தன்மை:** மாநில ஒப்புதல் தேவைப்படாமல் (கலந்தாலோசனையைத் தவிர) மாநில எல்லைகளை பாராளுமன்றம் எளிதாக மாற்றியமைக்க முடியும் என்பது இந்தியாவின் கூட்டாட்சிக்குள் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றை மைய அம்சத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இது மாநிலங்களின் பிரதேச ஒருமைப்பாட்டை யூனியன் பாராளுமன்றத்தின் விருப்பத்திற்கு அடிபணிய வைக்கிறது.
- **பிராந்தியவாதத்திற்கு மேல் தேசிய ஒற்றுமை:** இந்த அதிகாரம் மொழி மற்றும் கலாச்சார அபிவிருத்திகளை இடமளிக்கச் செய்யவும், பிராந்திய கோரிக்கைகளை நிர்வகிக்கவும், மற்றும் நிர்வாக நம்பகத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, பெரும்பாலும் தேசிய ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தும் நோக்குடன்.
- **அரசியல் சூழ்ச்சிக்கான சாத்தியம்:** இந்த அதிகாரம் சில சமயங்களில் மத்தியிலுள்ள ஆளும் கட்சியால் அரசியல் காரணங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படலாம் என்று விமர்சகர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

IYACHAMY ACADEMY

- **நீதித்துறை கட்டுப்பாடு:** உச்ச நீதிமன்றம் பொதுவாக சரத்து 3 இன் கீழ் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தில் தலையிடுவதில் கட்டுப்பாடு காட்டியுள்ளது, இது ஒரு அரசியல் கேள்வி என்பதை அங்கீகரித்து, நடைமுறை தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டால்.

முக்கிய கருத்துக்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள்

- **மாநிலங்களின் யூனியன்:** யூனியனின் அழியாத தன்மையையும் மாநிலங்களுக்கு பிரிந்து செல்லும் உரிமை இல்லாமையையும் வலியுறுத்துகிறது.
- **அழியக்கூடிய மாநிலங்களின் அழியாத யூனியன்:** பாராளுமன்றம் மாநில பிரதேசங்களை மாற்றியமைக்கலாம், ஆனால் யூனியன் தானாகவே நிரந்தரமானது.
- **பிராந்திய தொடர்பு (Territorial Nexus):** ஒரு மாநிலம் மற்றும் சட்டத்தின் பொருள் இடையே போதுமான தொடர்பு இருந்தால், மாநில சட்டங்கள் புற-பிராந்திய செயல்பாடுகளைக் கொண்டிருக்க அனுமதிக்கிறது.
- **பிரதேசத்தை விட்டுக்கொடுத்தல்:** சரத்து 368 இன் கீழ் அரசியலமைப்புத் திருத்தம் தேவை.
- **மறுசீரமைப்பிற்கான எளிய பெரும்பான்மை:** சரத்துகள் 2 மற்றும் 3 இன் கீழ் உள்ள சட்டங்கள் சரத்து 368 திருத்தங்கள் அல்ல.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பகுதி I, எனவே, இந்தியாவின் பிரதேசத்தை வரையறுப்பதன் மூலமும், அதன் உள் அரசியல் புவியியலை வடிவமைக்கவும் மறுவடிவமைக்கவும் பாராளுமன்றத்திற்கு குறிப்பிடத்தக்க அதிகாரங்களை வழங்குவதன் மூலமும் ஒரு முக்கியமான அடித்தளத்தை அமைக்கிறது. இது கூட்டாட்சி கொள்கைகளின் தனித்துவமான கலவையை, நாட்டின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய ஒரு வலுவான மத்திய அதிகாரத்துடன் பிரதிபலிக்கிறது.

இந்தியாவில் குடியரிமை

குடியரிமை என்பது நவீன தேசிய-அரசுகளில் ஒரு அடிப்படைக் கருத்து, ஒரு தனிநபர் மற்றும் அரசுக்கு இடையிலான உறவைக் குறிக்கிறது, இதில் குறிப்பிட்ட உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள் அடங்கும். இந்தியாவில், குடியரிமை தொடர்பான விதிகள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பாகம் II (சரத்துகள் 5 முதல் 11 வரை) இல் பொதிந்துள்ளன, மேலும் குடியரிமைச் சட்டம், 1955 ஆல் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

குடியரிமையின் பொருள் மற்றும் முக்கியத்துவம்

- **வரையறை:** குடியரிமை ஒரு அரசியல் சமூகத்தில் (அரசு) முழு உறுப்பினர் என்பதைக் குறிக்கிறது. குடிமக்கள் முழு சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளை அனுபவிக்கிறார்கள், அதே நேரத்தில் வெளிநாட்டினர் (குடிமக்கள் அல்லாதவர்கள்) பொதுவாக அனுபவிப்பதில்லை.
- **இந்தியாவில் குடிமக்களின் உரிமைகள் (பிரத்தியேகமானவை):**
 1. மதம், இனம், சாதி, பாலினம் அல்லது பிறப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாட்டிற்கு எதிரான உரிமை (சரத்து 15).
 2. அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் வாய்ப்பின் சமத்துவ உரிமை (சரத்து 16).
 3. பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரம், சங்கம், அமைப்பு, இயக்கம், வசிப்பிடம் மற்றும் தொழில் சுதந்திரம் (சரத்து 19).
 4. கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள் (சரத்துகள் 29 மற்றும் 30).
 5. மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களுக்கான தேர்தல்களில் வாக்களிக்கும் உரிமை.
 6. பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர் பதவிக்கு போட்டியிடும் உரிமை.

7. சில பொதுப் பதவிகளை வகிக்க தகுதி, அதாவது, இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர், இந்தியத் துணைக் குடியரசுத் தலைவர், உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள், மாநிலங்களின் கவர்னர், இந்திய அட்டர்னி ஜெனரல், மற்றும் மாநிலங்களின் அட்வகேட் ஜெனரல்.

- **குடிமக்களின் கடமைகள்:** குடிமக்கள் அரசுக்கு விசுவாசமாக இருக்கிறார்கள் மற்றும் சரத்து 51ஏ (அடிப்படை கடமைகள்) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில கடமைகளை நிறைவேற்ற எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- **குடியுரிமையின் அடிப்படை:** நவீன அரசுகள் பொதுவாக இரண்டு முக்கிய கொள்கைகளின் அடிப்படையில் குடியுரிமையை வழங்குகின்றன:

- **ஜஸ் சோலி (மண்/பிறப்பிடத்தின் உரிமை):** ஒரு மாநிலத்தின் பிரதேசத்திற்குள் பிறந்த தனிநபர்களுக்கு, அவர்களின் பெற்றோரின் குடியுரிமை எதுவாக இருந்தாலும், குடியுரிமை வழங்கப்படுகிறது.
- **ஜஸ் சங்குயினிஸ் (இரத்தம்/வம்சாவளியின் உரிமை):** தனிநபர்கள் தங்கள் பெற்றோர்கள் அல்லது மூதாதையர்கள் மூலம் குடியுரிமை பெறுகிறார்கள், அவர்களின் பிறப்பிடம் எதுவாக இருந்தாலும்.

இந்தியா, பல நாடுகளைப் போலவே, இந்தக் கொள்கைகளின் கலவையை ஏற்றுக்கொள்கிறது.

அரசியலமைப்பு விதிகள் (சரத்துகள் 5-11)

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பாகம் II குடியுரிமையைக் கையாள்கிறது. இது அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடங்கும் நேரத்தில் (அதாவது, ஜனவரி 26, 1950 அன்று) இந்தியக் குடிமக்களாக ஆனவர்களை அடையாளம் காட்டுகிறது, ஆனால் அதன் தொடக்கத்திற்குப் பிறகு குடியுரிமை பெறுதல் அல்லது இழப்பதைப் பற்றி பேசுவதில்லை. இது பாராளுமன்றத்திற்கு மேலதிக விதிகளை உருவாக்க அதிகாரம் அளிக்கிறது.

- **சரத்து 5: அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடங்கும் நேரத்தில் குடியுரிமை**
 - அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடங்கும் நேரத்தில் இந்தியாவில் வசித்தவர்களுக்கான குடியுரிமையைக் கையாள்கிறது. இந்தியாவில் வசித்த ஒரு நபர் மற்றும்:
 - (அ) இந்தியாவில் பிறந்தவர்; அல்லது
 - (ஆ) அவரது பெற்றோரில் யாராவது இந்தியாவில் பிறந்தவர்; அல்லது
 - (இ) அத்தகைய தொடக்கத்திற்கு உடனடியாக முந்தைய ஐந்து ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத காலத்திற்கு இந்தியாவில் சாதாரணமாக வசித்தவர், இந்தியக் குடிமகனாக இருப்பார்.
 - **குடியுரிமை:** ஒரு நபரின் நிரந்தர வீட்டைக் குறிக்கிறது. இதில் இரண்டு கூறுகள் அடங்கும்: உண்மையான வசிப்பிடம் மற்றும் அந்த இடத்தில் நிரந்தரமாக அல்லது காலவரையின்றி வாழும் நோக்கம். (பிரதீப் ஜெயின் எதிர் இந்திய யூனியன், 1984 போன்ற நீதித்துறை விளக்கங்களின்படி, இந்தியாவுக்கு ஒரே ஒரு குடியுரிமை உள்ளது - இந்தியாவின் குடியுரிமை).
- **சரத்து 6: பாகிஸ்தானிலிருந்து இந்தியாவுக்குக் குடியேறிய சில நபர்களின் குடியுரிமை உரிமைகள்**
 - அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடங்கும் முன் பாகிஸ்தானிலிருந்து இந்தியாவுக்குக் குடியேறிய நபர்களுக்கு, குடியேற்றத் தேதியின் அடிப்படையில் சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு, இந்தச் சரத்து குடியுரிமையை வழங்கியது:
 - **ஜூலை 19, 1948 க்கு முன் குடியேறியவர்கள்:** அவர் அல்லது அவரது பெற்றோரில் யாராவது அல்லது அவரது தாத்தா பாட்டிகளில் யாராவது பிரிக்கப்படாத இந்தியாவில்

IYACHAMY ACADEMY

பிறந்திருந்தால், மற்றும் அவர் குடியேறியதிலிருந்து இந்தியாவில் சாதாரணமாக வசித்திருந்தால் குடிமகனாக ஆனார். (ஜூலை 19, 1948, குடியேற்றத்திற்கான அனுமதி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தேதி).

- ஜூலை 19, 1948 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு குடியேறியவர்கள்: அவர் அல்லது அவரது பெற்றோரில் யாராவது அல்லது அவரது தாத்தா பாட்டிகளில் யாராவது பிரிக்கப்படாத இந்தியாவில் பிறந்திருந்தால், அவர் பதிவுக்கு விண்ணப்பித்த தேதிக்கு முந்தைய குறைந்தபட்சம் ஆறு மாதங்களுக்கு இந்தியாவில் வசித்த பிறகு, இந்திய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு அதிகாரியால் குடிமகனாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தால் குடிமகனாக ஆனார்.

- **சரத்து 7: பாகிஸ்தானுக்குக் குடியேறிய சில நபர்களின் குடியரிமை உரிமைகள்**
 - மார்ச் 1, 1947 க்குப் பிறகு இந்தியாவிலிருந்து பாகிஸ்தானுக்குக் குடியேறிய நபர்களுடன் கையாள்கிறது, ஆனால் பின்னர் ஒரு அனுமதி மூலம் மீண்டும் இந்தியாவுக்கு குடியேற்றத்திற்காகத் திரும்பியவர்கள். அத்தகைய நபர்கள் சரத்து 6 இன் கீழ் ஜூலை 19, 1948 க்குப் பிந்தைய குடியேற்றாளர்களுக்கு ஒத்த நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்த பிறகு குடிமக்களாக ஆகலாம்.
 - இந்தச் சரத்து சரத்துகள் 5 மற்றும் 6 ஐ விட மேலோங்கிய விளைவைக் கொண்டுள்ளது. சரத்து 7 இன் கீழ் உள்ள ஒரு நபர் சரத்து 5 அல்லது 6 இன் கீழ் ஒரு குடிமகனாக இருக்க முடியாது, சரத்து 7 இன் நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்யாத வரை.
- **சரத்து 8: இந்தியாவிற்கு வெளியே வசிக்கும் இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த சில நபர்களின் குடியரிமை உரிமைகள்**
 - பிரிக்கப்படாத இந்தியாவுக்கு வெளியே வசிக்கும் இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த நபர்களுக்கு (அவர் அல்லது அவரது பெற்றோரில் யாராவது அல்லது அவரது தாத்தா பாட்டிகளில் யாராவது பிரிக்கப்படாத இந்தியாவில் பிறந்தவர்) இந்தியக் குடியரிமையை வழங்குகிறது, அவர்கள் வசிக்கும் நாட்டில் இந்திய இராஜதந்திர அல்லது தூதரகப் பிரதிநிதியிடம் இந்தியக் குடிமக்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தால், அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடங்குவதற்கு முன் அல்லது அதற்குப் பிறகு.
- **சரத்து 9: ஒரு வெளிநாட்டின் குடியரிமையை தானாக முன்வந்து பெறும் நபர்கள் குடிமக்கள் ஆக மாட்டார்கள்**
 - ஒரு நபர் தானாக முன்வந்து எந்த ஒரு வெளிநாட்டின் குடியரிமையைப் பெற்றிருந்தால், அவர் சரத்து 5 இன் படி இந்தியக் குடிமகனாக இருக்க மாட்டார், அல்லது சரத்து 6 அல்லது சரத்து 8 இன் படி இந்தியக் குடிமகனாகக் கருதப்பட மாட்டார் என்று வெளிப்படையாகக் கூறுகிறது.
 - இது இந்தியாவில் ஒற்றைக் குடியரிமை கொள்கையை வலுப்படுத்துகிறது மற்றும் இரட்டைக் குடியரிமையை அனுமதிக்காது. குடியரிமை "தானாக முன்வந்து" பெறப்பட்டதா என்பது மத்திய அரசால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.
 - **தீர்ப்பு:** இசார் அகமது கான் எதிர் இந்திய யூனியன் (1962) வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் வெளிநாட்டுக் குடியரிமையை தானாக முன்வந்து பெறுவதைத் தீர்மானிப்பதற்கான விதிகளை உருவாக்கும் அரசின் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தியது.
- **சரத்து 10: குடியரிமை உரிமைகளின் தொடர்ச்சி**

IYACHAMY ACADEMY

- இந்த பாகத்தின் முந்தைய விதிகளின் கீழ் இந்தியக் குடிமகனாக இருக்கும் அல்லது கருதப்படும் ஒவ்வொரு நபரும், பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்படக்கூடிய எந்தவொரு சட்டத்தின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு, அத்தகைய குடிமகனாகத் தொடர்ந்து இருப்பார் என்று வழங்குகிறது.
- இதன் பொருள் குடியரிமை நிலையானது அல்ல மற்றும் பாராளுமன்றச் சட்டத்தால் ஒழுங்குபடுத்தப்படலாம்.
- **சரத்து 11: சட்டம் மூலம் குடியரிமை உரிமையை ஒழுங்குபடுத்த பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம்**
 - குடியரிமை பெறுதல் மற்றும் முடிவுக்குக் கொண்டு வருதல் மற்றும் குடியரிமை தொடர்பான அனைத்து பிற விஷயங்கள் தொடர்பாக எந்தவொரு விதியையும் உருவாக்க பாராளுமன்றத்திற்கு பிரத்தியேக அதிகாரம் வழங்குகிறது.
 - இந்த அதிகாரம் முழுமையானது மற்றும் சரத்துகள் 5 முதல் 10 வரை கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை.

குடியரிமைச் சட்டம், 1955

சரத்து 11 இன் கீழ் பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட குடியரிமைச் சட்டம், 1955, அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடங்குவதற்குப் பிறகு இந்திய குடியரிமை பெறுதல் மற்றும் முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வழிவகுக்கிறது. இது பலமுறை திருத்தப்பட்டுள்ளது, குறிப்பாக 1986, 1992, 2003, 2005, 2015 மற்றும் 2019 இல்.

குடியரிமை பெறுதல் (தொடக்கத்திற்குப் பிறகு)

இந்தச் சட்டம் குடியரிமை பெறுவதற்கான ஐந்து வழிகளைப் பரிந்துரைக்கிறது:

1. பிறப்பு மூலம் (பிரிவு 3):

- **ஜனவரி 26, 1950 மற்றும் ஜூலை 1, 1987 க்கு இடையில்:** இந்தியாவில் பிறந்த ஒவ்வொரு நபரும், பெற்றோரின் குடியரிமை எதுவாக இருந்தாலும், பிறப்பால் குடிமகனாக இருந்தார் (ஜஸ் சோலி கொள்கை).
- **ஜூலை 1, 1987 மற்றும் டிசம்பர் 3, 2004 க்கு இடையில் (குடியரிமைத் திருத்தச் சட்டம், 1986):** இந்தியாவில் பிறந்த ஒரு நபர், அவரது/அவளது பெற்றோரில் யாராவது ஒருவர் பிறந்த நேரத்தில் இந்தியக் குடிமகனாக இருந்தால், குடிமகனாக இருந்தார். (ஜஸ் சங்குயினிஸ் உறுப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது).
- **டிசம்பர் 3, 2004 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு (குடியரிமைத் திருத்தச் சட்டம், 2003):** இந்தியாவில் பிறந்த ஒரு நபர் குடிமகனாக இருப்பார்:
 - (அ) இரு பெற்றோரும் இந்தியக் குடிமக்கள்; அல்லது
 - (ஆ) ஒரு பெற்றோர் இந்தியக் குடிமகன் மற்றும் மற்றவர் பிறந்த நேரத்தில் சட்டவிரோதக் குடியேறியவர் அல்ல.
- இந்தியாவில் நியமிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு இராஜதந்திரிகளின் குழந்தைகள் மற்றும் எதிரி வெளிநாட்டவர்கள் பிறப்பால் இந்தியக் குடியரிமையைப் பெற முடியாது.
- **சட்டவிரோதக் குடியேறியவர்:** பிரிவு 2(1)(b) இல், (i) செல்லுபடியாகும் பாஸ்போர்ட் அல்லது பிற பரிந்துரைக்கப்பட்ட பயண ஆவணங்கள் இல்லாமல் அல்லது (ii) செல்லுபடியாகும் பாஸ்போர்ட் அல்லது பிற பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஆவணங்களுடன் ஆனால் அனுமதிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு அப்பால் தங்கியிருக்கும் வெளிநாட்டவர் என வரையறுக்கப்படுகிறது.

2. வம்சாவளி மூலம் (பிரிவு 4):

- ஜனவரி 26, 1950 மற்றும் டிசம்பர் 10, 1992 க்கு இடையில்: இந்தியாவுக்கு வெளியே பிறந்த ஒரு நபர், அவரது/அவளது தந்தை பிறந்த நேரத்தில் இந்தியக் குடிமகனாக இருந்தால், வம்சாவளியால் குடிமகனாக இருந்தார்.
- டிசம்பர் 10, 1992 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு (குடியரிமைத் திருத்தச் சட்டம், 1992): இந்தியாவுக்கு வெளியே பிறந்த ஒரு நபர், அவரது/அவளது பெற்றோரில் யாராவது ஒருவர் பிறந்த நேரத்தில் இந்தியக் குடிமகனாக இருந்தால், குடிமகனாக இருப்பார். (பாலின சமத்துவம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது).
- டிசம்பர் 3, 2004 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு: இந்தியாவுக்கு வெளியே பிறந்த ஒரு நபர் வம்சாவளியால் குடியரிமை பெற, அவர்களின் பிறப்பு பிறந்த ஒரு வருடத்திற்குள் இந்தியத் தூதரகத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் (அல்லது மத்திய அரசின் அனுமதியுடன் பின்னர்), மேலும் பெற்றோர் அந்த மைனர் வேறு நாட்டின் பாஸ்போர்ட்டை வைத்திருக்கவில்லை என்று அறிவிக்க வேண்டும். மேலும், பெற்றோர் இந்திய அரசுப் பணியில் இல்லாவிட்டால், மைனர் வேறு எந்த நாட்டின் குடிமகனாக இருக்கக்கூடாது, மேலும் இந்தியக் குடியரிமைக்கான அவர்களின் விண்ணப்பம் அவர்கள் வயது வந்தவுடன் செய்யப்பட வேண்டும்.

3. பதிவு மூலம் (பிரிவு 5):

- மத்திய அரசு, விண்ணப்பத்தின் பேரில், எந்த ஒரு நபரும் (சட்டவிரோதக் குடியேறியவர் அல்ல) சில வகைகளில் சேர்ந்தவராக இருந்தால், இந்தியக் குடிமகனாகப் பதிவு செய்யலாம். இதில் அடங்குபவர்கள்:
 - விண்ணப்பிக்கும் முன் ஏழு ஆண்டுகளாக இந்தியாவில் சாதாரணமாக வசித்த இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த நபர்கள்.
 - பிரிக்கப்படாத இந்தியாவிற்கு வெளியே எந்த ஒரு நாட்டிலும் சாதாரணமாக வசித்த இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த நபர்கள்.
 - இந்தியக் குடிமகனை மணந்து, விண்ணப்பிக்கும் முன் ஏழு ஆண்டுகளாக இந்தியாவில் சாதாரணமாக வசித்த நபர்கள்.
 - இந்தியக் குடிமக்களாக இருக்கும் நபர்களின் மைனர் குழந்தைகள்.
 - முழு வயது மற்றும் திறன் கொண்ட நபர்கள், அவர்களின் பெற்றோர் இந்தியக் குடிமக்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டவர்கள்.
 - முழு வயது மற்றும் திறன் கொண்ட நபர்கள், அல்லது அவர்களின் பெற்றோரில் யாராவது ஒருவர், முன்னர் சுதந்திர இந்தியாவின் குடிமகனாக இருந்தவர், மற்றும் விண்ணப்பிக்கும் முன் பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு இந்தியாவில் வசித்தவர்.
 - முழு வயது மற்றும் திறன் கொண்ட நபர்கள், ஐந்து ஆண்டுகளாக ஒரு வெளிநாட்டு இந்தியக் குடிமகன் அட்டைதாரராகப் பதிவு செய்யப்பட்டவர், மற்றும் விண்ணப்பிக்கும் முன் பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு இந்தியாவில் வசித்தவர்.
- இந்த நோக்கத்திற்காக "இந்திய வம்சாவளி நபர்" (PIO) பொதுவாக ஒரு நபரைக் குறிக்கிறது, அவர் அல்லது அவரது பெற்றோரில் யாராவது அல்லது அவரது தாத்தா பாட்டிகளில் யாராவது

IYACHAMY ACADEMY

பிரிக்கப்படாத இந்தியாவில் அல்லது ஆகஸ்ட் 15, 1947 க்குப் பிறகு இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக மாறிய அத்தகைய பிற பிரதேசத்தில் பிறந்தவர்.

- விண்ணப்பதாரர்கள் பதிவு செய்யப்படுவதற்கு முன் விசுவாச உறுதிமொழி எடுக்க வேண்டும்.

4. இயல்புமயமாக்கல் மூலம் (பிரிவு 6):

- மத்திய அரசு, விண்ணப்பத்தின் பேரில், எந்த ஒரு நபருக்கும் (சட்டவிரோதக் குடியேறியவர் அல்ல) இந்தச் சட்டத்தின் மூன்றாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில தகுதிகள் இருந்தால், இயல்புமயமாக்கல் சான்றிதழை வழங்கலாம்.
- தகுதிகள்:
 - இந்தியக் குடிமக்கள் இயல்புமயமாக்கல் மூலம் குடிமக்களாக ஆவதைத் தடுக்கப்படும் ஒரு நாட்டின் குடிமகன் அல்ல.
 - வேறு எந்த நாட்டின் குடியரிமையையும் துறந்தவர்.
 - விண்ணப்பத்திற்கு உடனடியாக முந்தைய 12 மாதங்கள் முழுவதும் இந்தியாவில் வசித்தவர் அல்லது இந்திய அரசுப் பணியில் இருந்தவர் (அல்லது ஓரளவு ஒன்று மற்றும் ஓரளவு மற்றொன்று).
 - மேற்கண்ட 12 மாதங்களுக்கு உடனடியாக முந்தைய 14 ஆண்டுகளில், இந்தியாவில் வசித்தவர் அல்லது அரசுப் பணியில் இருந்தவர், மொத்தத்தில் 11 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல்.
 - நல்ல குணாதிசயம் உள்ளவர்.
 - அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எட்டாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒரு மொழியைப் பற்றி போதுமான அறிவு உள்ளவர்.
 - இயல்புமயமாக்கலுக்குப் பிறகு இந்தியாவில் வசிக்கவோ அல்லது அரசுப் பணியில் சேரவோ/தொடரவோ நோக்கம் கொண்டவர்.
- மத்திய அரசு அறிவியல், தத்துவம், கலை, இலக்கியம், உலக அமைதி அல்லது மனித முன்னேற்றத்திற்கு சிறந்த சேவை செய்த ஒரு நபருக்கு இந்த நிபந்தனைகளில் அனைத்தையும் அல்லது எதையும் தள்ளுபடி செய்யலாம்.
- விண்ணப்பதாரர் விசுவாச உறுதிமொழி எடுக்க வேண்டும்.

5. பிரதேசத்தை இணைத்தல் மூலம் (பிரிவு 7):

- எந்த ஒரு வெளிநாட்டுப் பிரதேசமும் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக மாறினால், மத்திய அரசு, அதிகாரப்பூர்வ அரசிதழில் அறிவிப்பு மூலம், அந்த பிரதேசத்துடனான தங்கள் தொடர்பு காரணமாக யார் இந்தியக் குடிமக்களாக இருப்பார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடலாம்.
- எடுத்துக்காட்டு: பாண்டிச்சேரி இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக மாறியபோது, குடியரிமை (பாண்டிச்சேரி) உத்தரவு, 1962 வெளியிடப்பட்டது.

குடியரிமை இழப்பு (குடியரிமை நீக்கம்)

குடியரிமைச் சட்டம், 1955, குடியரிமை இழப்பதற்கான மூன்று வழிகளைப் பரிந்துரைக்கிறது:

1. துறத்தல் மூலம் (பிரிவு 8):

- முழு வயது மற்றும் திறன் கொண்ட எந்த இந்தியக் குடிமகனும் தனது இந்தியக் குடியரிமையைத் துறப்பதாக ஒரு பிரகடனம் செய்யலாம். அத்தகைய பிரகடனம் பதிவு செய்யப்பட்டவுடன், அந்த நபர் இந்தியக் குடிமகனாக இருப்பதை நிறுத்திவிடுகிறார்.

IYACHAMY ACADEMY

- ஒரு நபர் குடியரிமையைத் துறக்கும்போது, அந்த நபரின் ஒவ்வொரு மைனர் குழந்தையும் இந்தியக் குடிமகனாக இருப்பதை நிறுத்திவிடுகிறது. இருப்பினும், அத்தகைய குழந்தை, முழு வயது அடைந்த ஒரு வருடத்திற்குள் (18 ஆண்டுகள்), இந்தியக் குடியரிமையை மீண்டும் பெறுவதாக ஒரு பிரகடனம் செய்யலாம்.
- இந்தியா பங்குபெற்ற உள்ள ஒரு போரின் போது, மத்திய அரசு ஒரு துறப்பு பிரகடனத்தை பதிவு செய்வதைத் தடுக்கலாம்.

2. முடிவுறுதல் மூலம் (பிரிவு 9):

- ஒரு இந்தியக் குடிமகன் தானாக முன்வந்து (மனசாட்சியுடன், அறிந்தும் எந்த அழுத்தமும், தேவையற்ற செல்வாக்கு அல்லது கட்டாயமும் இல்லாமல்) வேறு நாட்டின் குடியரிமையைப் பெற்றால், அவரது இந்தியக் குடியரிமை தானாகவே முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறது.
- இந்த விதி இந்தியா பங்குபெறும்போது உள்ள ஒரு போரின் போது பொருந்தாது.
- வெளிநாட்டுக் குடியரிமையை தானாக முன்வந்து பெறுவது மத்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விதிகளால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

3. பறிப்பு மூலம் (பிரிவு 10):

- இது மத்திய அரசின் உத்தரவால் இந்தியக் குடியரிமையை கட்டாயமாக முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதாகும். இது இயல்புமயமாக்கல் அல்லது பதிவு மூலம் குடியரிமை பெற்ற குடிமக்களுக்குப் பொருந்தும் (அல்லது சரத்து 5(c) - வசிப்பிடம், அல்லது சரத்து 6 - பாகிஸ்தானிலிருந்து குடியேற்றம், அல்லது சரத்து 8 - வெளிநாடுகளில் உள்ள PIO கள்).
- பறிப்புக்கான காரணங்கள்:
 - மோசடி, தவறான பிரதிநிதித்துவம் அல்லது எந்தவொரு முக்கியமான உண்மைகளையும் மறைப்பதன் மூலம் குடியரிமை பெற்றது.
 - குடிமகன் செயல் அல்லது பேச்சு மூலம் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு விசுவாசமற்றவர் அல்லது அதிருப்தி கொண்டவர் என்று நிரூபித்தது.
 - குடிமகன், இந்தியா ஈடுபட்டுள்ள உள்ள ஒரு போரின் போது, சட்டவிரோதமாக வர்த்தகம் செய்தவர் அல்லது ஒரு எதிரியுடன் தொடர்பு கொண்டவர்.
 - குடிமகன், பதிவு அல்லது இயல்புமயமாக்கலுக்குப் பிறகு ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள், எந்த நாட்டிலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத காலத்திற்கு சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர்.
 - குடிமகன் தொடர்ந்து ஏழு ஆண்டுகள் இந்தியாவிற்கு வெளியே சாதாரணமாக வசித்தவர், இந்தியக் குடியரிமையை தக்கவைக்கும் நோக்கை இந்தியத் தூதரகத்தில் ஆண்டுதோறும் பதிவு செய்யாமல் அல்லது இந்திய அரசுப் பணியில் அல்லது இந்தியா உறுப்பினராக உள்ள ஒரு சர்வதேச அமைப்பில் சேவையில் இல்லாமல்.
- மத்திய அரசு அந்த நபருக்கு ஒரு எழுத்துப்பூர்வ அறிவிப்பையும், பறிப்பு உத்தரவை வெளியிடுவதற்கு முன் அவர்களின் வழக்கை ஒரு விசாரணை கமிட்டிக்கு அனுப்பும் வாய்ப்பையும் வழங்க வேண்டும் (பொது நலனுக்கு காரணங்களை வழங்குவது உகந்ததாக இல்லாவிட்டால்).

ஒற்றைக் குடியரிமை

IYACHAMY ACADEMY

- இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒற்றைக் குடியுரிமைக்கு மட்டுமே வழிவகுக்கிறது, அதாவது இந்தியக் குடியுரிமை.
- ஒரு நபர் கூட்டாட்சி அரசு மற்றும் அவர்களின் உறுப்பு மாநிலம் இரண்டின் குடிமகனாக இருக்கும் அமெரிக்கா அல்லது சுவீட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளைப் போலல்லாமல், இந்தியாவில் தனி மாநிலக் குடியுரிமை இல்லை.
- அனைத்து குடிமக்களும், அவர்கள் எந்த மாநிலத்தில் பிறந்திருந்தாலும் அல்லது வசித்தாலும், நாடு முழுவதும் ஒரே அரசியல் மற்றும் சிவில் குடியுரிமை உரிமைகளை அனுபவிக்கிறார்கள்.
- இந்த அம்சம் தேசிய ஒற்றுமை உணர்வை வளர்ப்பதற்கும், சகோதரத்துவத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், பிராந்திய விசுவாசங்கள் தேசிய அடையாளத்தை மறைக்காத ஒரு ஒருங்கிணைந்த இந்திய தேசத்தை உருவாக்குவதற்கும் நோக்கமாகக் கொண்டது.
- டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில், இந்த "ஒற்றை இந்தியக் குடியுரிமை" மற்றும் "ஒரு ஒற்றை இந்திய விசுவாசம்" "பிரிக்கப்பட்ட இந்தியாவை ஒரே ஒரு முழுமையானதாக மாற்றுவதற்கு" உதவும் என்று வலியுறுத்தினார்.
- சில அரசுச் சேவைகள் அல்லது கல்வி நிறுவனங்களுக்கான வேலைவாய்ப்பு அல்லது வசிப்பிடம் தொடர்பான விதிவிலக்குகள் சில சமயங்களில் செய்யப்படுகின்றன, ஆனால் அவை பாராளுமன்றச் சட்டம் மற்றும் நீதித்துறை ஆய்வுக்கு உட்பட்டவை (எ.கா., சரத்து 16(3) பாராளுமன்றம் சில வேலைவாய்ப்புகளுக்கு ஒரு மாநிலத்திற்குள் வசிப்பிடத்தை பரிந்துரைக்க அனுமதிக்கிறது).

வெளிநாட்டு இந்தியக் குடியுரிமை (OCI) அட்டைதாரர் திட்டம்

- **பின்னணி:** இரட்டைக் குடியுரிமைக்கான இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த நபர்களின் (PIOs) கோரிக்கைகளை நிவர்த்தி செய்ய எல்.எம். சிங்வி குழு (இந்திய புலம்பெயர்ந்தோர் குறித்த உயர்மட்டக் குழு, 2000) இந்த கருத்தைப் பரிந்துரைத்தது. அரசியலமைப்புச் சட்டம் இரட்டைக் குடியுரிமையை தடை செய்வதால், OCI திட்டம் குடியுரிமை (திருத்தம்) சட்டம், 2003 ஆல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, மேலும் 2005 மற்றும் 2015 ஆம் ஆண்டுகளில் திருத்தங்களால் மேலும் மாற்றியமைக்கப்பட்டது.
- PIO அட்டைத் திட்டம் (1999 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது) குடியுரிமை (திருத்தம்) சட்டம், 2015 ஆல் OCI அட்டைத் திட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.
- **OCI அட்டைதாரர் நிலைக்குத் தகுதி:** ஒரு வெளிநாட்டவர் (பாகிஸ்தான் அல்லது வங்காளதேசம் அல்லது மத்திய அரசால் குறிப்பிடப்பட்ட அத்தகைய பிற நாட்டின் குடிமகன் அல்லாதவர்) தகுதியுடையவர்:
 - ஜனவரி 26, 1950 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு எந்த நேரத்திலும் இந்தியக் குடிமகனாக இருந்தவர்.
 - ஜனவரி 26, 1950 அன்று இந்தியக் குடிமகனாக ஆக தகுதியுடையவர்.
 - ஆகஸ்ட் 15, 1947 க்குப் பிறகு இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக மாறிய ஒரு பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்.
 - அத்தகைய குடிமகனின் குழந்தை அல்லது பேரக்குழந்தை அல்லது கொள்ளுப் பேரக்குழந்தை.
 - மேற்கண்ட நபர்களின் மைனர் குழந்தை.
 - ஒரு பெற்றோரும் இந்தியக் குடிமக்களாக இருக்கும் மைனர் குழந்தை அல்லது ஒரு பெற்றோர் இந்தியக் குடிமகனாக இருக்கும் மைனர் குழந்தை.

IYACHAMY ACADEMY

- இந்தியக் குடிமகனின் வெளிநாட்டு வம்சாவளி மனைவி அல்லது OCI அட்டைதாரரின் வெளிநாட்டு வம்சாவளி மனைவி, அவர்களின் திருமணம் பதிவு செய்யப்பட்டு, விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பிப்பதற்கு உடனடியாக முந்தைய இரண்டு ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத காலத்திற்குத் தொடர்ச்சியாக நீடித்திருந்தால்.
- எந்த ஒரு நபரும், அல்லது அவரது பெற்றோரில் யாராவது அல்லது தாத்தா பாட்டிகளில் யாராவது அல்லது கொள்ளுப் பேரக்குழந்தைகளில் யாராவது பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம் அல்லது மத்திய அரசு குறிப்பிடக்கூடிய அத்தகைய பிற நாட்டின் குடிமகனாக இருந்தால் அல்லது இருந்திருந்தால், OCI அட்டைதாரராகப் பதிவு செய்ய தகுதியற்றவர்.
- **OCI அட்டைதாரர்களின் உரிமைகள்:**
 - இந்தியாவுக்கு வருகை தரும் பலமுறை நுழைவு, பலநோக்கு, வாழ்நாள் முழுவதும் விசா வழங்குதல்.
 - இந்தியாவில் எந்த நீள காலத்திற்கும் தங்கியிருப்பதற்கு வெளிநாட்டினர் மண்டலப் பதிவு அதிகாரி (FRRO) அல்லது வெளிநாட்டினர் பதிவு அதிகாரி (FRO) உடன் பதிவு செய்வதிலிருந்து விலக்கு.
 - வேளாண்மை அல்லது தோட்டப் பண்புகளை கையகப்படுத்துவது தொடர்பான விஷயங்களைத் தவிர, பொருளாதார, நிதி மற்றும் கல்வித் துறைகளில் வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்களுடன் (NRIs) சமத்துவம்.
 - இந்தியாவில் உள்நாட்டுத் துறைகளில் விமானக் கட்டணங்களில் இந்தியக் குடிமக்களுடன் சமத்துவம்.
 - தேசிய பூங்காக்கள், வனவிலங்கு சரணாலயங்கள், தேசிய நினைவுச்சின்னங்கள் போன்றவற்றிற்கான நுழைவுக் கட்டண விஷயத்தில் இந்தியக் குடிமக்களுடன் சமத்துவம்.
- **OCI அட்டைதாரர்கள் மீதான கட்டுப்பாடுகள்:** அவர்களுக்கு இல்லை:
 - வாக்களிக்கும் உரிமை.
 - அரசியலமைப்புப் பதவிகளை வகிக்கும் உரிமை (குடியரசுத் தலைவர், துணைக் குடியரசுத் தலைவர், உச்ச நீதிமன்றம்/உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி போன்றவை).
 - அரசு வேலைவாய்ப்பு (அரசு வேலைகள்) வகிக்கும் உரிமை.
 - வேளாண்மை அல்லது தோட்டப் பண்புகளை கையகப்படுத்தும் உரிமை (பரம்பரை தவிர).
 - அவர்கள் அரசியலமைப்பு அர்த்தத்தில் இந்தியக் குடிமக்கள் அல்ல.
- **OCI அட்டை துறத்தல்/ரத்து செய்தல்:** அட்டைதாரரால் துறத்தல் மற்றும் குடியுரிமை பறிப்புக்கு ஒத்த காரணங்களுக்காக மத்திய அரசால் ரத்து செய்வதற்கான விதிகள் உள்ளன.

குடியுரிமை (திருத்தம்) சட்டம், 2019 (CAA)

- **நோக்கம்:** இந்தச் சட்டம் குடியுரிமைச் சட்டம், 1955 ஐ திருத்தி, சட்டவிரோதக் குடியேறியவர்களின் குறிப்பிட்ட வகைகளுக்கு இந்தியக் குடியுரிமை பெற தகுதியுடையதாகக்கிறது.
- **விதிகள்:**
 - இது பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானிலிருந்து மதரீதியான துன்புறுத்தல் அல்லது அச்சுறுத்தல் காரணமாக டிசம்பர் 31, 2014 அன்று அல்லது அதற்கு முன் இந்தியாவுக்குள் நுழைந்த ஆவணமற்ற முஸ்லிம் அல்லாத குடியேறியவர்களுக்கு (குறிப்பாக

IYACHAMY ACADEMY

இந்து, சீக்கியர், பௌத்தர், ஜெயின், பார்சி அல்லது கிறிஸ்தவர்) குடியரிமை வழங்க முன்மொழிகிறது.

- இந்த குறிப்பிட்ட வகைக் குடியேற்றக்காரர்களைச் சட்டத்தின் நோக்கங்களுக்காக "சட்டவிரோதக் குடியேறியவர்கள்" என்று கருதுவதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கிறது.
- இந்த வகையினருக்கு இயல்புமயமாக்கலுக்கான இந்தியாவில் மொத்த வசிப்பிடத் தேவையை 11 ஆண்டுகளில் இருந்து 5 ஆண்டுகளாகக் குறைக்கிறது.
- இந்தத் திருத்தத்தின் விதிகள் பின்வருவனவற்றிற்குப் பொருந்தாது:
 - அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஆறாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள அசாம், மேகாலயா, மிசோரம் அல்லது திரிபுராவின் பழங்குடியினர் பகுதிகள்.
 - வங்காள கிழக்கு எல்லை ஒழுங்குமுறை, 1873 இன் கீழ் அறிவிக்கப்பட்ட 'உள் கோடு' க்கு உட்பட்ட பகுதிகள் (தற்போது அருணாச்சலப் பிரதேசம், நாகாலாந்து, மிசோரம் மற்றும் மணிப்பூர் ஆகிய இடங்களில் பொருந்தும்).
- **அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட காரணம்:** குறிப்பிட்ட அண்டை இஸ்லாமிய பெரும்பான்மை நாடுகளில் மதரீதியாகத் துன்புறுத்தப்பட்ட சிறுபான்மையினருக்கு அடைக்கலம் வழங்குவது.
- **விமர்சனங்கள் மற்றும் கவலைகள்:**
 - **சரத்து 14 (சமத்துவம்) மீறல்:** குடியரிமையை மதத்துடன் இணைப்பதன் மூலமும், சில மதக் குழுக்களையும் (முஸ்லிம்கள் போன்றவை) சில அண்டை நாடுகளையும் (இலங்கை, மியான்மர் போன்றவை) தவிர்ப்பதன் மூலமும், இது சமத்துவம் மற்றும் மதச்சார்பின்மை கொள்கையை மீறுகிறது என்று விமர்சகர்கள் வாதிடுகின்றனர், இது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒரு அடிப்படை அம்சமாகும்.
 - **தன்னிச்சையான வகைப்பாடு:** நாடுகள் மற்றும் மதக் குழுக்களின் தேர்வு தன்னிச்சையானது என்று விமர்சகர்கள் கருதுகின்றனர்.
 - **அசாம் ஒப்பந்தத்தின் மீதான தாக்கம்:** மதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் சட்டவிரோதக் குடியேறியவர்களைக் கண்டறிந்து நாடு கடத்துவதற்கான 1971 மார்ச் 24 ஐ காலக்கெடுவாக நிர்ணயித்த 1985 அசாம் ஒப்பந்தத்தை இது வலுவழிக்கச் செய்யக்கூடும் என்று அசாமில் கவலைகள் உள்ளன.
 - **மதரீதியான துன்புறுத்தலைத் தீர்மானிக்கும் வழிமுறை:** மதரீதியான துன்புறுத்தலைத் தீர்மானிக்கும் வழிமுறை குறித்து கவலைகள்.
- **அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடு:** CAA ஒரு நன்மை பயக்கும் சட்டமாகும், எந்த இந்தியக் குடியமகனின் குடியரிமையைப் பறிக்கும் நோக்கம் கொண்டது அல்ல, மாறாக குறிப்பிட்ட நாடுகளிலிருந்து துன்புறுத்தப்பட்ட சிறுபான்மையினருக்கு குடியரிமை வழங்குவதாகும் என்று அரசாங்கம் பராமரிக்கிறது. வகைப்பாடு நியாயமானது மற்றும் அந்த இறையாண்மை கொண்ட நாடுகளில் மதரீதியான துன்புறுத்தலின் தரைமட்ட உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று அது வாதிடுகிறது.
- **நீதித்துறை ஆய்வு:** இந்தச் சட்டம் உச்ச நீதிமன்றத்தில் சவால் செய்யப்பட்டுள்ளது, மற்றும் அதன் அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியாகும் தன்மை தீர்ப்பிற்கு உட்பட்டது. CAA ஆல் செய்யப்பட்ட வகைப்பாடு நியாயமானதா மற்றும் சரத்து 14 மற்றும் அடிப்படை கட்டமைப்பை மீறாததா என்பதை நீதிமன்றம் ஆராயும்.

IYACHAMY ACADEMY

- சரத்து 14 இன் கீழ் வகைப்பாட்டின் நியாயத்தன்மையை தீர்மானிப்பதில், இரண்டு சோதனைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன:
 - வகைப்பாடு ஒரு புத்திசாலித்தனமான வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும், இது ஒரு குழுவில் தொகுக்கப்பட்ட நபர்கள் அல்லது விஷயங்களை குழுவில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்துகிறது.
 - வேறுபாடு சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தால் அடையப்பட வேண்டிய நோக்கத்திற்கு ஒரு பகுத்தறிவு இணைப்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

தேசிய குடிமக்கள் பதிவேடு (NRC)

- **பின்னணி:** NRC என்பது அனைத்து உண்மையான இந்தியக் குடிமக்களின் பெயர்களைக் கொண்ட ஒரு பதிவேடு ஆகும். இது 1951 ஆம் ஆண்டில் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு தரவுகளின் அடிப்படையில் முதல் முறையாக முழு நாட்டிற்கும் தயாரிக்கப்பட்டது.
- **அசாமில் NRC:** அசாமில் சட்டவிரோதக் குடியேற்றக்காரர்களை அடையாளம் காண NRC ஐ புதுப்பிக்க நீண்டகால கோரிக்கை உள்ளது. உச்ச நீதிமன்றம் குடியுரிமைச் சட்டம், 1955 (குறிப்பாக பிரிவு 14A மற்றும் குடியுரிமை (குடிமக்களைப் பதிவு செய்தல் மற்றும் தேசிய அடையாள அட்டைகளை வழங்குதல்) விதிகள், 2003) மற்றும் அசாம் ஒப்பந்தத்தின்படி மார்ச் 24, 1971 ஐ காலக்கெடுவாகக் கொண்டு அசாமில் NRC ஐ புதுப்பிக்கும் செயல்முறையை கண்காணித்தது. அசாமிற்கான இறுதி புதுப்பிக்கப்பட்ட NRC ஆகஸ்ட் 2019 இல் வெளியிடப்பட்டது.
- **முன்மொழியப்பட்ட நாடு தழுவிய NRC:** நாடு தழுவிய NRC குறித்து விவாதங்கள் நடந்துள்ளன, ஆனால் எந்தவிதமான முறையான முடிவும் அல்லது கட்டமைப்பும் இன்னும் நிறுவப்படவில்லை. குடியுரிமைச் சட்டம், 1955 இன் பிரிவு 14A ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனையும் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்வதற்கும் தேசிய அடையாள அட்டை வழங்குவதற்கும் வழிவகை செய்கிறது.

இந்தியாவில் குடியுரிமை ஒரு மாறும் கருத்தாகும், இது அரசியலமைப்பு ஆணைகள், பாராளுமன்றச் சட்டம், நீதித்துறை விளக்கங்கள் மற்றும் வளர்ந்து வரும் சமூக-அரசியல் சூழல்களால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது உள்ளடக்கிய தேசம் என்ற கருத்தையும், உறுப்பினர் பதவியை ஒழுங்குபடுத்தும் அரசின் உரிமையையும் சமநிலைப்படுத்துகிறது, இது அடையாளம், சொந்தம் மற்றும் தேசிய பாதுகாப்பின் சிக்கலான தன்மைகளைப் பிரதிபலிக்கிறது.